

SERXWEBÛN

JI SERXWEBÛN Û AZADIYÊ BI RÛMETTIR TIŞTEK NÎNE

Sayı: 49 / Ocak 1986 / 2.-DM

PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN Yoldaşın Yeni Yıl Mesajı

1986'yı Daha Bilinçli ve Eylemli Karşılaman Halkımız Bu Yılı Kazanmasını Bilecektir

Partimizin ve halkımızın mücadele tarihinde her bakımdan büyük hamlelerle geride bıraktığımız 1985 yılı temelinde yeni bir yıla giriyoruz. Denilebilir ki, 1985 yılı halkımızın en parlak ve en anlamlı zafer yıllarından birisi olarak değerlendirilmeye layıktır. Bu yılın bilinçlilik ve eylemlilik özelliklerini henüz derinliğine özümsemiş olmasak da, birçok belirti, halkımızın direniş tarihinde özgür yaşama bilincinin kendi topraklarına bir daha yıkılmacasına kök saldığını, onun dünyaya artık bu temelde baktığını, hiç bir baskıcı rejimin ve hiç bir demagogik bilinç sapırtıcı gücün engelleyemeyeceği kadar aydınlıkla kendi geçmişini ve yaşadığı günü değerlendirebilen ve geleceğini bu temelde hazırlamaya cesaret edebilen bir konumda kendisini yenilediğini ortaya koymaktadır.

Çağdaş halkların ne kadar gerisinde olursa olsun, halkımızın böyle bir gerçekliğe ulaşmış olması küçümsenemez bir olaydır. Eğer halkımız çağımızın bağımsızlık, özgürlük ve sosyalizm mücadelesinden edindiği tecrübeleri kendi mücadelesine sağlıklı aktarmış, bu konumu yaşamış olan birçok halkın

ileri sıçrayışlarla insanlık tarihine katkılar yapması gibi, kendisinin de geriliğini çok ileri bir hamleyle aşması ve çağ içinde rolünü oynaması beklenmelidir. Hele hele içinde yer aldığı Ortadoğu bölgesinin karmaşık durumu ve yaşadığı alt-üst oluşlar gözönüne getirildiğinde, çözümleyici niteliği yüksek olan bu alt-üst oluşlar içerisinde halkımızın zengin bir tarihi de arkasına alarak, çağın binbir türlü baskı ve düzenbazlıkları kendisine kapatılmasına duyduğu öfke ve tepkiyle ileriye fırlaması ve bölge halklarının bastırılmış ve sapırtılmış yaşam gücünü sağlıklı, ilerici ve tarihe yakışır bir ileri hamleyle dönüştürmesi yadigarlanmamalıdır. Tarih, burjuva ve proletarya devrimlerinde birçok bakımlardan bazı halkların oynadığı rolün bir benzerinin Ortadoğu'da da tekrarlanmasını dayatmaktadır. XIX. yüzyılın ikinci yarısında Alman proletaryasının, XX. yüzyılın başlarında Rus proletaryasının ve yine kendi kıtalarında Vietnam ve Küba'nın oynadıkları rolü, halkımız Ortadoğu'da oynamak zorunluluğunda görmektedir kendisini. Birçok tarihsel, sosyal, siyasal ve

kültürel etmen, bugün insanlığın karşılaştığı kördüğümün aşılmasında, kendisini mevcut saptamalardan da arındırarak, tekrar eski devrimcileştirici, yenileyici gücüne kavuşması gereken çağımızın en ileri düşüncesi olan Bilimsel Sosyalizm'in kılavuzluğunda halkımızın önemli katkılarını oynama gereğinden kaçınmayacağını tekrar tekrar ortaya koymaktadır.

Hangi tarihsel zırha ve yine sosyalizmin revizyondan geçirilmiş hangi biçimlerine bürünürse bürünsün, çağı geçmiş burjuva milliyetçiliğinin Ortadoğu halklarının son derece sancılı birçok anlamsız çekişme içinden çekip çıkarılmasına, kurtarılmasına gücünün yetmediği mevcut gelişmelerden açıkça ortaya çıkmış bulunmaktadır. İsrail-Arap çekişmesi, burjuva milliyetçiliği ile fazla aşılamamaktadır. Aynı şekilde İran-İrak çekişmesi, İslamiyetin hangi mezhebine ve yorumuna dayanılırsa dayanılsın, çözümlenememektedir. Tarihinde, yüzyıllarca İslamiyet kullanılarak Türk hakim sınıfları... yine burjuva milliyetçiliğinin en erkenden kullanımda gösterdikleri

Devamı sayı: 4'te

Ulusal Kurtuluş Mücadelemize Yönelen Hiçbir Saldırı Karşılıksız Kalmayacaktır

TÜRK SOL'U MU, 12 EYLÜL SOL'U MU?

Ulusal Kurtuluş Mücadelemize ve önderliğine karşı yoğunlaşan saldırılara, karalamaya ve komplolara hergün bir yenisi eklenmekte ve en alçakça yöntemlere başvurularak sürdürülmek istenmektedir. Özel Harp Dairesi, MIT, sömürgeci basın ve kendisine "sol" diyen ajan-provokatör güçler arasında sıkı bir işbirliği çerçevesinde geliştirilen bu alçakça komplo ve karalama politikası, bugün daha değişik boyutlara varılarak yürütülmektedir. Büyük bir demogogi, yalan ve iftira kampanyası biçiminde sürdürülen bu faaliyetlerin önemli bir halkasını da kuşkusuz yüzlerine solcu-

luk, ileriliklik, hatta yurtseverlik maskesi geçirmiş ve böylece kompolarını daha kolay uygulamaya zeminini elde etmiş olan M. Kemal solculuğu oluşturmaktadır. 12 Eylül faşist rejiminin sol'u tasfiye etme ve devrimci-direniş saldırımda elde ettiği başarının sonucu olarak, bugün, bu güçler, K. Evren'den, sıkıyönetim komutanlarının açıklamalarından, sömürgeci basının yazdıklarından; yine provokatör ve hainlerin diline doladıkları aldatmacalardan ayrı birşey yazmamakta, konuşmamaktadırlar. Tabii ki, tüm bunların birer tesadüf olmadığı açıktır. Dillerin, kalemlerin bu

derece birbirine benzemesi, aynı şeyleri tekrerr etmesi, arada belli bağlar (objektif ya da subjektif olabilir) bulunmasa mümkün değildir. Açık ki, herkes temsil ettiği davanın çıkarlarını dile getirir ve ona sahip çıkar. Bu solcu geçinen, ama daha doğuşunda beyinleri, "Türklüğün ruhu, milli birliği" ile yikanan, bu bayırlarımızın, Kemalizmin o en ince uygulayışının, onun sol içine sızdırılmasının ürünleri olarak; doğaldır ki, TC'nin varlığı ve bütünlüğü için çalışacakları, onun için yazacakları, onun için konuşacakları ve buna karşı yönelen her tehlikeye de karşı koyacakları açıktır.

Devamı sayı: 3'de

SERXWEBÛN 5. YILINDA, KÜRDİSTAN DEVRİMCİ GERÇEKLİĞİ İLE HALKIMIZIN, BAĞIMSIZLIK VE ÖZGÜRLÜK MÜCADELESİNİ DAHA GÜÇLÜ YANSITACAKTIR

Beşinci yayın yılına giren Bağımsızlık ve Özgürlük Mücadelemizin sesi Serxwebûn'da halkımız kendini tanımayı gerçekleştirdiği gibi, bu özden aldığı bilinçle çağı ve dünyayı da daha iyi tanımaktadır. Nedir Serxwebûn'daki bu gerçeklik?

Kendi objektif sınırları içinde en devrimci işlevini daha yayınladığı ilk günden önüne ilke olarak koyan ve bir yayın organı için oldukça kısa olan dört yıl gibi bir mücadele tarihinde Serxwebûn, Kürdistan toplumsal gerçeğinin, sömürgeci varlığın bütün yönlerinin, toplumdaki devrimci birikimin, yayınladığı tarihe kadar olan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin zengin mirasının ideolojik, politik, örgütsel ve eylemsel izahçısı olmuştur. Bu özelliği ile Serxwebûn, ulusal kurtuluşun sadece bir propaganda-ajitasyon aracı olmaması, gittikçe artan şekilde örgütsel ve eylemsel bir rol de oynamıştır. Böylece Kürdistan Bağımsızlık Mücadelesinde, pratik devrimci faaliyetin pasif bir yansıdı değil, aktif bir bileşkesi, aktif bir tamamlayıcı ögesi olmuştur. Şimdiye değin tarih, sosyal yaşam, kültür, siyaset olarak sömürgeci ve Kürdistan'daki uzantılarının kalıplarını izlemeye koşulan Kürdistan halkı bu yabancılığın en tehlikeli şekli olan ideolojik-politik yayın etkilemesinden kurtulmanın ve gittikçe gelişen kendi gerçekliğini yaşamının aracına Serxwebûn'la kavuşmuştur.

Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin en hayati sorunlarından biri, ideolojide, politikada, örgütlenmede kendi gerçekliğini yaşamak olduğu kadar, bu gerçekliği kendi dışındaki dünyaya da kabul ettirmek, kendi kurtuluş gerçekliğini devrimci dünyanın aktif ileticisi bir ögesi haline getirmek, bunun da ötesinde kendisini ve ülkesini kuşatan politik dünyayı ve bunun öğelerini tanımak, algılamak ve bunlarla ilgili yaklaşım belirlemektir. Özellikle Kürdistan gibi çağla oldukça çelişir bir durum yaşayan bir ülke için bu gerçekliğin ortaya çıkardığı zorunluluk daha acıdır. İşte, çoğu ülke ve güç gerçeğinde yıllarca gerçekleştirilebilen ya da revizyona tabi tutularak gerçekleştirilebilen bu görev, Serxwebûn gerçekliğinde henüz alması gereken çok mesafe olmasına rağmen bu büyük ölçüde çok kısa sürede yaşanmıştır. Kuşkusuz, bu Kürdistan'da verilen Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin doğru ideolojik-politik hattından, etkin pratikten, büyük inanç ve fedakarlık birikiminden ve Kürdistan Ulusal gerçekliğinin bölgede gittikçe kendini daha fazla duyuran etkisinden kaynaklanan bir durum olmasına rağmen, Serxwebûn bu doğru özü en aktif etkilemenin, dış açmanın ve iletmenin aracı olmuştur. Böylece yılların tecrit çemberi aşılmış, dış dünyayla devrimci bağlantılar ıtıyayla örülmüş, katli bir yabancılığın yaşamaya itilen Kürdistan halkı, kendi davasına sahip çıkmanın onurunu kavradığı gibi, dış dünyayı da algılamının önem ve olanağını yakalamıştır. Üstelik dış gerçekliği, sömürgeci burjuvazi, sosyal-şovenler ve burjuva milliyetçilerinin çarpıtmalarına göre değil, DEVAMLI SAYFA 2'DE

Kürdistan'da Suç ve Ceza

"Bir yeryüzü cenneti olan zengin ve verimli ülkemizde halkımız açlığa ve yoksulluğa mahkum edilir, ekmek parası için diyor diyor sürdürülürken; Türk sömürgecileri zengin yeraltı ve yerüstü kaynaklarımızı kendi kapitalizmlerinin hizmetine sunmuyor. Ve gelişme aşamasında büyük özünü buradan alırken bugün de bu çürümüş kapitalizmi zorla ayakta tutmak için hiç bir kısıntı birkmaksızın değerlerimizi iliklerine dek sömürmekte, talan etmektedir. Bitkisel ve hayvansal gıda maddelerinin en büyük üreticisi olan halkımız, yiyecek kuru ekmeği dahi bulamamakta; Kürdistan'da kurulan barajlarla Türk ekonomisinin çarkları döndürülür, Türkiye'nin dört bir tarafı aydınlatılırken, Kürdistan halkı karanlıklar içinde yüzmektedir."

YAZISI SAYFA 10'DA

VI- HRK Basın Bürosundan Kamuoyuna:

FAŞİST TÜRK SÖMÜRGEÇİLİĞİNİN PRATİK YENİLGİSİ DE YAKLAŞIYOR DEVRİMCİ DİRENİŞ SAVAŞIMIZ YENİ ATILIMLARLA SÜRÜYOR

YAZISI SAYFA 18'DE

SÖMÜRGEÇİLİĞE KARŞI DEVRİMCİ İNTİKAM EYLEMLERİ SÜRÜYOR

Geçtiğimiz süreç içerisinde de, faşist Türk cuntasının tüm uygulamalarına, mevsim şartlarının tüm zorluklarına karşın, devrimci direniş eylemlerimiz, sömürgeci orduya ve işbirlikçi ajanlarına darbe vurarak devam etmiştir.

Dersim, Bingöl, Diyarbakır, Mardin, İdil, Midyat, Cizre, Eruh, Şırnak, Batman ve daha birçok alanda gerçekleştirilen eylemlerde milis çete ve ordu birliklerine çok sayıda kayıp verdirilirken, düşmandan başta silah olmak üzere çok sayıda askeri teçhizat vb. malmemeler de ele geçirilmiştir.

ŞIRNAK-ERUH

1-) 25 Kasım 1985 Şırnak'a yakın bir mesafede bulunan Bıryan köyünde düşmandan silah alan ajan Ahmet Bıryan ve köy milis çetelerine baskın düzenlenmiştir. Ancak baskının farkına varan çeteler panik içinde savunmaya geçmişlerdir. Telsizle durum yarım saat uzaklıktaki Şırnak alayına ve 1 saat uzaklıktaki Gundike Melle karakoluna haber verilmiştir. Korkularından havaya birlerce mermi, aydınlatma mermileri ve çok sayıda roket sıkarak Şırnak alayı ancak gündüz olay yerine gelebilmiştir. İki saate yakın süren çatışma çetelerin bir kısmını göç ettirirken, zorla silah verilenler üzerinde de caydırıcı etki yapmıştır.

2-) Aralık 1985 Eruh'nun Zeve köyüne yapılan baskında, 2 çete öldürülmüş, 3'ü de yaralanmıştır. Mihemmed Hessem'a bağlı olan bu çete grubu daha önce Feride (Hanım Yaverkaya). Halil ve Osman voldaşların şehit edilmesinde rol almışlardır.

Devamı Sayı: 23'te

SERXWEBÜN 5. YILINDA, KÜRDİSTAN DEVRİMCİ GERÇEKLİĞİ İLE HALKIMIZIN BAĞIMSIZLIK VE ÖZGÜRLÜK MÜCADELESİNİ DAHA GÜÇLÜ YANSITACAKTIR

Baştarafı Syf: 1'de

devrimci diyalektikğin sentez gözüyle - görme olanağına kavuşmuştur. Teşhir, araştırma, haber, yorum, röportajlar vb. yöntemlerle Serxwebün bu alanda da propagandacılığı aşarak ideolojik-politik, örgütsel işlev görmüştür.

Serxwebün'un yayın yaşamında sağladığı atılımın büyüklüğünü, onun hem öz hem de biçimdeki boyutlarını tam kavramak, ülke gerçekliğimizi bütün özgünlüğü ile kavramaktan ve bu temelde vücut bulan bir devrimci yayın organı olarak ona yöneltilen saldırıları gerçek niteliği ile bilmekten ve önüne çıkarılan engelleri rağmen gelişmeyi yaratabilmesinin anlamına yeterince varabilmekten geçer.

Basım-yayın, diğer birçok araç gibi, sınıfların çıkarını doğrudan, fakat herhangi bir araca göre çok daha etkin bir tarzda yansıtır. Bu nedenle herhangi bir yayın organının bağımsızlığı oldukça önemli, önemli olduğu kadar da güç bir olaydır. Emperyalist ülkelerde, sermayenin yoğunlaşması ve bu yoğunlaşmanın dar tekel gruplarında somutlaşması had düzeyindedir. Tekellerin ekonomik, siyasal, entelektüel yaşam üzerinde oldukça çapraşık denetimi en fazla basım-yayın organları üzerinde etkisini duyurmaktadır. Kuşkusuz, ideolojik-politik, propaganda, örgütlenme eylem aracı olmalarından ötürü de bunlar mutlak bir denetim olmaktadır. Ekonomik, siyasal ve askeri zor'un en tehlikeli bileşkesi olan Türk sömürgeciliği elinde basım-yayın araçları üzerindeki denetim tüm bir faşist mutlaklığı örneğidir. Türk burjuva basım-yayın dünyası örnekleriyle çelişir bir acayiplik sergilemektedirler. Onun bu alandaki denetimi, Kürdistan gerçekliğini dile getirebilecek her kıpırdanışın anında izlenip, bastırılmasında kendisini en güçlü kılan etkenlerden biridir. Burjuva basını sınıfların bile geride bırakan bir yabancılaştırma, kozmopolitizmi Kürdistan toplumuna sunarak, icazetli türedirli olan sosyal-şoven gruplar da itinayla birer karikatürü geçmeyen yayın organlarıyla, sömürgeciliği meşrulaştırıcı, sömürgeçlikimizi inkar edici, kurtuluş çabalarını çarpıttı fikirleri en ince biçimleriyle yaymışlardır. Sosyal ayrımsıya bağlı olarak doğan, ama modernliği sadece çağdaşlığıyla sınırlı kalan feodalizm ve sömürgeçlikle girift yaygın bağlantıları olan Kürdistan küçük-burjuva milliyetçileri ve politikleşme biçimleri, programları, mücadele hatlarıyla nasıl uydu ve reformist bir politika izlemişlerse, sözde yayın organlarıyla da aynı bağımlılığı en açık tarzda yaşamışlardır. Varolan kültür birikimlerine, politik birikim ve toplumun talebine rağmen, sömürgeçliğin üzerine yürüyememişler, toplum önüne, doğru düşünceleri koyamamışlar, tam aksine sözde yayın organlarıyla hakim sınıf ve dış sömürücü güçlerin çıkarını yansıtan birer türevleri haline gelmişlerdir. 1970-80 arası dayatan süreç ve 1980 faşist darbisiyle oluşan uygun iç ve dış politik koşullara rağmen, reformist, revizyonist ve işbirlikçi nitelikteki bu organlar, toplum önüne, doğru programlar ve çıkış yolları koyamamışlar, tam aksine yabancılaştırmaya hizmet eden yayın politikasını Avrupa sosyal-demokrasinin de desteği ile daha ince bir tarzda sürdürmüşlerdir. Birer kültür organı olarak da burjuva anlamda da olsa bir katkından uzak kalmışlardır. Birçok olanakları olmasına rağmen dünya dev-

rim literatürlerini ya hiç yansıtmamışlar ya da reformizme ederek yansıtmışlardır.

Serxwebün açık ki, öзде de, biçimde de apayrı bir gerçekliği temsil etmiştir. Serxwebün, son derece yetersiz olanaklara ve karşı karşıya kaldığı oldukça güçlü engellere rağmen devrimci çıkışı gerçekleştirmiştir. Bağımsız ve devrimci politikasından zerre kadar taviz vermemiş, varolan engelleri teşhir ederek, onlarla mücadele içinde gelişmiş, doğru ve bağımsızlığı yaygın politikası sayesinde, yurtsever kitlelerin tek organı haline geldiği gibi, o uydu, sunni yayın otoritelerini aşarak dost ve düşmanın saygınlığını kazanıp, çok kısa sürede bu güçlerin de kabul etmek zorunda kaldıkları Kürdistan'ın ilk ve tek devrimci yayın organı olmuştur.

Serxwebün, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin sesi olarak, faaliyet, yayın, program ve politikasını tamamen bu gerçekliğin ihtiyaçlarına göre ve bu gerçekliği ilerletici bir öge olarak sürdürmüştür. Doğal olarak Serxwebün, yayın hayatına biraz geç de başlamış olsa, ulusal kurtuluşun temel taleplerine sahip çıkarak, bu yıllarda Türkiye ve Kürdistan'da devrimcilik adına oynanan ve oynamak istenen oyunları teşhir ederek, çıkış yollarını göstererek, önemli roller üstlenmiş biçimde yayın hayatına başlamıştır ve denetlenebilir, Türkiye ve Kürdistan'da çıkışından bugüne kadar bu görevi yerine getiren tek öncü devrimci organ olmuştur.

1980, 12 Eylül faşist ordu darbesi, yeni bir dönem açmıştır. Yetersizliklerden kurtulamayan Türkiye ve Kürdistan sol hareketleri çok ciddi darbeler almışlardır. Büyük ölçüde ülke dışına çıkmış olan bu güçler dönemin özelliklerinden kaynaklanan ciddi devrimci görevlerini yerine getirmek, sorunları çözmek zorundalardı. En başta mültetecilik, yozlaşma, yabancılaştırma, tasfiyecilik tehlikesine karşı tavır alarak, toparlanmaları, doğru programlara, devrimci taktiklere ve mücadele yöntemlerine varmaları gerekiyordu. Serxwebün, büyük bir duyarlılıkla bu sorunları en doğru tarzda işledi. Daha ilk sayısında mültetecilik tehlikesi ve arındırıcı gerçekliği parmak bastı. Faşist cuntayı teşhir etti. Türk burjuvazisinin değerlendirmesinden kaçınan, ama modernliği sadece çağdaşlığıyla sınırlı kalan feodalizm ve sömürgeçlikle girift yaygın bağlantıları olan Kürdistan küçük-burjuva milliyetçileri ve politikleşme biçimleri, programları, mücadele hatlarıyla nasıl uydu ve reformist bir politika izlemişlerse, sözde yayın organlarıyla da aynı bağımlılığı en açık tarzda yaşamışlardır. Varolan kültür birikimlerine, politik birikim ve toplumun talebine rağmen, sömürgeçliğin üzerine yürüyememişler, toplum önüne, doğru düşünceleri koyamamışlar, tam aksine sözde yayın organlarıyla hakim sınıf ve dış sömürücü güçlerin çıkarını yansıtan birer türevleri haline gelmişlerdir. 1970-80 arası dayatan süreç ve 1980 faşist darbisiyle oluşan uygun iç ve dış politik koşullara rağmen, reformist, revizyonist ve işbirlikçi nitelikteki bu organlar, toplum önüne, doğru programlar ve çıkış yolları koyamamışlar, tam aksine yabancılaştırmaya hizmet eden yayın politikasını Avrupa sosyal-demokrasinin de desteği ile daha ince bir tarzda sürdürmüşlerdir. Birer kültür organı olarak da burjuva anlamda da olsa bir katkından uzak kalmışlardır. Birçok olanakları olmasına rağmen dünya dev-

gunculuğu arasında sınırlı belirginleşmiştir. Serxwebün, Türk faşizme, TKP-İKP oportünizmi ve Avrupa sosyal-demokrat emperyalist çevrelerinden kaynaklanan tasfiyecilik faaliyeti ve en incelmis yöntemlerini teşhir ederek, devrimci çıkış yolunu göstermiştir. Tasfiyeciliğin temel etkenleri olan güçlerin çıkarını yansıtan, reformculuğa kadar her soydan sosyal-şoven, reformist-tasfiyeciler yaygın organının maskesi, PKK'nin ve Serxwebün'un sürdürdüğü inatçı devrimci faaliyeti sayesinde ortaya serilmiştir.

1980-82 arası dönemde devrimci program hazırlıkları tasfiyeciler tarafından aşarak PKK II. Kongresinde had düzeye varmıştı. Bu nedenle Serxwebün'un bundan sonraki faaliyeti, Kürdistan ve Türkiye devrimci işin devir açıcı olan PKK'nin direniş ülkesinde örgütlenme sorunlarına dönmüştür. PKK II. Kongresi, özde Parti işi komploculuğu ve tasfiyeciliğin, genelde ise tasfiyeciler solun siyasal yenilgisine olmuştur. O nedenle bundan sonra tasfiyeciler-komplocu kampın saldırıları daha azgınlaşmıştır. Rejimle doğrudan ya da dolaylı bağlarla sahip olan ve esas olarak Avrupa sosyal-demokrasinin güdümünde bulunan Dev-İşçi (Demokrat Türkiye), Özgürlük Yolu vb. tasfiyeciler reformculuk tamamen teşhir olmuş, çeşitli bağlantılarıyla ortaya çıkarılarak anlayış olarak ezilmiş, direniş vargüçleriyle saldırılan geneldeki tasfiyeciler-reformist blokun bütün yöntemleriyle teşhirine, diğer yandan da programsal sorunları çözülen direnişin örgütlenmesi ve taktik sorunlarına, halkımızın pratik mücadele birliği sorunlarına ağırlık verilmiştir. PKK'nin direniş çabaları ürün vermiş. Kürdistan genelinde halkımızın mücadele ile dayanışmasında ileri adımlar atılmıştır. Serxwebün'un ülke içinde kitlelere ulaşım olanakları artmış, ülke pratiği ile doğrudan bağ kurmuş, örgütlenmenin temel ögeleri olan (1982-84) silahlı propaganda hazırlık olan öncü çekirdek grupların keşif, propaganda ve dar gruplar oluşturma faaliyeti döneminde Serxwebün, Parti kadrolarının ve kitlelerin elinde güçlü teorik, taktik bilgilene ve örgütlenme aracı olmuştur. Bu özelliğinden dolayı, Serxwebün'un tirajı olağanüstü artmış. Ortadoğu'nun en otoriter gazeteleri arasında yer almış ve Türk faşizminin en çok çekindiği organ olmuştur.

Devrim silahlı olan Serxwebün, ülkede artan mücadele olanaklarına ve sorunlarına bağlı olarak, direniş ve örgütlenme sorunlarına daha fazla eğilmiş. Türkiye ve Kürdistan soluna egemen olan tasfiyeciler, kendini sosyal-demokrasi ve Türk faşizme kiralayan politik usakların sınıf gerçekliğinde teşhirlerini ve direniş saflarında birey olarak kalan bozguncu-tasfiyeciler anlayışların pratik tasfiyeciliğin hızlandırarak, döneme tamamen egemen kılınan direnişin bütün boyutlarıyla kitlelere taşıması ve dünya kamuoyuna tanıtmayı becermiştir. Serxwebün, Ortadoğu'da politik ortamın genelde Kürdistan ulusal Kurtuluş Mücadelesine uygunluğundan hareketle birlik ve mücadele sorunlarını işlemiş. Türk devletinin Kürdistan genelindeki direniş hareketine saldırılan konumunu, tarihsel güncel nedenlerle göstererek, mücadele sorunlarını öne alarak, birlik ve direniş sorun-

larını baltalayan İKP şovenizmi ve Güney-Doğu Kürdistan'ın burjuva-feodal ve küçük-burjuva örgütlerinden doğan uzlaşmaz, sekte ve teslimiyetçi çizgi ve tavırları teşhir etmiş, 1983 Türk ordusunun Güney Kürdistan'a giriş eyleminden en aktif teşhir ve karşı koyuşu sergilemiştir. Böylece Serxwebün Kürdistan genelinde yurtsever kitlelerin propaganda ve ajitasyon silahı olmuştur.

1984 Ağustos devrimci eylem patlaması, PKK'nin uzun ve inatçı siyasal ve askeri faaliyetlerinin doruk noktası olmuştur. 15 Ağustos aynı zamanda örgüt işi tasfiyeciliğin mutlak yenilgisine olmuştur. 15 Ağustos'un Kürdistan ulusal sorununa açtığı tarihi olanaklar Serxwebün tarafından itinayla değerlendirilerek, PKK ve Kürdistan halkının direniş dünya kamuoyuna iletilerek, Kürdistan devriminin dünya devrim cephesinin pratik bir aktif parçası haline getirilme çabaları ürün vermiştir. Tasfiyeciler, usak, şoven ve milliyetçi grupların 15 Ağustos'u karalama çabaları tam bir teşhir ve tecritlenişe dönüşmüştür. Serxwebün, artan sömürgeci vahşeti binbir zorluklarla sınırlar aşarak ulaştırılan haber ve belgelerle dünya halklarına ulaştırılmış, ülkenin dört bir yanından halkımızın ekonomik, sosyal, kültürel yaşamı, mücadele sorunları, acı ve taleplerini, duygularını işleyerek, kolektif bir propaganda, ajitasyon, örgütleyici rolünü artan bir şekilde yerine getirmiştir.

15 Ağustos'ta Kürdistan Ulusal Kurtuluşun örgütlenme olanakları arttığı gibi, sorunları da artmıştır. Gelişme sorunları olan bu sorunlar: silahlı mücadeleyi ülke geneline yaymak, toplumun bütün kesimlerini ulusal kurtuluş örgütlemesine çekmek, kitle kabarmasını askeri ve siyasal olarak cephe örgütlenmesinde biçimlendirmek, sömürgeci ordunun artan askeri saldırılarına, "Özel Savaş" taktiklerini (çetecilik, pasifikasyon, göç, ajan-muhbirlik, ihanet teşvik vb.) teşhir etmek ve bozmak, proleter öncüyle yanlış hesaplarla ilişkili geçen ilkel milliyetçi önderliğin düşmanla işbirliğine yönelik oyunlarını açığa çıkarmak ve aşmak, tam bir komploculuk ve saldırıya dönüşen ve yenildikçe azgınlaşan sosyal-şoven ve reformist milliyetçi grupları tam teşhir ederek, belgelenecek ihanetlerini açığa çıkarmak ve önem almak vb. sorunlardı. Tasfiyeciliğin asıl kaynakları olan sosyal-demokrasi, Türk faşizmi, İKP-İKP uyduyarıları sonuç alamayınca, bu defa devlet, örgüt ve yaygın olanaklarıyla doğrudan kendileri saldırıya geçtiler. BBC'nin TRT'yi geride bırakan mücadelemizle ilgili yayın faaliyeti, İsveç devletinin, yayın organlarının, Alman TAZ vb. organlarının yoğun karşı faaliyetleri, İKP'nin Türk MİT'yle görüşerek ve ilkel milliyetçilik destekli 1985 Zaxo Bahar komplosu, Kürdistan Ulusal Kurtuluşunun bağımsızlık gelişiminin hangi güçlerin çıkarını sarstığını ve PKK aleyatçı faaliyetlerin arkasında hangi güçlerin olduğunu bütün bağlantılarıyla ortaya koymuştur. Serxwebün, ulusal kurtuluş mücadelesine doğrudan yönelen bu emperyalist komploları ve araçları olan usak sınıflardan kaynaklanan saldırıları bütün yönleriyle teşhir ederek, pratik mücadelenin ihtiyaçlarına göre gelişmesini sürdürmüştür.

PKK'nin soylu direniş ve engelleri altıtmeye ruhu, Serxwebün'da en yalın şekilde ifadesini bulmuştur. Kürdistan Ulusal Kurtuluş düşmanları teşhirden kurtulamamışlardır.

Kitlelerden tecritleri hızlanmıştır. Bütün güçleri devrimin sesi Serxwebün'u durdurmaya yetmemiştir.

Serxwebün, bir propaganda ajitasyonu, teşhir ve örgütlenme aracı olduğuna göre, her zaman hataların üzerine de gitmiştir. Verilen pratiği, hep eleştiri gözle değerlendirmiş, hataları teşhir etmiş, doğruyu ısrarla vurgulamıştır.

Serxwebün, dört yılı dolduran kısa fakat zengin ve zorlu mücadele tarihinde şu gerçeğe bağlı kalmış ve bütün faaliyetinde ısrarla vurgulamıştır: Kürdistan'da yaşamın tek bir gerçekliği vardır, o da Kürdistan halkının PKK'yle beraber girdiği devrimci direniş gerçeğidir. Ve bu yol açıkça göstermiştir ki, tersi yol tükeniştir. Kürdistan halkı deneyi ile bu gerçekliğin farkına vararak, ısrarla öncü partiyle kenetlenerek zafere kadar bu yolda ilerleme kararındadır.

Beşinci yayın yılına girerken, Serxwebün, güçlü ilerlemesinin yanında, halen birçok eksikliklerinin olduğunu ve yeni görevlere karşı karşıya bulunduğu bilindirdi. Emperyalist devletlerin yayın organlarının, her soydan usak yayın organlarının saldırı ve fiili engellemeleriyle karşılaşacağını bilindirdi; fakat şimdiye değin olduğu gibi, bu engellemeleri teşhir ederek mutlaka aşmaya da kararlıdır. Özellikle geçtiğimiz yıllarda çeşitli nedenlerle yerine getiremediği, emperyalist, sömürgeci, sosyal-şoven ve işbirlikçi basım-yayın faaliyetlerinin iç yüzünü ortaya koyma, bunlara gerektiği gibi cevap verme görevini bu yıl, tüm ulusal kurtuluş cadroların aktif desteği ile mutlaka en güçlü bir biçimde yerine getirecektir.

Türk ordusu, Kürdistan Ulusal Direnişine karşı yeni "Özel Savaş" taktiklerini hayata geçirmeye hazırlanmaktadır. Yoğun çetecilik, savaş provalarını aşan kitle kıymatı, stratejik köyler, kitleleşme sürgünler, alan bombalamaları vb. siyasal olarak Kürdistan hakim sınıflarını ve bunlardan kaynaklanan komplocu politikayı Kürdistan genelinde yayına almaya çalışmaktadır. Ortadoğu'da emperyalizme dayalı olarak Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesine karşı yeni gerici bloklar oluşturulmaya çalışılmaktadır. Serxwebün, ulusal direnişin bu artan gelişme sorunlarına daha da fazla eğilerek, bütün bu karşı faaliyetleri en açık şekilde teşhir etme, kitleleri duyarlı kılma, Kürdistan halkıyla bölge halklarının dayanışma koşullarını daha ilerletme, Türk faşist ordusuyla işbirlikçilerinin saldırı ve komplolarını açığa çıkarıcı ve asıcı örgütlenme ve savaş taktiklerini daha fazla işlemeyi sürdürecektir.

Serxwebün, KUKM'nin dünya halklarının mücadelesiyle bütünleştirmeye devam edecek, bu amaçla şimdiye değin sürdürdüğü ulusal direniş tanıtımına, röportaj, araştırma faaliyetlerine hız verecektir. Dünya halklarının devrimci deneylerini de aynı duyarlılıkla Parti kadrolarına ve Kürdistan halkına aktarmaya daha da artan bir şekilde devam edecektir.

Serxwebün, bundan sonra da direniş içinde varolan olan Halk Kurtuluş iradesine bağlılığını sürdürecektir. Özel olarak Parti mücadelesinde genel olarak solda görülen komplocu, bozguncu, tasfiyeciler, teslimiyetçi anlayışlarla amansızca mücadele edecektir. Tasfiyeciler, reformculuk ve arındırıcı güçleri teşhir ve tecrit ederek, KUKM önünde engel olmaktan kaçınmayarak varlık ilkesi olarak almaya ve

Devamı syf: 23'te

Ulusal Kurtuluş Mücadelemize Yönelen Hiçbir Saldırı Karşılıksız Kalmayacaktır

TÜRK SOL'U MU, 12 EYLÜL SOL'U MU?

Baştarafı Syf: 1'de

Daha PKK Hareketinin temellerinin yeni atılması başladığı bir dönemde, giderek yoğunlaşan saldırılar; sömürgecilerin sıkıyönetim uygulaması, çeşitli katliamları geliştirme biçiminde devam ederken, "Beş Parçacılar", "Tekoşin" gibi ajan-provokatör güçlerin kompolarına, sosyal-göven ve küçük-burjuva milliyetçisi güçler de destek vererek "UDG"ler oluşturup, alçakça bir faaliyet içerisine girdiler. Hürriyet, Tercüman ve Milliyet başta olmak üzere, MİT'in tescilli ajanlarının çıkardığı Aydınlık gazetesinden, sosyal-göven ve küçük-burjuva reformistlerinin dergilerinden varana kadar, bir yalan, iftira ve demogojik kampanyası geliştirilmeye başlandı. 1979 yılında daha da arttırılan bu saldırılarda yazılanlar ve çizilenler, birbirinden ayrı şeyler olmadığı gibi, tam tersine birbirini tamamlıyordu. 12 Eylül faşist cuntasının işbaşına getirilmesi ardından devam ettirilen bu karşı faaliyetlere, özellikle de 15 Ağustos Atılımının ardından hız verildi.

Bir yandan sömürgeci basın, yürüttüğü saldırılarda, demogoj ve iftira kampanyasını yoğunlaştırırken, diğer yandan ise, bunun papağanlığı yapan sözde solcular da aynı koruya katıldılar: "Bittirildiler, yok edildiler. Hepsini teslim oluyor, PKK dağılıyor" vb. iddialar manşetlere çıkarılarak, meşhur solcularına da 5'li, 6'lı, 12'li birlikler oluşturup, bildiriler dağıtarak aynı şeyleri tekrar etmeye başladılar. Böylece de, o unutulmaz birliklerini, yine PKK'ye karşı, ama bu kez daha alçakça bir konumda sergileyemeye başladılar.

Geçtiğimiz aylar içerisinde Milliyet ve Tercüman gazeteleri başta olmak üzere, sömürgeci basında daha da artış gösteren ve Parti önderliğimiz ile ulusal kurtuluş mücadelemizi hedefleyen "Apo'nun Maskesi", "Silahlı Robotlar" adı altında bir dizi seri yazı yayınlanmaya başladı. Parti önderliğimiz, "ağa, diktatör" vb. biçimde tanımlayarak, kadroların ve savaşçıların "aç, sefil bir yaşam içinde" zorla savaştırıldıkları iddiasına sarılan sömürgeci basın, bunlarla yetinmeyip daha da ileri giderek, "Apo öldürüldü", "Apo desteksiz kaldı" vs. gibi demogojilere de başvurup, mücadelemizin ve önderliğimizin giderek güçlenen etkisini zayıflatmak istemişlerdir. Bu nedenle, adeta hergün yeni manşetler, yeni iddialarla sömürgeci basında yürütülen iftira ve karalama kampanyası yoğunlaştırıldı. Direkt Özel Harp Dairesi eliyle geliştirilen ve basın, radyo, televizyon aracılığıyla sık sık işlenen bu demogojiler, aynı zamanda "sol" güçler elinde de bir saldırı malzemesi haline geldi. "Milliyet"te, "Tercüman"da, sıkıyönetim bildirilerinde ve Özel Harp Dairesi'nin açıklamalarında söylenene bir iki kat fazlası ile eklemelerde bulunularak, "Sol Birlik", "Partizan", "HK" vb. güçlerin bildirilerinde, dergilerinde yer verilmeyle başladı. Tüm bu alçaklıklar da "sol" maske altına gizlenilerek yürütülmeye ve geliştirilmeye çalışıldı. "Genç Kemalistler Birliği"nin içerdeki ve dışardaki üyelerinin açıklamalarına, sömürgeci basının yazdıklarına dayanarak PKK'ye karşı savaş açan bu güçler, sömürgeci basında olan sıkı işbirlikleri sonucu PKK aleyhtar bir çok faaliyetlerini de bu gazetelerin sayfalarından duyurdular. Bunlardan bir kaçını değerdendirilmediği bile, bu güçlerin nasıl bir konum içinde bulunduklarını açıkça görmekteyiz. "Apo'ya suikast düzenlendi", "PKK

birliği törpüledi" başlıkları altında verilen iki yazıyı bile ele aldığımız aradaki bağı görmemek için kör veya bilgisiz olmak gerekir. Okuyucularımızın da bu bağı görmekte fazla zorluk çekmediklerini bilmekle beraber, bu ilişkinin bugün daha da açığa çıktığını söyleyebiliriz.

14 Ocak 1986 tarihli Milliyet gazetesinde "Apo için vur emri" başlığı altında "Sol Birlik", "Dev-işçi Hamburg" kılığı, "Partizan", "Genç Kemalistler Birliği" ve MİT kaynaklı çıkarılan bu yeni haber, aynı zamanda TC'nin uzantısı bu kemalist sol'un faaliyetlerini de önemli oranda deşifre etmektedir. PKK Genel Sekreteri A. ÖCALAN'ın, "örgüt içinde direk kendisine bağlı bir eroin, ayfon vd. uyuşturucu kaçakçılığı yapan bir grup oluşturduğu ve bunların gizli olduğu" iddiasıdır. Bunun üzerinden daha fazla bir zaman bile geçmeden, Milliyet gazetesinde, "uyuşturucu kaçakçılığı yapan 25 Apocu, Avrupa ve Türkiye'de yakalandı" başlığı altında bir haber yayınlandı. Değil PKK ile, hiç bir örgüt bile alakası olmayan ve daha önceleri bu suçtan yakalanmış, bazı kişiler adları da verilerle, iddialarına kanıt oluşturulmaya çalışılmışlardır. Fakat için iç yüzü bilindiğinden ve kamuoyunun da yabancısı olmadığı gelişmeler olduğundan bu iddia da diğerleri gibi boşa çıkarak tutmamıştır. Açık ki, bundan sonra da bu türden yalana ve tümden demogojije dayanan sansasyonel haberler çıkartılacak, sömürgeci basından, soluna varana kadar, hepsinin sayfalarında birer birer işlenecektir de. Bilinen bir gerçekte vardır ki; bu tür saldırı ve iftiralar, halkımıza beş para değer verilmeyen iddialardır.

Ocak tarihlerinde de Milliyet gazetesi, hangi kalemlerden ve odaklardan çıktığı çok açık olan saldırılarını devam ettirdi: "Eşkıya Son İhtar" başlığı altında verilen yazıda da yine "son kurbanının kaldığı" iddiası işlenirken, bir sonraki günkü yayınında ise, "Kürt lideri Barzani de PKK'yi dışladı", "Talanba birleşme sırasında Barzani'ye içlerindeki yabancı grupların da tasfiye edilmesi gerektiğini belirtmişti" vb. görüşlere yer veriliyordu.

17 Ocak tarihli baskısında ise, "Partizan" adlı cezaevi kaçkınıları ve cunta işbirlikçileri olan bir kligin yönetiminde, devrime saldırtılan bir gruphun dağıttığı bildiriyi dayanarak, "PKK dağılıyor" başlığını atan Milliyet maskeli Özel Harp Dairesi elemanları, aynı zamanda tüm bu "sol" geçinen çevrelerle birlikte kendi umutlarını da dile getiriyordu. Böylece açık işbirliklerin daha da ayrıntılı bir biçimde ortaya çıktığı bu saldırılarda; sömürgeci basının ve bu devrim düşmanı güçlerinin, yönettiği karalama ve iftira kampanyası arasında bir fark görmek mümkün değildir. Milliyet ve diğer sömürgeci basında çıkan yazılara paralel olarak, sol güçlerin

yayınlarında da benzer konular; yine en ufak bir gecikmeye bile yolaçmadan piyasaya sürülmektedir. "Genç Kemalistler Birliği"nin azgın Kürt düşmanı ve PKK'yi yıkma yönüne hedef olarak koyan diğer bir üyesi de yine bu dönemde, aynı konuları işleyen yazısını dağıtmaya başladı. Yazıda işlenen konulardan biri de, PKK Genel Sekreteri A. ÖCALAN'ın, "örgüt içinde direk kendisine bağlı bir eroin, ayfon vd. uyuşturucu kaçakçılığı yapan bir grup oluşturduğu ve bunların gizli olduğu" iddiasıdır. Bunun üzerinden daha fazla bir zaman bile geçmeden, Milliyet gazetesinde, "uyuşturucu kaçakçılığı yapan 25 Apocu, Avrupa ve Türkiye'de yakalandı" başlığı altında bir haber yayınlandı. Değil PKK ile, hiç bir örgüt bile alakası olmayan ve daha önceleri bu suçtan yakalanmış, bazı kişiler adları da verilerle, iddialarına kanıt oluşturulmaya çalışılmışlardır. Fakat için iç yüzü bilindiğinden ve kamuoyunun da yabancısı olmadığı gelişmeler olduğundan bu iddia da diğerleri gibi boşa çıkarak tutmamıştır. Açık ki, bundan sonra da bu türden yalana ve tümden demogojije dayanan sansasyonel haberler çıkartılacak, sömürgeci basından, soluna varana kadar, hepsinin sayfalarında birer birer işlenecektir de. Bilinen bir gerçekte vardır ki; bu tür saldırı ve iftiralar, halkımıza beş para değer verilmeyen iddialardır.

Şimdi dürüst, namuslu ve kalbli ülkesi, halkı için çarpan ilericilere, yurtseverlere ve devrimcilere soruyoruz: Tüm bunlardan ne gibi bir sonuç çıkarmak gerekir? Tüm bu yazılanları, söylenenleri ve fiili olarak devrimcileri katletmeye kadar varan saldırıları nasıl yorumlamak gerekir? Cunta, işbirlikçileri ve ken-

leceğini tartışmaya başladılar. İşte Milliyet gazetesinde dile getirilmek istenen de budur. Ulusal önderimiz karşı kompoların sadece bununla sınırlı kalmadığı, Ortadoğu'dan Paris'ten ve Avrupa'nın diğer kentlerinden gönderilen kompocular vasıtasıyla saldırılar düzenlendiği ve bu saldırılarda bazı arkadaşların yaralandığı da bilinmektedir. Evet, buralardan gönderilerek alçakça kompolar düzenleyenler kimlerdir? Neye hizmet ediyorlar? Tabi bunlar hep açık olan gerçeklerdir.

Ulusal önderliğimize karşı bu derece alçakça bir saldırı içerisine giren bu çevreleri nasıl tanımlamak gerekir? Bunlar, CIA'ya güdümlü hain Kürt uşaklarından Kamuran İnan alçağının "... Terörün başının nerede oturduğunu biliyoruz. Ama benim devletim buna müdahale edemez." sözlerinde ifadesini bulan PKK Genel Sekreteri ve halkımızın büyük önderi A. ÖCALAN "öldürülmeli" çağrısına TC'nin yapmadığını, bunlar yaparak böylece cevap vermiyorlar mı? Pekli bu güçler, şimdiki kadar ne yaptılar? Açık ki yapılanlar meydandadır: Tüm işlerini "PKK ve önderliğinin imha edilmesi" üzerinde geliştiren bu gürhul, kendi milyonluk örgütlerini tasfiye etmekle yetinmeyip, PKK'yi de bu yola çekme çabası içerisine girmektedirler. Bu faaliyetler her ne kadar günümüzde yoğunlaşmışsa da, eskilere dayandığı bilinmektedir.

Hamburg Dev-işçi kliginin şeflerinden, TKP'li "Sol Birliği", yine Partizan'ından provakatlörlerle varana kadar, hemen hepsinin PKK'nin devrimci-direnici özünden boşaltılması üzerine hesapları olduğunu ve bunları dolayı ve dolayız vasıtalarla uygulamak istediklerini bugün daha iyi görmekteyiz. Bir yandan provakatlörlerle, "sizi sonuna kadar koruruz. Yeter ki PKK'ye karşı savaşın" vaadlerinde bulunurken, diğer yandan ise çeşitli güçleri de bu saldırılarına alet ederek, bu amaçlarını gerçekleştirme çabası içine girdiler. Hatta, PKK'den adam koparmak için, nerede bir zayıf unsur varsa ona ulaşmaya çalışarak, "sizi Avrupa'ya götürürüz. Orası da tehlikeli olursa, Moskova'ya göndeririz" vaatleriyle PKK'yi yıkmak istediler. Bugün bu güçlerin daha da ileri giderek "Moskova'ya müraaat edeceğiz. PKK'yi uluslararası alanda sıkıştırın, faaliyetlerine engel olun" diyecek kadar alçakçaşabiliyorlar. Bu kadar çaba, bu kadar faaliyet niçin? Niye faşist cuntanın teşhiri, sıkıştırılması için müraacaatlarda bulunulmuyor da. PKK'nin teşhiri için her türlü ahlak kuralı hiçe sayılarak hummalı bir çaba gösteriliyor? Açık ki tüm bu faaliyetler, bu güçlerin gerçek yüzünü ortaya koymaktadır. Faşist cuntaya karşı en ufak bir çaba bile göstermeyecek, bir bildiri dahi dağıtmayacak, ama ortada sol diye geçinecek. Bu umutları artık kimsenin yutmadığı, hele halkımızın da buna beş para değer bile vermediği artık çok iyi bilinmelidir. Hele hele başka güçlerin de buna zorlanmasa, onların da bu saldırıların aleti durumuna getirilmek istenmesi hiç mi hiç başaramayacağımız bir konudur. Dünya halkları da bugün gerçekleri daha iyi görmektedir. Kürdistan'da yükselen Ulusal Kurtuluş Savaşının sesini daha iyi işitmektedir. Bu noktadan sonra hiç bir hain çabanın, sapıtma faaliyeti ve demogojinin tutmayacağı da çok açıktır.

PKK'ye ve Ulusal Kurtuluş Mücadelemize karşı yönelen kompolar ve saldırıların, tek bir merkezden yönlendirildiği bugün daha iyi gö-

rülmektedir. Çok sıkı bir koordinasyon ve işbirliği temelinde geliştirilen bu kompolar ve demogoj faaliyetlerinin koordinatörünü MİT'in yaptığı bugün daha da açığa çıkmıştır. "Sol'un sömürgeci faşist Türk devleti ile bu derece aynı şeyleri konuşmasının nedenini; işte bu ilişkide aramak gerekir. Faşist Evren'in ve sıkıyönetim komutanlıklarının söylediklerini bunlar da bir papağan gibi, hem de eksiksiz tekrarlamaktadırlar. TC, "PKK dağılıyor mu dedi", bunlar, "kaldımadılar, 3-5 adamları var" demekteler. Onlar, "son ihtar" bildirileri mi yazdılar, bunlar "PKK şeflerini uyarıyoruz" bildirilerini dağıttılar. Yine, Genel Kurmay Başkanlığı "İşlevce ve Danimarka'da PKK'nin kurucu üyelerinin arkadaşlarının öldürülmesi olayında olduğu gibi, senin de birgün dost bildiklerince öldürüleceğin" iddiasını mı ortaya attılar, bunlar daha da ileri giderek "PKK'nin politikası sizi de imha edecek" diyerek buna yetiyemeyi çalıştılar. Sıkıyönetim komutanlıkları, PKK savaşçılarına, "en yakın komutanlığa teslim ol. Dağıldı, mağaralarda aç-susuz boş yere soğukta titreyerek ölümü bekleme" çağrılarını mı yaptılar; bunlar hiç durmadan "PKK şeflerinin yolu karanlıktır. PKK'den ayrılın, PKK'yi yalnız bırakın" isteklerini çarşaf çarşaf yazdılar, dağıttılar ve söylediler. Sömürgeci basın, "PKK dağıldı. Apo örgüt içinde yalnız kaldı. En güvencisi öldürüldü" maddelerini de yaydılar; bunlar çok öncesinden "PKK tecrit oldu. Mililitanları teslim oluyor, kaçıyorlar" vb. iddialarını bas bas bağırmaya başladılar. "Genç Kemalistler Birliği" üyeleri; Semir Süleyman ihanet çetesi ve hainler, "Apo, örgüt ağısıdır, diktatördür. Her şeyde kararı o verir" mi dediler; bunlar, "demokratik PKK" yaratma savaşına girişerek, Kenan Evren diktatörünü, baskı altındaki halkı unutup, PKK'nin önderliğiyle uğraştılar. vs. vs. bunları, daha bir çok örneklerle arttırmak mümkün. Ama sanırım bu kadarı bile bu güçlerin yüzlerini ortaya koyma açısından yeterli ve hatta fazladır. Bu kadar benzerlikten sonra, okur da durumu kavramakta fazla zorluk çekmeyecektir. Biz yine de yorumu kamuoyuna bırakıyoruz.

14 Ocak tarihli Milliyet gazetesinde "PKK'nin dağıldığı, bittirildiği, geride kalan 3-5 militanının ise Barzani'nin yanına sığındığı" demogoj yürütülürken, aynı zamanda "istihbarat örgütlerine ilgilie izleniyor" dediği sol maskeli provakatlörlerin, PKK'ye karşı mücadelesinin ilk ürünü 17 Ocak tarihli nüshasında "Partizan" imzalı bildiriyi yayınlamak, "PKK dağılıyor" iddialarına kanıt oluşturmaya çalıştı. Eğer "PKK bittiyse" hergün meydana gelen çatışmalar nerede gerçekleşiyor. En son olarak Cizre ve Şirnak'ta meydana gelen çatışmalar ve bazı devrimcilerin şehit düşmesi olayları neyin ürünüdür? Hergün bir yığın eylem (toplantı, gösteri, pusu, baskın vb.) gerçekleştiriliyor, tüm bunlar neyin göstergesidir?

Sömürgeci ve sadık uşakları multeci "sol", "PKK'nin hiç bir gücü kalmamış" diyor. O halde alınan bunca tedbir, yürütülen bu kadar alçakça saldırı neye hizmet ediyor? Biten bir güç için bu kadar önem almaya, milyarlarca lira harcamaya gerek var mıdır? "Biten" bir güce bu kadar alçakça saldırı yürütmeye, demogojije başvurarak, devrimci-direnici özünden boşaltma çabalarına neden ihtiyaç duyuluyor? "Köy korucuları", 15 binden 25 Devamı syf: 21'de

1986'yı Daha Bilinçli ve Eylemli Karşılayan Halkımız Bu Yılı Kazanmasını Bilecektir

Baştafı Syf: 1'de

bütün o beceri ve düzenbazlıklar, günümüz Türkiye'sinde tam bir çözümsüzlük içerisinde toplumun yozlaşmasını, içinden çıkılmaz bir cendere içinde sıkışmasını ve düşmanın düşebileceği en aşağı derkeleye düşmesini engelleyememiştir. Ve gelinen aşamada durumun sadece bir takım güncel reformlarla düzelmeyeceği, bu şekilde hiçbir yere varılamayacağı, ileri bir sıçrayış için tarihsel bir müdahalenin zorunlu olduğu, dünyamızın birçok alanında çözümlenilemediği açığa çıkan çeşitli ideolojik, politik gerçeklerin yetmezliğinin görülmesi ve aşılması gerektiği apaçık ortaya çıkmıştır. Gerek emperyalist sistem ve gerekse sosyalist sistem içinde tıkanmalara yolaçan ve kendi kendisini yenileyemez duruma getiren bu ideolojik-politik sapmaların aşılmasıdır ki, çözüm yolu bulunabilecek böyle bir sıçrayış ancak en ileri ideolojinin en devrimci yorumu ve bunun pratiğe uygulanması sağlanabilecektir. Bunun dışında, sosyal-şovenizme ve revizyonizme güdüren o hertürlü sosyalizm sapmalarının ve burjuva milliyetçiliğinin çeşitli türlerinin topluma uygulanmasının iletici olmak bir yana, bugünün dünyasının tanık olduğu en alçak türden bir faşist rejimin karşısında sıradan bir direnme bile geliştiremediği ortaya çıkmış bulunmaktadır. Bu, sadece Türkiye gerçeği olarak ifade edilmenin de ötesinde, emperyalist sistem içindeki milliyetçiliğin çıkmazlarının ve sosyalizm sahtekarlıklarının tüm maskelerinin düşürülmesinin bir ifadesi ve bu anlayışların ancak gerici ileriye en soysuz türlerinden bazıları olabileceklerinin dile getirilmesidir.

Bütün bunlara karşılık, bu son yıllarda Kürdistan'da yükselen bir direniş mücadelesi gerçekliği vardır. Bu direniş hareketi, çağın kendi içindeki o bir anlamda şovenizm olarak adlandırılabilir duyarlılığına ve bazı bencil çıkarlarından ötesini görememesine rağmen -ki bu aynı zamanda Kürdistan devriminin önemli bir özgülüğü olarak karşımıza çıkmaktadır- kendisini zorla çağa dayatarak, haykırarak, azgın bir gericiyle karşı yüz bir halkın direnme iradesini ve kurtuluş azmini formüle etmiş, bunu somutlaştırmış ve esas olarak yenileyici ve sonuç alıcı olanın, tarihin bir çok devresinde çeşitli halkların bağrında görüldüğü gibi, ancak böyle bir yaklaşım olabileceğini göstermiştir. Başlangıçtaki niceliksel ve niteliksel zayıflığın belirleyici olamayacağı, atılan temelin, yaklaşım tarzının, çağa ve kendi gerçekliğine dayatılan özün belirleyici olacağı; başlangıçtaki zayıflığın bu belirleyiciliği önleyemeyeceği PKK gerçeğinde somut olarak bir kez daha ortaya çıkmıştır.

Çağımızın Kürdistan halkının özgür yaşama, nedenleri ne olursa olsun, diğer halklar kadar adaletli bir yer vermesi bizi bu konuda umutsuz kılamaz. Bu gerçek, aynı zamanda çağımız insanlığının kurtuluş problemlerinin Kürdistan gerçeğinde kendisini bir kördüğüm gibi açığa vurmaya anlamına da gelir. Yani, Kürdistan sorununda ortaya çıkan, bir halkın özgür gerçeğini inkara kadar varan ve bunu, yaşanan politik statü ile açıklamaya çalışan her türlü ileri ideoloji ve politikanın yetmezliği gerçektir. Bugün Ortadoğu'da yine benzer bir kördüğüm, bir kaos vardır. Bugün kendisini kısmen yansıtan bu gerçeklik, tüm yansı-

masını Kürdistan'daki insanlık gerçeğinin çözümlenmesi aşamasında gösterecektir. Nasıl ki, Fransız Devrimi feodal dünyadan bu karanlık, kapalı, kendi içinde çözümsüz feodal dünyadan aydınlık burjuva dünyasına nihai bir zafer atılımı ise; ve yine Büyük Ekim Devrimi nasıl ki burjuva karanlık savaş ve sömür dünyasından halkların aydınlık özgür dünyasına sıçrayışın önemli bir kalkış hamlesi ise; Kürdistan'da devrimci çözümleme de Ortadoğu'da boyveren dev boyutlu sorunların çözümünün, dolayısıyla, genel özgürlük sorununun çözümünün temel atılımlarından birisi olacaktır. O halde, Kürdistan devriminin ulusal kurtuluşu niteliği, yurtseverliğin esas belirleyici yön olduğu özü aynı zamanda en derin bir enternasyonalizmi ve insanlığı da bağrında taşımaktadır. Tam da bu nedenle Kürdistan halkı sadece çağdaş halklar arasında kendisi için eşit ve özgür bir yer edinmekle yetinmeyecektir. Bu devrim, çağın ilerisinde kendi problemini çözdüğü oranda dünya sosyalist devriminin ve dolayısıyla insanlığın ilerici çözümünde de bir aşama, bir katkı rolünü oynayacaktır.

Bugün PKK'nın ve çok çeşitli zeminlerde yürüttüğü mücadelenin bu kadar gürültüye-patırtıya neden olmasının salt şu veya bu biçimde değerlendirilen eylemlerine ve bunlara yol gösteren görüşlerine bağlanmaktan da öteye, tarihin bu anında çağla ve kendi ülke gerçeğiyle hesaplaşmasında neyi ifade ettiğine bakıp ona göre bir değerlendirmeye tabi tutmak gereklidir. Bu niteliklere sahip olmayan herhangi bir hareket istediği kadar büyük gürtülü koparan eylemler yapmış, istediği kadar nitelikçe yüksek eylemler sergilemiş, -bunlar son derece planlı ve programlı da olsa- böylece sonuçlar yaratamayacaktır. Onca yetmezliğe ve hatalara rağmen, eğer bugün her atılan adım büyük bir anlam bulabiliyorsa, bunun nedenini tarihin bu anında ve belli bir mekan içinde yapılan müdahalenin özgülüğünde aramak gerektiği gerçeği bir kez daha kendisini doğrulamış olmaktadır. PKK'nın inanılmaz olanı gerçekleştirmesi; mucizevi olarak görülmesi gerekeni başarması, aslında insanlık tarihinin tüm ileri sıçramalarında yapılanlara benzer bir eylem olmasının ileri gelmekte. Burada insanlık adına türetilmiş ne kadar ideoloji ve politika varsa, bir pratiğin ahengine vurularak bir ses olması ve bu sesin kendi doğal eylem gücünü, doğal yürüyüş tarzını oluşturmaya sözkonusudur. Bunun içinde yeralan kişi ve örgütlerin bilinç ve örgütlülük düzeyinin bile bir yerde etkili olamayacağı yine bu nedenden ileri gelmektedir.

Eğer bir halk, tarihin birçok döneminde başta din olmak üzere, birçok resmi ideoloji ve siyasetin kenarından zorla durdurulmuş, tecrite alınmış ve tüm bunlara rağmen yine de tasfiye edilmesi tamamen başarılammışsa böyle bir halkın ülkesinde ve gerçekliğinde her türlü devrimci ideoloji kendisine yaşam imkanı bulabilir. Böyle bir halkın içinde en ilerici ideolojik ve politik akım, kendisini bu duruma getiren resmi ideoloji ve politikalarla hesaplaşmasını en geri biçimde de olsa, diğerlerinin aşkın bakışları arasında o resmi güçlere; kurumlaşmış geleneklerine; sosyalizm içinde sosyal-şovenizm, emperyalizm içinde ise aşırı şovenizm biçiminde kendisini gösteren o ken-

dini beğenmişliğe karşı sürdürerek ve kendi gerçekliği dışındaki şeylere fazla değer vermemen, adeta kendisini onların putu haline getirmiş olan böylece değer yargıları ile alay ederek onların pek de öyle dünyalık görüşler olamayacağını, kendi hayal ettiklerinin cennet ve bunun dışındaki gerçeğin de cehennem olmadığını bir kez de bizim halkımız kendi gerçekliğinde ortaya koymuş bulunmaktadır. İşte geçen bir kaç yıl böylesine bir konumu halkımıza da dayatmış, gerçeğin bu yönüyle yeniden sergileniş yaşanmıştır. Ancak, bir yerde yaşam umutları alabilirdiye karartılmış da olsa, eğer insan, kendini tepeden tırnağa kadar gözden geçirmeye, yenilemeye ve yaşam umudunu yepyeni temeller üzerinde yeniden inşa etmeye karar vermişse, başlangıçtaki zayıflığın, nicelik ve nitelikçe güçsüzlüğünün pek de belirleyici olamayacağı PKK gerçeği çok somut olarak dile getirmiş; umudun yeniden yaratışını, çok kısa bir süre içinde güçlü bir direniş dönüşümünü ve yaşamın ayrılmaz bir parçası haline getirilmesini sergilemiştir. Daha dün bir hayal, bir rüya olarak görülen ve özlem duyulan bugün böylesine hızla gerçeğe dönüşme ve yaşamı bütünüyle etkisi altına almasını; çıplak fiziksel baskı kuvvetlerinin ve en içgüç türden güdülerin yüceltici olmayan yaşam, özlem, duygu ve bilincin -ki bunlar hep gerici özelliklerle kendilerini belirlerler- çok zayıf olan ileri duyguya, umuda ve düşünceye ket vurmayacağı, galebe çalamayacağı; hiç bir karşı koyuş, sapıtma, kurnazlık, iflah olmazlık ve kendini aldatmanın buda uzun veya kısa vadede engel teşkil edemeyeceğini; ve hele çıplak zorun faşist niteliği ne kadar geliştirilse geliştirilsin ancak bir dereceye kadar etkili olabileceğini; insanlık türünde ki iletici ögenin tüm bunlara galebe çalacağını, geçmiş bir kaç yıl içinde parlak bir biçimde ve bir zafer derecesinde doğrulanmış olarak görmekle büyük inanç kaynağının nerede yattığını da görmüş olmaktadır. Evet, çağımızın bunca resmi ideoloji ve politikalarına meydan okuyarak bunu yaşamının; kişiyi, örgütü ve halkı en çok kendine yeniden güvenmeye, konuşmaya ve eyleme kalkmaya güdüren özün de ta kendisi olduğunu görmekteyiz. O halde, bu gerçeklerin ışığında hiç kimse artık gelişmenin nasıl sağlanacağını, umudun nasıl yaratılacağını ve yaşama nasıl dönüştürüleceğini sormamalıdır. Bundan salt kurtuluş iradesinin, insanın ve imanının belirleyici olduğu sonucu çıkar mı? Çoklarının macera dediği, çağımızın birçok resmi gücünün gerçekten pek de ciddiye almadığı bu gelişme, bugün eğer başlarında bir hayalet gibi dolayıyorsa, bunda ancak her soylu ideolojik, politik ve ahlsal çıkışın bir benzerini kendi somutumuzda temsil ettiğimiz sonucu tekrar tekrar ispatlanarak ortaya çıkar.

Ancak kurtuluşu güncel bir olay ya da resmi teknik, maddi vb. yardımlarla hemen başarılacak bir olay olarak görmeyen; onun düşünce ve inanç temeline çok büyük değer veren; salt gücün resmi güçlerine dayanmayla büyük davalanın kazanılamayacağı bilen kişiler ve örgütler böylesine nitelikli bir çalışmaya göze alabilir; her köktü davanın böyle kazanılacağına bilerek yaşamı düzenleyebilir ve yeni ahlakı katkı denilen ileri hamleyle böyle başlatıp zafere götürülebilir. Bugün bizim yaşadığımız kendi somutumuz ve Parti gerçeğimizde

de dile getirilen gerçeğin tamamen böylesi niteliklere sahip olduğunu; yaşama yön vermenin, gerek çağla ve gerekse tarihle hesaplaşmanın ve geleceği kazanmanın bu biçimde sağlanması gerektiğini; derinliğine bir kavrayış, duygu ve yaşama dışında hiç bir yaklaşım yöntemiyle kendimizi gerçekleştiremeyeceğimizi ve kendimizi başırlı kılamayacağımızı pratiğimizde açıkça görebiliriz. Aynı şekilde, doğrulanmış ve zafer kazanmış pratiğimizde zaferi tekrar tekrar görebilir ve onu yeni hamlelerle daha da zenginleştirebiliriz. İşte, geçen yılların ve özellikle de son mücadele yılımızın bize öğrettiği esas ders budur. Geleceğe bu temelde bakacağız. Geleceğin kapsamlı yeniden yaratışının, ideolojik, siyasal ve ahlsal oluşumunun böylesine derin bir kavrayış temelindeki biçimlenme ile gerçekleştirilebileceğini; güncel bazı resmi siyasal kuvvetlere dayanarak bazı sınırlı gelişmeler sağlanabilse de stratejik zaferin bu kuvvetlere dayanarak fazla ilerletilemeyeceğini; esas olarak davanın özüne ve niteliğine dayanılarak, onu derinleştirerek, çeşitlendirerek ve zenginleştirerek sonuç alınıp zafere gidilebileceğini bilince çıkarmak, bunu büyük bir parlaklıkla kavramak kadar direnme gücü olarak da somutlaştırmak gerekmektedir. Parti olarak yapmamız gereken budur. Bugün öncü ile, PKK ile uğraşıyoruz, PKK'de büyük bir mücadele gücü var. O, kendi içinde ve dışına karşı büyük bir mücadele gücü demektir. Bu gerçeği çok iyi bilince çıkarmak gereklidir. PKK'de yoğunlaşan mücadele gücünün tüm muhtevasını, bu muhtevanın biçimlenişini büyük bir dirayet ve derinlikle görmek gerekmektedir. O, ara tabakaya özgü, günümüzde de küçük-burjuvazide somutlaşan sıradan, siğ ve düz yaklaşım burada hiç bir şey izah edemeyeceği gibi, kurtaramaz da. Her zamankinden daha fazla olağanüstü, yenileyici gücü yüksek, tarihsel boyutu derin bir geleceğe ilerleme sağlanmadıkça ve umut kapasitesi bu nedenle sonsuz diyebileceğimiz bir derinlikle ele alınmadıkça böylesi bir mücadele gerçeğine dayanmak ve bu mücadele gerçeğini yaşamak pek olası değildir. Yanılmamak ve başkalarını da yanıltmamak gerektir.

PKK mücadele gerçekliğini, sosyalist şu ya da bu kanadının ya da günün geçerli ideolojik-politik kurumlaşmasını bir izahı olarak, şu veya bu biçimde bir kopyası olarak görmek yapılabilecek en ciddi hatalardan birisi olacaktır. Gerek bu mücadele gerçeğinin sorumluluğunu, yetkisini ve görevini kendilerinde görenler açısından olsun ve gerekse buna karşı direnen ve savaşanlar açısından olsun, eğer yaşam ve savaş daha da anlamlaştırılmak isteniyorsa, savaşın taraflarını, doğasını ve metodlarını çok iyi anlamaları gereklidir. Partimizin oluşum tarzını, bu oluşum altındaki yüreği, çabayı, anlayışın, kavrayışın ve bilincin yüceliğini yerli yerine oturtmadıkça; bundan da öteye bunu duymadıkça, yaşamında somutlaştırmadıkça düz, siğ veya artıyetsiz, komplocu kişiliğin, bu yapı içinde beyhude dolıştığını, kendisine yaşamı anlamsız kıldığını ve nitelik bir çok örneklerinde de görüldüğü gibi sonucun bundan başka türlü olamayacağını artık yeterince görmeleri gerektiğini söylemekteyiz. Parti içinde birleşen öncünün kendisini çağın bir çok yetmezliğinden kurtarması yetmez.

Sözünü ettiğimiz yetmezlikler, ahlakı, kültürel, ideolojik ve siyasal düzeyde olabilir; emperyalizmin dayattığı, son derece gerici-şovenist kılıflarla, çepçerle donanmış her türlü kurum dayattığı politikalar şeklinde ortaya çıkabilir; bu, sosyalist sistemin içindeki tıkanıklıkların ve çözümsüzlüklerin, ideolojik, politik, kültürel ve ahlsal ifadesi çok daha tehlikeli olabilir, sistemin o gerici bürokratik kurumlarında kendisini en içgüç bir tarzda gösteren sapmaların dayatmalarında ortaya çıkabilir. Evet, bütün bunlardan kendisini koparmak, bunlarla hesaplaşmak yetmez. Kişi, aynı zamanda kendi öz programını, bu program temelinde ki eylemini ahlak ve kültürel temellerine kadar derinleştirerek ve bunu bağımsız bir yaşam gücüne dönüştürerek cesareti kendisinde bularak; onun yaşam örneğini kendi kişiliğinde sergileyerek; bunun artık bir öncülük karakteri olduğunu, öncüde bir savaş tarzı olduğunu, bir yaşam tarzı olduğunu kanıtlayarak ve geleceğe böyle yönelerek bu mücadele gerçeği içinde tutunabileceğini ve yaşayabileceğini anlamalı, anlamaktan da öteye bunun böyle olduğunu gösterebilmeli ve onun büyük savaşçı gücü olduğunu kanıtlamaktadır. Öncüde, PKK'de olumlu bir somutlaşma bu biçimde olmalıdır, samimi, dürüst ve öncü sıfatlarını kendimize kolay kolay yalıtıramayacağız. Yalnız geçmiş Parti tarihinin örnek bilinç ve eylem kapasitesi canlandırıldığında, yaşama dönüştürüldüğünde ve özellikle şehitlerin anıları, yaşamın ta kendisi haline getirildiğinde bundan başka bir sonucun çıkamayacağını, bunun bir kanı olmaktan öteye doğal yaşamın kendisi olduğunu kabul etmek gerektir.

Bunun dışında, gerçeği, Parti içi mücadeleyi başka türlü gösterme isteminin, başka sonuçlara var-dırma, başka öze ve biçimlere dönüştürme amacıyla yürütülen tüm çabaların adı, niyeti ve biçimi ne olursa olsun, büyük bir boşaşma içinde kendisini bulacağı, kendisini çepeçevre saran olumlu mücadele gerçekliğimiz tarafından kuşatılacağı ve çok feci trajik sonuçlarla kendisini karşı karşıya getireceği bilinmelidir. Sömürgeci toplumun çeşitli boşluklarında Kürdistan insanı gerçekten tanınmaz yaşamını şu veya bu kadar zaman süresi içerisinde sürdürebilir, kendisini aldatabilir, oyalayabilir, zafer görmüş bir kahraman veya çok düşmüş birisi olarak görebilir; kasacası, yabancılığın her türlü süsünü kendisi için layık görebilir. Ama, Parti içerisinde aynı hayallerle yaşayabileceğini sanmak yapılabilecek hataların en büyüğü olacaktır. Geçmişte bu konuda bir çok hata yapıldı. Partiden yararlanmacı anlayışlar, Partiyi kendi bireysel konumuna hizmet ettirici kurnazlıklar, Partinin çok gerisinde olduğu halde onu buda tapırma hevesleri, Partiyi kendi etrafında döndürme hafiflikleri, böylece gerçek öze, olumlu öze çarışan birçok özelliği sergiledi. Bunların hepsi şu veya bu düzeyde ceza diye tabir edebileceğimiz kavramlarla uygunluk içerisinde layık oldukları yere kısmen oturtuldular. Daha fazlası da günümüzdeki dönemde oturtulacaktır.

O halde, öncümüzü çelikleştirirken, öncünün içinde yavaşken, öncünün iç mücadelesini kavrayarak ve bu mücadelede yer alırken, eğer öncü, güçlü bir biçimde desteklenmek ve yüceltilmek isteniyorsa ona dürüstçe yaklaşmak, omuz vermek,

Artık kesinleşmiş olan bu gerçek nedeniyle sözkonusu olan, böyle bir tarihle kopuşunuzu yaratıp, yaratmayacağınız, bu tarihin şartlandığı ideoloji, politika, kültür ve ahlaki terkedip etmeyeceğinizdir. Terkettmemeniz, sizi tükenişe hergün adım adım yaklaştıracaktır. Çünkü, PKK'ye karşı "kutsal ittifaklarda" biraraya gelmeniz de bu, sizin TC ile olan göbek bağınızı; devrimci harekete karşı onunla aynı mevzide yer alma gerçekliğini hergün halk kitlelerinin gözünde daha da somutlaştıracaktır. TKP'si, HK'si, Partizan'ı, Dev-Yolu vb.ileriyle sizler daha dünle canlandırmanızı en olmadık biçimde "sosyal-faşistlik"le, "Maocu Bozkurt" olmakla suçluyor; en sahte nedenlerle de olsa birbirinize sille-tokat girişmekten çekinmiyorsunuz. Pekî, K. Evren, ailenin yaramaz çocukları olarak sizi köşeye sıkıştırır, başınıza hertürlü şeyi getirirken, biraraya gelip ortak bir tavır koyamayan, bir bildiri bile yayınlamayan sizler, nasıl oluyorda, bu faşist rejime en soylu bir biçimde direnen ve ona darbe üzerine darbe vuran PKK'ye karşı onbiri, onbeşi biraraya gelebiliyor, bildiriler yazabiliyor, ortak eylemler yapabiliyorsunuz? Bunu neyle açıklayacaksınız? Belliki siz, bu dürüstlüğü hiçbir zaman göstermeyeceksiniz. Biz söyleyelim! Sizler geçmişte Türkçülük ailesinin iflah olmaz bazı kardeşleri olarak aranızda çatışp durdunuz, ama Kürdistan'da direniş baş gösterip göstermez devrimci önderlikle birlikte Ulusal Kurtuluş Hareketinin yaşayıp, geleceği anlaşır anlaşmaz; durumu hemen kavramdınız! Yaptıklarınızı Türklik ailesi içinde bir savaş, kardeşin kardeşi alt etmesi olarak gördünüz. Türkçülüğü dışardan kusatan teh-

like(!) karşısında aile içindeki dirlik ve düzeni sağlamak zorunda kaldık. Sonuçuna vardınız, sağıyla-solıyla basın-yayını ve hertürlü aracılığıyla çok çeşitli güçler ve en önde de rejimin sahipleri dolaylı ve dolaysız biçimde size bu amaçla seslendiler, sizler de bu sese uyarak kadesler kavgasından vazgeçerek, K. Evren'in emir ve beklentilerine uygun, kafa bulunducular, inkarcılar, tasfiyeciler ve "itidal" tavsiye eden teori ve eylemlerde ortak bir zemin yaratarak, bir araya geldiniz. Belki görünürde aynı şeyleri söylemiyor ve hatta birbirinizi eleştirmeye ve suçlamaya devam ediyorsunuz; ama ulusal kurtuluş hareketimiz ve devrimci gelişmeye karşı tereddütsüz birliğinizi, ortaklığınızı ve bunun gerici niteliğini, hiçbir şeyle ört-bas edemeyeceğinizi kadar açıkça ortaya koyuyor. "Yeni demokrasi", "yeni sosyalizm" gibi sahtekarlıklar temelinde uzlaşarak "asli tehlikeye" karşı birleşmenizin böylesine tarihsel ve güncel bağlamlarına sahip olduğunuz ortada değil mi? PKK'ye karşı bu tür ittifaklara önderlik eden bayırların, dindokların gibi bugün de, bu tarihi bilinçle hareket ettiklerine dair hiçbir şüphe var mıdır?

Semir denilen hain etrafında kopardığınız yaygaralar ve yaptığınız spekülasyonlar, sizi daha da açık bir biçimde ele veriyor. Herhalde oluşturduğunuz bunca anti-PKK'ci bloklar ve saldırılarınızı, sadece Semir'e duyduğunuz acıma ya da hayranlıktan ötürü yapmadınız. Eğer utanmazca bir yüzüstülikle, gerçeğin üstünü örtmek için, bundan ötürü olduğunuzu iddia etmeye kalkarsanız o zaman şu sorulara da cevap vermek zorundasınız. Faşizmin ezdiği Türkiye halkının onca yiğit evlatları vardı ve halen de vardır. Onlar için niye bu kadar bildiri yazmıyorsunuz? En vahşi işkenceler onlara uygulanmadı mı? Yüzlerce katledilmedi mi? Neden onlar hiç aklınıza bile gelmezken; bir aşağılık haini kendiniz için bu kadar büyük bir mesele olarak gördünüz? Neden? Eğer dürüstçe araştırırsanız bunun ciddi nedenleri olduğu sonucuna ortaya çıkarmak hiç de zor değildir.

Semir, sizin belli belirsiz kestirebildiğiniz "Türklüğün birlik ve bütünlüğünü" ve "mısalık-millî"sinin korunmasını gereğini, kendine has bir üslupla ortaya koyan ve bunda -niyet ve girişim düzeyinde de kalsalardı- Bitlis'i, Ziya Gökalp'ı ve yakın tarihteki, ya da halen mevcut bir çok Kemal'i geride bırakan biriydi. Ona, PKK'ye karşı savaş tarzında, size gerekli perspektifleri çizdiği, bazı usta biçimci konusuna uyardığı, bunda başarılı olmanın yol ve yöntemlerini çizdiği için sarıldınız. O, sizin bozulan birlik ve bütünlüğünüzün mayasıydı. Bunu göremeyince kadar aptal değildiniz. Kürt, artık biraz uyandı(!). O büyük saflığını ve yabancığını biraz aştı. Kendisini görmeye başladı. Artık o, biraz bu işten anlıyor. Üzerinde oynanan altıbirçok oyunların taşıdığı sırları artık biraz çözebiliyor. İşte bu nedenle biliyor ki, Semir'i, siz bunun için tuttunuz. Türk'ün "birlik ve bütünlük kavgasında" sizlerin o, sosyal-şoven ideolojileriniz ve eylemlerinizi başarılamadığınız; sizden de öteye ikinci Atatürk'ün bile bunca muazzam gücüne rağmen başaramadığını, biraz başarılı gibi olduğunuz gördüğünüz için ona dört elle sarıldınız, yoksa Semir denen alçak, bunun dışında herhangi bir erdem ya da ahlak sergilemedi. Her ne kadar Avrupa'da aşk üzerine "modernlik" adı altında bazı "yeni" kelimeler döktürüp, böylesi uygulamalar içine girdirseye de, Avrupa'da bu konuda çok daha yaratıcı ve ileri öğeler olduğu, tarafınızdan çok iyi biliniyor. Avrupa sanatında, edebiyatında ve müziğinde bu konuda

tarihte ve günümüzde ortaya konulmuş epeyce güçlü örnekler var. Eğer siz bu büyükliklerden nasip almak isteseydiniz, onlardan aldınız; herhalde Semir'in "yeni ahlak ve yaşam tarzı" dediği başıbozukluktan değil. Bütün bu gerçekler açıkça ortaya koyuyor ki, bunun, yukarıda belirttiğimiz gibi son derece derin tarihsel ve güncel nedenleri vardır. O, zor durumdaki devletinizi ve onun çepeçevre kuşattığı sosyal ve ulusal yaşamınızı büyük bir tehlikeye kurtarmak amacıyla, PKK'de ifadesini bulan halkımızın yüreğine bir hançer olarak saplandığı ve onun birliğini parçalamaya çalıştığı için, siz onu bir nolu mesele yaptınız. Yoksa, bir kişi için bu kadar gözyaşı dökülür, bu kadar yeminli düşmanlık belgeleri imzalanır mı? "Hayır, bu kadar ileri şeyler düşünmedik" diyemezsiniz. Siz, kurnaz Türklerin ve işbirlikçi, uşak Kürtlerin en gelişmişlerinden olarak, içinde bulunduğunuz durumun izahını daha köklü bir biçimde yapabilmelisiniz. "Hayır yapmayacağız" diyorsanız, o zaman PKK, her yolla bunu yapmaya hak kazanmış ve siz de bunu, dolaylı da olsa onaylamış olacaksınız.

Evet, siz bunu yapmadıkça, PKK size yönelecektir. PKK'ye karşı yürüttüğünüz, amansız örtülü savaş açışa çıkardık ve böylece sizi çok kötü bir noktada suçüstü yakaladık. Şimdi, kendi üslubunuzla da olsa aman dilyor, "ne olur bu savaşı durduralım" diyorsunuz. Hayır, savaşı durdurmak için açık ve kesin şartlarımız vardır. Nasıl ki siz, en az üç yıldan beridir boşuna bir savaş vermediyeniz; biz de varlığınıza hedef alan bu savaşa karşı, kahredici bir direnişi boşuna dayatmadık. Biz, bize dayatılan imhacı ve tasfiyeci savaşı tüm boyutlarıyla, en açık bir biçimde sergiledik. Bu bakımdan zindanlarda yaşanan gerçeklik, herkesin gözleri önündedir. Mazlum, Hayri ve Kemaller başta olmak üzere, zindanlardaki tüm PKK önder ve kadrolarının nasıl bir savaş vermek zorunda bırakıldıklarını burada uzun boylu yeniden anlatacak değiliz. Ama bu savaşı barbarlığının, başta yine Mazlum, Hayri ve Kemal olmak üzere onlarca Parti önder kadro ve savaşçısının katledilmesiyle zirveye çıkarıldığı herkesin bilgisi dahilindedir. Neydi bununla yapılmak istenen? PKK önder ve kadrolarından partilerine ve davalarına ihanet ederek "Genç Kemalistler Birliği" içinde yer almaları isteniyordu. PKK'nin yıllardan beridir dile getirdiği bu gerçek günümüzde artık çeşitli belgelerle ve bunların artık gazetelere yansımış bulunan Türklük adına haykırılarıyla kanıtlanmış bulunmaktadır. PKK, aynı biçimde Semir-Süleyman-Davut tasfiyeci-provokatör çetesi için "Genç Kemalistler Birliği" ile olan somut ilişkisini en az iki yılı aşkın bir süredir tüm halkımıza, devrimci-demokratik kamuoyuna açıklamış bulunmaktadır. Bugün bu da, bu çete mensupları tarafından bizzat açıklanmış ve dolayısıyla yine kanıtlanmış bulunmaktadır. Bu, günümüzde Türk resmi basınının sıradan izleyicilerinin bile yakalamakta zorluk çekmeyecekleri bir ilişkidir. Süleyman denilene, günümüzde İsveç başta olmak üzere, çeşitli istihbarat ve komplo güçlerinin elinde nasıl bir kukla olduğu, emperyalist basının bile bir eğlence konusudur. Avrupa basınının yazdığına göre Süleyman, şimdi "SAPO'nun en değerli konuklarından biridir". Ve o da bunu bildiği için PKK hakkında taşıdığı "sırları" parça parça pazarlayarak "kıymetini" daha uzun ömürlü kılma çalışmaktadır.

Peki bu utanç verici tablolar herkesin gözü önünde cereyan etmiyor mu? Mazlum, Hayri ve Kemaller devrimci onuru, davalarına bağlılığı herşeyin üzerinde tutar, şehit olurken, bu alçaklar güruhunun Partiyi ve halkın davasını dirhem dirhem satarak yaşam bulmaya çalıştıkları sömürgeci ve emperyalist basında bile çarşaf çarşaf yayınlanıyor mu? Sizler de bunu çok iyi bildiğiniz halde için birincilerin adını bile ağzınıza almazken, takıma böylesine derin bir bağlılıkla sahip kıyoyorsunuz? Eğer derdiniz, gerçekten devrimciler, demokratları ya da yurtseverleri savunmak olsa idi, bütün bu sıfatların gerçek sahipleri olduklarını can bedeli kanıtlamış olan Kürdistan ve Türkiye halklarının bu en seçkin evlatlarına sahip çıkardınız. Ama hayır, mevcut durumunuza siz, elbetteki onlara sahip çıkamaz ve temsil ettikleri değerleri savunamazsınız. Sizin savunduğunuz bu tasfiyeci çetenin iplerini elinde tutan, K. Evren'in "Genç Kemalistler Birliği"nin temsil ettiği "dış tehdit karşı, Türk'ün birlik, bütünlük ruhu"dur. İşte siz bu özü desteklediniz. Çok iyi bildiğiniz gibi bu da, her türlü yöntem denenerek, bir gerçeğin yıkılması, yerle bir edilmesidir. Sizin birliklerinizin ve ittifaklarınızın bunun somut belgeleri değil midir? Ve siz, böylelikle savaşın bir tarafında yer alması olmadı mı?

K. Evren faşisti bile, PKK'ye saldıranın açık saldırı ve savaşı biraz da burjuva kurallarına göre yürüttü. Biz, onca gücümüzü de rağmen bu savaşı kabul ettik ve tüm varlığımız ile direndik. Siz ise bu savaşı görülmemiş bir düzenbazlıkla yürüttünüz. "Semir'i, onun sosyalizm, ahlak ve aşk anlayışını kurtarıyoruz" diye bunu yaptınız. PKK'ye karşı "insanîyet savaşı" verdiğinizi söylüyorsunuz. Bunlar öyle küçük laflar değildir. Boşuna bu kadar bildiriyazmadık, siz de bunu biliyorsunuz. O zaman çok ciddi bir iş yaptığınızı kabul etmelisiniz. "Yaptığımız sıradan birşeydir", "o her zaman yaptığımız bildiri furçasından biridir" deyin işin içinden çıkamazsınız. Böyle demeniz halinde biz de size, hayır, böyle değil. Siz, PKK'ye karşı köklü bir savaşı, O ortaya çıktığı zamandan beri başlattınız ve günümüze dek de belirtilen tarihsel temele bağlı bir biçimde sürdürdüklerken, muazzam ideolojik, politik düzenbazlıklar yaptınız, halkımızın çok değerli evlatlarından birçoğunu katlettiniz, kuşatma, teşhir ve tecrit çemberleri kurdunuz, komplolara başvurdunuz. Fakat tüm bunlarda, K. Evren gibi siz de başarılı olmadınız. Bugün bu savaşı "kötü" sonuçlar vermeye başladığını söylüyor, uzlaşma istiyorsunuz. Ama hayır, siz bu koşullarda bile PKK'den size teslim olmasını istiyorsunuz.

Evet, durumunuz gerçekte budur. Ama çok açık ki, bütün bu konularda herkes, çok dikkatli ve de ciddi olmaktadır.

Tüm bu yaptıklarınızdan sonra kimin çıkarlarına hizmet ettiğiniz aklı başında dürüst hiçbir kimse için şer değildir ama aldatmacalarınızla sergilemek için de olsa bir kez daha hatırlatalım. Eğer sizler Türkiye halkının çıkarlarına bağlı olduğunuzu iddia ediyorsanız, o zaman çok ciddi olmak zorundasınız. Türk halkının çıkarları neyi emrediyor? Bu halkın çıkarları, kime karşı, nasıl ve hangi yöntemlerle savaşmaktan geçer?

PKK, kendi mücadele tarihinde sadece bunları ortaya koymakla kalmadı, şanlı pratiği ile, bunun nasıl gerçekleştirileceğini de gösterdi. Bu gerçeği görmek isteyenler için durum son derece açıktır. PKK, gerçekte Türk halkının en büyük ve tarihsel dostudur. Günümüzde onun yiğit savaşçı evlatlarına en çok sahip çıkan, mücadelesi ile düşmanı, onlar üzerindeki baskı, işkence ve idamları durdurmaya, onlara taviz vermeye zorlayan PKK'dir. O, ister "pigmanklık" isterse "yeni af yasası" biçiminde somutlaşmış olsun düş-

mana diz çöktüren hareketin adıdır. Gerçeği dürüstçe anlamak isteyen PKK'yi dışarıdaki mülteci, kaçak, siyasi kalpazanlar değil; onu nasıl yorumladıklarını zindandaki Türkiye milleti, Türkiye proletaryası ve halkına sormalıdır. Biz, durumları ne denli kötü olursa olsun eğer gerçeği aramakta ciddi iseler, bu yaramaz solun da biz, onlara sormalarını tavsiye ediyoruz. Onların sesine kulak verin, yine hükümünüzü de ona göre verin diyoruz. Evet, Avrupa'nın sunduğu kemikler karşılığında, o çok sahte tarih, demokrasi ve sosyalizm bilincini ile gerçekleri çarpıtma alçaklığına düşmeyin. Siz, birçok olanağa sahip iken, kendi halkınızın evlatlarına sahip çıkmadınız, ama PKK, olağanüstü direnişi ile onlara sahip çıkmış ve elle tutulur somut sonuçlara ulaşmıştır. Bu gerçekleri teslim edip, ona dost bir güç olarak dört elle sarılacağınız siz onunla kaçak bir tarzda ama en kötü bir biçimde savaşa tutuşmayı yeğlediniz. Bu durumda PKK'nin "savaş kurallarına göre yürütün" demesi onun en doğar hakkıdır. Hem onun en yıkıcı amaçlar için kıyasıya bir savaşa tutuşuyor, hem de "PKK şöyle ya da böyle yaptı" diyorsunuz. Siz bir savaş gücünüzü; kuşatıyor, teşhir ve tecrit faaliyeti yürütüyor, öldürücü darbeler indiriyorsunuz. Ama siz gözü dönmüş, Türk egemenlerini o kadar aslına sadık biçimde yansıtırıyorsunuz ki, bütün bu yaptıklarınıza karşılık örgütün kendisini savunmamasını; dolayısı ile hiç savaşmamasını istiyorsunuz. Vuruyor, dağıtırıyorsunuz ama bize "kolunuzu kaldırmayın", "yumruğunuzu sıkmayın" diyorsunuz. Ve hele bir tane de vurduk mu kıyameti koparıyorsunuz. Karşı tarafı böylesine aptal, enayi yerine koymak olmaz! Savaş nedir? Siz kendi tarihinizde bunun birçok önemli örneklerini verdimiz. Okullarda da okudunuz, savaşı iki tarafında yer alan kuvvetlerin birbirlerine ne yaptıklarını çok iyi bilirsiniz aslında. Savaşın her türlü araçları ile üzerimize yürüyecek ve bize "karşılık vermeyin" diyecekleriniz! Bu, egemenlerinizin Kürdistan üzerindeki sınır tanımayan baskı ve sindirme uygulamalarının sizdeki yansımaları değil midir? Savaşı tek taraflı, imhaya kadar götürmenin değişik tartzdaki bir dayatması değil de nedir? Kutluoğlu Haydarlar, Alpertunga Tanerler, küçük Enverler, Kemaller, adınıza ne denirse denisin, sizler kendinizi bu kadar kurnaz, Kürdü de "bu kadar aptal zannediyorsunuz. Biraz insaf edin artık, o kadar uyumadığınızı, sindiremezsiniz de sinize biraz oturtun.

Ama tüm bunların yanı sıra bağımsız olarak durumumuz nasıl görüyorsunuz, kendi elinizle koyduğunuz gibi savaşın bir tarafında da biz varız. Yanınıza, saflarınıza ve bazen de palyaço misali geceleriniz bir avuç uşak Kürt almış olmanız bu gerçeği değiştirir mi? Aksine siz, ne zaman bu yönüme başvursanız, bu Kürdistan üzerindeki çatışmanın çok şiddetli olduğu gerçeğini ortaya koymuştur. Bu gerçek günümüzdeki Peşeng, TKSP vb. odakların nasıl dişinize göre uşaklar olduklarını, tarihteki İdris-i Bitlisileri, size hiç de aratmayacaklarını çok iyi bilmektesiniz. Biz, bunlarla olan ittifakınız soyadınız kadar KUTLU olsun diyoruz. Yalnız siz ne kadar bütün bunları yapmakta özgür iseniz, biz de o kadar size karşı, kendi ideolojimizi, politikamızı ve eylemimizi savunmaktayız özgürüz.

Biz, eğer dürüst davranır, gerçeklerine uyarırsanız bu savaşı, Kürdistan ve Türkiye halklarının çıkarı ve faşizme karşı militan eylem temele-

linde vermeye hazırız. Eğer siz de Türkiye halkının çıkarlarına bağlı olduğunuzu iddia ediyor ve bu temelde bir yaklaşımla sergileme güç ve cesaretinde iseniz biz, sizinle derhal bir ateşkes ilan etmeye hazırız. Bu temelde herkesle bir uzlaşmaya gidebileceğimizi her biçimde ortaya koymaktan çekinmiyoruz. 85 yılı bu konuda birçok güç için önemli dersler öğretti. Bunların 86 yılında, bundan gereken sonuçları çıkarmış olarak sağduyu ile hareket edebileceklerini, hiç olmazsa içlerindeki aldanmış olan bazılarını, bu anlamsız savaşı terkedebilecek kadar akıllandıklarını umuyoruz.

Eğer böyleleri varsa, tabi eğer bunların hala TC ile görmek istedikleri bir hesapları kalmışsa, biz bunlara belirlenen çerçevede her düzeyde bir mücadele için saflarımızı açmaya, Faşizme Karşı Direniş Cephemize de kabul etmeye hazırız. PKK'nin her konuda olduğu gibi, bu konudaki yaklaşım ve pratiği son derece anlaşılır, net, samimi ve sadedir. PKK'nin size karşı ile silah kullanmak gibi bir derdi yoktur. İdeolojik olarak ise, yine herkes dağarcığındakini ortaya koyduğu için, sizinle ile de sürmüşek arayışı içinde de değildir. Siz eğer kendinize güveniyorsanız, biz hertürlü birlik ve dayanışmaya varız. Sizi, faşizme karşı kazanma ve ona yöneltme temelinde biz, en zor görevleri üstlenip, elimizdeki silahlarımızı size verelim; Türk burjuva basınına çok konu olan az gıdamızı size verelim, ayağımdaki pabucları size giydirelim, sırtımıza vurarak sizi istediğiniz yere ulaştıralım, Avrupa'da çürüyeceğinizi sizleri hep ülkelerinize taşıyalım. Bunun daha yoldaşca destek olur mu? Bütün bunları yaparken sizden hiçbir karşılık beklemiyoruz. Tek beklentimiz "küfürünüzü", Partimize karşı yürüttüğünüz anlamsız savaşı kesmenizdir.

Düşmanınız Türk faşizmi ve Kürt uşaklarıdır. Bunlara karşı birlikte savaşalım. Ne istiyorsanız verelim, sizi koruyalım, önde biz yürüyalım. Yeniden birliklerinizi, halk birliklerini, o Dev-Yol'un geçmişte çok övündüğü Direniş Komitelerini oluşturmak için, yeni Fatsalar, yeni Tarışlar yaratmak için, size her türlü desteği sunalım. Bütün bunlardan sonra militan istiyorsanız; onu da verelim. İşte dostluk, yoldaşlık böyle yapılmaz mı? Yolu burdan geçmez mi? O çok övündüğünüz Dev-Genç'in, THKP-C'nin, TKP'nin mirası, Denizlerin, Mahirlerin, Mustafa Suphilerin ittifakının alınması dediğiniz şeyler de böyle gerçekleşmez mi? Bu temelde bir birlik için hazır olduğumuzu söylüyoruz. Eğer sizler de hazırsanız, devrimcilerin mirasını kemirmeye, sapırmaya uğratmamak, burjuvazinin yeni düzenbazlıklarına DSP'ye, SHP'ye kurban etmemek için, bağımsız halk eylemini geliştirmek, halk cephesini ortaya çıkarmak için buyrun görev başına diyoruz.

Biz varolan eksikliklerimizin, hatalarımızın özleştirisini sunduk; bundan böyle de vermeye devam edeceğiz. Bugün Kürdistan'da ulusal kurtuluşun silahlı direniş temelinde geliştirilmesi, yoğun örgütlenme, eylem bunlar hepisi en iyi birer özleştiri değil midir? Sizler özleştirtir verdimiz mi, eylemlerinizle bunu ne kadar kanıtladınız? Ne kadar grev geliştirdiniz, Türkiye işçi sınıfı ne kadar direniyor, ne kadar sokaklara döktünüz? Bir Bangladeş kadar, bir Pakistan, bir Filipin kadar olabiliyor musunuz? Onlar kadar eylem geliştirebiliyor musunuz? Bu ülkelerdeki burjuva muhalefeti kadar bile olun, sizi tek taraflı koşullar destekleyelim. Siz bizim adımızı söylemiyorsunuz, ama biz sizi yüceltelim. Yeterki,

devrimin geliştirilmesi için bir-iki küçük adım dahi olsa atmaya cesaret edin. Bu nedenle, PKK'ye karşı yürüttüğünüz anlamsız savaş, gerçekten utanılabilir biridir. Bırakın haini kurtarma adı altında, insanlığın ender tanık olacağı demogojilerini bir kenara bırakın.

PKK, niye bu kadar sizin üzerinizde duruyor, doğru-devrimci hat'a gelmenizi için niye bu kadar çaba harcıyor? Çünkü PKK, Türkiye devrimci-demokratik hareketiyle ittifaka stratejik düzeyde büyük önem vermektedir. Yine Türkiye halkıyla kader birliğini, o yüzyıllardır varlığını sürdüren gerici egemenlerin baskıcı, aldatıcı görünümünden kurtarmak için halkların eşit, özgür birliğine karşı gerekli duyarlılığı göstermektedir.

Direniş geleneğinin bir sentezisi olarak da ortaya çıkan Partimizin geçmiş yılları teoride ve pratikte büyük bir düşüncenin ürünü olarak uygulamaya geçirilmiş, halkımızın bugün coşkulu adeta bir bayram gibi bu yılları karşılamasından da görüldüğü gibi, tarihteki yerini daha şimdiden oynatılmamacasına, sarsılmamacasına bulmasına yol açmıştır. Bundan sonra yükselecek olan, temeli çok sağlam atılmış olan, sonuna kadar insanı özellikleri bulunan, bağımsızlıkçı ve yurtsever özü de en az onun kadar taşıyan ve tüm bunları sosyalizme eriten ve tüm bunların temelinde hayata geçirilen Parti ideolojisi ve pratiği artık sadece Kürdistan halkının değil, bölge ve çağdaş dünya halklarının da güven duyabilecekleri ve bunun şahsında kendi kurtuluşlarına da bir katkı bekleyecekleri bir güç durumuna gelmiştir. Eksiklikleri ve yetersizlikleri ne olursa olsun, özü bu kadar güçlü olan bir hareketin, bundan sonraki sorunları pratiklik. Pratik darbe yenilse de, çok güçlü bir öze sahip olduğundan, biçilen çimen gibi, her an taze bir biçimde filizlenip, mutlaka halkımızın soylu bağımsızlık ve özgürlük ağacı olmasını bilecektir.

Bugün mücadelede, daha youngun bir yılın yorgunluğunu tam üzerinden atmadan, kritiğini yapmadan, 86'yı da büyük bir mücadele yılı haline getirmenin hesaplarını geliştirmek, pratik faaliyetlerini yürütmektedir. Büyük tecrübelerimiz ortaya çıkardığı dersleri inderleyerek, 85 yılı ve daha önceki yıllarda, düşmana karşı her alanda yürüttüğümüz onurlu direnişin verdiği kıvançla, cesaretle, 86 ve daha sonrasında güçlü hazırlamanın koşulları geliştirilecektir. Düşmandan çok sınırlı da olsa intikam almasını bilen, onun görülmemiş baskı ve sömürsünü açığa çıkartan; ve bunu bu biçimde halkın gündemine sokan bir Parti, yenilmezliğini şüphesiz bu yıllarda da güçlü bir biçimde ortaya koyacaktır. Tüm bunları gerçekleştiren de taktik yenilgilerden, yetmezliklerden ders olarak nihai zafere de nasıl ulaşacağını mutlaka gösterecektir.

PKK'ye karşı Türk burjuvazisinin "birlik-bütünlük" uğruna çalınan borusuna cevap olarak yalnızca, Demirel'inden Ecevit'ine, zaptı raprt altına alınamayan faşist Türkiye'den Erbakan'ına kadar resmi burjuva çevreleri uysal kesilmediler. Sosyal-sövenizmin azgın temsilcileri de aynı "birlik-bütünlük" te-ranelerini Kürdistan halkının mücadelesine karşı nasıl yürekten savunacaklarını en parlak bir biçimde sergilediler. Yine aynı güçler, geçen beş yıl içerisinde 12 Eylül faşizmine karşı halk direnişini yaratmak için varolan olanakları kullanmadılar, faşizme karşı direniş bekleyen milyonlarca kişilik halk kitlelerinin beklentilerine karşılık vermediler. Alçakça boyun eğmeyi ve buradan

giderek uzlaşmacı ve tasfiyeci bir akım yaratmayı yeğlediler. Bugün adına "yurtdışı sol" denilen, "tasfiyeci sol" denilen ve çeşitli şeffe eleyle yönlendirilen bu tasfiyecilik, son tahlilde objektif olarak 12 Eylül faşist rejiminin sol'dan bir meşruiyetçi gücü haline geldiğini, bunun uğruna savaşım verdiğini gizleyemez hale gelmiştir. Bugün bazı eylemleri bahane göstererek, PKK etrafında geliştirmiş oldukları anlayış ve eylem birliklerinin Türk burjuvazisinin "milli birlik ve bütünlük etrafında birleş" yolundaki çağrısı karşısında selama durmaktan başka bir anlama gelmediğini bu baylar bilmek zorundadırlar. Her ne kadar subjektif olarak kendilerine ajan demiyorsak da ama eylemleri, anlayışları ve neye karşı nasıl savuştıkları gözününe getirildiğinde, bunların iyi birer "misak-i milli"ci kesildikleri ve 1920'lerdeki hatalarından ders çıkarmadıklarının iyice açığa çıktığı görülecektir.

Bunun en iyi açığa çıktığı durum, PKK içinde boyveren "Genç Kemalistler Birliği" adlı provakasyon hareketine sahip çıkmalarıdır. Devrimci kamuoyu ve halklarımızı mutlaka bu çevrelerin sahip çıktıkları kişileri ve bunların savundukları anlayışları tanımalıyız. Devrimci söyleyiyoruz. Bu kişilerin temsil ettikleri anlayışlar konusunda çokça yazıldı, belgeleriyle bunlar ortaya kondu. Bu yazılar mutlaka birkez daha dikkatle incelenebilir. PKK Hareketinin geliştirdiği bir silahlı direniş atılımı var. Bu atılımın nasıl gerçekleştirildiği, siyasi amaçları, eylem biçimleri, şehitleri ve tutukluları hep bilinmektedir. Tüm bunların direnişçi özellikleri son derece somuttur. Ama bu niteliklerine rağmen eylemlerinin bu yönü konusunda tasfiyeci şeffe tek söz söylememektedirler. Yemin edersesne hep bir ağızdan haykırdıkları bir tek şey var: "Maceracı eylemler, provakasyon eylemleri"(!) Diğer taraftan teslimiyete sahip çıkanları ise sanki en halisane ve en sağlam evlatları imiş gibi yarışarcasına koruma altına alıyorlar. Bunun hiçe öyle bazı kişilerin "canını kurtarma" ile ilişkisi olmadığını; Türk burjuvazisinin ve Cumhuriyeti kurtarma operasyonlarının, Türk devletini biraz da sol'dan cıalayıp modernleştirerek daha da güçlendirme hareketinin bir parçası olduğunu her dürüst, samimi, devrimci ve anti-faşist kabul edecektir. Evet, sahip çıktıkları öz, bunun en belirgin bir kanıtıdır. PKK'nin gerçekten derin acılar, içsenceler, büyük emekler ve çabalar sonucu, bir yıllık varlığını inkar ve toplumsal kaos ortamında gerçekleştirdiği muazzam direnişlerini, Türk halkının da kurtuluşunu -ki, Türk halkının seçkin temsilcileri de bunu çok iyi bilmektedirler- yakınlaştıran boyeleri bir özü görmemeleri, bunu desteklememeleri, aksine, bu özü yıkmayı ve tahrip etmeyi amaçlamaları durumunu bu baylar mutlaka izah etmek zorundadırlar. En azından sahip çıktıkları öz kadar diğer özü de tartışmaları, görüşlerini yazılarla, toplantılarla ortaya koymaları gerekir. İnkâr etme, örtbas etme tutumunu kendilerini kurtarmayacaktır. Maskelelerinin düştüğü düşmesi ve gerçek yüzlerinin lanetli bir biçimde tüm halka ve devrimcilere gösterilerek teşhir edilmesi zor olmayacaktır. Bugün önemli oranda geliştirilmiş olan bu teşhir önümündeki dönemde daha da boyutlanarak geliştirilmeye devam edilecektir.

Bu süreçte yeralan, Türk burjuvazisinin sol'dan uzantılarının konumunu çok iyi anlamak devrimin vazgeçilmez hayatı sorunudur. Aynı zamanda bu güçlerin Türk burjuvazisi ile nasıl bir paralellik içinde olduğunu da görmek gerekir. Yine 15 Ağustos atılımı ile birlikte, faşist rejimin almış olduğu tüm tedbirle-

rin, pasifikasyonu tamamlama, toplumu istikrara kavuşturma hareketinin iflasının ilanı demek olan direniş mücadelesi karşısında nasıl hemen DİSK davası tutuklularının serbest bırakıldığı, burjuva siyasetçileri üzerindeki yasağa son verildiği iyi kavranmalıdır. DİSK sanıklarının tek tek akması biraz da utangaç salveren TC'nin, onları tekrar işçilerin başına hazırlaması, burjuva siyasetçilerin hemen aralarındaki ilişkileri bir yana bırakarak, tümünün sağıyla-soluyla burjuva demokrasisine soyunmaları bir tesadüf değildir. Tepede resmi 12 Eylül rejimi tarafından gerçekleştirilen, bu yeniden siyasal izdivaç, sol içinde de sosyal-şoven şeffe tarafından ayne gerçekleştiriliyor. Bu, su götürmez bir biçimde birbirine bağlı iki olaydır. Fazla derin bir araştırması bile gerek kalmadan basının sıradan bir gözden geçirilmesi, gelişmelerin tarihselinde ardarda verilenden, Dev-İşçi, Sol birlik'in programları, yeni gündem gazetesinin yazdıklarından DSP'ye, yine Demokrat Türkiye'de yazılanlara kadar, hepsinin biraraya getirilmesi, tüm bunların 12 Eylül rejimine soldan meşruiyet kazandıran hareketleri olduğu açıkça görülecektir. Tüm bunlar da direnmesiz bir biçimde, biraz da cuntayla sözde çatışarak yerine getirilmektedir. Nasıl ki, 1920'lerde Kemalist solun ortaya çıkışı ve gelişimi böyle olmuşsa bu dönemde de bu güçler, aynı tarzda hareket etmektedir. Tabi ki, bunun suç ortaklığının bir kolu da Kürt işbirlikçilerine dayanmaktadır. Kamuran İnan öncülüğünde, parlamentoları HP'den MDP'den oluşturulan bu iflah olmaz ve gerçekten insanlığın tanıdığı en lanetli güçler; tarihî İdrisî Bitlisli, Yüce Gökalep'leri geride bırakarak, kraldan daha kralcı kesilere PKK'nin nerede olursa olsun imhasını önermektedirler. Bunun için de Türk burjuvazisine nasıl yalvarıp yalvardıklarını ibretle izledik. Yine bunların sık sık nasıl "Doğu olayları" diyerek, Kürdistan'da gelişen mücadeleye karşı alınması gereken tedbirleri tartışma konusu haline getirip, parlamentonun gündemine soktuklarını görmekteyiz.

Bu işbirlikçilerin sol içindeki daha inceltilmiş uzantıları da bugün PKK'ye karşı 3'lü, 5'li biçimde saf bağlayarak, PKK'nin teşhir ve tectriti için nasıl da bildiri üstüne bildiri yayınladıkları, "PKK'yi iyi tanıyalım" broşürlerinden, "Devrimcili mi Terörizm mi, PKK Üzerine" adlı kitaplara kadar geniş bir faaliyet yürüttüklerini, bugün bununla da sınırlı kalmayarak bizzat somut eyleme dönüştürdüklerini biliyoruz. Bunlar azgın birer PKK düşmanı olarak, faaliyetlerini, eylemlerini programlaştırdılar ve bugün siyasal ittifaklara dönüştürdüler. Tüm bu güçler, böyle bir cephe oluşturarak karşımıza çıkmaktadırlar.

TC ve hain Kürt işbirlikçilerinin saldırılarının yanısıra, 3'lü, 5'li olarak PKK'ye karşı "kutsal birlikler" yaratan baylarımıza, halkımıza için bir damla bile olsa kan dökmeye hazır mı? Bu baylar buna hazır olmadıkları ve ısrarla bağımsızlık için mücadeleden kaçındıklarını bilmektedirler. Buna karşılık PKK ne yapmaktadır? Halkın en değerli evlatlarını korkunc bir direniş içinde tutmayı başardık. Halen 5 yıldır, daimi yürüyüş halinde olan PKK'nin birlikleri vardır. Tüm yıllarını, yürüyüş halkın direnişinin geliştirilmesine adanmış bir PKK gerçeği vardır. Yine insanlık tarihinin ender rastladığı bir fedakarlığın, cesaretin örneği ortadadır. Bunlar tartışılmayacak bir biçimde sağlam bir ideoloji, politik perspektif altında halka ve dünya kamuoyuna sunulmuştur.

Biz şunu her zaman söylüyoruz. PKK içinde ve dışında, birliği bozan,

direnişçi tasfiye temelinde geliştirilmekten istenen ihanete yaşam hakkı tanımayacağız. Ama demokrat olan, yerine bağımsızca oturmasını bilen; halka ve direnişçi hareketin zarar vermeyenlere daima saygımlı olacaktır ve onları koruyacak, yardım ve destek sunacaktır. Bunun karşısında sömürgecilikle, onun dolaylı mütteliklerle, emperyalizmle ajanlık, işbirlikçilik temelinde, hem objektif ve hem de subjektif olarak bu konumunu sürdürenleri ve daha da ileri giderek bunu Partimize dayatmak isteyenleri acımasızca tasfiye edeceğiz. Bunlara son ihtarı yapıyoruz. Halka ve direnişçi zarar vermeken vazgeçin. Bunun gereklerini yerine getirerek, şimdiye kadar PKK'ye ve Kürdistan halkına karşı kustuklarınıza yalayan diyoruz. Çünkü bunlar halkın kursağına zehir olup, kansere yol açarak boy vermektedir. Bu nedenle birkez daha diyoruz, bu tehlikeli konumunuza terkedin. Terketmez, saldırılarınızı sadece basınla sınırlandırmayıp, siyasal ittifaklara ve son zamanlarda yaygınlaşan saldırı birliklerine dönüştürerek geliştirirseniz, size karşı da Kürdistan halkının büyük kin ve öfkesini boşaltmasını bileceğiz. Kaldı ki, PKK'nin bunun öncülüğünü yapmasına gerek kalmadan, her Kürdistan erkeğinin, kadınının, gencinin ve ihtiyarının boğazlarına sıkıca sarılarak sizi imha etmesini hiçbir güç engelleyemeyecektir. Hangi mihra ve güce dayanırsanız dayanın, sizi bekleyen akıbetten hiçbir biçimde kurtulamayacağınızı bilmelisiniz. O halde, eğer sizde gerçekten insanlığın, yurtseverliğin bir nebe bile olsa izi kalmışsa, mevcut konumunuza gözden geçirecek, hiç olmazsa bundan sonra direniş temelinde, halkımızın kutsal bağımsızlık mücadelesinde gücünüz oranında yer almanız, bu konuda gerçekçi olmanız tekrar tekrar size tavsiye ediyoruz. Bundan sonra da Partimiz ve O'nun tüm direnişçi kuvvetleri fedakarlığın, cesaretinin en soylusunu göstermeye devam edecektir.

Mücadelemizi bu temelde daha da ilerletmek için, Kürdistan halkının dostlarına da ister yurt içinde, isterse yurtdışında olsun büyük değer vermeye devam edeceğiz. Bunun için de hiçbir olanağı ve çabayı bu uğurda esirgemeyeceğiz. Ama onlardan da bunun karşılığını bekleme ve görme hakkına sahip olduğumuzu da belirtmekteyiz.

86 yılında da, giderek çöküşü daha da derinleşen, ülkeyi toptan bir zindana ve bir yağmahaneye çeviren azgın faşist sömürgecilerden hesap sormaya devam edeceğiz. Onun yürüttüğü vahşi soygunu, barbar içsenciyi kesmek için tüm gücümüzü kullanacağız. Halkımızı çağın dışına atmak isteyen bu karanlık rejime savaşımız; her köy, her kasaba ve her kentte ardışık sürecek. Yine adeta Kürdistan halkının başına rahmet okutucasına geliştirilmek ve tüm topluma egemen kılınmak istenen ihanetin ve bunun sonucu olarak hainlerden üretilen milis çetelerin nefes bulmaması, daha doğrudan imhası için elden gelen her şeyin yapılmasının yanısıra, olağanüstü boyutlarda gücümüzü zorlayarak, tüm çabamızı sarfedeceğiz.

Parti ve Ulusal Kurtuluş Mücadeleimizde 1986'ya girenken bu yılı, Kürdistan'ın halkların kurtuluş mücadelesinin güvenilir, umut vaat eden ve gittikçe kızlaşan bir ülkeye haline getirmenin kavancılığıyla karşılıyoruz. Halkımızın çağdaş ulusal kurtuluş sürecine girişiyi veriyor. XX. yüzyılın son çeyreğini çok yetersiz ve zayıf olmasına rağmen, modern ulusal kurtuluş mücadelemizin de temellerinin atıldığı bir dönem olarak değerlendirmek gerekiyor. Partimizin ve onun doğuşuyla birlikte ulusal direniş hareketimizin

1970'lerin ortalarından itibaren cisimleşmeye başladığı bilinmektedir. O günden bugüne, on şanlı yılı geride bıraktık. Önümüzdeki yılların da bu geçmiş yıllarla kıyaslanamayacak kadar başarılarla dolu, onun kadar şanlı ve umutlu geçeceğini rahatlıkla belirtebiliriz.

Genelde tüm soylu özgürlük hareketlerinin doğuşunda olduğu gibi, halkımızın kutsal kurtuluş hareketinin de bu ilk yılları büyük öneme sahiptir. Hemen hemen tüm nitelikli kurtuluş hareketlerinin daha sonra zafere ulaşım ulaşılmayacağı, öngördüğü yeni toplumsal düzeni gerçekleştirecekleri bu yıllarda belirlemektedir. Çok iyi bildiğimiz birçok klasik ve çağdaş kurtuluş hareketinin deney ve gelişimini gözününe getirirsek; bu gerçeği çarpıcı bir biçimde görürüz. Tarihte İslamiyetin doğuşunun ilk on yılı, daha sonrasında kaderini belirleyen zaman kesitidir. Bu yıllarda ilk eylemler, sonucu kararlaştıran eylemler olmuşlardır. Bir Bedir Savaşının İslamiyetteki rolünün, Partimizin 84-85 atılımına benzetilmesi, tarihsel dönemler açma ortak özelliklerinden ötürü hiç de yanlış olmaz. Yine Büyük Ekim Devrimi'nin hazırlanışı ve zafarını, buna öncülük eden Partinin daha doğuşunun hemen ardından gerçekleştirilen 1905 ayaklanma eylemlerinde görebiliyoruz. Bunu bizzat devrimin büyük önderleri Lenin ve Stalin önemle belirtmektedirler. XX. yüzyılın ortalarında zafere kucaklayan Çin halkı, zafarin geleceğini Çin Komünist Partisinin XX. yüzyılın ilk çeyreğinde kurulmasıyla belirlemiştir. Çin'in daha sonraki tarihi bu dönemde temeli atılan mücadele ile belirlenmiştir. Büyük Vietnam devriminin zafere, Vietnam İşçi Partisinin kuruluşunu izleyen ilk 10-15 yıllık sürede geliştirilen eylemlerle yapılmıştır.

Bugün, Kürdistan tarihinde de çağdaş anlamda halkın öz çıkarlarıyla belirlenen, ona sonuna kadar sadık öncüsü tarafından gerçekleştirilen, geçen acımasız on-onbeş yıl, sonucu belirleyecek karakterde yıllardır. Çok önceden de gelişmelerin bizleri bugünkü sonuçlara getireceğini inandığımız gibi, bu yılların yaşadığı olay ve gelişmelerin bizleri mutlaka sonuca kavuşturacağına da inancımız tamdır. Ama geçen yılın bizi bugünkü sonuçlara getirebileceğini görmemiz rağmen, gelişmeyi gerçekleştirmenin başlı başına bir birikim oluşturma, bir hazırlık yapma işi olduğunu da düşünerek ihtiyatlı davranıyorduk. Oysa bundan böyle Parti ideolojisinin oluşum dönemi ifade eden 1973-77, yine Partinin bir politik-pratik kuvvet olarak doğuşunu müjdeleyen 77-80, güçlü bir silahlı ulusal kurtuluş mücadelesi haline gelişimizi vurgulayan 1980 sonrası gelişmeler, sadece Parti ve ulusal direniş tarihimize değil, genel kurtuluş tarihimize de en görkemli yılları olarak adlandırılacakları artık kesinleşmiştir. Özellikle bu yıllarda görülmemiş yoğun bir fedakarlığın, cesaretin ürünü olarak hazırlanan ve temelinde çağdaş halkların zengin mücadelesi pratiği, Türkiye devrimci hareketinin tecrübesi ve esas olarak da Kürdistan halkının acı, inanc ve fedakarlığı yatan gelişmelerin, Kürdistan'ın Ortadoğu halklarının sağlam bir köprüsü haline getirebileceğine duyduğumuz derin inancı belirtiyor ve bunun değerinin, yaratacağımız gelişmelerle tüm güçler tarafından anlaşılacağına inanıyoruz.

Parti ve halk olarak direniş yıllarında içine girdiğimiz yaşam gerçeğini hiçbir yanılgıya pay bırakmadan olduğu gibi, gerektiği kadar kavramak hayatı bir öneme

Devamı sayı 23'te

OKUYUCU DEĞERLENDİRMELERİNDEN SERXWEBÜN'UN 5. YILI:

Devrimimizin Kızıl Meşalesi Serxwebün, Halkımızın Kalbi Kürdistan Dağlarında Işık Saçıyor

Kürdistan halkının kızıl meşalesi Serxwebün, 4. yılını bitirip 5. yılına girerken Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi büyük atılımlar, direnmeler ve birliklerin sağlandığı bir yıl yaşadı... Yüzyıllardır sömürgeci egemenlik hüküm sürdüğü Kürdistan'da; direnişin ve Leninizmin ışık saçıcısı, zaferin habercisi olan Serxwebün gazetesi, kendisinin üzerine düşen görevleri büyük oranda yerine getirmenin kıvancını yaşamaktadır.

Serxwebün'un anlamak Kürdistan'ın geçmişi ve geleceğini iyi kavramak, ulusal ve sınıfsal mücadelesini bilmekten geçer. Bunun için ideoloji ve teoriyi, dönemin koşullarına uygun olarak mücade-

leyi kitlelere ulaştırarak bu konuda leninist yayıncılığını hakkıyla yerine getirmiş olduğu inancındayız. Serxwebün; devrimin temel sorunlarını ve gerekli olan mücadele biçimlerini kendisinin her sayısında ve yayınında işlemiş, bunu kitlelere taşımasını bilmiştir

Serxwebün'un sömürge bir halkın sesi olması itibarıyla çok yönlü görevleri vardır. Şüphesiz bir takım eksik ve yetersizlikler de olmuştur. Kürdistan gibi bir sömürge ülkenin konumu göz önüne getirildiğinde bu eksiklikler olacaktır. Bunların ortadan tümden kaldırılması da Bağımsız ve Özgür bir Kürdistan'ın yaratılmasıyla ancak mümkündür.

"Yaşasın Halkımızın Leninist Kızıl Meşalesi Serxwebün!"

"Herşey Ulusal Kurtuluş Mücadelesi ve Ulusal Kurtuluş Cephesi İçin!"

"Yaşasın Halkımızın Örgütlü ve Öncü Gücü PKK-ERNK-HRK!"

Yunanistan'dan
Bir Serxwebün Okuyucusu Veli

Serxwebün, Şehitlerimizin

Yükselen Manevi Değeridir

Serxwebün okuyucuları olarak, halkımız üzerindeki sömürgeci boyunduruğa son vermek, bağımsız ve özgür bir ülkeye kavuşmak için, her geçen gün daha atılın bir biçimde her yönüyle bu savaşıma katılmaktayız. Bu kutsal dava uğruna yürütülen savaşımızda artık, 7'den 70'e kadar herkes aktif olarak yer almaktadır. Çünkü Kürdistan'da devrim ve karşı-devrim arasında kıyasıya amansız bir hesaplaşma yaşanmaktadır. Saffar, hergün daha da netleşmektedir. Bu nedenle hiç kimse bu mücadeleyi karalama hakkına sahip değildir.

Serxwebün, Kürdistan'da PKK'nin çıkışından günümüze dek verilen şehitlerin mücadelesini, davalarını savunduktan ve anılarına bağlılıklarını gereklerini yerine getirdikten ötürü sürekli güçleniyor. Bu nedenle diyoruz ki; Serxwebün gerçekten şehitlerimizin manevi değeridir.

Serxwebün'un halkımızın tüm acılarını, ıstıraplarını dile getiren, kir ve öfkelerini işleyen bir yayın organ olduğunu görüyoruz.

Bir Grup Serxwebün okuyucusu
Stuttgart

Halkımız, Yol Göstericisi Serxwebün'u Kürdistan'ı Saran Devrimci Direnişi ile Selamlıyor...

Ulusal Kurtuluş Mücadelemizin kitleselleşerek PKK-ERNK-HRK bayrakları altında geliştiği; koşulların mücadelemiz açısından olumluluk arttığı, buna karşın sömürgeciğin her türlü uşaklarıyla (sağcı, solcusu, Mumcusuyla) ve olanca teknik olanaklarıyla mücadelemize saldırdığı bir dönemden geçiyoruz. İşte direnişin sesi Serxwebün, 5. yayın yılını böylece bir ortamda karşılıyor.

Adeta, efendilerinin uysal kölesi durumunda olan bir halkın, günümüzde kendi öz gücüyle ayaklanıp bağımsızlık ve özgürlüğe koşması, elbetteki bir çok gücü ve çevreyi rahatsız edecektir. Soruna böyle yaklaşıldığında düşman saldırıları gerçekten de yadrganamaz. Fakat M. Kemal'in, o meşhur bakışı ile gözlerimizin içine baka baka "solculuk" adına bin bir maskaralığın işlenmesine elbette ki müsaade edilemez ve edilmemelidir. Bu açıdan, ülke devriminin sesini en güçlü bir tarzda binlerce kilometre uzağa taşıyan Serxwebün'a daha kutsal görevler düşmektedir. Bunlardan en önemlisi ise, "devrimi boğma" görevini üstlenen (ama treni kaçırarak), Evren'e uşaklıkta kusur etmeyen (ama geçmişte devrimcilikte kimseyi beğenmeyen), ihanet odaklarını teşhir edip kitleleri aydınlatmaktır. Halkımızın açık düşmanlarının yanısıra sahte dostlarını da bir bir işlemeze hale getirip tecritlerini sağlamaktır.

Yolumuzu aydınlatan Serxwebün, bunu yaparken, bir yurtseverlerin devrimcilerin de yerine getirmesi gereken görevleri vardır. Her şeyden önce ülke direnişinin sesini, en geniş kitlelere götürerek önderlerimizin anısına sahip çıkmalıyız.

Devrim şehitlerinin doktrüklere kana layık olmak istiyorsak, bu kanın bir ifadesi olan Serxwebün'u, elimizde bayraklaştıralım.

Tarihte çok çektiğimiz ihanetin sesini boğmak için, Serxwebün'un direniş çağrısına güç ve destek verelim...

Düşmanın önderliğimize yönelik olarak geliştirdiği azgıncı saldırılara karşı, Ulusal Önderimiz A. ÖCALAN'a bağlılığımızı, Serxwebün etrafında kenetlenerek gösterebiliriz...

Çünkü ancak böylece; halkımıza, devrim şehitlerine, ulusal önderimize, zindan direnişçilerine ve dağda savaşan partizana karşı görevlerimize yerine getirebiliriz...

Ve bu görevlerin yerine getirileceğine olan tüm inancımızla direniriz ki:

Serxwebün 5. yılında da her türlü ihanete karşı Kürdistan halkının elinde direniş bayrağı olmasını bilecek ve Kürdistan'ın doruklarında dalgalanacaktır.

"Yaşasın Kürdistan Halkının
Seal ve Meşalesi Serxwebün!
Hamburg'dan C...

Bağımsızlığa Giden Yolda, Serxwebün Yeni Dönem Mücadelemize Işık Tutmaya Devam Edecek!

Serxwebün, 4. yayın yılını bitirip 5. yılına girerken, Kürdistan'ın ilk defa bağımsızlığı ve ML düşüncesinin taşınmasını onuruya daha da güçlenmektedir.

Günümüzde gelişmekte olan ulusal kurtuluş savaşının geniş yankılar uyandırmasında, hiç kuşkusuz ki Serxwebün'un rolü büyüktür.

PKK-ERNK-HRK üçlüsünün yürüttüğü mücadeleyle kazandıkları güçlü mevziler, günümüzde Serxwebün'a daha da ağır görevler yüklemektedir. Serxwebün'un, ulusal kurtuluş savaşını kamuoyuna gör bir sesle duyuracağından ve Faik ALA-GÖZLER gibi yeni militanlar yaratacağından hiç kuşkusuz yoktur.

Serxwebün, 5. yayın yılına girerken tüm çalışanlarına başarılar dileriz.

Danimarka
Arhus'tan bir grup öğrenci

Devrimci-İntikam Savaşının Kızıl Meşalesi Serxwebün'a...

Kürdistan'da gelişmekte olan, devrimci-kızıl intikam savaşının sesi Serxwebün, boyutlanan bağımsızlık ve özgürlük mücadelesini yurtdışında bulunan Kürdistanlı emekçilere ve devrimci kamuoyuna aktarmakla uzak mesafede de olsa Kürdistanla bağ kurmada bir köprü rolü üstlenmiştir. Serxwebün, devrimci-direnici yayın politikasını temel alarak güncel devrim sorunlarını işlemiş ve ülkedeki gelişmelere ayrıntılı biçimde sayfalarında yer vermiştir. Bunun sonucunda, Kürdistan'a ve PKK önderliğinde güçlü mevziler kazanan ulusal kurtuluş mücadelesine güncel bir nitelik kazandırıp dünya halklarının dikkatlerini bu soruna çekmeyi başarmıştır.

O halde, Serxwebün'un başardığı bu görevlerin yanısıra biz Serxwebün okurlarına da büyük görevler düşmektedir. Her şeyden evvel, ona sahip çıkıp güçlendirmek görevini, her zaman omuzumuzda hissetmeliyiz. Bunun için, Serxwebün'la sıkı bir bağ içinde, gelişmeleri ona aktararak, bunların önemini ve anlamını kitlelere kavratarak ve en ücra köşelerde bulunan her Kürdistanlıya ulaştırarak sahip çıkmalı, güçlendirmeliyiz. Bu yurtseverliğimizin, demokratlığımızın ve hatta bir Kürdistanlı insan olmanın dahi bir gereğidir. Yoksa, sahip çıkmak ona salt övgüler dizmek değildir. Bu görevimizi, Serxwebün'un oynadığı

rolü özümsemek, çizgi veya anlayışını kitlelere hakim kılmak ve onları bu çizgi doğrultusunda örgütleyip birer ulusal kurtuluşçu nefer durumuna getirmekle, bunun neticesinde onu, içeriğine kavuşturmakla, yerine getirmiş olacağız. Unutmamak gerekir ki Serxwebün, bulduğumuz alanda devrimci görevlerimizi yerine getirmede, çalışmalarımızda bir rehber, ülkemizde gelişen ulusal kurtuluş savaşını devrimci kamuoyuna duyurmada ve onun desteğini sağlamada, bizlere yol gösteren yegane devrimci silahtır. Bunu her zaman hatırlarda taze tutmak gerekir.

Serxwebün'un bu olumlu rolünün yanında, eksiklikleri olmadı mı? Muhakkak ki, gelişmekte olan her şeyin beraberinde, eksiklikleri de yaşaması, gelişim yasasına aykırı değil, doğaldır. Önemli olan, gelişmenin yarattığı sonuçtur. Onun için değerlendirmelerde, sonuç temel alınmak zorundadır. Serxwebün'u sonuç itibarıyla değerlendirdiğimizde, KUKM'nin gerçek içeriğini, devrimci kamuoyuna ve kitlelere kavratmış, onları Kürdistan devrim sorununda duyarlı hale getirmeyi başarmıştır.

Serxwebün'a, 5. veya yeni yayın yılına girerken başarılar diler ve coşkun Apocu ruhla selamlarım.

Bir Serxwebün okuyucusu
S....

HASRET

Toprağa,
Ondan hayat bulan
Küçük bir kır çiçeğine
Çıplak ve soğuk
Bozkırlara
...

Yem olmamak için
Fil'e karşı direnen
Küçük bir karıncaya
Hasret yüzüne
Dondurucu soğuktan
İşkence gören
Kürdistan'a
...

Hasret
Dağların doruklarında
Bayrağı dalgalandıran
Şehit düşen yoldaşlara
Düşmana kan kusan silaha
Hasret
Ülkemin Serxwebün'una

Serxwebün Gazetesi Halkımız Ve Önder Gücü Partimiz Arasında Kopmaz Bir Bağdır

Serxwebün gazetesinin 5. yayın yılına girişini tüm coşkuyla selamlar, gazetesinin yazımında, basımında ve dağıtımında emeği geçen, devrimci demokrat ve yurtseverlere saygılarımızı iletiriz.

Serxwebün gazetesini, devrimci yayın politikası ile bu uşak takımının maskelerini düşürmede, teşhir ve tecrit etmede, sömürgeciliğin halkımıza dayattığı özel savaşın ülkede uygulandığı biçimi ve bunun Avrupa'ya yansıtılması konusunda, siyasal gelişmelerde, görevlerimizi kavramada, UKM'nin gerçekliğine bağlı kalarak ufukumuza genişleten, Avrupa'da soysuzluğu, ayaşlılığı, fuhuş, lümpenliğin her çeşidi ve kişiliğizliğin kol gezdiği karanlıklar dünyasından kurtulmamızda elimize sönmeyen bir meşale olmasını görmüştür. Yüzlerini artık gizleyemeyen soysuzlar gürhunun Avrupa'da ağa babalarının desteğini alarak halkımızın gözü, kulagi, beyni ve bilinci olan Serxwebün gazetesine de bir çok oyunlar ve

komplolar tezgahlamışlar da, bunda başarılı olamadıklarını ve hiçbir zaman olamayacaklarını teslim etmek gerekir.

Emperyalizmin ajan takımları; şu cümleyi, o küflenmiş, devrimcileri komple düzenlemek, devrimi tasfiye etmekten başka düşünemeyen beyinciklerine iyice yerleştirin: Ne sizin ve ne de sigıntısı olduğunuz emperyalizmin saldırı, karalama ve komploları halkımızın önder gücü Partimiz ve Ulusal Önderimiz Abdullah ÖCALAN'a olan güvenimizi, desteğimizi, inanç ve bilincimizi zayıflatmaya yetmeyeceği gibi, siz gürhurla olan kinimizi ve nefretimizi bilemekten başka işe de yaramayacaktır. Bu tutumunuzda ısrar etmeniz halinde sonunuz, "anıların ölümlü saygı ile eğildiğiniz" devrim düşmanlarının sonlarından farklı olmayacak, halkımız; başınıza gelecek olan "mutlu sonlara" alkış tutacaktır. Bunu bilmiş olun.

Avrupa alanında ağababalarının kucağına oturarak işi devrimcileri komplolarla katletmeye kadar vardırıb bir güruhlarla karşı, Serxwebün gazetesi, halkımızın devrimci kini, intikam kurşunu ve devrim olarak, halkımızın duygu ve düşüncelerinin tercümanlığını yaparak Ulusal Kurtuluş gerçekliğimize bağlı devrimci yayın politikasını sürdürceğine olan inancımızla 5. yayın yılına girişini devrimci coşkuyla kutlar, yurtseverliğini gereği olarak Serxwebün'u en ücra köşelere götürceğimiz ve buna bağlı kalacağımıza dair insanlık onurumuz ve şerefimiz üzerine and ederiz.

"Herşey Halkımızın Devrimci
İntikamı İçin!
"Hiç Bir Güç Bizi Görevlerimiz
Bağarmaktan Alıkoymamaz!
"Yaşasın Ulusal Önderimiz
Abdullah ÖCALAN!
Devrimci Selamlar
Celle'den Bir Grup Yurtsever

Devrimci Mücadelemizin Sesi Serxwebün'a...

12 Eylül darbisiyle yönetime gelen faşist cunta, genelde devrimcilere, özellikle ise Kürdistan halkının öncüsü PKK'yı imha etmeye yönelmiş. Cuntanın açtığı savaş karşısında, 12 Eylül öncesinde kendilerini devrimci, sosyalist ve marksist olarak adlandıranlar, yaşamlarını kurtarmanın telaşına kapılıp, kaçacak yer aramaya başladılar. PKK ise, yoğun terör, işkence ve baskının yaşandığı sömürgeci zindanlarda görkemli direnişler sergilemiş, dışarıda da yeni dönem mücadelesi için güçlü hazırlıklara içerisinde girmiştir. Yine 12 Eylül sonrası, halkımızın karartılmak istenen umudunu aydınlatmak için, Serxwebün yayın faaliyetine başlamıştır.

Emperyalizmin piyonları sosyal-demokrat bazı çevreler, cuntadan emir alarak tüm Türkiye ve Kürdistanlı "sol" güçleri, UKM'mize ve öncüsü PKK'ya karşı saldırıya başlamışlardır. Bunlar, bir yandan cuntayı insan haklarına şikayet ederken, diğer taraftan Kürdistan halkının mücadelesine tasfiyeciliği dayattılar. İşte Serxwebün, bu itikadi oyunu doğru yayıncılık politikası ve çağa doğru bakış açısıyla boşa çıkarıp, teşhir ve tecritini gerçekleştirdi.

Sömürgeci faşist cuntanın militan devrimciliğe dayattığı pişmanlık yasasını, af ve demokrasiye geçiş sahtekarlıklarının konusunda da Serxwebün, devrimcilere perspektif sundu. Cuntanın bu oyunlarını, pratiğiyle boşa çıkaran Partimiz ve bu konuda kitleleri aydınlatan Serxwebün'a karşı, sol maskeli güçler "ittifaklar" kurarak karşı saldırıya geçtiler. Serxwebün, bu güçlerin gerçek niteliğini kitleler nezdinde teşhir etti.

Serxwebün, Türkiye ve Kürdistanlı emekçilere devrimci anlayışı taşıyan, bölgede emperyalizmin, sömürgeci-faşist TC ve her türden sol maskeli uzantılarının oynama istedikleri alçak oyunlarına her yönüyle açıklık getiren bir yayın organıdır.

Çağdaş bir gazete olan Serxwebün'u, yeni yayın yılında daha da güçlü kılmak için; okuyalım, kavrayalım ve bilincimizi artıralım.

Erol/Bonn

Çağdaş Ulusal Kurtuluş Tarihimizde Kalem İle Silahın İlkesel Birliğini Sağlayan Serxwebün, Yeni Yayın Yılında Bizlere Yol Gösteriyor

Serxwebün, 4 yayın yılında tüm zorlukları başarıyla bir şekilde aşarak 5. yayın ve mücadele yılına giriyor. Geçen bu süreçte, Kürdistan devriminin sorunlarına pratik ve somut çözümler getirip, örnek devrimci-direnişçi bir yayın politikası sergilemiştir. Yeni mücadele yılına da, yine en ağır ve soylu devrimci görevlerle girmektedir. Halk savaşımızın uzun bir dönemi kapayacağından dolayı, geride bıraktığı bu 4 yıllık süreç, kısa bir zaman kesiti olarak görülebilir. Elbette, bu böyledir de. Ancak bu konuda hiç bir tarihi mirasa sahip olmayan bir yayın organının önemini kavramak, Kürdistan gibi sömürge bir ülkenin tarihini iyi kavramakla mümkündür.

15 Ağustos devrimci atılımıyla yeni bir süreç giren KUKM ve yarattığı pratik sorunlara çözüm getirecek örnek bir yayın politikası izleyen Serxwebün, Kürdistan tarihinde ilk defa kalem ile silahın ilkesel birliğini sağlamanın eşsiz bir örneğini halkımıza sunmuştur.

Kürdistan halkına hakim kılınmaya çalışılan siyasetçilik ve politikasızlık çemberini parçalayarak, halkımızın kendi öz sorun-

Serxwebün'u Yeni Bir Mücadele Yılında Ulusal Kurtuluşçu Coşkuyla Selamlıyoruz!

Geride bıraktığımız 1985 eylmsel ve örgütsel atılımlar yılında Serxwebün, gelişen UKM'ne layık bir tarzda devrimimizin gurur sesini duyurdu.

Serxwebün; erişilmez yüce dağlarımızın burçlarına, kanla kızlaşmış ulusal bayraklarımızı diken, "mehmetçik" denilen ne idüğü belirsiz yaratıklarından oluşan Türk ordusu ve yerli gericiilerin korkulu rüyası, intikam eylemlerimizin yılmaz uygulayıcıları, halkımızın savaş ordusunun çekirdeği HRK partizanlarının sesi oldu.

Serxwebün, bağımsızlık ve özgürlük mücadelemize karşı geliş-

tirilen her türlü özel savaş yöntemlerine karşı, tarihi bir mücadeleyi yürüttü.

Serxwebün, her türden reformist ve teslimiyetçi anlayışlara karşı, leninist yayın politikacılığına sarılıp ulusal kurtuluşçu bilinci kitlelere taşıma görevini yerine getirdi.

86 yılında Serxwebün'un, Apoculuğun tavizsiz savunucusu olacağına olan inancımızla çalışmalarda olan başarılar dileriz.

Her Tışt Ji Bo Berxwedan û
Şoreşa Netewê!

Mannheim'dan Ahmet

Daha Güçlü Bir Serxwebün İçin İleri

Her ulusal, toplumsal ve sınıfsal mücadelelerin zafere ulaşmasında ilkelerin doğruluğu ne kadar önem taşıyorsa, ilkeler bütünlüğünün koordineli uyarlanması da bir o kadar önem arzeder. Toplumsal dönüşümlerin (devrimlerin) her ülkede ve her tarihsel dönemde değişmeyen evrensel gerçekliği budur. O halde, KUKM'ni izah etmeye çalışırken, bugüne kadar olduğu gibi bundan sonra da siyasi ve askeri örgütlenme, propaganda-ajitasyon, kültürel, diplomatik... vs. tüm yönleriyle bir bütünlük içerisinde ele alınması ve böylece gerçekçi bir tanımlamaya ulaşılması mümkündür.

Yine devrimci mücadelede araçlar sorunu, amaca ulaşmada ihtiyacı uygun olarak tespit edildiği ve ilkeler bütünlüğü içerisinde yeri ve önemi doğru konulduğu an gerçek rolünü oynayabilir. Gazete de, devrimci bir yapılanmanın, yayın ilkesini oluşturur. Bu aracın devrimde oynaması gereken rolü, mücadele bütünlüğü içerisinde yerine getirmesiyle, adından bahsedilen soylu bir konuma ulaşır.

İşte Serxwebün'u tanımlarken, ilke düzeyinde yaklaşmak, yüce bağımsızlık mücadelemizde gazetenin yerini iyi belirlemek, TC'nin ve küçük-burjuva yapılanmaların bu alandaki ilkesizliğini iyi görmek, kısaca UKM'nin bütünlüğü içerisinde ele almak gerekmektedir.

Serxwebün, 4 yıllık yayın hayatı boyunca ülke içi ve ülke dışında, en ileri ögeden en sıradan yurtsevere kadar her bağımsızlık savaşçısının beyninde bilinç, yüreğinde cesaret ve elinde silah olmuştur. Düşmanın en güçlü teknik araçları, özellikle yayın alanında yürüttüğü ruhsal çöküntü, psikolojik yıpratma, direnci kırma, öncüyü yalnız bırakma ve imha etme savaşında; Serxwebün, salt caydırıcı olmakla kalmamış, en zayıf olanaklara düşmanı manevi olarak çökertmede üstün bir rol oynamıştır.

Serxwebün, leninist yayıncılığın esas ilkesi olarak, kitlelere daima hedef göstermiştir. Özellikle Parti-Cephe-Ordu üçlü bileşkeni temelinde gelişmekte olan Kürdistan halk savaşçı gerçekliğini tüm yönleriyle kitlelere kavratmada muazzam bir hazine dir. Kürdistan halk savaşında, temel araç olan Silahlı Propaganda'ya bağlı ve güçlendirici bir işlevle, tarihsel rolünün yanı sıra, UKM'nin ilkeler bütünlüğü içerisinde leninist bir yayın olarak kendisini kanıtlamıştır. Kendisini dost ve düşmana kabul ettirerek, her ulusal kurtuluşçunun yaşamında bir parça etmek ve su gibi zaruri bir ihtiyaç, sönmeyen bir meşaledir.

O halde, haklı olarak Serxwebün'la gururluyuz ve haykırıyoruz:
"Yeni Yıl'da Daha Güçlü Bir
Serxwebün İçin İleri!"

K...../Viyana

Serxwebün Yazı Kuruluna

Kürdistan halkının ve devriminin sesi Serxwebün'un 4. mücadele yılını doldurup 5. mücadele yılına girdiği şu günlerde; Serxwebün'a olan inanç ve güvenimizin daha da pekiştiğini belirtirken gazetemiz Serxwebün'u ve O'nun için emek harcayan tüm arkadaşları candan selamlar, saygı ve sevgilerini iletir.

Serxwebün yayın hayatına başladığı günden beri (yani 1982'nin Ocak ayından bu yana) çıkmış olan tüm sayılarını alıp, okuyorum ve çevreme okutuyorum. Belli aralıklarla çıkması ve PKK'nın direnişçilerine uygun bir yayın organı olması, elbette sevinilecek ve gurur duyulması gereken bir olaydır. Bugün Avrupa alanında Serxwebün'un dışında Türkiye ve Kürdistan devrimleri ve onun için kurulduklarını iddia eden çeşitli güç, örgüt ve sözde partilerin yayın organları da yayınlanmaktadır. Bu yayınları da elime geçtiği kadar alıp okuyorum ve inceliyorum. Bu yayın organlarındaki yazıların kalitesinin burjuva basınında yazılanlardan daha aşağı ve beş para etmez bir değerde olduklarını söylemek fazla abartma olmayacaktır.

Devrim adına yola çıktıklarını iddia eden bu güçlerin yayınlarında yazdıklarının, devrimle, direnişçilikle hiçbir alakası olmadığını her yurtsever ve demokrat bilmekte ve

kolayca görebilmektedir. Devrimin canalcısı sorunları ortada dururken, bunları yayınlarında Avrupa'da yaptıkları sıradan birkaç gece, yürüyüş vs. ile sayfalarını doldurmakta, yabancı düşmanlığı vb. göklere çıkarmaktadırlar. Bunun yanı sıra bugün Kürdistan'da Ulusal Kurtuluş Savaşını geliştirmekte olan PKK ve onun sesi Serxwebün'a adice saldırmaktan da pek geri durmamaktadırlar. Bunlardan bazıları burjuva basını ile kendi arasındaki ilişkileri dışında ufk da olsa bir boşluk bırakmamıştır.

Serxwebün'un yaptığıysa, bunların tam tersidir: Yayına başladığı günden bu yana tartıştığı ana meselelerin başında devrimci direniş ve devrim mücadelesi gelmektedir. Bu, aynı zamanda Serxwebün'un, nasıl gerçek bir devrimci yayın organı olduğunun kanıtıdır. İnanıyorum ki, bundan sonra da bu böyle devam edecektir.

Serxwebün'un, bu süre içerisinde bazı teknik konularda eksiklikleri de görüldü. Özellikle bazı eylemlerin yer, tarih ve sayıları hususlarındaki yanlışlıkların yeni yayın yılında düzeltileceğine inanıyorum.

*Biji Serxwebün Bimre Kedxwarî!
*Biji Serok Apo!
Bir Serxwebün Okuyucusu

Yeni Yılında Serxwebün'a Mücadele Dolu Selamlar

Yeni yayın yılına, ulusal kurtuluşçu bir ruhla adım atan, her geçen yıla nazaran, daha da güçlenen Serxwebün'un, emperyalizme, sömürgecilik ve her türden gericiliğe karşı, direniş eylemlerinin sesini dünya ilericileri kamuoyuna en güçlü bir biçimde duyurmasından dolayı anımları son derece büyüktür.

Kürdistan halkı, ilk defa Serxwebün gibi güçlü bir yayın organına kavuşmuştur.

Serxwebün'un yeni yayın yılını kutlar ve çalışanlarına devrimci selamlarını sunarım.

Bielefeld'den
Bir Serxwebün Okuyucusu
Harun

Direnen Halkımızın Gür Sesi Serxwebün'a...

Serxwebün, ülkemizde gelişen ulusal kurtuluş mücadelesi ve dünyadaki gelişmeleri değerlendirerek, okuyucularını aydınlatıp yeni yayın yılına giriyor.

Kürdistan'da, dünyada eşine ender rastlanan barbar faşist sömürgeci Türk devletinin terörünü ve buna karşı silahlı Kurtuluş Birliklerimizin direniş eylemlerinin yoğun bir şekilde yaşandığı 1985 yılında Serxwebün, en güçlü bir biçimde dünya ilericileri kamuoyuna duyurabilme başarısını gösterdi.

86'nın bir zafer yılı olacağına ve yine Serxwebün'un da bu güçlü devrimci miras temelinde çok daha güçleneceğine olan inancım sonsuzdur.

Yaşasın Ulusal Önderimiz APO!
Köln'den Selim

Serxwebün'a...

Serxwebün'un, Kürdistan Ulusal Kurtuluş mücadelesinin kendisine yüklediği görevi gerçekleştirdiği 4 başarılı yılını geride bıraktığı bu günlerde, onu tüm gücümüzle selamlar ve destekleriz.

KUKM, bugün dev adımlarla ve düşmanlarına korku salarak ilerlemektedir. Girilen bu kutsal yolda gelişme kaydederken, bu gelişmelere darbe vurmak isteyen sömürgeci başta olmak üzere, tüm sol maskeli güçlere de gerekli cevabı vermektedir. 1985 yılı da yeni atılımlar ve kazanımlarla kapatılıp mücadelemiz açısından yeni bir dönem başlamaktadır. Özellikle, 21 Mart 1985'te ilan edilen ERNK ve onun etrafında örgütlenen halkımız, bundan sonra mücadeleye daha da sıkı sarılmaktadır. Yine bu yıl mücadelemiz saflarında yüzlerce devrimci şehit düştü, tutsak edildi. İşkence gördü. Ama bunun yanında da mücadelemiz gizlenemeyecek derecede açığa çıktı, sesini dünyaya duyurdu.

Serxwebün, her konuda Kürdistan halkını aydınlatıcı, bilinç verici, yol gösterici ve örgütledi. Bu görevleri sürüklemekte için var gücüy-

le çaba sarfettiği bazı tarafından bilinmektedir. Avrupa'da bulunan bizlerin, ülke mücadelesinden uzak sıcak savaş alanlarından uzak ve yine ülkeye hasret, vatana hasret, toprağa hasret duygularımızı biraz da olsa Serxwebün gidermektedir.

Adeta Serxwebün sayfalarının arasına girmek, onunla bütünleşmek; bütünleşmek şehitlerle, toprağı süleyen şehitlerin sıcak kanıyla karışabilecek onların ölümsüz ruhlarıyla, dikmek Kürdistan dağlarına onlardan kalan bayrağı ve yaşayabilmek onlarla savaşın her anını. Bu istemlerimizi Serxwebün bir nebze olsun yerine getirmektedir.

Serxwebün, halkımız tarafından ve tüm demokrat ve yurtsever çevrelerce her alanda aranın duruma gelmiştir. Serxwebün'u okuyabilmek için gelişmeleri öğrenenler için adeta günler sayılmaktadır.

Yeni yılda Serxwebün'u daha da güçlü kılmak arkadaşlara başlanıyor, bu konuda da bize düşeni yapacağımızla söz veriyoruz.

Hannover'den bir grup
Serxwebün Okuyucusu

*Yaşasın Kürdistan Bağımsızlık Mücadelesinin Sesi Serxwebün!
Duisburg'dan Bir Grup Serxwebün Okuyucusu

KÜRDİSTAN'DA SUÇ VE CEZA

SAYI 48'DEN DEVAM

B) Kürdistan'da Sömürgeci Türk Egemenliği ve Tarihî Suçları

Bir önceki konuda, tarihin çeşitli dönemlerinde zor aygıtının çeşitli toplumsal güçlerin elinde nasıl ilerici dönüşümlere yolaçan bir araca dönüştüğünü; bu araca, tarihi ilerletmek amacıyla başvuran güçlerin bu temelde uygulamalarını nasıl meşruluk kazandırdıklarını; devrimci zor temelinde iktidarlarını kurduktan sonra bunu nasıl kendi siyasi ve hukuki kurumları ile taçlandırdıklarını ele aldık. Ve dedik ki, bu güçler, tarihin gelişimine bir ivme kazandırdıkları oranda, başvurdıkları zor ilerici ve meşru bir nitelik kazanır ve bu güçler bu temelde en ağır hesapları sorma hakkını kendilerinde görürler. Tarih, böylesi roller yüklenmiş olan güçleri her zaman aklamış, uygulamalarının haklı ve meşru görmüştür. Bu genel belirlemeler ışığında ele aldığımızda, Türk egemenlerinin Kürdistan'da oynadıkları rol ve tarih karşısındaki konumları nedir? Kürdistan'da hangi temelde ve nasıl bir rol oynamışlardır? Bu uygulamalarının meşruluk ve ilerici düzeyi nedir? Kürdistan'da işlenen suçlar ve bunların gerektirdiği cezalar konusunu gereğince ele alabilmek için Türk egemenlerinin Kürdistan'daki varlıklarının temeline inmek, uygulamalarını irdelemek ve onu tarih karşısında hakettiği yere oturtmak gerekmektedir. Bu nedenle de tarihsel gerçeklere bir kez daha kısaca da olsa gözatmak zorunludur.

Her şeyden önce şunu belirtelim ki, Türk egemenleri, Kürdistan'a her hangi bir devrim dayatmış değildirler. Onların Kürdistan'a yayılması, başka örneklerde görüldüğü gibi, gerçekleştirilen bir devrimin sınırlarını genişletme, etkilerini yayma amacına yönelik değildir. Ortada bu sınırlarca gerçekleştirilmiş herhangi bir devrim de yoktur. Yani bu sınıflar daha ortaya çıkarken gerici temellerde ve çarpık biçimde şekillenmiş ve egemenlikleri altına aldıkları haklara yansımaları da yine gerici ve çağdışı özelliklerini egemen kulma ve o halkların bağındaki ilerici öğeleri felce uğratma, tahrip etme tarzında olmuştur. En uzun süre egemenlikleri altında tuttukları bir halk olarak, Kürdistan halkı üzerindeki tahribatları ise, çok daha yıkıcı ve süreklidir.

Türk boylarının istilalarının hemen öncesinde Kürdistan, islamîyetin ilk doğuş yıllarından, yani MS. 650 yıllarından itibaren Arap istilasına maruz kalır. Yeni bir sistem olan feodalizmin doğuş yıllarına rastlayan bu istilalar, bu karakterlerinden dolayı belli bir ilericiliği de beraberlerinde Fransız devriminden sonra getirirler. Napolyon'un Avrupa'yı istilasına Ekim Devrimi ardından Bolşevik ordularının Berlin'e, Tiran'a, Sofya'ya, Çin ve İran içlerine kadar girişlerinde oynadıkları ilerici rol gibi, islamın da başlangıç yıllarından bu yayılması ilericidir. Bazı olumsuzlukları olsa da egemen yönü budur. Her ne kadar islamîyetin daha sonraki etkileri yıkıcı ve tahripkar amaçlar için kullanılmışsa da bu olumsuzluklardan ilk dönemdeki yayılışını sorumlu tutmak doğru değildir. Daha sonraki dönemlerde Arap dili ve kültürünün egemen kılınması ile islamîyetin bu ilk etkilerinin yayılmasını birbirinden farklı olgular olarak ele almak

gerekmektedir. Daha sonra tutuculaşan islamîyetin ve gövencesi hakim milliyet kavramlarına sarılan güçlerin olumsuzlukların gerçek temsilcileri olduklarını gözönüne alarak, bu ilk dönemlerde Kürdistan'ın istilasının çok tahripkar geçtiğinden söz etmek gerekir. Bazı kişiler ya da hanedan çıkarları uğruna sövence yaklaşımlarla katliamlar yapılmıştır ama, bunlar belki de yeni bir hanedan kurmak isteyen köle sahipleri, kılık değiştirmiş gericiğin temsilcileri tarafından gerçekleştirilmişlerdir. İslamiyeti kendi kölesi hanedan çıkarları için kullanma çabası, gerici bir çabadır ancak, dönemin egemen yönü bu değildir. 7. yüzyıldan 11. yüzyıla, yani Abbasilerin yıkılışına kadarki dönemde Kürdistan'daki hakimiyet, başta Arap ve Fars milliyetleri olmak üzere Ortadoğu'daki birçok milliyet olduğu gibi, Kürt milliyetinin de feodal uygarlık sürecindeki gelişimini ifade eder. Bu dönemde bir çok Kürt devletinin ortaya çıktığı görülmektedir. Bunların başında gelen ve bugünkü Kürdistan topraklarının önemli bir kısmına ulaşan Mervani Kürt Devleti de islamîyet uygarlığı temelinde ortaya çıkan bir devlettir. Türk kapitalizminin egemen olduğu günümüz Kürdistan'ında bir Kürt partisinin dahi kurulmasının olanaksız olduğu gözönüne getirildiğinde feodal islam uygarlığı altında Kürt milliyetinin gelişiminin ne kadar ileri düzeyde olduğu daha açıklıkla görülebilir. Yine bu dönemde yetişen Fezî Teyranî gibi ozanların günümüze kadar ulaşmış olan eserleri, kültür ve dilin de ne kadar gelişmiş olduğu ortaya koymaktadır.

İşte Selçuklu Türk boylarının gelişi, böylesi bir gelişmenin hüküm sürdüğü 11. yüzyıllara rastlar. Mervani Kürt Devletinin yıkılışında başrolü oynayan bu Türk istilaları, Kürdistan'ı boydan boya sardığında, Kürdistan feodalizminin olgunluk aşamasının başlangıcında bulunmaktadırlar. Kürt milliyetinin siyasal ve kültürel gelişmesi ileri boyutlara ulaşmıştır ve ilkel toplumun barbarlık aşamasında bulunan Türkler, böylesi bir feodal olgunluk aşamasında bulunan bu gelişmeyi tahrip etmişlerdir. Bu nedenle de, başlangıç aşamasındaki bu feodal uygarlığa karşı çatışmasında ilkel toplumun bu barbarlık düzeyinin temsilcilerinin onyadığı rol gerici-dir. Geri bir örgütleniş ileri bir örgütleniş, barbar bir örgütlenişin uygar bir örgütleniş tahribi sözkonusudur bu dönemde. Bu savaş bir kaç yüzyılı kapsar. Birçok Türk beyliği, bu zor temelde Kürdistan'da kendilerine alan açmak isterler. Atabeyler, Artukoğulları, Akkoyunlu, Karakoyunlular, Dulkadiroğulları vd. birçok Türk beyliği Kürdistan'a egemen olma savaşı yürütürler. Ancak ortaya çıkan durum, feodalizme henüz yeni yeni geçmekte olan, geri bir örgütlenme düzeyindeki Türk boylarının gelişmiş bir feodal uygarlığı temsil eden Kürtler içinde erimeleridir. Kısacası bu dönemde yeniler yenilirler.

Kürdistan'da tutunamayan Türkler, bir süre sonra Anadolu'ya doğru sürünürler. Orta Anadolu ve Ege adalarındaki Grek uygarlığına ve Karadeniz'deki Rum Pontus İmparatorluğuna saldırarak buradaki geliştirilmiş bulunan uygarlıkları tahrip ederler ve giderek yayılırlar. 16. yüzyılda Yavuz'un başa geçişiyle birlikte, gelişmekte olan Batı kapitalizmi karşısında artık gerici bir karaktere bürünmeye başlayan islamîyetin temsilciliğini devralarak bir kez daha tarihte gericiğin egemen kulma ve koruma rolünü üstlenirler. Başlan-

gıta Kürdistan'da gerçekleştirdikleri istila gericidir. Doğu'dan Batı'ya doğru yaptıkları tek şey talan ve uygarlıkları tahrip. Başlangıçta barbar Türk saldırları biçiminde ilerici feodal uygarlıklara karşı geliştirdikleri savaş, bu kez gelişen kapitalizm ile kullanarak gerici bir karaktere bürünmüş olan islam feodalizminin temsilciliğini üstlenme ve onu Doğu'dan Batı'ya doğru istilalarla yayma tarzında gerici bir biçime bürünür. Bu kez daha da usta yöntemlere başvuran Türk egemenleri, İdris-i Bidlîsi gibi işbirlikçilerini de kullanarak geliştirdikleri politikalarla egemenlik savaşı yürütürler. Hemen belirtelim ki, Alpaslan'ın, İmparator Diyojen önderliğindeki Bizans ordularını bozguna uğrattığı 1071 yılındaki Malazgirt zaferinde 40 bin kişilik ordusunun 20 binini Kürtler teşkil etmekteydi. Yani O, Kürtlere dayanarak Batı'nın kapılarını kendisine açmıştır. Aynı şekilde, Yavuz Sultan Selim, İslam-birliği savunma adı altında Doğu'ya yöneldiğinde Çaldıran'da zafer kazanmasını sağlayan yine Kürt beylikleridir. Burada da Kürt işbirlikçilerine dayanarak Doğu'ya yayılma ve Türk egemenliğini güçlendirme olayı sözkonusudur.

Kürdistan tarihinde bugüne kadar devam eden başaşağıya gidişin başlangıcı bu dönemlere dayanır. İdris-i Bidlîsi'nin başını çektiği Kürt beyleri ve şeyhleri, Osmanlılara ajanlıkları ile daha sonraki gelişmeler üzerinde Kürdistan halkı aleyhine belirleyici rol oynarlar. Bunun sonucunda Türk egemenleri önemli bir tampon bölge olarak Kürdistan'a dayanarak Acem'i ve Arabistan'ı istila eder; Kürdistan halkının siyasal gelişmesini birkaç yüzyıl sürecek şekilde adım adım ve en barbarından en incinesine kadar çeşitli yöntemlerle tüketirler. Birçok belgede de ortaya konulduğu gibi; Türk egemenleri ve sultanları Kürdistan'ın rolünü çok iyi kullanmışlardır. Birkaç yüzyıl boyunca Doğu'ya yaptıkları seferlerinde ve hatta Batı'ya yönelik olan birçokunda Kürdistan'ın en önemli bir asker deposu olarak kullanmış, onun savaşı potansiyelini kendi çıkarları uğruna seferber etmişlerdir. Çaldıran'da Şah İsmail'in şahsında Safevi İmparatorluğunun yenilgiye uğratılması ve Mercidabık ve Ridaniye'de Memlûklardan ortadan kaldırılmasının en önemli savasçı gücü, tampon bir Kürdistan'dan derlenen Kürt aşiret ve beylik güçleridir. Bunlar, Osmanlı imparatorluğunun Doğu'da ayakta kalmasının en önemli nedeni oluşturmışlardır. Bu konularından dolayı beyliklerine iç otonomi hediye edilir. Yolaçtığı olumsuzlukların etkileri günümüze kadar süregelen böylesi bir iç otonomi, Türklüğün buca yıl Ortadoğu'da egemen olmasının en önemli nedenlerinden birisidir.

Osmanlı İmparatorluğunun yıkılma ya yüz tuttuğu dönemde Abdülhamit, Kürdistan politikasını yeniden gözden geçirir ve daha da geliştirir. Kürt devşirmelerden oluşturduğu Hamidiye Alayları vasıtasıyla Kürdistan halkının ve diğer halkların başkaldırıları en kanlı bir şekilde ezerek varlığını güvenmeye alır. Hamidiye Alayları vasıtasıyla Kürdistan halkı, Ermeni ulusal hareketine karşı kıskırtılır; Kürt ve Ermeni halkları birbirlerine karşı kıskırtılır ve kendi işine hareketleri bu capıculu sürü tarafından acımasızca bastırılır. Bu politikalarla Osmanlı İmparatorluğunun elinde kalan en son ve en önemli

toprak parçalarından olan Kürdistan, elde tutulmaya çalışılır. Abdülhamit'in, "benim en akıllı politikalarından birisi de bu Kürt politikası olmuştur" demesi boşuna değildir. Aynı politikayı daha Abdülhamit başтайken, İttihat ve Terakki, daha sonra da onun usta bir kılıcı olan kemalistler devralır ve sürdürürler. Bu temelde, 400 yıllık bir aradan sonra asırlık oyun yeniden sahneye konulur ve Doğu'da Kürtlere dayanarak ulusal kurtuluş savaşı gerçekleştirilir.

II. Dünya Savaşı ardından emperyalizmin işgaline uğrayan Anadolu ve Kürdistan toprakları üzerinde yeni bir devlet kurma amacıyla yola çıkan M. Kemal, daha önceleri atalarının yaptığı gibi iş Kürdistan'dan başlar ve temel olarak oraya dayanır. Çeşitli vaatler ve "din kardeşliği" demogojisiyle işbirlikçi Kürt aşiret ileri gelenlerini yanına çekmeyi başarır. Böylece, Kürdistan halkı için bir dönüm noktasını teşkil edebilecek böylesi elverişli koşullarda bir kez daha halkımız, Türklüğün çıkarları uğruna alet edilir ve boyunduruğu kölelik zincirlerini kendi elleriyle sıkılaştırır. Kemalizmin, sırtına basarak devletini kurduğu ve iktidarı sağlamlaştırdığı halkımıza minnet borcunun karşılığı olarak verdiği şey, eşi görülmedik baskı, zulüm ve katliamlar olur. Kurtuluş savaşı başında verdiği vaatleri devletini kurduktan sonra "unutan" ve Kürt feodallerinin ellerindeki son haklarını da alarak onların nüfusunu kırmak isteyen kemalistler karşı feodaller bağımsızlık ve özgürlük isteyen halkımızı da kendi önderlikleri altında hareketle geçirecek çeşitli ayaklanmalara girişirler. 1925'lerden başlayarak 1938'lere kadar, Ağrı, Palu-Genç-Hani, Dersim isyanları gibi birçok isyan gerçekleştirilir. Ancak, feodal önderliğin gerici karakteri, kendi aralarındaki çekişmeleri bir yana i-terek bir hareket bütünlüğü yaratamamaları, gelişkin bir örgütlenme ve savaş düzeyine ulaşamamaları gibi nedenlerle isyanlar vahşice bastırılır. Kürdistan'ın dört bir tarafında gerçekleştirilen katliamlarda ve darağaçlarında isyanların liderleri ile halkımızdan binlerce kişi kadın-erkek, çocuk-yaşlı ayrımı yapılmaksızın katledilir.

Direnimlerin vahşice bastırılması ardından Kürdistan, TC'nin askeri işgaline uğrar. Ancak kemalistler, salt bununla yetinmezler. Onlar, Kürdistan'ın geçmiş statüsünü ne pahasına olursa olsun değiştirmeye, böyle bir ülke ve halkı tarihten silmeye kararlıdır. Bu amaçla "misak-ı milli" sınırları içine kattıkları Kürdistan'ı aynı zamanda ulusal yayılma alanı olarak da değerlendirip Kürdistan halkını özümsemeye tabi tutarlar. Bu politikalarının başarıya ulaşabilmesi için ön koşul olarak tüm direnen öğeleri imha etmeyi, şü veya bu yolla etkisiz kılmayı gerekcek katliam ve idamlardan kurtulmuş olan kesimleri sürgüne tabi tutar, Türkiye'nin çeşitli alanlarına dağıtarak eritmeye hedefler. Bu zorunlu göçler sırasında sayısı altıyüzüne varan Kürdistanlı, aklıtık ve soğuktan öler. Geriye kalanlar ise mecburi iskana tabi tutularak küçük birimlere ayrılır ve dört bir yana savrulurlar.

Sürgünden kurtulmuş olan çoğunluk için durum bundan daha farklı değildir. Tüm Kürdistan dış dünyadan koparılmış, yoğun bir baskı ve sömürü cenderesi içine sokulmuştur. Askeri işgalin gerçekleştirilmesi ardından TC, siyasi, ekonomik ve kültürel alanlardaki sömürgecilğini tesis etmeye başla-

mış; halkımız için sonderece karanlık, baskı, zulüm ve acılarla dolu özümseme süreci başlamıştır. Her türlü hak ve özgürlükten mahrum bırakılmış, dili ve kültürü yasaklanmış, tüm gelenekleri ayaklar altında çiğnenmiştir. Türkleştirme politikasının başarı kazanması için, okul adı altında beyin yıkama ve kendi gerçekliğinden uzaklaştırma merkezleri yaygınlaştırılmış, yeni yetişen Kürdistanlı bebelere buralarda doldurularak genç dimağları Kemalizmle zehirlenmiş ve birer Türk olarak yetiştirilmişlerdir. Halkımızın tarihi, insanlık ve uygarlık düşmanı kemalistler, "kurtarıcı", "uygarlık taşıyıcı" olarak beyinlere işlenmiş ve insanlarımızın kanlarını oluk oluk akıtan, yüzbinlerce bebeyi anasız, babasız, gelecekte umutsuz bırakan, köklerini kendi topraklarından kopararak çürümeye terkeden bu katiller sürüsü, zehirlendiği beyinlerde adeta kendisine minnettar olunması gerektiği fikrini uydurmuştur. Bununla da kalmamış, onları kendi gerçek değerlerine, kültürlerine, tarihlerine ve ülkelerine yabancılaştırmış, böylece kendi egemenliğinin temellerini sağlamlaştırdığı Kürdistan'ı son-suz dek kendi otoritesi altında tutmayı hedeflemiştir.

Bir yüzyüü cenneti olan zengin ve verimli ülkemizde halkımız açlığa ve yoksulluğa mahkum edilir, ekme parası için diyar diyar süründürülürken; Türk sömürgecileri zengin yeraltı ve yerüstü kaynaklarımızı kendi kapitalizminin hizmetine sunmuştur. Ve gelişme aşamasında en büyük özünü buradan alırken bugün de bu çürümüş kapitalizmi zorla ayakta tutmak için hiç bir kırıntı bırakmaksızın değerlerimizi iliklerine dek sömürmekte, talan etmektedir. Bitkisel ve hayvansal gıda maddelerinin en büyük üreticisi olan halkımız, yiyecek kuru ekmeği dahi bulamamakta; Kürdistan'da kurulan barajlarla Türk ekonomisinin çarkları döndürülür, Türkiye'nin dört bir tarafı aydınlatılırken, Kürdistan halkı karanlıklar içinde yümzektedir.

Bir halkı ulusal eritmeye tabi tutarak ortadan kaldırmak için her şeyden önce onun dilini, kültürünü, tarihini, gelenek ve göreneklerini ortadan kaldırmak gerektiğini bilen Türk sömürgecileri, geçmişten bu yana en çok bu değerlerimize saldırarak, bunların yerine kendi değerlerini koymaya çalışmaktadırlar. Bu nedenle dilimizi konuşmak yasak ve bunun ihlal edilmesi halinde ağır cezalarla cezalandırılmakla kalmamıştır. Kültür öğelerimiz yaşıatmak, zenginleştirmek ve sahip çıkmak suçtur. Her alanda olduğu gibi bu alanda da birikmiş değerlerimiz bir yandan imha edilmeye çalışılırken, diğer yandan da Türk kültürünün geliştirilmesinde bir hammadde olarak kullanılmakta, gaspedilmektedir. Türkülerimiz, oyunlarımız, el sanatlarımız Türk değerleri olarak lanse edilmekte, halkımızın bunlara sahip çıkması ağır cezalarla engellenmeye çalışılırken, kendileri bu temelde kendi kültürlerini geliştirmeye çalışmaktadırlar.

Kürdistan'da toplumsal yapı tam bir kaos çevrilmiştir. Halkımız bireylerine varncaya dek bölünmüş parçalanmış, birbirine düşmüştür. Her türlü öz değeri tahrip edilerek yerine çarpık değerler geçirilen, böylesi çarpık ve yabancı değer yargıları ve anlayışlarla çepeçevre sarılan insanlarımız son derece geri, çıkarlarının nerede olduğunu kestiremeyen, duyarız ve sömürgecilerle aldatılmaya, kullanılmaya elverişli bir konuma sürük-

Devamı sayf: 23'te

EMPERYALİZMİN ÖZEL SAVAŞI ve TÜRK ORDUSUNUN KÜRDİSTAN'DA YÜRÜTTÜĞÜ SAVAŞIN NİTELİĞİ ÜZERİNE

III. BÖLÜM

KÜRDİSTAN'DA ÖZEL HARP

SAYI 48'DEN DEVAM

A-) 15 AĞUSTOS ATILIMI, HRK VE ERNK'NİN İLANI VE ÖZEL SAVAŞIN TIRMANIŞI

Partimiz II. Kongre sonrası tüm karşı çabalara ve provakasyonun engelleme girişimlerine rağmen, ülkeye giriş hareketini başarıyla gerçekleştirdi. Bundan sonra artık Partimizin tarihinde yeni bir evre açılmaktaydı. Faşist cuntanın üç yıl boyunca yarattığı tahribatlara, toplumu içine soktuğu kaosa, tüm Parti örgütlerinin ve ilişkilerinin ağır kayıplara uğramasına karşılık mücadeleyi yeniden yükseltmek ve bunun için de herşeyden önce Parti örgütlerini yeniden yaratmak gerekliydi. Ülke zemininde mücadeleyi örgütlemek görevini üstlenmiş olan Parti kadroları, olağanüstü zorluklar ve tehlikelerle mücadele içinde örgütlenme zeminini yaratma savaşı yürüttüler. Bir yıl süren bu gizli çalışmaların ardından artık tüm halka bir savaş çağırısı yapmak, onları dört yıl boyunca içine gömüldükleri umutsuzluktan çekip çıkarmak ve mücadelemizin yeni döneminin başlangıcını ilan etmek amacıyla 15 Ağustos 1984'de Eruh ve Şemdinli eylemleri gerçekleştirildi ve Devrimci Kurtuluş Birliklerimiz olan HRK'nin kuruluşu ilan edildi. Bu eylemlerle birlikte artık yeni bir dönem açılmaktaydı; o güne kadar Türk sömürgecilerinin halkımıza yönelik tek tarafı baskı ve imha savaşına karşı, Kürdistan halkının da partisi önderliğinde topyekun bir bağımsızlık ve özgürlük savaşına girmesi önemli.

15 Ağustos eylemlerinin ülke ve dünya genelindeki yankıları büyük oldu. Kürdistan halkı, eylemleri büyük bir coşkuyla karşıladı ve kurtuluşuna olan umudu yeniden canlandı. Yıllardır çektiği acıların intikamını nihayet alacağı inancıyla önderlerine kucak açtı ve onların etrafında bir kez daha kenetlendi. Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi ve önderi PKK'yi bir daha canlanmamak üzere imha ettiği iddiasında olan sömürgeci cunta içine, bu eylemler gerçek bir darbe oldu. Hemen isyan olduğu düşüncesiyle ordunun büyük bir kısmını Kürdistan'a yığdı, "72 saat"lık ömür biçtiği devrimcilerin hepsini yakalayacağına dair demeçler verdi ve operasyonlara girişti. Ancak sonuç bir kez daha kendisi için tam bir fiyasko idi. Hiçbir devrimciyi yakalayamadığı gibi, mücadelenin her geçen gün daha da yükselmesini de özüne geçemedi. "Anarşi ve bölücülük"ü bütününle ezdiği iddiasıyla sürekli propagandalar geliştirmiş olan cuntanın şahsında Türk devleti bu eylemlerle bühâş bir darbe yedi, otoritesi sarıldı ve ordusunun kofluğu gözler önüne serildi. Eylemler uluslararası kamuoyunda da büyük bir etki yarattı. Gözler hiçbir zaman olmadığı kadar Kürdistan'a çevrildi ve günlerce bu gelişmeler üzerinde duruldu. Çeşitli ülke ve güçler bu yeni gelişmeler ışığında Kürdistan politikalarını gözden geçirme gereği duydular. Türk cuntasının "istikrar"ı sağladığına olan inanç yerle bir oldu ve uluslararası kamuoyundaki itibarı önemli oranda sarıldı.

15 Ağustos eylemlerinin derinden etkilediği bir diğer kesim ise,

sosyal-çöven ve reformist küçük-burjuva örgütler oldu. Ancak bu etkilenme devrimci bir atılımın yarattığı sevinç ve coşku değildi. Aksine onlar her zamanki olumsuzluklarını bir kez daha ortaya koyarak eylemlere Türk cuntası ile aynı ağızdan saldırdılar. Partimizi "demokrasiye geçiş çabalarını baltalamak"la, "affın çıkmasını engellemek"le, "cuntanın provakasyonlarına zemin hazırlamak"la, "Kürdistan halkını katliama sürüklemek" ile, "TC ordusunun Irak'a saldırısı için zemin hazırlamak"la vs. suçladılar. Kendi teslimiyetçiliklerini ve cuntanın "demokrasi" sine bel bağlamışlıklarını devrimci mücadele için ortamın henüz elverişli olmadığını ve bu dönemde geliştirilen devrimci atılımın maceracılık olduğu iddialarıyla gizlemeye çalıştılar. Devrimin kabarcığı karşısında gerici planlarının bozulmasının yarattığı öfkeyle Partimize alçakça dil uzattılar, kraldan daha kralcı bir tavırla karalama ve demogojilerine hız verdiler. Cunta öncesi ve özellikle de sonrası dönemde içinde yüzdükleri utanç verici durumu bir kez daha açıkça gözler önüne serdiler ve tasfiyecilikten ne ölçüde etkilenmiş olduklarını ortaya koydular. Her dönemde olduğu gibi içine girilen yeni dönemde de Partimize karşı mücadeleyi en temel görevleri olarak benimsedikleri bir kez daha netçe görüldü.

15 Ağustos eylemlerine karşı tavrı, gerçekten her gücü yerli yerine koyan, devrim ile karşı-devrim ve ona objektif olarak hizmet edenleri açığa çıkaran bir mihenk taşı rolü oynadı. Çeşitli güçler bu eylemlere saldıran tutumları ile her geçen gün daha çok teşhir ve tecrit olurken, gerçek kurtuluşunu devrimde gören halk kitleleri bu eylemler etrafında günden güne daha sıkı kenetlenerek mücadeleye sahip çıkmaya başladılar. Halk kitlelerinin sempati ve desteği ile beslenen devrimci mücadele gelişimini sürdürdü ve tüm Kürdistan'ı boydan boya sararak yaygınlaştı. Eylemler hem nicelik ve hem de nitelikçe gelişme kaydederek sömürgeci Türk devleti ve tüm kurumlarını sarsan boyutlara ulaştı. Tüm Kürdistan tarihinde ilk kez bu kadar uzun süre varlığını koruyan ve TC'yi gerçekten tehdit eden bir mücadele gerçeğine ulaşıldı. Askeri örgütünü yaratmış olan devrimci mücadele süreci içinde Cephe örgütünü de yaratarak tüm halk kitlelerinin devrim yolunda seferber edilmesi doğrultusundaki en önemli adımı da atmış oldu. HRK ve ERNK, tüm Kürdistan halkı tarafından kendi öz örgütlenmeleri olarak sahip çıkılan örgütlenmeler oldu.

Kürdistan'da devrimci mücadelenin gelişimi, karşı-devrimin de gelişmesini beraberinde getirdi. Devrimci eylemler boyutlanıp halk kitlelerini devrim safına çektiğe sömürgeci-faşist cunta da karşı-devrimci "Özel Savaş"ına hız verdi. En alçakça yöntemlere başvurmaya başladı. Bu anlamda denilebilir ki, TC tarihinde "Özel Savaş" günümüze Kürdistan'ında en gelişmiş biçimlerine kavuşmuş oldu ve

devrimci mücadele geliştikçe bu savaşın kapsam ve biçimlerindeki gelişme de sürecekti. 15 Ağustos atılımı öncesi ve özellikle de sonrası dönemde çeşitli güçlerin içine girdikleri tutumları ve geliştirdikleri yöntemleri ele almak PKK'nin bugün karşı karşıya olduğu "Özel Savaş"ın boyutlarını daha iyi anlamamıza katkıda bulunacaktır.

1) TC VE "ÖZEL SAVAŞ"IN ÇEŞİTLİ ALANLARDAKİ BİÇİMLENİŞİ

a) Askeri Alanda

Sömürgeci ordu, Türk burjuvazisinin Kürdistan'daki sömürgeci egemenliğini sürdürmede başvurduğu ekonomik, siyasi, kültürel ve askeri alanlardaki savaşın bizzat yürütücü ve uygulayıcı gücüdür. Bu nedenle Kürdistan'daki "Özel Savaş"ın gerçek anlamda damgasını vuran ordunun zor'uudur.

15 Ağustos atılımı ardından Türk ordusunun gücünün 2/3'si Kürdistan'a kaydırılmıştır ve bu, en seçme birliklerden oluşmaktadır. Kürdistan'ın sınır boyları boydan boya abluka altına alınmış, HRK'nin kitle desteğini kesmek amacıyla yayalara varınca kadar askeri güç yığınakları yapılmış, her köye sayısı 60'a varan asker yerleştirilmiş, yine şehir ve kaza merkezlerinde olağanüstü güç yığınakları yapılmıştır. Daha çok küçük birlikler halinde hareket etmek zorunda kalan TC ordusu, yerleşik bulunduğu alanlarda da sayısal ve teknik üstünlüğüne rağmen karakolların etrafını hendekler ve kum torbaları ile sıkı sıkıya çevrerek güvenliğini sağlamaya çalışmaktadır. Yine halkı sürekli nöbet tutmaya zorlanmaktadır. Ordu içindeki bunalımlar, kaçışlar vb. de düşünüldüğünde nasıl bir çıkmaz ve derin korku içinde bulunduğunu anlamak zor değildir. Bu ise, onun barbarlığını daha da arttıran bir etken olmaktadır.

Kürdistan'a bu kadar yoğun bir askeri yığınak yapmış olmasına karşılık, TC kendisini yine de güvenliğe hissetmemekte, Kürdistan'daki savaşı, İçişleri Bakanlığı ve Genel Kurmaylıkça da açıklandığı üzere, "Özel Savaş" birlikleri vasıtasıyla yürütmektedir. Gerillaya karşı anti-gerilla faaliyetinin gereklerine göre donatılmış olan bu birlikler şovenist ve faşist ideolojilerle beyinleri yıkanmış, her türlü insani değerden soyutlanmış, halk ve PKK düşmanı profesyonel askerlerden oluşturulmuştur. Bu faşist birlikler, yalnızca askeri anlamda karşı-gerilla faaliyeti yürütmekle kalmamakta, aynı zamanda devrimciler kılıfına girip halkın canına, malına ve namusuna zarar vererek devrimcileri tecrit faaliyeti de yürütmektedir.

Sürekli operasyonlara maruz kalan Kürdistan'da bunun yanı sıra her türlü yerleşim alanı arasındaki bağlantı yerleri de pusu noktalarıyla donatılmıştır. Böylece devrimcilerin hareket olanakları ortadan kaldırılarak ve imha edilmeleri sağlanarak etkisizleştirilmeleri amaçlanmaktadır. Diğer taraftan sınır boyları elektrikli teller, mayınlar vs. ile kaplanmakta ve ışıklandırılmakla kalınmaktadır. İçişleri Bakanının açıkladığı gibi, "Fiziki

tedbirler" alınarak da korunmaya çalışılmaktadır. "Fiziki tedbirler"den kasıt bu alanların tamamen Kürdistanlılardan arındırılarak askeri güçlerce işgal altında tutulmasıdır.

Sömürgeci Türk devleti bu kadar yoğun ordu gücünün konumlandırılmış olmasına karşılık, Kürdistan'da ayrıca milis oluşturma faaliyetleri de yürütmektedir. "Köy Korucuları Kanunu" gereğince işbirlikçi çevrelerden oluşturulan bu milisler, silahlandırılarak devrimci harekete karşı çıkarılmakta ve böylece savaş Kürdistanlaştırılmaya, Türk ordusunun daha fazla yıpranmasının önüne geçilmeye çalışılmaktadır.

Ancak bugüne kadarki gelişmeler çok açıkça ortaya koymuştur ki, askeri ve teknik üstünlüğüne rağmen Türk ordusu Kürdistan'daki savaşında ağır tahribatlar almaktan ve acı içine düşmekten kurtulmamıştır. Ordu saflarında yoğun bir bunalım ve dağılma yaşanmakta, korku ve panik safları sarmış bulunmaktadır. "Yenilmez Türk ordusu", "aslan mehtemcik" efsanesi yıkılmış, Türk devletinin bu en büyük dayanağının ne kadar çürük temellere sahip olduğu ve ne kadar barbar olursa olsun onu yaşıtmaya yetmeyeceği açığa çıkmıştır. Zaten milis oluşturma faaliyeti de bunun bir sonucudur. Fakat bunun da bir kurtuluş yolu olmadığı görülmektedir. Devrimci Kurtuluş Birliklerimizce hergün onlarca milis silahsızlandırılmakta veya cezalandırılmaktadır. Birçoğu da kendiliğinden silahlarını bırakma yoluna gitmektedir.

Kısacası, faşist Türk devletinin Kürdistan'daki "Özel Savaş"ının temel yürütücü gücü olan ordu, akılcı, barbarlıklara ve saldırılara başvurmakta ancak bunun TC'yi kurtarmaya yetmeyeceği de her geçen gün biraz daha bilinclere kazınmaktadır. Üstelik Kürdistan'daki bu savaş ve ordunun artan ihtiyaçları TC'yi ekonomik olarak da iflasın eşiğine getiren bir etken olmaktadır.

b) Ekonomik Alanda

TC'nin Kürdistan'da ekonomik açıdan yürüttüğü "özel savaş"ın temelini "Doğu'yu kalkındırma" sınıfsatısı oluşturmaktadır. "Doğu"nın makus talihini yenme" sloganıyla kitlelerin desteğini çekmeyi ve UKM'sinden uzaklaştırmayı hedefleyen cunta, askeri önlemlerin yanı sıra ekonomik alanda atılacak bir takım adımların da Kürdistan'da gelişen mücadeleyi bastırmada yarar sağlayacağı inancındadır. Kürdistan halkı üzerindeki ağız çiplak sömürsünü kamufle etmeyi ve kendilerinin çıkarları doğrultusunda çalıştığı imajını yaratmayı hedefleyen bu politika bizzat Amerika tarafından salık verilmekte ve desteklenmektedir. En son Paul Henze'nin "Türkler ve Kürtler" isimli yazısında da ortaya konduğu gibi bu politikayla sonuç alınabileceği umudu yaygındır. Nitekim MDP Genel Başkanı, parlamentoda yaptığı bir konuşmada gerekirse tüm yatırımların Doğu'ya kaydırılması gerektiğini belirtmekteydi.

Sözde böylesine dört elle sarılan bu politika ne ölçüde pratik bir gerçeklik halini alabilir? Açık ki,

bunun Türk kapitalizminin bugün içinde bulunduğu krizle ve Kürdistan'ın sömürgecilere artık pek de umut vermeyen siyasi konumuyla doğrudan bağlantısı vardır. İçine girdiği bunalım döneminde artık kendi kendisini üretemeyen, çürümüş Türk kapitalizminin Kürdistan'a verebileceği hiç bir şeyi kalmamıştır. Kapitalizmin bu konuma ek olarak bir de Kürdistan'da gelişen mücadelenin yarattığı endişeler nedeniyle ne yerli ve ne de yabancı sermaye, Kürdistan'a yatırım yapmayı çıkarlarına uygun bulmamaktadır. Bu açıdan da "Doğu'nun kalkındırılması" sahte bir demogoj olmaktan öteye gidememektedir.

Bugün Kürdistan'da yaşanan ekonomik durum tam bir çöküşten başka bir şey değildir. Cunta sonrası dönemde artan yoksulluk, işsizlik ve açık her geçen gün vahim boyutlara ulaşmakta, buna bir de sömürgecilerin talan ve gaspı eklenince yaşam iyice çekilmez hale gelmektedir. Kürdistan halkı kendisine acı, işkence ve açlıktan başka bir şey vermeyen sömürgecilerin ekonomik vaadlerinin inandırıcılığından çoktan yitirmiş bir yalan olduğunun bilincinde olarak ulusal kurtuluşçu saflarda yerini almaktadır.

c) Sosyal Alanda

Sömürgeci Türk devleti Kürdistan'daki varlığını sürdürebilmesinin önkoşulu olarak çürümüş bir sosyal yaşam yaratmayı görmektedir. O, böylesi bir yaşamın egemen kılındığı bir toplumda istediği gibi at oynatabileceğinin bilincindedir. Bu nedenle de Kürdistan'da yürüttüğü "özel savaş"ın en önemli halklarından birisi olarak çürütürden çıkarılması bir toplumsal yaşam yaratmayı almaktadır. Geçmişten bu yana eğitimden kültüre kadar her alanda sürdürülen yozlaştırma çabaları cuntanın iktidarda gelişti ile birlikte had safhaya ulaştırılmıştır.

Bu politikanın bir gereği olarak başta gençlik olmak üzere toplumun her kesimine yönelik özel programlar uygulanmakta, toplum tüm hücrelerine dek çürümeye tabi tutulmaktadır. Bunun için de onu ayakta tutan ne kadar değer yargısı varsa hepsine saldırılmakta, duyarsız ve hiçbir ölçü, hiçbir bağtanan insan tipleri yaratılmaya çalışılmaktadır. Her türlü ulusal ve insani değerlerden koparılması ve yaşamak için her yola başvurmadan çekinmeyen bu insan tipinin yaratılması ile toplum kendi çıkarları için ulusal kurtuluş mücadelesi yolundan alıkonacak ve rahatlıkla güdülebilir olacaktır. Bu amaçla yapılacak insan eğitim kurumları en temel organlar olarak kullanılmakta ve bu radyo, televizyon, basın organlarıyla pekiştirilmektedir. Bu organlar vasıtasıyla her türlü yozluk yaygınlaştırılmakta, insanlar açlığa mahkum edilerek fuhuş, hırsızlık ve gasp geliştirilmekte; işsizliğe ve yoksulluğa mahkum edilerek cuntaya ajanlık yapmaya teşvik edilmekte; burjuva ve küçük-burjuva özelemler ile cinsel güdüler sürekli körüklenerek ahlaksızlık günlük yaşama egemen kılınmaya çalışılmaktadır. İçki, kumar, uyuşturucu gibi zararlı alışkanlıklar bizzat ordu ve cuntanın ajanları tarafından yaygınlaştırılmaktadır. Bütün bunların yanı sıra bir de genç-

lik spora teşvik edilerek ve spor kulüplerinde bir araya getirilerek denetim altına alınmaya ve enerjisi bu tür faaliyetlerde tüketilmeye uğraşmaktadır. Vurdumduymazlık, çıkarıcı, umutsuzluk, bezginlik gibi duygular tüm toplumsal katmanlara egemen kılınmak ve böylece sömürgeci egemenliğin kaçınılmazlığı düşüncesi uyandırıl-mak istenmektedir. Bireylerin kişisel çıkar anlaşılarak körüklenerek ve bu korku ile tamamlanarak insanlar ulusal kurtuluşçu düşünceden uzak kalmaya itilmektedir. Bu ve benzeri uygulamalarla bugün Kürdistan'da sosyal yaşam tam bir kördüğümüne dönüşmüştür ve bu devrimci mücadelenin en çok üzeri-nde durmak zorunda olduğu bir alanı teşkil etmektedir.

Emperyalizmin ve gericiliğin deneyimlerinden de yararlanarak Türk cuntası, sosyal yaşamı tahrip etme yolundaki çabalarını giderek daha büyük bir dikkat ve önemle sürdürmektedir. Ancak bu tür çaba-lara karşı yürütülen devrimci müca-dele ile buna ters bir süreç de açılmış bulunmaktadır: Ulusal kim-liğini kazanma, toplumsal uyanış ve gelişme süreci. Bundan sonra Kür-distan'da egemen süreç bu olacak, ulusal kurtuluş mücadelemiz geliştikçe sömürgecilerin tahribat ya-ratma koşulları da azalacaktır.

d) Politik Alanda

Türk sömürgecileri Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesine kar-şı "özel savaş"larında politik alana da büyük önem vermekte ve bu alanda çeşitli yöntemleri hem içte ve hem de dışta gündeme getirmektedirler. Bu alandaki faaliyetler özel-likle son dönemlerde yoğunluk ka-zanmıştır.

Kürdistan'da yürüttüğü savaş-ı başarıya götürebilmek için herşey-den önce kendi iç sorunlarını ber-taraf etmek zorunda olduğunu bilen TC, özellikle Türkiye'yi dikensiz gül bahçesi haline getirmek için çaba-larını yoğunlaştırmakta ve bu alan-da önemli adımlar atmış bulunmak-tadır. Türkiye devrimci-demokratik hareketini önemli oranda tasfiye ederek kendisi için bir tehlike olmaktan çıkarp denetimli altına aldıktan sonra bu kez de yükelebi-lecek her hangi bir muhalefeti denetimli altına alarak örgütlen-meler yaratma girişimlerini yoğunlaştırmıştır. "Demokrasi"ye geçildiği imajını egemen kılmak için ilk elden cunta partilerinden ikisinin genel başkanları değiştirilmiş ve sözde bir muhalefetin temsilcileri gibi lanse edilmiş, ardından zayıf oluşumları güçlendirmek için çeşitli partilerin birleştirilmesi gündeme getirilmiş-tir. Bunun ilk adımı olarak da SODEP-HP birleşmesi sağlanmış-tır. Uzun zamandan beri kuruluş çalışmaları süren ve devrimci muha-lefeti kendi güdümüne alarak düze-nin hizmetine sunma görevini üst-lenmiş olan DSP'nin kuruluşu da yine bu dönemde gerçekleştirilmiş-tir. Bütün bu çalışmalarla 12 Eyl-ül'den bu yana oynanan oyunun son perdesi sunulmakta, faşist kurum-laşmasını her alanda geliştirmiş olan cunta, maskeli faşizmin kalan gereklileri yerine getirmektedir. Böylece cephe gerisini yani Tür-kiye'yi istediği gibi yönetmesini sağlayacak araçlarını tamamlayıp Kürdistan'a daha büyük bir güçle yönelmeyi planlamaktadır.

Sömürgeci Türk devleti, politik alandaki tüm sorunlarının çözü-münü Kürdistan'da geliştirilen Ulu-sal Kurtuluş Mücadelesine göre ele almakta, bu sorunu kendi iç politi-kasının temeline oturtmaktadır. Bu amaçla, muhalefet yapılması bile devletin birliğini ve bütünlüğünü sağlama amacıyla sıkı sıkıya bağlı olarak ele alınmakta, Kürdistan so-nun sözkonusu olduğunda tüm güçler aralarındaki çelişkilere bak-

maksızın yekvücut olmaktadır. Evren'in meclisi açık konuşması sırasında ve sonrasında ortaya çı-kan bazı tepkileri bu çerçevede ele alan Necdet Calp'ın sözleri, bu konuda izlenen politikaların özünü açıkça ortaya koymaktadır: "Son dönemde Cumhurbaşkanlığı'na bazı saygısızlıklar yapıldı. Meclis'te a-yağa kalkmamanın oldu. Kokuş-masından sonra 'çekip gitsin' dendi. Şimdi bunlar sakıncalıdır. Anaya-sayı ve Cumhurbaşkanlığı'na mak-amını korumak lazımdır. Doğu'da harp hali var. Subaylar vuruluyor, askerler vuruluyor. Şimdi orada bunlar varken, burada Anayasa'yı Cumhurbaşkanlığı makamını tar-tışmak rejimi sıkıntıya sokar (abç). Bunlar, açık ki kişisel sözler değil, devletin büyük kadarki ve özellikle de bugünkü "harp hali" koşullarındaki politikasının dile getirilmesidir.

Aynı politikayı "af" konusun-daki tartışmalar sırasında da açık-ça görmek mümkün. Başından beri herkesin hemfikir olduğu bir nokta var, o da "af"ın devlete karşı işle-nen suçları, "bölücülük ve yıkı-cılığı" kapsamaması gerektiğidir. Bu konuda her söze başlayan bes-mele çekersene bu sözlerle başla-maktadır ve hiç kimse bunun aksini savunmamıştır. Hatta sözde "sol" güçlerin de bu konudaki poli-tikalarının temelinde aynı düşünce vardır. Bu konudaki devlet politi-kasını, ANAP Genel Sekreter yar-dımcısı Alpaslan Pehlivanlı, şu söz-leleriyle dile getiriyor: "Anayasa'nın 14. maddesinin sınırları mutlak korunmalıdır. 14. madde, devlete karşı işlenen suçların affedil-meyeceği hükümünü getiriyor. Böyle olunca, konuyu anayasa sınırları içine almak gerekiyor.

"...Devletin ülkesiyle, milletiyle bölünmez bütünlüğünü bozmak isteyenlerin, devletin ve cumhuriyetin tayinleri tehlikeye sokanların, devletin bir kişi veya zümre tarafından yönetilmesini veya sosyal bir sınıfın diğer sosyal sınıfa egemenliğini sağlamaları için suç işleyenleri, ez-cümle, devletin temelinde dinamik kayanları affetmek mümkün de-ğildir." Buradan da açıkça anlaşıl-maktadır ki çıkarılması düşünülen "af" devlete teslim olmuş ve onun yaşatılması için çaba harcayacak olan kişileri, daha çok da "sol"un tasfiyesinde rol oynayanları kapa-yacak ve bırakılan bu kişiler gelişen devrimci mücadeleye karşı kullanıl-mak istenecektir.

Politik sahada gündeme konan bir diğer plan da "pısmanlık yasa-sı"nda ifadesini bulmaktadır. Dev-rimci ve ulusal kurtuluşçu müca-deleyi keskinlikle tasfiye etme pla-nının bir parçası olarak gündeme konan bu yasa, "örgütlerine darbe vuran ve devletin safında yer alan kişileri, suçları ne kadar ağır olursa olsun, affetmeyi öngörmektedir. Ve bu milisleştirme planlarının bir parçası durumundadır. 12 Eylül faşist cuntası sonrasında ihanet eden tutukluları da kapsamakla bir-likte bu yasa esas olarak dışarıda mücadeleyi yürüten devrimcileri ve özellikle de Kürdistan'da savaş içinde bulunan ulusal kurtuluş savaş-çılarını hedeflemektedir. Yasanın henüz yakalanmamış olan kişiler için ilk yil süreyle geçerli olması, iha-net eden hainlerin ve devlet yetkilie-rinin ardından sürekli "teslim ol, pısmanlık kanunundan yararlan" çağrılarının yapılması faşist cuntan-ın bu yasayla mücadelemize ciddi olarak darbe vurmayı umut ettiğini ve ona büyük önem verdiğini ortaya koymaktadır. Son dönemlerde bur-juva basınında çokça işlenen "sa-vaşçıların aç, susuz, perişan du-rumda savaştıkları, oysa liderlerin lüks içinde yaşadıkları" yolundaki propagandalar savaşan kadrolarda önderlere ve mücadeleye inançsız-lığı, zorluklar karşısında yılmınlığı geliştirerek teslim olmalarını sağla-

maya yöneliktir. Bu propagandalar bir de tehditlerle korku yaratma ve can telaşına düşürme çabalarıyla tamamlanmaktadır. Bu amaçla "uyarı bildirileri" hazırlanıp Kür-distan'ın dörtbir tarafına asılmış ve dağıtılmıştır.

"Uyarı Bildirisi"nde, "Dağlarda, mağaralarda, aç susuz, boş yere titreyerek ölümü bekleme. Zira seni maşa olarak kullananlar her türlü lüks içinde gerçeklere kulakları tıkalı yaşamlarına devam ediyor" denilerek, bir de ölüm korkusu yaratmak amacıyla şehit düşmüş bir devrimcinin fotoğrafı yayınlan-makta ve altında şöyle yazılmaktadı-r: "Sonunun bu olmasını istemi-yorsanız teslim ol. Diğer arkadaşların gibi insanca yaşamı sürdür." Bil-diri daha sonra şöyle devam et-mektedir:

"PKK mensubu:
"Bu zamana kadar birçok günah-sız insana çeşitli kötülükler yaptın. Bu kötülükleri istiyerek, iste-meyerek veya tehditle yapmış ola-bilirsin. Yaptıklarından pişmanlık duyusan da duymasana da üç yol var:

"Bunlardan biri, İsveç ve Dani-marka'da PKK'nin kurucu üyeleri-nin arkadaşlarını öldürülmesi olayında olduğu gibi senin de dost bildiklerini öldürüleceğin,

"Diğeri, gücü ve kuvveti dünya-ca bilinen Türk silahlı Kuvvetleri tarafından yok edileceğindir. Özel-likle bu konuda emin olmalısın.

"Üçüncü ise, TC devletinin çıkar-dığı yasadın faydalanmandır. Suç-larına suç eklemeden, zararın ne-renden dönersen kardır misali devletin uzattığı eli tut, en yakın komutanlığı teslim ol."

Bu örnek, TC'nin, ulusal kurtuluş mücadelemize karşı "özel savaş"ı-nın boyutlarını aklılamaç olçüde genişletmekte, bu yolda her türlü aracı ve yöntemi kullanmakta ısrar-lı olduğunu bir kez daha ortaya koy-maktadır. Ve elbetteki TC'nin ça-ğış ve barbar karakteriyle de birleş-tiğinde, daha önce Vietnam vd. ülkelerde de başvurmuş olan bu yöntemler daha da içgenc ve sefil bir niteliğe bürünmektedir. Ancak bu yöntemler ne kadar alçakça ve sinsice olursa olsun, PKK kadro ve simpatizanlarının, halkımızın bil-diği, inandığı ve yürütmekte kararlı olduğu bir tek yol var: Ulusal ve toplumsal kurtuluşu götüreceğ, Bağımsız Birleşik ve Demokratik bir Kürdistan yaratacak ve TC sömürgeciliğini nihai olarak ta-rihe gömecek olan direniş yolu; halk savaş yolu. Partimiz önderli-ğinde halkımız bu yola girmiştir ve hiçbir güç onu artık bu yoldan alıkoyamayacaktır.

Türk sömürgecileri Kürdistan'daki "özel savaş"ın yürütülmesinde Kürt çevrelerinden de büyük destek almaktadırlar. Sömürgeciliğin Kür-distan'daki uzantıları olan işbirlikçi-hain çevreler düşmana her türlü desteği sunmakla kalmamakta, Ulusal Kurtuluş Mücadelemize kar-şı yürütülen savaş yöntemlerini yetersiz bularak akıl hocalığı da yapmaktadırlar. Parlamentoda bu konuda yapılan bir özel görüşmede görüşlerini açıklayan bu hain usak-lar, tehlikelen büyük olduğuna belirterek acil önem alınmasını talep etmişlerdir. Gelişen müca-delede yalnızca efendilerinin değil, kendilerinin de sonunu göreceğ kraldan daha kralları bir tutum takın-makta, sert bastırma yöntemlerine başvurmasını istemektedirler. İdris-i Bitlisî'nin hain ruhunun gün-ümüzdeki temsilcisi Kamran İnan, mevcut saldırıları yetersiz bularak rahatsızlığını şu sözlerle belirt-mektedir: "ABD, Mısır uçakları ka-çırır, İsrail Tunus'u bombalar. Ben ise Güneydoğu'daki olayların kay-nağını bilirim ama otururum." yine bir derginin sorularını cevaplan-dırırken, "Örneğin Suriye'deki

kampları basıp APO'yu teslim al-mayı mı öneriyorsunuz?" şeklindeki bir soruya karşılık şunları söyle-mektedir: "Bu, hükümetin düşün-mesi gereken bir konudur. Ama Türk devleti bunun daha ötesini yapacak güçtedir. Bir devlet gücü ile kendisini korur. Gücünüzi kul-lanmazsanız, gücüzü cesaretle verir-siniz. Aynı İran-Irak ile ekonomik ilişkilerim bozulmasın." "Aman Suri-ye'ye müsamahakar olayım" şeklin-deki düşüncelerin sonuçları orta-dadır. "Rica" ile şimdiye kadar birşey anlatamadık." Kendisi bir CIA ajanı olan Kamran İnan, usaklık ettiği bu örgütün bir benzerinin de mücadelelemize karşı oluşturulması gerektiğini ileri sürerek, "Devletin mukabelele girişmesinin, devleti teröristlerle aynı düzeye indireceği iddiası var." sözlerini şöyle yanıtlamaktadır: "Bence o düzeye inmez. Aslında en etkili yol devletin istih-barat kuruluşlarıdır. Türkiye'de tek yönlü bir istihbarat kuruluşu var. MIT bir nevi FBI'dir. Ama onların CIA'sı gibi devletin dış güvenliğini koruyacak, takip edecek ve ona göre teşkilatlanacak, eleman ve para ile teçhiz edilmiş bir kuruluşu-muz yok. Bu büyük bir ihtiyaçtır." Evet, bu sözler ulusal kurtuluş müca-delemize karşı içinde bulunan alçakça planlar konusunda sanırız oldukça ipucu vermektedir.

Kürdistan halkına ve onun önde-ri Partimize karşı yürüttüğü "özel savaş"ında, sömürgecilere destek verenler yalnızca TC'nin bu tescilli inkarcı usakları da değil. Kürdistan için mücadele ettiklerini iddia eden ilkel milliyetçi ve küçük-burjuva reformist çevreleri de cuntanın planlarına alet olmanın kurtulama-maktadırlar. Gelişen mücadeleyi kendi reformist, teslimiyetçi politi-kaları açısından bir tehlike olarak değerlendiren bu güçler onun önüne geçmek için aklılamaç çabalar geliştirmekte, sömürgecilerle aynı ağızdan saldırmaktadırlar. Hatta bununla kalmayarak silahlı saldırı-lara da yer yer başvurumaktadırlar. Güney Kürdistan'da ve çeşitli pusula-larda yoldaşlarımızın katledilme-leri, bunun en açık ifadesidir. Bu, sözkonusu güçlerin bağımsızlık ve özgürlük mücadelemiz geliştikçe ne kadar tehlikeli konumlara düşebi-leceklerinin göstergesidir. Nitekim son dönemlerde bunlardan Irak KDP'si Türk sömürgecileriyle çeşit-li toplantılarda biraraya gelecek anlaşmalar yapmış ve mücadelem-i karşındaki olumsuz tavır-larını derinleştirmiştir. Bu anlaş-malar gereğince mücadelemizin özellikle sınır bölgelerindeki geliş-mesi durdurulmak istenmektedir. Bununla Türk sömürgecileri, özellikle bu tür güçlerin zaaflarından yararlanarak geçmişten beri sö-mürgecilere çokça başvurulan Kürdü Kürde kırdırma politikasına işlerlik kazandırmak ve mücadelemizi birçok cephede birden saldırı-lara maruz bırakarak boğmak istemektedir.

Türk sömürgecileri, KUKM'ni tecrit ve imha etmek doğrultusun-daki faaliyetleri çerçevesinde, kom-şu devletlerle görüşmelerine de yeni dönemde hız vermişlerdir. Irak ile geçmişten beri açık işbirliği yapan ve karşılıklı destek konusunda anlaş-maları bulunan TC, İran ile de ben-zer anlaşmalar yapma doğrultu-sunda çaba sarfetmekte, "bölücü-lüğe ve yıkıcılığa" karşı ortak hare-ket etmek yolunda taleplerini arttır-maktadır. Her ne kadar tüm sömür-geci devletler arasında genelde böyle bir anlaşma geçmişten beri yürürlükte ise de, İran'ın Türk Ordu-sunun Doğu Kürdistan topraklarına girmesine izin vermemesi, TC'yi bu yoldaki çabalarını daha da yoğunlaştırmaya itmiştir. Dışişleri Bakan-ları düzeyinde ve daha alt düzeyde görüşmelerle bu amaca ulaşmaya çalışılmaktadır. Yine son dönem-lerde diplomatik görüşmelerin art-

tığı bir diğer Ortadoğu ülkesi de Suriye'dir. Geçmişten beri PKK kad-rolarını barındırdığı ve desteklediği iddiasıyla Suriye'ye yönelik baskı ve tehditlerde bulunan Türk sömür-geci devleti, son dönemlerde, özellikle de Ekim ayında, yoğunlaştırdığı diplomatik görüşmelerle KUKM'ne karşı Suriye ile işbirliği yapma çabalarına hız vermiştir. PKK Genel Sekreteri A. ÖCALAN yoldaşın bu alanda barındığı inancıyla en üst dü-zeyde temaslarda bulunarak lade-sini istemiştir. Yine Mart ayında Su-riye ile yapılan görüşmelerde "Su-riye ve Türkiye arasında ve Türkiye topraklarında bir tampon bölge ku-rulmasını kararlaştırıldığı" belir-tilmektedir. KUKM'ni dolayıy yola-rdan desteklediği iddiasıyla SSCB ile de Genelkurmay Başkanlığı dü-zeyinde görüşmeler yapılmış, Tür-kiye'nin stratejik önemi hatırlatla-rak desteklemesi için talepte bu-lunulmuştur. Bütün bunlar Türk sö-mürgecilerinin mücadelemizi ken-dileri için ne kadar büyük bir tehlike olarak gördüklerinin ve onu ezmek için hiç bir güçle ilikinden çekin-meyeceklerinin, hiç bir çabadan ka-çınmayacaklarının açık ifadesidir.

Diğer taraftan, mücadelemizi uluslararası alanda teşhir ve tecrit etmek çabaları emperyalistler ne-zinde de sürdürülmektedir. Kürdis-tan'ın ve Türkiye'nin emperyalist sistem açısından taşıdığı hayatı önemden yararlanarak Türk sömür-gecileri bu konuda emperyalist-lerden askeri ve mali yardımdan diplomatik desteğe kadar çok yönlü yararlar sağlamaktadırlar. Hare-ketimize karşı yürütülen "özel sa-vaş"ın sınırları bu alanlara dek uzatılarak bu alanlardan dünya kamuoyuna seslenmemizin ve poli-tik faaliyet yürütmemizin önüne geçilmek istenmektedir. Bu konuda MIT ile emperyalist istihbarat ör-gütleri ortak çaba içinde bulun-maktadırlar. Bunun ürünleri en açık bir şekilde İsveç'te alınmış ve bizzat Eccevi'nin ziyareti ardından PKK simpatizanları topluca tutuk-lanarak Partimize "terörist" dam-gası vurulmaya çalışılmıştır. Bir-leşmiş Milletler'in 40. kuruluş yıldö-nümü için ABD'ye giden Turgut Özal, burada İsveç Başbakanı Olaf Palme ile görüşmüş ve Partimize karşı bu alanda sürdürülen komp-loların devamını istemiştir. Yine Almanya ile yoğun temaslarda bu-lunularak, Partimizin bu alanda yürüt-tüğü faaliyetlerden duyulan rahat-sızlık dile getirilmiş ve karşı tedbir-ler alınması, özellikle bu alanda Partimize, Kürdistanlı emekçilere maddi destek sunulmasının önüne geçilmesi talep edilmiştir. Görülüyor ki Türk sömürgecileri, Partimizi ezmek için yalnızca Kür-distan'da azgın bir saldırı polirikası gütmekle kalmamakta, kollarını dünyanın dörtbir yanına uzatarak mevcut ya da olası desteğin de önüne geçmeye ve Partimizi ulus-lararası alanda da tecrit etmeye büyük önem vermektedirler. Bu Partimize karşı yürütülen "özel savaş"ın boyutlarının ne denli geniş olduğunu ve Türk sömürgeci de-veltinin Partimize ve önderlik ettiği KUKM'ne karşı savaşımı iç ve dış politikasının temel odağı haline getirdiğini netce gözler önüne sermektedir.

e) Basın-Yayın Organları Vasıtasıyla "Özel Savaş"

Burjuva basın-yayın organları her dönemde egemen güçlerin elin-de gerçek birer savaş aracı olarak kullanılmaktadır. Egemen düzenin savunulmasında en temel araçlar olarak işlev gören ve geniş kitlelere burjuva düşüncelerin taşırl-masında belirleyici rol üstlenen bu organlar, gelişen toplumsal muha-lefeti teşhir ve tecrit etmede en büyük görevi görürler. En temel silahları yalan, demogoji, çarpıtma

ve karalama olan burjuva basın-yayın organları kitlelerin bilincinin çarpıtılması, aldatılması ve burjuvazinin hizmetine koşulmasını sağlayacak karakteristiklerin toplama egemen kılınmasında belirleyici vere sahiptir. Çok geniş kesimlere her gün her saat hitap edebilme avantajına sahip burjuvazi için bu araçlar düzenlerinin sürdürülmesinde gerçek birer dayanaktır.

Türk burjuvazisi için de böylesi bir anlama sahip olan sözlü ve yazılı iletişim araçları her dönemde koyu bir şovenizm ile beyin yıkama makinelere rolü görmüştür. Türk burjuvazisinin sınıfsal özelliklerinin çarpıklığı, ilerici hiçbir ögeye, hiçbir dönemde sahip olmamış, Kemalizmin karakteri gözönüne getirildiğinde bu araçların benzerlerinden çok daha olumsuz bir işleve ve içeriğe sahip olduklarını anlamak zor değildir. En alçakça aldatmacalar, en çirkin demagogiler, çarpıtmalar ve yalanlar Türk basın-yayın organlarının temel özellikleri olmuştur her dönemde. Bu, bir de koyu bir şovenizmle içiçe geliştirildiğinden toplum son derece ibret verici bir şekillenmeye uğratılmış, bu tür araçlar ve öğrenim kurumlarından edindiği eğitimle derin tahribatlara maruz bırakılmış ve kolayca güdüldü, devletin çıkarlarını ve ideolojisini büyük bir inanmışlıkla savunur hale getirilmiştir.

Kürdistan'a ve Kürt halkına bakış açısında da inkarcı, şoven ve önyargılı bir yapıya ulaşılmasında geçmişten buyana basın-yayın organlarının çok büyük etkileri olmuş, toplum bir de bu konuda devletin gerici düşünceleriyle zehirlenmiştir. Özellikle Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin ortaya çıkışıyla birlikte bu konunun daha çok işlenir olması basın-yayın organlarından çirkin saldırı, iftira ve karalama kampanyalarının da artmasını birlikte getirmiştir. Faşist cunta sonrasında ise bu artık çığırdan çıkmış bir boyuta ulaşmış, TC'nin KUKM'ne karşı yürüttüğü "özel savaş" bir de bu alanda tüm şiddetle sürdürülür olmuştur. Çeşitli kuruluşlarla Hareketimiz ve Mücadelemizi hedefleyen özel kitapçık ve broşürlerin yanı sıra KUKM, burjuva basınında da her gün işlenen bir konu haline almış ve tüm haber ve yorumların odağı durumuna gelmiştir. Bu haber, yorum ve iddialar o kadar çeşitli ve o kadar çoktur ki bütün bunları burada işlemek hem olanak dışı ve hemde yazının kapsamını aşar niteliktedir. Biz bu nedenle burada sadece çok genel hatlarıyla bu konuya değinmeye çalışacağız.

TC'nin Kürdistan ve Kürt halkı konusundaki inkarcı yaklaşımı onun basın-yayın organlarından yürüttüğü propagandaların da temel kaynağını oluşturmaktadır. Bu anlayış gereğince bir yandan Kürdistan'daki devrimci gelişmeler elden geldiğince gizlenmeye çalışılırken, diğer yandan da Türkiye'nin bütünlüğüne yönelen ve dış mihraklara desteklenen bir hareket olarak lanse edilmektedir. Devletin güçlü olduğu imajı sürekli canlı tutulmaya çalışılmakta, bu amaçla da sömürgecilere kayıplar önemli oranda gizlenirken şehit düşen devrimcilerin boy boy resimleri televizyon ve gazetelerde yayınlanmakta; bununla toplumda korku ve panik yaratılmak, devletin yenilmezliği fikri aşılanmak istenmektedir. PKK Hareketinin "masum" insanların düşmanı "cani" bir örgüt olduğu fikri sürekli işlenmekte, bu amaçla Televizyon programları ve filmleri yayınlanmakta, gazetelerde bol bol yalan haberler sunulmaktadır. Toplumdaki şoven duyguları alevlendirmek ve Kürt halkına düşmanlığı derinleştirmek için Ermeni sorunu gündeme getirilmekte, PKK'nın "Ermeni terör örgütleri"

ile işbirliği yaptığı fikri sürekli işlenmektedir. Bu sorunun sürekli canlı tutulmasının bir diğer nedeni de diktatörleri Kürdistan'daki gelişmelerden başka taraflara çekmek, "Bulgaristan Türkleri" satsatısı da bu amaçla ortaya atılmıştır.

Burjuva basın-yayın organlarının sürekli işledikleri konulardan biri de mücadeleye ihanet etmiş hainlerin açıklamalarıdır. "Pehlivan tefrikaları"na taş çıkartmasına bitmez-tükmez bir şekilde "Genç Kemalistler Birliği" üyesi bu insanlık ve halk düşmanı hainlerin iddialarına yer verilmekte, "İhanetin robotlarıydık", "silahlı robotlar" gibi sansasyonel başlıklar altında seriler yayınlanmaktadır. Tercüman, Milliyet ve Hürriyet gibi gazeteler günlerce bu hainlerin zehirlerini kusmaktadır. Bu örneklerin açıklamaları ile Parti saflarındaki savaşan kadrolarda yılgınlık, umutsuzluk ve inançsızlık yaratılmaya çalışılırken, halk kitleleri de devrimci hareketten nefret eder hale getirilmek istenmektedir. Sözde devrimci gibi lanse edilen bu hain örnekler provakörlerin ağzından TC'nin kokuşmuş düşüne ve iddiaları dile getirilerek devrimci Harekete küfür yağdırılmaktadır. Bundan amaçlanan bir diğer şey de PKK savaşçıların direnişçiliğine gölge düşürmek, Partimizin direnişçi özelliğine şüphe çekmektir. Oysa bu hainlerin bugünkü durumları, devleti ve kemalizmi böylesine yürekten savunmaları ve Kürdistan halkının varlığını reddetmeleri, onların hiç bir zaman devrimci ve PKK'li olmadıklarını, olamadıklarını ortaya koymaktadır. Onlar, yükselen devrimci selin rüzgarına kapılıp saflara gelen ancak fırtınalı dönemlerde tekrar gerçek yerlerini bulan tortulardan başka birşey değildiler ve olamazlar da.

Basın-yayın organlarının temel işlevlerinden bir diğeri de pısmanlık göstermiş hainlerin ağzından, savaşan kadrolara sürekli teslim olmaları çağrısında bulunmaktır. Bu amaçla televizyonda "Bozgun" filmi yayınlanmış, devrimcilerin bozgun içinde mücadeleden kaçtıkları, devlete teslim oldukları iddiaları ile birkaç haine söz hakkı verilmiş ve onların ağzından "teslim ol" çağrıları yapılmıştır.

Bir diğer temel amaç, Hareket içinde ortaya çıkmış olan provakasyonun iddialarına yer vererek propagandasını yapmak ve böylelikle, Partimizin birliğini parçalamaya faaliyeti yürütmektir. Öyleki, burjuva basını bu yayınlarıyla sosyal-şoven ve küçük-burjuva reformistleri ile aynı çizgede birleşmiş ve bu güçler hep bir ağızdan Partimize ve direnişe küfür ederken provakör ve tasfiyecilerin ise koruyucu meleği kesilmişlerdir.

Burjuva basın ve yayın organlarının Partimize yönelik saldırılarının odağını Parti önderliğimize yönelik saldırılar oluşturmaktadır. Önderliğin mücadele içindeki yerini iyi bilen sömürgeciler, sahte haber, yorum, fotoğraf ve hainlerin iddialarıyla Parti önderliğimizi yıpratmak için çaba sarfetmektedir.

Belirttiğimiz bu noktalar burjuva basın-yayın organlarında yer alanlardan yalnızca birkaç tanesidir. Ancak gerek bunların ve gerekse diğerlerinin hepsinin ortak bir amacı vardır: Gelişen ve her gün daha geniş çevrelere etkisi altına alan mücadelemizin yarattığı etkileri bertaraf etmek, Partimize ve halkımıza karşı yürüttüğü psikolojik yıpratma saldırıları ile kurtuluş ve devrime inançsızlığı beslemek, kamuoyunu, çarpıttığı gerçekler temelinde aldatarak mücadelemize karşı çıkarmak, bir kurtuluş hareketi olduğumuz ve hakkı bir davanın savunuculuğunu yaptığımız gerçeğini gözlerden gizlemek ve bütün bu saldırılarla "özel savaş"ın zaferine ulaşmasının zemini

yaratarak halkımıza karşı girişilen imha savaşına haklılık kazandırmak.

Basın-yayın organları vasıtasıyla yürütülen "özel savaş" doğrudan kitlelerin bilincini hedeflediği için son derece tehlikeli ve önemlidir. Diğer alanlardaki savaş bu zemin üzerinde ve ondan güç alarak gelişmiştir. Bu nedenle bu alandaki "özel savaş"ı boşa çıkarmak devrimci hareket için de hayati önemde bir zorunluluktur ve mücadelenin diğer alanlarındaki gelişmesi büyük ölçüde bu alandaki savaşın başarıyla çıkarılmasına bağlıdır.

2-) PARTİ ÖNDERLİĞİNE KARŞI SAVAŞ

Ulusal kurtuluş mücadelemizin ideolojik bir grup şahsında şekillenmeye başladığı dönemden başlayarak günümüze kadar TC tarafından yürütülen "özel savaş"ın en çok üzerinde yoğunlaştığı, en çok saldırılara hedef olan bir olgu vardır: Parti önderliğimiz. Yıllardan beridir Partimiz, O'nun önderliğine yönelik en alçakça saldırılar, karalamalar ve demagogilerle yıpratılmak, O'nun şahsında bitirilmek istenmektedir. Ve bu gelişiyi yöntemlerle sürdürülmektedir ki, TC'nin tüm çağdışı, barbar ve alçak karakterini bunlarda apaçık görmek mümkündür. Üstelik bu saldırılar yalnızca düşmanın açık kurumları vasıtasıyla değil, onun her türden maskeli uzantısı ve devrim adına yola çıktıklarını iddia eden güçlerce de sürekli yönetilmektedir.

Henüz partileşme aşamasına geçilmeden önce Hareketimiz için de ortaya çıkan ve önderliğimiz katletme hedefini güden "Tekoşin" isimli ajan örgütlenmesi yalnızca fiziksel anlamda değil ama, manevi olarak da onları ortadan kaldırmaya çalışmış ve saldırılarını çok da Hareketimizin önderliğini yapan Abdullah ÖCALAN yoldaşın üzerinde yoğunlaştırmıştır. O'nun "pasifist" olduğu, kendisi lüks içinde yaşarken, diğer kadroları en zor koşullarda çalıştırarak onların sırtından ün sahibi olduğu gibi, alçakça demagogilerle önderliğimizin otoritesini ve prestijini sarsmaya çalışmış, bu temelde kadroları yanına çekmeyi hedeflemiştir.

1979'lara gelindiğinde saldırı kervanına daha değişik güçler de katılmaya başlamıştır. Bunların başını çeken "Aydınlık" ajan-provakör örgütü tüm gücünü Hareketimize ve önderliğimize alçakça dil uzatmaya hasretmiş, aynı isimli gazetedeki bugün günlük burjuva basınında olduğu gibi, günlerce süren tefrikalar yayınlanmıştır. Önderimizi "Doğunun Türkesi" olarak adlandıran bu alçaklar güruhu, ne idüğü belirsiz bazı alçakların ağzından yine önderimizin günlük yaşamda nasıl bir lüks içinde yaşadığını dair, O'nun MIT'le ilişkide bulunduğu dair yanlışlar düzmüştür. Aynı saldırı kervanında yeralan HK, DHB gibi örgütlenmeler de benzer iddialarla korodaki yerlerini almışlardır. Kürt küçük-burjuva reformistleri de önderlerimizi "karanlık", "şüpheli", "ajan" ve "ağalarin uşakları" şeklinde tanımlayarak ve propagandalarında sürekli bunları işleyerek efendilerinin yanında yerlerini almaktan geri kalmamışlardır.

Parti önderliğimize yönelik saldırılar faşist cunta sonrası dönemde yeni boyutlar kazanarak, hem kapsam ve hem de kapsadığı güçler açısından genişledi. Burjuva basın ve yayın organlarından emperyalist organlara, Parti içi tasfiyecilerden en geniş sosyal-şoven ve küçük-burjuva reformist çevrelere kadar her türden Partimiz aleyhtar çevrelerin oklarını sivri ucunu Parti önderliğimize yönelttiler ve tarihte eş görülmemiş bir savaş başlatıldılar.

Parti önderliğinin Partimiz ve

halkımız açısından taşıdığı anlam ve önemi çok iyi bilen ve buna yakından tanık olan Parti içi provakörler ve tasfiyeciler, Partimizi tasfiye etme ve yıkma faaliyetlerinin odak noktasına önderliğimizi koyarak en alçakça saldırılara giriştiler. Yüzlerini alçakça gizledikleri dönemde Parti önderliğini sahtece överek ve O'na bağlılık gösterilerinde bulunarak secde edenler, Parti yıkıcısı yüzleri açığa çıkar çıkmaz yine aynı önderliğin amansız düşmanı haline geldiler. O'nu "despot, diktatör" ve hatta "katil" olarak lanse etmeye çalıştılar ve Parti kadrolarını, O'na karşı "isyan" a çağırıldılar. Bununla da kalmadılar, emperyalist ağababalarını ve "sol"daki yarıdaklarını da aynı saldırılara ortak ettiler. O'nu bir "pir-i fani" olarak niteleyip, çok büyük acılar, fedakarlıklar ve zorluklar pahasına, olağanüstü bir beyin ve yürek gücüyle ortaya çıkardığı değerlere alçakça göz koydular, yıpratmak ve otoritesini sarsmak için her türlü iğrenç yola başvurdular. Bugün de aynı alçakça faaliyetlerini sürdürmeye devam etmektedirler.

Provakörler ve tasfiyeciler bu karşı-devrimci saldırı ve ihanetlerinde en büyük destek ve yardımı tasfiyeci sol'dan ve emperyalist çevrelerden aldılar. Provakörlerin iddialarına dört elle sarılan bu çevreler, onların Partimize yönelttikleri asılsız suçlamaları onlardan daha da ateşli bir tarzda savunarak Parti önderliğimize alçakça dil uzattılar. O'nu Parti içi muhalefete izin vermemek, "düşünce ayrılıkları" nı zorla bastırmak, diktatörce bir yönetim sergilemekle suçladılar ve hesap sormakla tehdit ettiler. Faaliyetlerinin odağına faşist cunta değil, Partimizi teşhir ve tecrit etme görevini koyarak Parti kadrolarını yönetime karşı çıkmaya ve hesap sormaya çağırıldılar. Açık ki, bütün bu saldırıların temel nedeni Partimizin bu çevrelerin devrime hizmet etmeyen oyunlarını boşa çıkarması, gerçek yüzlerini teşhir ederek halklarımızdan tecrit etmesi ve Parti önderliğimizin de devrimci öngörüsü ve önderliği ile bu sonucun ortaya çıkmasında belirleyici role sahip olmasıdır. Bu çevreler Partimiz ve önderliğinin kendilerini tasfiyeci, teslimiyetçi çabalarını boşa çıkarması ve devrimci mücadeleyi yükselterek yaşamalarını sürdürmez hale getirmesi nedeniyle ateş püskürmektedirler.

Parti önderliğimize karşı en alçakça saldırı ve suçlamaları yönelten bir diğer güç de, şüphesiz ki Türk sömürgecileridir. Sömürgeci-faşistler, Partimizin sürekli gelişen ve kendi sonlarını hızlandıran mücadelesi karşısında onun önderliğine karşı dizginsiz bir saldırı ve karalama kampanyası başlatmışlar ve şimdi de tüm güçleriyle sürdürmektedirler. Bu saldırıların en temel yürütücü güçlerinden birisi, burjuva basın-yayın organlarıdır. Partimiz hakkında yoğun karalama faaliyetleri yürüten, gelişmeleri çarpıtarak kamuoyunu mücadelemize karşı şartlandıran basın-yayın organları en çok da Parti önderliğimize yönelmektedirler. Geçmişte "Aydınlık" ve diğer güçlerce ileri sürülen iddiaları bugün provakörler ve hainlerin ortaya attıkları iddialarla birleştirilerek, Parti önderliğimizin şahsına ve mücadelesine yönelik yoğun saldırı kampanyaları açmaktadırlar. Sahte resim ve haberler yayınlanarak Önderimizin hasta olduğu, lüks bir yaşam sürdürdüğü, liderlik değil örgüt ağalığı yaptığı, kana doymadığı vs. türünden alçakça iddialar ileri sürmektedirler. Bu çabalarında ise en büyük yardımı, provakörler ve cezaevine düşüp ihanet etmiş sefil birtakım unsurlardan almakta, bunların açıklamalarını çarşaf çarşaf yayınlamaktadırlar. Milliyet gazetesinin 1-7 Ekim 1985 tarihleri ara-

sında yayınladığı "APO'nun Maskesi" adlı seriden vereceğimiz bazı örnekler bu saldırıların niteliğini anlamayı kolaylaştıracaktır:

"Apo, daha bu işe soyunurken bile, liderliğini öne çıkmıştı. Önderliği, Onda 'Ben' olayı, hep ötedir. Merkez Komitesi toplantılarında, 'Ben olmasam, siz ne yapabilirsiniz? Benim varlığım belirleyicidir' derdi. Apo, bu Örgütün lideri, ama tek eylemi bile yok... Demokrat bir kişiliği yoktu, örgüt içinde gelişen bütün muhalefete ajan damgası vurur ve tasfiye ederdi. Şimdi de böyle oluyor..." (Şahin Dönmez). İnsan bu satırları okurken, Semir haininin iddialarını görmeden demiyor. Bu alçağa "devrimci" diyen çevreler faşist cuntanın en büyük uşaklarından, ihanetin kurmay Şahin Dönmez haini ile aynı ağızdan konuşmasını, kelimelerine varıncaya dek aynı dili kullanmasını nasıl açıklayacaklardır. Bunların aynı kaynakları yönlendirildiğini, aynı çevrelerin sözcülüğünü yaptıklarını daha açık ortaya koyacak başka bir kanıt bulunabilir mi?

Yine "Aydınlık" ve "Tekoşin" in geçmişteki ve provakörlerin bugünkü iddiaları ile hain Yıldırım Merkit'in, "Apo, Şam'da uillasında, muhafızlarının arasında lüks bir yaşam sürüyor. Kurşun geçirmez kırmızı mercedes otomobile dolaşıyor, fakat, ölümüne gönderdiği savuşturucuları, dağlarda pırnc çorbasına talim ediyor." şeklindeki sözleri arasında bir fark var mıdır? Bütün bu güçlerin ve kişilerin aynı ağızdan konuşmaları neyin ifadesidir?

PKK önderliğini "soysuz" olmakla, "insanların aklını çalmak"la, "bunalıma sürüklemek"le suçlayan Semir alçağının çürümüş ruhu şimdi de sefil Ali Ozansoy haininin sözlerinde dile geliyor: "Apo, hayal dünyası geniş, iç çelişkileri olan, kaprisli, göz diktiği şeyi mutlaka yapmaktayken, her aracı kullanan, insan unsuruna değer vermeyen, onun için de kolay adam harcayan, kendi otoritesini kesinlikle tartışmayan bir adam. Çevesindekilere kişiliklerini sindirir, onları açışlar, insanı suçluluk duygusuna sokar."

"İnsanlara karşı acımasızlık temel politikası. Gaddar, duygusuz, insanları ruhsuzlaştırmada usta. 'Kana doymayın' derdi; 'oluk, oluk kan akıyor' derdi." (Hüseyin Yeşiltaş) Yine aynı hain, talimatını provakörlerden, sosyal-şoven ve küçük-burjuva reformist tasfiyeci örgütlerden almışcasına şöyle sürdürüyor sözlerini: "Demokrat nitelikleri de yoktu; eleştiriyi tahammül edemez, kendisini eleştirene, 'Sen ajansın' derdi. Benim diyeceğim şu ki, Apo lider değil, örgüt ağasıdır."

Evet, sömürgecilerin ve her tür-

den uşaklarının felaket edebiyatlarına, kadroları sözde koruma şarlatanlıklarına karşı yükselen bu inanç dolu ses, bu sağduyulu ve kararlı ses, PKK kadrolarının duyularını çok güzel dile getiriyor ve bu konudaki tüm demojileri yerle bir ediyor.

Burjuva basınının Parti önderimizi yıpratma çabaları yalnızca bununla da sınırlı değil. Çok iğrenç bir tarzda ailesine varınca kadar el atılmaktadır. Bu politikanın bir ürünü olarak, Abdullah ÖCALAN yoldaşın annesi ile düzmece röportajlar yayınlanmış, devletin kendisine sahip çıkarak tedavi ettiği iddia edilmiştir. Bununla devletin sözde ne kadar iyi ve yardımsever olduğu, oysa, "hayırsız evlat"ın ailesine acıdan başka bir şey getirmedigi gibi bir sahtekarlık örneği ortaya konmuştur. PKK kadrolarına sürekli yöneltilen "aile sevgisinden yoksun, ailesine acıdan başka şey getirmez" suçlamaları bu örnekle sözde kanıtlanmaya çalışılmıştır. Aynı şekilde, Parti önderimizin ailesinin bile nefretini kazandığı mesajı iletilmek istenmiştir. Milyonlarca Kürdistanlının umudu, enderi haline gelmiş, en yüce bağ olan yoldaşlık bağını yararmış olan önderimize karşı düzenlenen bu senaryo, sömürgeci faşizmin, O'nun otoritesi ve etkinliği karşısında bu kadar basit oyunlara başvuracak kadar alçaldığının ve ezildiğinin en somut ifadesidir.

Sömürgeci Türk devleti, Parti önderliğimize yönelik saldırılarını salt yıpratma ve karalama faaliyetleriyle sınırlı tutmamış, fiziki imhası yolunda da girişimlerde bulunmuştur. Bu amaçla yurtdışına çıkış hareketi sonrasında düzenlenen bir saldırı başarısızlıkla sonuçlanmıştır. Ancak bu doğrultudaki çabalar sona ermemiş, bu kez de Hareket içine sızdırılan bazı hainler ve diğer sol örgütler içindeki bazı ajanlar vasıtasıyla bu amaç gerçekleştirilmek istenmiştir. Bugüne kadarki komploların sonuç verici olmaması nedeniyle bugün bu çabalar daha da yoğunlaştırılmıştır. Bizat hain Kürt işbirlikçisi Kamran İnan tarafından İsrail'in Tunus saldırısı örnek gösterilerek, TC'nin de aynı yolu başvurması istenmekte ve bu yolda yoğun girişimlerin sürdüğü bilinmektedir. Diğer taraftan Genel Sekreterimizin, Suriye'de barındığı iddiasıyla Suriye devleti ile en üst düzeyde görüşmeler yapılarak, burjuva gazetelerinin de açıkça yazdıkları gibi, Türk devletine iadesi istenmektedir.

Türk sömürgecilerinin ve her türden uşaklarının, Partimize yönelik saldırılarının odağında Parti önderimize saldırıyı koymalarının nedeni nedir? Bu, egemen güçlerin her dönemde devrimci hareketlerin önderlerine karşı komplo ve saldırılarda bulunmaları gerçeğiyle ve yine önderlerin devrimci mücadele içindeki rolleri ile açıklanabilir. Ancak bu yine de yetersiz bir açıklama olacaktır. Bu sorun bizim ülke ve halk gerçekliğimiz ile Partimizin oynadığı rol ve özde de Parti önderliğimizin yalnızca Kürdistan halkı ve Partimiz için değil, ama genelde Kürdistan ve Türkiye devrimleri açısından yol açtığı gelişmelerle yakından bağlantılıdır. Bunu daha iyi anlayabilmek için Parti önderliğimizin mücadelesini genel hatlarıyla da olsa irdelemeye gerek vardır.

«Parti önderliği, PKK'nın direnişçi ideolojisini Kürdistan gibi tanınmaz bir ülkede yaratmış ve

bu ideolojili mücadeleye sokup, gençlik gruplarının oluşturulmasına önderlik etmiştir. Arkasından tarihi sorumluluğunun bilincinde olarak, geçen konularda anlatmış olduğumuz en olumsuz koşullarda ve her türlü tehlikeler ile baskılara karşı savaş arkadaşlarıyla birlikte direnmeye karar vererek, PKK programını hazırlamış ve PKK'nın resmen kurulmasını gerçekleştirmiştir. Partiyi, sağlam kumandası altında, uzak politik görüşlülüğüyle siyasal mücadele arenasına sürerek, Kürdistan tarihinde ilk olarak gerçekleştiren ve düşmanı tam bir çingnlik içine sokan; PKK'nın kitleselleşmesini, büyük politik kabanı yaratmasını ve bilinen o muazzam başarıyla kazanımlar elde etmesini sağlamıştır. İdeolojinin, Partinin ve bunun politikasının yaratılmasındaki tarihsel rolünü oynayarak gerçek önderlik konumunu elde etmiş olan Parti önderliği; önderleri en güçlü sınıma yılları olan karşı-devrim yıllarında da bunu olağanüstü bir şekilde göstermiştir. Kadroların politik gerilik ve darlık içinde önderleri göremez durumda oldukları bir dönemde, mücadele imha tehlikesi içindeyken, O, bu tarihsel anda PKK ordusuna karşı sorumluluğunu yerine getirerek, usta bir manevrayla geri çekilimi gerçekleştirmiştir. Partiyi böyle bir imha tehlikesinden koruyan önderlik, Türkiye ve Kürdistan'da birçok hareketin parçalanıp dağıldığı bir ortamda, kendisi, yurtdışında tek başına sağladığı olanaklar temelinde, güçlü toparlayıcılık özelliğini mücadeleye yeniden katalizör olarak vermiştir. Azgın baskı yıllarının bunalmı ve ağır yorgunluğu altındaki kadrolara büyük bir moral vererek, Partinin yeni temellerde toparlanması işini gerçekleştirmiştir. Yurtdışının zor koşullarında hiç bir güce (dış güce) yaslanmadan, hiçbirisine mücadeleden taviz vermeden ve sahipsiz bir Hareketin temsilcisi olarak, bir taraftan güçlü siyasal ilişkilerin geliştirilmesiyle uğraşırken, diğer taraftan ise, ideolojik ve politik çizginin netleştirilmesi, direnişin pratik hazırlıklarının yapılması ve kadroların teorik-politik-pratik eğitimi ile uğraşmış, bunlara önderlik etmiştir. Parti önderliği, yeni dönemdeki halk savaşı direnişinin bu şekilde güçlü hazırlığını her türlü düşman saldırıları ve kendisini emperyalizme satmış olan işbirlikçilerin yoğun saldırısına, baskısına rağmen gerçekleştirmiştir.

«Günümüzde ise, kendi önderliğini dördüncü defa tarih önünde göstererek: Hakiklerden Mehmet Karasungurlara kadar uzanan şehitler zincirinin anılarını hiç bir şekilde çığnetmeyecek; onların güvenerek başkoydukları, hiç bir tereddüde düşmeden uğruna soyu kanlarını ve herşeylerini feda ettikleri PKK hareketinin, düşmana öldürücü darbeyi vurmak üzere Kürdistan somutuna kaydırılmasına önderlik etmiştir. Şimdi dahi PKK yüzünden Türk devletinin yaptığı ağır baskılara dayanamayan komşu ülkelerin çıkardığı muazzam zorluklara karşı, PKK'yi ve kadroları korumak ve çeşitli olanaklar yaratmak için sürekli ve yoğun bir çaba sarfetmektedir.»

Parti önderliğimizin mücadelemiz içinde oynadığı etkin ve belir-

leyici rol bununla da sınırlı değil. O, yalnızca Partimizi faşist cuntanın imha saldırılarından korumakla kalmamış, daha sonraki yıllarda Parti içinde boyveren tasfiyeci çabaların açığa çıkıp ezilmesine de devrimci öngörüsü ile belirleyici rol oynamıştır. Böylece Türkiye'li ve Kürdistanlı birçok örgütü etkisi altına alarak devrimden uzaklaştıran tasfiyecilik akımı, Partimizin sınırlarında durdurulmuş, cuntanın devrimci mücadeleyi nihai olarak ezme planları boşa çıkarılmıştır. Parti önderliğimiz, bu konuda diğer örgütleri de sürekli uyarmış, tehlikeye dikkat çekmiştir. Ancak o güçler, içinde bulundukları olumsuz yapı ile bu uyarıları değerlendirememiş, tasfiye olmanın kurtulmamışlardır. Düşmanın tasfiye çabalarını boşa çıkaran Partimiz, sağlam önderliğinin yol göstericiliğinde ülke zeminine mücadelesini taşımış ve bilinen tarihsel gelişmeleri yaratmıştır. Geline aşamada mücadeleyi böylesine yükselten biricik örgütün PKK olması, onun sağlam, güçlü ve öngörülü önderliği ile doğrudan bağlantılıdır ve yine diğer birçok örgütün içine düştükleri utanç verici durumların sorumluluğu da önderliklerinin omuzundadır. İşte, faşist cuntanın ve tasfiyeci sol'un planlarını böylesine alt üst etmesi, bununla da kalmayarak kendileri açısından gerçek bir tehlike teşkil etmesi nedeniyle ki, Parti önderliğimiz böylesine boy hedefi haline getirilmekte, her yönden yoğun saldırılara maruz bırakılmaktadır. Ancak, Kürdistan ve Türkiye halkları O'nun kendilerine sunduğu kazanımların değerini her zaman bilecek ve O'na layık olduğu gerçek değerini vereceklerdir, vermektedirler.

3-) KUKM'NE KARŞI "ÖZEL SAVAŞ" ve EMPERYALİZM

KUKM ve PKK'yi ezme yolunda kiği girişimlerin salt TC'nin uygulamaları ile sınırlı kalmamakta, çeşitli emperyalist devletler de bu konuda yoğun çabalar içinde bulunmaktadırlar. Kürdistan'ın ve Türkiye'nin kendileri açısından taşıdığı hayati önem, PKK'nın hedef ve politikalarının kendi çıkarlarını da ciddi biçimde tehdit etmesi bu güçleri alarma geçirmiş, başından beri ulusal kurtuluş mücadelemize karşı takındıkları saldırgan tutum ve komplolar son gelişmelerle birlikte daha da üst boyutlara çıkmıştır.

Özellikle Kürdistan üzerinde hesapları olan İsveç ve Fransa bu konuda ciddi yönlendirmelere girmektedir. Kendi çıkarlarını Kürt sorununu canlı tutmakta ve politikalarını uygun çözümlere kavuşturmakta gören bu emperyalist ülkeler, Kürdistan'daki çeşitli reformist ve ilkel milliyetçi teslimiyetçi örgütlenmelerin üslendikleri alanlar haline gelmişlerdir. «Otonomi» talebi uğruna mücadele eden bu güçler, sözkonusu devletlerden her alanda destek görmekte ve bağımsızlık mücadelemize karşı ortak planlar ve komplolar geliştirmektedirler.

Kürt küçük-burjuva reformist örgütlerinin açtıkları işbirliği yaptıkları İsveç, ulusal kurtuluş mücadelemize karşı kapsamlı tasfiye planları hayata geçirmektedir. Bir yandan bu alana çektiği binlerce siyasi iltica ve Kürdistanlı emekçiye özümseme ve ulusal sorunlara karşı duyarsız kılma faaliyetlerini sistemli olarak yürütür ve bu konuda oldukça başarı da sağlarken, diğer

yandan Partimizin "terörist" bir örgüt olarak damgalanması ve teşhir ve tecrit edilmesi için çabalarını yoğunlaştırmakta ve tasfiyecileri açıkça koruyup, destek sunmaktadır. Bütün bunları geliştirirken de kendisine akıl hocalığını MİT ve Kürt küçük-burjuva reformistleri yapmaktadır. Aralarında Av. Huseyin Yıldırım'ın da bulunduğu 9 Parti sempatisanımızı mahkemeye çıkarmaksızın cezalandıran ve Türkiye'ye iade etme tehdidi altında tutan İsveç'in gizli polis örgütü SÄPO, malzemelerini Türk devletinden elde etmektedir. SVEMSKA DAG-BLADE gazetesi 25 Eylül 1985 tarihli sayısında, "Eldeki belgelere göre, Dışişleri Bakanlığı PKK hakkındaki bilgileri ve kanıtları, Türk Hükümetine sağlıyor." denilmektedir. Yine bu sempatisanlarımız hakkında ihbarda bulunanların Kürt küçük-burjuva reformist çevreleri olduğu, bu çevrelerin Partimizin "terörist" ilan edilmesi için, sürekli çağrıda bulundukları bilinmektedir.

Tasfiyecilerin korunmaları ve faaliyet yürütmeleri için, İsveç devleti tüm olanaklarını seferber etmiş bulunmaktadır. Bunlardan Semir haininin polisçe korunduğu ve SÄPO ile ilişkisi içinde hareket ettiği, BERLINGSKE SONDAG gazetesinin 10 Kasım 1985 sayılı nüshasında şöyle belirtiliyor: "Bir hafta önce öldürülen kişi SÄPO ile ilişkisi içindeydi ve hayatının tehlikede olduğunu hissediyor, tehdit edildiğini söylüyordu. Polis onu korumaya çalıştı. Fakat olay bunun yeterli olmadığını gösterdi." Aynı gazete, "İltica SÄPO için çok değerli" dediği hain Baki Karer için de uyarıları yazıyor: "Kürt zorbalarının peşinde olan İsveç gizli polisinin elinde önemli bir kaynak var. PKK'nın daha önceki propaganda şefi, şimdi İsveç'te mülteci ve İsveç gizli polisine yardım etme teklifinde bulundu."

"Baki Karer, İsveç'te 16 tane PKK'li olduğunu iddia ediyor ve bu kişilerin rahatça hareket etmelerine hayret ediyor. İsveç makamlarının bu kişilerin rahat hareket etmelerine karşı aldıkları tavrı anlamadığını söylüyor..."

Bu konuyla İsveç, ulusal kurtuluş mücadelemiz ve önderi PKK'ye karşı en tehlikeli komploların hazırlandığı ve tarafından desteklendiği tehlikeli bir odak durumundadır. Emperyalist çevrelerin mücadelemize yönelik saldırılarında bir koçbaşı rolü oynamaktadır ve Kürdistan'a ilişkin ciddi hesaplar peşindedir. Bu faaliyetlerini yürütürken de insan haklarını ihlal ettiği için sözde mahkemeye bile vermeye kalktığı faşist Türk cuntası ile kolkola girmek, ciddi işbirliği içinde bulunmaktadır. Bu, ulusal kurtuluş mücadelemiz ve önderine karşı yürütülen "özel sa-

vaş"ın ne kadar kapsamlı temellerde ve tüm bir kapitalist-emperyalist sistemi arkasına alarak yürütüldüğünü netçe sergilemektedir.

Ulusal kurtuluş mücadelemize karşı yürütülen "özel savaş"ı aktif olarak destekleyen ve bizzat içinde yer alan diğer iki emperyalist güç ise, Almanya ve ABD'dir. Bu her iki ülkenin de Türk faşist cuntasının ateşli destekçileri oldukları ve özellikle onu askeri teçhizat ve maddi açıdan sürekli besledikleri bilinmektedir. Çıkarları faşist ve güçlü bir Türkiye'nin varlığında yatan bu iki güç, Türkiye'de her alanda istikrarın sağlanmasını istemekte ve bunun için de planlar oluşturmaktan her türlü olanak onun hizmetine vermeye kadar hiçbir şeyden kaçınmamaktadırlar. Bu politikanın bir gereği olarak ulusal kurtuluş mücadelemizin bastırılması için aktif çaba harcamaktadırlar.

Bu konuda baş rolü oynayan ABD, mücadelemizin bastırılma yöntemleri konusunda Türk dev-

letini sürekli aydınlatmakta, plan ve politikalar sunmaktadır. Bunun en son örneği Paul Henze isimli bir CIA ajanı ve ABD'nin Türkiye masası şefi tarafından yazılan "Türkler ve Kürtler" isimli bir makalede görüldü. Bu makalede Türk devletine perspektif verilmekte, ihanetin geliştirilmesinin ve ekonomik önlemlerin ulusal kurtuluş mücadelemizin bastırılmasında etkili olacağı belirtilmekteydi. Faşist Türk devletinin bugün Kürdistan'da yürürlüğe koyduğu bu ve diğer önlemlerin akıl hocalığını kimler tarafından yapıldığı şimdi çok daha açıkça gözler önüne serilmektedir. Diğer taraftan NATO ve ABD yetkililerinin sürekli gerçekleştirdikleri Türkiye ziyaretlerinde, gündemin en bel bağlanmış konularından birinin KUKM ve bastırılması yolları olduğu artık hiç kimse için sır değildir. ABD'nin ulusal kurtuluş mücadelemizin gelişimini yakından ve endişeyle izlemekte olduğu Ağrı Direnişimiz sırasında vatandaşlarına yaptığı "Doğu Anadolu'ya gitmeyin" çağrısında da açıkça görülmüştü.

Bütün bu gelişmeler ulusal kurtuluş mücadelemizin karşı karşıya bulunduğu karşı-devrimci cephenin genişliğini ve yüzüze geldiği komploların uluslararası niteliğini ortaya koymaktadır. Mücadelemize karşı emperyalist-kapitalist cephenin saldırı ve komploları da artacak ve mücadelemizin uluslararası karakteri daha da belirginleşerek, dünya halklarıyla enternasyonalist bağları daha da güçlenecektir. Emperyalist-kapitalist cephenin UKM'ne yönelik politikaları, karşı politikaları doğuracak, mücadelemiz sosyalist ve ilerici cephe ile daha da bütünleşecek, daha aktif destek kazanacaktır.

DEVAM EDECEK

Impressum
V.I.S.d.P
A. Çobanoğlu
Achenen Str. 514-520
5000 KÖLN 41

Yazışma Adresi
SERXWEBÜN
Postfach: 10 16 83
5000 KÖLN 1

Ödeme Adresi
Deutsche Bank KÖLN
A. Çobanoğlu
Konto Nr: 10 50 046
BLZ: 370 700 60

Danimarka 6.50 dkr.
Avusturya 15.00 s.
İngiltere 0.50 £.
Hollanda 2.50 hfl.
Belçika 5000 bfr.

Norveç 5.00 nkr.
Fransa 5.00 ff.
İsviçre 2.00 sfr.
İsveç 5.00 skr.

Peşmerge Sayı 15'ten Alınmıştır.

Şırnak'ta Sömürgecilik ve Feodal-Egemenlik Yıkılıyor Devrimci Mücadele Yükseliyor

PARTİZANIN MEKTUBU

PKK önderliğinde hergün biraz daha gelişerek güçlenen KUKM, faşist Türk sömürgecilerinin kullandıkları her türlü karşı-devrim taktiklerini boşa çıkararak gelişmesini sürdürüyor. Bu çerçevede düşmanın en son başvurduğu ve dört elle sarılarak halkımızın başında bir hançer gibi saplamaya çalıştığı, ajan-milis-çete taktiği de ölmeye yüz tutmakta, oyunun sahnelenmesinde başarısız olan hain feodal takımı darbe üstüne darbe vermekten kendisini kurtaramamaktadır.

Kürdistan genelinde, bu doğrultuda gelişen KUKM, bu biçimde bir çok alanda ete kemiğe bürünmüş, düşmanın baş edemeyeceği, tersine her gün karşısında geri adım atmak durumunda kalacağı bir hal almıştır.

Mücadelemizin gelişip güçlendiği, dalbudak saldırdı bu alanlardan biri de şüphesiz Şırnak alanıdır. Burası, öteden beri düşmanın üzerinde önemle durduğu, tahkim ettiği, bir yığın savaş kurumlarıyla donatmış ve her türlü örgütlenmesini savaş konumuna uygun hale getirdiği bir alan durumundadır. Alanın önemine kaynaklık eden bir yığın faktör bulunmaktadır. Bunlar; coğrafik konumunun gerillaya elverişli olması, toplumsal açıdan Siirt, Hakkari ve Van alanlarının bir düğüm noktasını teşkil etmesi, yurtsever bir nüfus potansiyeline sahip bulunması vs. faktörleridir. Bu nedenlerden dolayı faşist Türk sömürgeciliği bu alanı kendisine bir savaş üssü biçiminde görmüş ve buna göre konumlanmıştır.

Faşist sömürgeciliğin bu alana bu kadar önem vermesinin bir yığın nedeni yanında, bir de tarihsel nedeni bulunmaktadır. Özellikle 1925'ler sonrası bu alanı çevreleyen, bir yığın alanda gelişen isyanların bastırılmasında Şırnak alanı feodal hainlerin şahsında (özellikle Alihan Tatar'ın ailesi) bir sıçrama tahtası rolünü oynamıştır. Denilebilir ki halk kitlelerinin buca uyanışlığı karşısında, Türk devletinin bu alana hala çok önem vermesinin temel nedenlerinden biri, onun tarihi tekerlür ettirme anlayışından kaynaklanmaktadır. Bu doğrultuda tarihi süreç içerisinde oluşturulup toplumun başına musallat edilen ağa takımı da düşmanın bu emellerine sosyal dayanak teşkil etmektedir.

Ancak durumun 1930-1940-1950 yıllarından çok farklı olduğu üç yıldan beri sürdürülen mücadele-mizle açığa çıkmıştır.

Her ne kadar Şırnak kapitalizmin geliştirdiği, bu temelde toplumsal ayrışmanın sağlandığı, sınıfsal ilişkilerin kızıştığı bir toplumsal yapı arz etmiyorsa da, özellikle coğrafik konumundan dolayı Kürdistan'ın dört parçasında gelişen mücadele-den önemli oranda etkilenmiş, bu temelde ulusal bilinç önemli oranda gelişmiştir. Ayrıca ulusal ve toplumsal bilincin epey gelişmiş olmasıyla birlikte özellikle 1970'ler sonrası gelişen devrimci gençlik hareketi ve bu tarihlere mücadelemin Kürdistan'ın bir çok alanında feodal hain takımına yönelerek bu gürüha bir yığın darbe indirip toplumsal çelişkileri dışa vurması durumu bu alanı da yakından etkilemiştir.

Ancak buna rağmen ekonomik, toplumsal geriliğin had safhada olması, sanayi üretiminin bulunmaması, coğrafik konumundan ötürü tarımsal üretimin zayıf ve üretimin ilkel yöntemlerle yapılıyor olması, ticaretin sınırlı oranda ve ancak kaçak yöntemlerle yapılabilmesi gibi durumlar, tarihten gelen hayvancılığa dayalı üretimi temel geçim kaynağı olarak yaşatmıştır. Şüphesiz böylece bir üretim biçiminin, hem de ilkel yöntemlerle sürdürülmesi durumu, toplumu koyu bir gerilik içerisinde bırakmıştır. Faşist sömürgeciliğin tarihten beri uyguladığı politikalar sonucu bu durum muhafaza edilmeye çalışılmıştır. Hayvan otlatma meraları ağaların üstüne tapulanmış, bu biçimde toplum her zaman bu hain takımına muhtaç bırakılmıştır. Ayrıca yörede çokça bulunan ormanlarda toplumun yararlanması, orman kesip ekilebilir arazi açabilme, odun satma vb. yasaklanmış, bitmek tükenmek bilmeyen kömür ocaklarına devlet tarafından el konulmuştur.

Böylece toplum, yarı göçebe, toplumsal gelişmelerden habersiz, kut kanaat geçinen, ekonomik, sosyal, siyasal açıdan hiç bir güvencesi olmayan, adeta elindeki üç-beş hayvanı da almırsa dünyayla, yaşıntıyla başı kopacakmış gibi bir psikoloji içinde tutulmaya çalışılmıştır.

Fakat toplumun tarihten beri bu ikili baskıyı yaşaması ve bu baskılar altında artık yaşama olanağının kalmadığının önemli oranda kitle bilincine çakılması durumu, toplumu bir arayış içerisinde sürüklemiştir.

Özellikle 12 Eylül öncesi, alanda gelişmek isteyen küçük-burjuva reformist karakterli hareketlerin hem sömürgecilik, hem de feodalizm karşı bir çıkış faktörü olamamaları ve 12 Eylül faşizminin iş başına gelmesiyle birlikte dağılmaları, toplumda filizlenen umutların sönmeye yüz tutmasına yol açmıştır. Bu esas üzerinde düşman, 12 Eylül sonrası tamamen alanı devrimci gelişmelere kapalı tutmayı hedeflemiş ve kendi çiftliği olarak korumayı istemiştir. Bunun için her zaman diğer bir çok alandan fazla asker bulundurmış, feodal hain hakim takımı devletin koruması altında mutlaka yaşıtılmış istenmiş, toplumda pasifikasyonu geliştirmek için genel bir yığın uygulamanın yanında alan sürekli bir tatbikat alanı olarak seçilmiştir.

Partimizin II. Kongresi'yle birlikte aldığı karar doğrultusunda ülke zemini üzerinde pratik mücadeleyi geliştirmeye başlaması ve Şırnak'ın pratik mücadelenin geliştiği ilk alanlar içerisinde yer alması faşist Türk sömürgeciliğini bu alanda da zorlamış, tedbirlerini yoğunlaştırmaya hız vermiştir.

Her şeyden önce askeri operasyon ve tatbikatların çok büyüterek yoğunlaştırılmış, aşiret ağaları, köy muhtarları, kabile reisleri, imamlar ve öğretmenlerle peş peşe ve sürekli toplantılar düzenlemiş, komutanların, kaymakamların ve MİT ajanlarının önderliğinde heyetler oluşturularak gizli perdeler altında köy köy dolaşmış, bu ilk filizlenen anında devrimcilerle ilişkiye geçen veya geçmesi muhtemel bir yığın insan tutuklanarak sistematiğe işkencelerden geçirilmiş ve adeta herkesi kendisiyle tavır takınarak devrimcileri tutuklamaya ve ihbar etmeye zorlamıştır.

Ancak bunun karşısında halk kitleleri, alana yeni geliş ve gelişmekte olan devrimci güçleri (henüz kuşkuyla bakmakla birlikte) büyük bir umut kaynağı olarak karşılamış

ve Kürdistan'da bu arada Şırnak alanında da sömürgecilik ve feodal hain takımına karşı kim mücadele ederse etsin desteklenmelidir anlayışından hareketle mücadeleye sarılmış ve düşmanın dayatmalarına boyun bükmemiştir.

Şüphesiz ki, böylece bir zemin üzerinde gelişmeler hızla olacak ve mücadele çabuk köleşecek, ortam kızışacaktır. Nitekim daha önce Hareketimizin bu alanda herhangi bir çalışması olmamasına ve alan önemli oranda bilinmemesine rağmen, bir-birbucuk yıllık bir süre zarfında alan önemli oranda tanınmış, güçlü kitle ilişkileri edinilmiş, devrimci güç büyütülmüş, bir yığın teknik hazırlık yapılmış ve örgütümüz, mücadelenin esas biçimi olan silahlı mücadeleyle önemli oranda hazırlanmıştır.

Bu arada ajan ve işbirlikçi yapıya bir yığın darbe vurulmuş, çoğu uyarılmış ve işbirlikçiliğin önüne geçilerek kitlelere belli bir nefes aldırılmıştır. Bu temel üzerinde düşman güçlere karşı silahlı mücadeleyi tırmadım, salt örgüt güçlerinin değil, kitlelerin de vazgeçilmez bir arzusu haline gelmiştir.

Bu temelde geliştirilen 15 Ağustos devrimci atılımı, her alandan çok Şırnak alanını da yakından etkilemiş ve bu alandaki kitlelerin mücadelemize olan desteğini boyutlandırmıştır. Daha önce kitlelerin mücadeleye duyduğu sempati ve sınırlı destek hızla büyüyerek fiili katılıma dönüştü. Denilebilir ki bu, Şırnak halkının kendi öz çıkarları doğrultusunda uzun bir tarihi süreçten beri ilk defa sömürgecilik ve yerli gericiğe karşı ayağa kalkışı anlamına gelmekteydi.

Böylece alanda peş peşe bir yığın eylem geliştirilmiş; Gundik karakolu basılmış, bir çok asker öldürülmüş ve silahlarına el konulmuş, Şırnak alayına roketli saldırılarda bulunulmuş, bir çok asker öldürülmüş veya yaralanmış, polis güçlerini saldırmış ve birkaç polisi vurulmuş, panzer tahrip edilmiş ve dört günlük görevlisi vurulmuş, Xirbikê Bestê köyünde askere pusula kurulmuş, dozerler tahrip edilmiş ve bir çok asker vurulmuş, ayrıca düşmanın komandantları Grek, Bacrit, Avyan, Spindarok, Torkiz, Namaz Dağı ve daha bir çok yerde, taciz eylemlerinde de bir yığın düşman askeri saf dışı bırakılmıştır.

Bunlardan ayrı olarak düşmanın dört elle sarıldığı Spivyan çetesinin başı Melle Ömer ailesine bir tır darbe vurulmuş, Berkevir'de Baki ve Sadık, Xirbikê Bestê'de Melle Ramazan, Biryân'da Ahmet Reşit'in kardeşi, Cefanê'de İsmail, Avyan'da Sabri vb. gibi bir yığın düşmanın ajan-ışbirlikçisi saf dışı bırakılmıştır. Bunların dışında bir çok unsur uyarılarak düşmana hizmet etmekten alıkonulmuştur.

Bu alanda gelişen devrimci mücadele, bu safhada da durmamış, düşmanın askeri ve istihbarat güçleriyle savaşmakla yetinilmemiş, düşmanın siyasal yöneticilerine de yönelerek, Şırnak yerel yönetimi esas halkanın ve önemli oranda imha edilmiş, geliştirilen eylemler emniyet komiseri, jandarma bölük komutanı, ilçe doktoru imha edilmiş, kaymakam ağır yaralanmış, yerel yönetimi ortadan kaldırılmıştır.

Bunun yanında hemen hemen tüm köylerde kitlelere yönelik, propaganda eylemleri geliştirilerek kitleler devrimci mücadele konusunda dönem dönem bilgilendirilmiş, her dönem kitlelerin devrimde olan güveni biraz daha geliştirilmiş ve devrimci mücadelenin hergün biraz daha fazla gelişmesi için yıkılmaz

bir zemin yaratılmıştır.

Bu durumun düşmanın kendi resmi güçleriyle kesinlikle baş edemeyeceği bir hal almasından dolayıdır ki düşman yeni arayışlar içerisine girmiş ve her alanda hain takımını devrimce açığa karşı çıkmaya çağırırken, Şırnak zemininde bu uygulamayı başka biçimlerde sürdürmeyi tercih etmiştir.

Bu alanda, özellikle kullandığı yöntem daha önceden beri, bizzat yaratılarak toplumun başına geçirilmiş hain takımı bir daha topluma dayatarak, bizzat kendi öz davası için ayağa kalkmış kesimleri davadan vazgeçirme, bu temelde devrimci güçlerle devleti uzlaştırmaya çalışma, devrimci güçlere "affedilmelerini" vaad ederek teslim olmalarını sağlamaya çalışmadır.

İşte tam da bu noktada, geçmişten beri Kürdistan'da sömürgeci egemenliği yaşıtmak için elinden gelen her türlü çabayı büyük bir özveriyle sürdürmekten çekinmeyen Tatarlar ailesine büyük işler düşmekteydi. Yani daha önce gizlilik yöntemlerini esas alarak düşmana ajanlık yapan, muhbir örgütleyen, bir istihbarat merkezi gibi çalışarak, toplumu silahsızlandıran, her istediğini ihbar ederek soyan, tutuklatıp işkenceye atan, yöredeki diğer aşiret ağalarını devletten aldığı destekle kendi himayesine sokan Alihan Tatar, bu aşamada sonra devrimci örgütüne açığa sızmaya çalışarak, örgütü içten parçalamak için hummalı bir faaliyet içerisine girmeye başlamıştır. Böylece daha önce kısmen faaliyetlerini açığa vurmuş olan bu hain, devletin cerasizliği karşısında daha da azıtmış ve artık işleri daha da ileri götürerek devletin yöneticilerini, subaylarını pasiflikle suçlamaya başlamış, böylece yöredeki devlet yetkililerince Alihan, "Siirt'in Bakanı" olarak anılmaya başlanmıştır.

Evet, gerçekten de bu hain devlet açısından lafta değil, esasında fiilen böyle bir konuma hak kazanmıştır. Çünkü yöredeki hiç bir devlet yetkilisi bu hain kadar devlete hizmette bulunmamış ve bu yetkililerden hiç birisi ailece devletin güvenliğini alma hak kazanmamıştır.

12 Eylül'ün hemen öncesi veya sonrası hizmetleri bir tarafa bırakarak, bu aile, 1930'larda Yakup ağa önderliğinde gelişen Erub isyanı, yine bu tarihlere Uludere'de "Guyi" aşiretinin önderliğinde gelişen "Çemê Sexê" isyanı gibi isyanların bastırılmasında ve daha da geçmişi gödlirise, 1870'ler sonrası Kürdistan'da Hamidiye Alaylarının oluşturulmasında hep başrol oynamış, yörede gelişen isyanların bastırılması için asker oluşturarak devletin yanında yer almış ve isyanların bastırılmasında ön ayak olmuştur. Böylece devlete yapmış oldukları hizmetlerden dolayı Alihan Tatar'ın babası, Atatürk'le beraber fotoğraf çekmeye layık görülmüştür. Alihan Tatar ailesi, halen bir gurur vesilesi olarak bunu, evlerinde asılı bulundurmaktadır. Bu da yetmiyormuş gibi, eve gidip gelen herkese bir nimetmiş gibi bu fotoğrafı göstererek, böbürlenmekte ve herkesi kendileri gibi davranmaya teşvik etmektedir.

Şüphesiz böylesine asırlardan beri devlet hizmet etmekte kusur etmeyen, sömürgecilğin Şırnak'ta ve gücü yettiğince çevre alanlarda kurumlaşmasını sağlayan bu hain ailesinin, devlet tarafından ödüllendirilmemesi beklenmezdi. Çünkü ailede, Kürdistan halkına düşmanlık ve Türk devletine şakıllık babadan oğula geçen bir hal almış,

böylece Türk devletinin mutlak güveni sağlanmıştır.

Böylece, eskiden beri Şırnak'ın kırsal kesiminin dörtte üçü, kırsal Silopi arazisi, bu hain üzerinde tapulanmış ve Şırnak halkı bu arazi üzerinde yarıci durumuna düşürülmüştür. Bundan ayrı olarak, Şırnak'ta kömür madeninin bulunmasından sonra da, bu madenin önemli bir kısmı kendi hissesine verilirken, hemen hemen tümünün pazarlanması, nakliyesi, müteahhidi vb. hepsi bu haine devredilmiştir.

Bu tür ekonomik imkanların ötesinde -kendisinin pek bir aşiret gücü bulunmamakla beraber- devletle sözü geçerli tek kişi olarak topluma sunulmuş ve altında Alihan imzasının bulunmadığı hiç bir iş devlet kapısında çözüm bulamaz olmuştur. Şırnak halkına bu yönden de Alihan vazgeçilmez bir unsur olarak dayatılırken, diğer aşiret ağaları ancak Alihan'ın boyun büküklüğü oranda devletin gözüne girmişlerdir. Böylece her aşiretin kendi ağası olduğu halde bu dönemde Alihan Tatar ve genelinde Tatarlar ailesi tüm aşiretlerin ortak ağası konumuna getirilmiştir. Bu, Türk sömürgeciliğinin uzun süreden beri süregelen politikasının doğal bir sonucu olmuştur. Böylece denilebilir ki Alihan Tatar, Şırnak alanında birinci, devlet ikinci elden yönetici gibi bir durum yaratılmıştır. Böylesi bir yöntemle, Şırnak halkının tüm talepleri bastırılmaya ve toplum kendi kaderine razı olmaya mahkum edilmiş istenmiştir. Ve bu uzun süre böyle devam etmiş, devlet bu politikasından önemli çıkarlar sağlamıştır.

Bu, her dediği didik, astığı astık, toplumu sömürmekten ve sefalet içinde süründürmekten zevk duyan ikili zorba takımına karşılık, halk kitleleri ne kadar kin duyuyorsa, içten içe öfkeleniyorsa ise de; yöredeki aşiretler, kendi ağalarının da bu takıma şakıllık etmesinden dolayı eli kolu bağlı kalmış, öfkesine rağmen dayatmaları sessizce karşılamaktan ve gününü beklemekten fazla öteye gidememiştir.

Böylece Alihan Tatar haini, adeta dokunulmazlığı olan her türlü zorbalığı uygulamakta serbest, çapulculuğu, talanı, ahılsızlığı geliştirmenin bir merkezi olmuştur.

İşte, Partimiz önderliğinde Şırnak'ta, devrimci mücadelede gelişmeye başladığı an karşısında yıkılması gereken böyle bir yapıyı buldu ve gerçekten de Kürdistan genelinde olduğu gibi, Şırnak'ta da bu hain takımına karşı bir mücadele geliştirilmeden, hergün bu takımı biraz daha darbeleden, mücadelenin gelişmesi, sömürgeci tahakkümü zayıflatılması mümkün değildi. Bu, sadece devrim kadrolarının veya toplumdaki siyasal kişiliklerin değil, artık sıradan bir çobanın da bilincine vardığı bir durumdur. Böyle bir bilincin hareketle 3 Eylül 1985 günü, HRK savaşçıları tarafından bu hain aileye yönelik bir silahlı saldırı düzenlenmiş, saldırıda Alihan Tatar haini pis bedenini bu saldırıya mahsus olarak ölümden kurtarıırken, hepsi de bu hainin yakın akrabaları (yeğenleri) olan 5 kişi öldürülmüş, 3 kişi de ağır yaralanmıştır.

Bu olay, Şırnak tarihinde önemli bir yer tutmuş ve Şırnak halkı tarafından sevinçle karşılanarak desteklenmiştir. Böylece ulusal mücadeleyle birlikte, mücadelenin sınıfsal yanı da açığa kendisini dayatmış ve toplumsal ayrışma bu biçimde devrimci bir tarzda siyasal alana da yansımış, üstü kıldırılcan çelişkilerin su yüzüne çıkarak mücadelenin

gündemine girmiştir.

Mücadelelerin bu alanda, bu cep-
heden de sürdürülmesi ve diğer
birçok yerde olduğu gibi hain takı-
mının burada da darbe yemesi ve
devrim güçleri karşısında çaresizliği
düşmesi durumu, devlet iktidarını
çok fazla sarsmış, iktidar aygıtının
bir parçasını da işlemez kılmış, kit-
lelerin devrime olan güvenlerini bir
kaç kat daha arttırmış ve devrime
fiili katılmayı hızlandırmıştır. Bu
esas üzerinde mevcut durum git-
tikçe daha çok devrimin lehine işle-
mekte ve sömürgeci kurumlar işle-
mez bir hal almaktadır. Faşist
sömürgecilik kayıplarını telafi et-
mek için, her ne kadar "köy korucu-
ları" maskesi altında her aşiretten
müfrezeler çıkarıp silahlandırarak,
devrimci güçlerin peşine taktı ise
de, Alihan Tatar'ın kendi ailesinden
ve kontrgerilladan oluşturulan müf-
rezenin dışında diğerleri devrimci
güçlere karşı savaşmayı kabul et-
mediği gibi, devrimcilerle işbirliği
yapmadıkları da geri durmadılar.
Belli bir dönemden beri bu biçimde
sürdürülen bu savaşım da, Ali-
han Tatar'ın oluşturduğu müfrez-
nin kontrgerilla mensubu olan ko-
mutanı öldürmüştü, çeteye zorla
katılan birisi yaralandıktan sonra
silahı alınarak bir daha yapmaması
konusunda uyarılı serbest bira-
kılmıştır.

Böylece Şırnak alanında faşist
sömürgeciliğin dört elle sarıldığı
Alihan Tatar çeteciliği de iflas etti-
ğinden, sömürgeci yönetim "Denizli
kurutarak balığın suyla irtibatını
kesme" yöntemine, kitleleri göç
zorlama taktiğine başvurmuştur.
Ve bugün tamamen uygulamaya
konulan ve uygulanmakta olan tak-
tik böyle bir taktiktir.

Bu noktada mevcut durum şü-
dur: Her şeyden önce devrime dost
veya düşman olabilecek tüm kit-
leler devrim sorunu karşısında uyarıl-
mış, üstü küllendirilen tüm topo-
lumsal çelişkiler açığa çıkarılmış,
toplum bu konuda da önemli oranda
bilinçlenmiş, devrimin vazgeçil-
mezliği artık kavranmıştır. Üzerin-
deki tasavvur edilmesi bile güç
baskılara rağmen, kitleler sorunun
devrimci bir tarzda nasıl çözülece-
ğinin arayışı içine sürüklenmiş ve
bunu kabul etmiştir. Böylece müca-
delelerin gelişip güçlendiği bir yığın
alanda olduğu gibi, Şırnak alanında
da devrim sorunu sadece devrimci güç-
lerin uğraştığı bir sorun olmaktan
çıkışmış, yediden yetmişe tüm halk
kitlelerinin şu veya bu biçimde
uğraştığı bir sorun olmuştur. Bu
durum Kürdistan devriminde yük-
sek bir merhale demektir. Devrimin
siyasal kazanımlarının zirvesi de-
demektir. Denilebilir ki Kürdistan
devrimi açısından en güç erişilebi-
lecek şey, oluşturulmuş, korkutul-
muş, güveni sarsılmış, devrim yap-
ma gücünü gösterme kabiliyetini
düşüncede de olsa yitirmiş bir hal-
kın topyekûn olarak devrim sorunu
konusunda uyarılması, kısaca dev-
rimin kitlelere maledilmesi duru-
mu idi. Bugün arzulanana bu geliş-
menin bir çok alanda sağlandığı-
ndan bahsediyoruz. Yani tarihten
ve toplumsal yapıdan gelen, fakat
toplumun çıkarına olmayan, topo-
lumu bir kaos içine sokan, yapılma-
ması gereken işleri yapmaya zor-
layan, kabul edilememesi gereken
durumu kadersim gibi kabul ettir-
meye çalışan, kısacası her tarafı
hile, düzenbazlık, entrika olan bu
sahteliklerin üzerindeki cıllar bir
bir kalkıyor ve her şey kendi gerçek
yüzüyle asıl yerine oturmak duru-
munda kalıyor. Böylece toplum
derin bir uykudan uyanmışçasına
tarihsel ve toplumsal geçmişini ken-
disine giydirdiği tüm bu sahte kefen-
leri artık sadece lafta değil, pratikte
de yırtıp atıyor. Ve kendisine uygun
olan biricik kılıfa, devrim ve dev-
rimciliği kılıfına giriyor.

Elbetteki kocaman bir toplumun
üzerindeki eskiden kalma, başka-
larının (hem de düşman olan başka-
larının) giydirdiği eski kılıftan so-
yundurup, kendisine en uygun ve
mutlaka giyilmesi gerekli olan kılıfı
giydirmenin ve hem de bu işe yeni
başlıyor olmanın doğuracağı bir
yığın şaşkınlıklar söz konusu ola-
caktır. Ancak bunların geçici oldu-
ğu, hızla aşıldığı, saflaşmanın bu
biçimde hızla netleştiği de açık bir
gerçektir. Bu anlamda Kürdistan'ın
bir çok alanında, sömürgeciliğin,
feodalizmin çıkarları doğrultusunda
tesis edilen eski dünya yıkılmış,
ölüme mahkum olma yolunda hızla
ilerlemiştir. Bunun yerine, yeni
olmanın, devrim adına karşılaşılan

her şeyde acemi olmanın doğur-
duğu bir yığın soruna rağmen, halk
kitleleri devrim dünyasını imar et-
me yolunda ilerlemektedirler. Bu,
ister acemilikten dolayı yavaş, ister
güçlü subjektif müdahaleden dolayı
dev adımlarla olsun, Kürdistan to-
lumunda devrimci bir dünyanın inşa
edildiği ve bu yolda epey mesafe
katedildiği kesin bir gerçektir.

Böylesine yıkılmaz bir zemin
üzerinde ilkin Kürdistan Ulusal
Kurtuluş Cephesi (ERNK), salt ilan
edilmekle kalmamış, kitleler içeri-
sinde gerçek anlamını bulmuş, pra-
tikte de parti örgütlerinin ötesine
geçilerek bu bayrak altında kitle
örgütleri önemli mesafeler katetmiş-
tir. Dolayısıyla Kürdistan halkı,
Parti silahıyla birlikte Cephe ve
Ordu silahlarına da kavuşmuş
biricik kurtuluş araçları olan bu
araçları pratikte de inşa etme
yolunda önemli mesafeler katet-
miştir.

Bunun karşısında düşmanın ve
işbirlikçilerinin durumu bizzat ken-
dilerinin de defalarca açıkladıkları
gibi hiç te iç açıcı değildir. Her şey-
den önce eski dünyaları yıkılmış en
güçlü oldukları ve diledikleri gibi
hareket ettikleri dönem geride
kalmıştır.

Düşman, Kürdistan'da, yeni dö-
nemde ilk devrim kuvvetlerinin ateş-
lenmesiyle birlikte sarsılmış, buna
öfkeli bakmış, bin bir yol, yöntem
deneyerek tüm ordu gücüne, dev-
let tüm resmi ve sivil kurum ve kur-
uluşlarıyla Kürdistan'da devrimin
başlangıcından sonuna kadar ken-
disine yardımcı, uşak olabilecek
tüm toplumsal kesitleri (başta feo-
dal-komprador yapı olmak üzere,
lumpen, serseri vb. güçleri) de ya-
nına alarak devrime karşı durmuş,
ancak denenen tüm bu taktiklere,
sarfedilen tüm bu güce rağmen faşist
yönetim bir şey kazanmamış, tersine
çok şey kaybetmiştir.

Her şeyden önce sömürgeciliğin
elinde devrimci mücadeleyi dur-
duracak bir şey yok, yöntem kalmamış-
tır. Denenmiş yöntemlerin tek-
rarıyla ancak kısmi oranda öm-
rünü uzatabilir, ki bu da köklü bir
çözüm olmaksızın çok uzaktır. Aynı-
ca devrim karşısında, resmi-askeri
güçlerinden kontrgerillaya oradan
da feodal hain takımının oluştur-
duğu milis yapıya kadar tüm bu güç-
ler değil direnme, faşist yönetime
nefes aldırma, tersine ona yük
olmaktan kurtulamamışlardır.

Bundan daha da öteye, denilebi-

lir ki ordu içerisinde olduğu gibi düş-
man, kitleler içerisinde gönüllü
müttefik bulamamıştır veya buldukları
da çok az olmuş ve devrim
gücü karşısında düşmanın beklediği
varlığı gösterememişlerdir. Bu
noktada da düşman kendi lehine
olan gelişmeleri alabildiğine zir-
vesine çıkarmış, ancak buna rağmen
fazla bir varlık gösterileme-
yerek başaşağıya gitmeye hızla yüz
tutmuştur. Böylece mevcut durum-
da kendi uygulamalarının kararar-
sın, bunun verdiği ürkütmeyle çırpın-
an, bunun için kitlelere yöne-
lerek akıl almaz baskılar uygula-
maktan kendini alıkoymayan bir
durumu yaşamaktadır.

Diğer bir yığın alana nazaran,
düşmanın en fazla güvencesiği bir
ihanet odağı Şırnak alanında orta-
ya çıkmış, devrimin kendisiyle sa-
vaşa tutuştuğu ve düşmanın sada-
katına sonuna kadar güvendiği yapı
çırpınmakla birlikte devrim müca-
delesi karşısında fazla bir varlık
gösterememiştir. Bu ihanet odağı
eskiden sürü olarak baktığı kitleden
herhangi bir destek göremediği gibi
kitleyi kendi karşısında bulmuştur.
Bu nedenle bu durum düşmanın bir
çok hayalini yıkmış, en güçlü zan-
nedtiği halka bu derece çürük çıkmış-
tır. Bu durum genelde düşmanın
oynadığı çetecilik-milislik oyununu
aslında doğarken ölü doğması
demektir.

Çünkü yukarıda da değindiğimiz
gibi Şırnak alanı düşmanın tarihten
beri hazırladığı, bu hain aile-
nin şahsında birkaç başarılı pratik
deneme yaptığı ve bu süreci giderek
derinleştirmeye çalıştığı bir alandır.
Bu halkadan düşman zincirlerini
tutmaması, parçalanması demek,
Siirt, Hakkari ve Van alanlarının
çoğunda düşmanın bu oyununun
fiyaskoyla sonuçlanması demektir.

O halde, genelde Kürdistan'da,
özelde mücadelemizin en çok geli-
ştirildiği alanlarda, bu arada Şır-
nak'ta da düşmanın çok bel bağ-
lamak istediği bu ajan-muhbir,
milis-çete yapısına karşı mücadele
ederken takinılması gereken dev-
rimci tutum, mücadele taktiği ne
olmalıdır?

İlk önce, bu oluşumun ABD
emperyalizmi tarafından Penta-
gon'da, Vietnam savaşından alınan
derslerden esinlenerek halkımıza
dayatılan bir oyun olduğunu unu-
tmamak gerekiyor. Bu işgalci ordu-
ların gelişen mücadele karşısında
kendisine güvenini yitirdiği, yenik
düşmeye yüz tuttuğu devrim müca-
delesiyi basedemediği bir aşama-
nın ürünü olan ve ABD emperyaliz-
minin tırettiği özel savaşın ana
halkasıdır. Her ne kadar faşist Türk
sömürgeciliği erkenden böyle bir
oyuna başvurmuş görünüyorsa ise de
durum kesinlikle böyledir.

Aynı zamanda söz konusu bu
oyun faşist Türk sömürgeciliğinin
klasik yöntemlerle de olsa üzerinde
ihtisas sahibi olduğu ve bir siyaset
haline getirdiği "Kürdü Kürde kır-
dırma" politikasının bir ürünüdür.
Tarihten beri Kürdistan'daki feo-
dal-gerici hain takımı bu politikaya
sosyal dayanak olmuş ve bu ze-

minde tarihi süreçte bu politikalar
başarıyla sürdürülmüş, bir de bu
nedenle halkımızın başvurduğu bir
çok isyan hareketi yenilgiye uğra-
tılmıştır.

Bugün bu yapıya sınıf olarak
dayanak teşkil eden oluşum önemli
oranda zayıflamış ve toplum dışına
itilmişse de, yine bizzat yabancı
kapitalizm tarafından yaratılan ve
toplumun tortusu olarak tabir edil-
en lumpen-serseri bir oluşum da
bulunmaktadır. Ayrıca genelde
Kürdistan'daki gerilik, aşiretçilik
vb. gibi olgular günümüzde faşist
sömürgeciliğin bu politikasına da-
yanak teşkil etmektedir.

Tüm bu oluşumlar sömürgecili-

ğin rahatlıkla üzerinde at oynattığı
bir zemindir. Bu nedenle sorunun
ciddiyetini kesinlikle göz ardı etme-
den, ama bu yapıya karşı savaşımın,
uzun süreli halk savaş stratejimizin
bir parçası olduğunu da unutmadan
uygun yol ve yöntemler kullanarak,
gereğinde sonuna kadar katı, gere-
ğinde esnek ve uzlaşıcı, ama hedef-
ten şaşmayıcı bir politikayla sorun
çözülmeye çalışılmalıdır.

Her şeyden önce bu yapıyla
savaşırken kitlelerin bilinçlen-
dirilmesi sorununa özenle önem
göstermek gerekir. Eğer gerici-
likten kaynaklanan bir hassasiyete
sahip olan bu noktaya yeterince
önem verilmeden sorunun çözü-
müne gidilirse istenmeyen durum-
ların doğacağı ve devrimin bundan
yarar değil, zarar göreceği açıktır.
Çünkü, başta da belirttiğimiz gibi
gerilik tezgahlanan oyunun önemli
bir kaynağı durumundadır. Bunun
için kitlelere yönelik propaganda ve
ajitasyon faaliyetine işin ehli olan
güçlerle özel olarak eğilmek ve bu
görevi ne pahasına olursa olsun
uygun yol, yöntemler bularak ihmal
etmemek gerekmektedir.

Yine önemle üzerinde durulması
gerek bir nokta olarak hem özel-
de bu yapıya hem de genelde sömür-
geciliğe karşı salt öncü güçle değil,
esasen kitlelerin örgütlenirilmiş
gücüne savaşmak vazgeçilmez bir
zorunluluk olarak ele alınmak du-
rumundadır. Bu başarılı olduğu anda
tehlike bertaraf edilmiş, sömürgeci
oyun boşa çıkarılmış demektir.

Bu yapıya karşı savaşımın sö-
mürgeci güce karşı savaşın bir
parçası olduğu dolayısıyla sömür-
gecilik yıkılmadan ülkemizde bu
yapının toptan yok edilceğini dü-
şünmek saflık olur. Bu nedenle bu
yapıya karşı savaşırken, kısa sürede
"dağıtım, bitirelim" anlayışı ke-
sinlikle kazanç sağlayacağımız bir
anlayış değil, tersine zarar görece-
ğimize bir anlayış olarak görülme-
li durumundadır. Aksine daima so-
net durumdan hareket etmek, ko-
şulları iyi değerlendirmek, gerek-
tiğinde aceleci, gerektiğinde en
sabırlı bir esprile hareket etmek en
doğru bir tutum olacaktır.

Dikkat edilmesi gereken bir
husus da, sömürgeci orduya karşı

savaşımı bir tarafa bırakarak bu
güce karşı savaşımın içine gömülme
hususudur. Bu faşist Türk ordusu-
nun özel önem gösterdiği bir nokta-
dır. Bir yığın uygulamadan anlaşı-
ldığı kadıyla faşist ordu, savaşı
Kürdistanlaştırıp, tarihten beri
uyguladığı gibi kendisini arka plana
almak istiyor. Her ne kadar bu ordu-
nun iç bünyesindeki zayıflıklarının
bir sonucu olarak ortaya çıkıyorsa
da her zaman kitlelerin milli talep-
lerini dikkate alıp ön planda tut-
mak özel bazı durumlarda dışımda
esasen bu yapıya karşı savaşımı
orduya karşı savaşıma tabi olarak
görmek en doğru yöntem olsa ge-
rektir.

Sonuç olarak; emperyalizm ve
faşist Türk ordusunun bu oyununu
boşa çıkarmak için, savaşı Kürdis-
tanlaştırma politikasının tam tersi
olan bir politikayla, savaşı Kürdis-
tan halkı ile faşist ordu ve ona
dayanak teşkil eden elebaşlar ara-
sında süren bir yapıya büründürmek
ve bu savaşı sabırla ve büyük bir
öngörüyle sürdürmek gerekmektedir.
Bunun için kitlelerin bilinçlen-
dirilmesi, örgütlenirilmesi ve bu
esas üzerinde savaşan bir halk yarat-
mak esas şiarımız olmalıdır.

O halde, yurtsever Kürdistan
halkına diyoruz ki:

Sizin öz örgütünüz olan ERNK,
PKK önderliğinde Kürdistan'ın ge-
niş alanları üzerinde sömürgeci
faşist Türk devletine ve onun her
türden uzantısı olan ve esasen feo-
dal yapıdan kaynaklanan ajan-
mils-çeteye karşı bir savaşım sür-
dürmektedir.

PKK ve ERNK'nin karşısında
savaştığı bu ikili zorba takımı tarihten
beri halkımızı sömüren, ekono-
mik, sosyal, kültürel her türlü ge-
limini engellenen, onu koyu karanlı-
lık dünyasına süründürerek ma-
lana, canına, namusuna göz koyan,
insanlarımızı zindanlara dol-
durarak çocuk-çocuklarını aç, sefil,
perişan bırakan, hergün tezgahlan-
mış yeni bir oyunla ihtar ederek
varını yoğunu rüşvet olarak elinden
alan bu yapıya karşı savaşmak bir
zorunluluktur.

Yurtsever halkımız! Bu ikili zor-
ba takımına karşı en gerçekçi an-
lamda savaşmanın fırsatı bugün
doğmuştur. Tarihten beri egemen
güçlerin ihanetinden dolayı sürekli
tikanan bağımsızlık ve özgürlük
mücadelesinin yolu bugün PKK ve
ERNK'nin önderliğinde sonuna ka-
dar açılmış, tarihin, yüzyılların
ezilmişliğinin, horlanmanın, karan-
lıklar içerisinde bırakılmanın hesa-
bını sormanın zamanı gelmiştir. Bu,
genelde tüm Kürdistan halkının,
özelde her Kürdistan insanının
namus ve şeref borcudur, ve mut-
laka ödenmesi gerekmektedir.

Yurtsever halkımız! Düşmana
uşaklıkta yarışan bu hain feodal
takımı bugün de insanlarımızı kendi
davalarına sahip çıkarmaya, iha-
net etmeye, kendileriyle birleşerek
düşmana uşaklık etmeye çağırıyor,
insanlarımızı silahlandırıp devrim-
ci güçlere karşı savaşmaktır istiyor-
lar. Bu hain takımın karanlık oyun-
larını bozmak, ona karşı savaş-
maktan geçmez. Partimiz ve Ulusal
Kurtuluş Cephemiz bu bayrağı kal-
dırmış, her yurtsever insanı bu
bayrak altında birleşmeye davet
ediyor. Her Kürdistan insanının bu
bayrak altında birleşmeye ve sava-
şmaya hakkı vardır. Ve bu her yurtse-
verin mutlak görevidir de. Bu ne-
denle her yurtsever Kürdistanlı bu
göreve sahip çıkmalı, düşmanla
her alanda PKK ve ERNK önderli-
ğinde savaşmaya çağırıyor, herke-
sin kendisine düşen görevi devrim
örgütüyle kenetlenerek yerine getir-
mesini istiyoruz.

*Kahrolsun Sömürgeci Feodal-Komprador Düzen!

*Kahrolsun Ajan-Milis-Çete Takımı!

*Yaşasın Kürdistan Halkının Diriliş Mücadelesi!

*ERNK Bayrağı Altında Kenetlenelim,

Ajan-Milis-Hain Takımını Ezelim!

VI-HRK Basın Bürosundan Kamuoyuna:

Devrimci Direniş Savaşımız Yeni Atılımlarla Sürüyor Faşist Türk Sömürgeciliğinin Pratik Yenilgisi de Yaklaşıyor

Yeni silahlı direnişimizin ikinci yılının ilk üç ayında da, Kurtuluş Birliğimiz tarafından faşist sömürgeci güçlere önemli darbeler vuruldu. Çeşitli güçlerin, değişik birimlerde devrimci savaşın duracağını ve Devrimci Kuvvetlerin ezilip tüketileceğini sandığı veya umut ettiği bir dönemde, faşist-sömürgeci ordu güçlerine vurulan bu darbeler adeta yeni bir 15 Ağustos atılımı niteliğinde oldu. Böylece, ikinci yılına girerken yeni silahlı direniş hamlemiz bir çok açıdan kesin, değiştirilemez ve inkar edilemez sonuçlar ortaya çıkardı.

Bu süreçte, Kurtuluş Birliğimiz tarafından şu eylemler gerçekleştirildi:

1-) 7.6.1985 günü, Şirvan'ın Maden köyü civarında meydana gelen ve iki saat süren 4 silahlı çatışmada bir yüzbaşı öldürüldü, silah ve teçhizatı alındı. Ayrıca çok sayıda asker de yaralandı. Bu olay, 6 Şubat günü aynı yerde şehit edilen yoldaşımızın intikamına eylem yapmak için hazırlanırken meydana geldi.

2-) 13.6.1985 gecesi, Kozluk'un Tımak köyünde muhbir Eşref ölümüne cezalandırıldı. Bu kişi bir çok kez devrimcileri ihbar etmişti.

3-) 22.6.1985 gecesi, Kulp'un Şinas köyüne yapılan baskında, 2 muhbir öldürüldü, 8 kişi de yaralandı. Bunlar iki devrimciyi sahtekarca yakalayan sömürgecilere teslim etmişlerdi.

4-) 14.7.1985 günü, Kozluk'ta "Mobil Petrol Çıkarma ve Pompalama Kompleksi", Kurtuluş Kuvvetleri tarafından tahrip edildi. Böylece düşmana çok ağır bir maddi zarar verdirilmiş oldu.

5-) 14.7.1985 günü, yukarıdaki eylemle bağ içinde, Kurtuluş Kuvvetleri tarafından Kozluk'un İsmailka Jandarma Karakoluna baskın yapıldı. Roketatar ve otomatik silahlarla yapılan saldırıda karakol tahrip edildi, çok sayıda asker öldürüldü veya yaralandı. Bu karakol, Eylül 1980'de devrimci önderimiz Kemal PIR'ın tutuklanmasını gerçekleştirmişti. Daha önce açıklamış olduğumuz gibi, 14 Temmuz günü, içinde Çatak İlçesinin üç saat süreyle egemenlik altına alınması eylemi de olmak üzere, Kurtuluş Kuvvetleri tarafından Kürdistan'ın dört bir yanında çok sayıda silahlı eylem gerçekleştirilmişti.

6-) 24.7.1985 günü, Kurtuluş Kuvvetleri tarafından Erüh-Siirt karayolunda bir askeri araç pusuya düşürüldü. Gerçekleştirilen saldırıda en az 4 asker öldürüldü, 3 asker de yaralandı. Olay faşist-sömürgeci tarafından gizlenmeye çalışıldı.

7-) Temmuz 1985 ortalarında, İdil'de bir askeri araca ve bir faşist ordu taburuna yapılan saldırılarda, 1 astsubay ile 4 asker öldürüldü ve çok sayıda asker de yaralandı. Kasaba merkezine Başkan APO'nun posterleri asıldı.

8-) 27.7.1985 günü, Silvan ilçe merkezine, üzerinde "Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesinde Birleş" yazılı bombalı pankart asıldı. Bombanın patlaması sonucu 1 kişi yaralandı.

9-) 29.7.1985 günü, Erüh'un Guyına köyü çevresine pusuya kurmaya gelen kontrgerilla timi Devrimci Kuvvetler tarafından pusuya düşürüldü. Gerçekleştirilen saldırıda 6 kontrgerillacı öldürüldü, 9'u da yaralandı.

10-) 1.8.1985 günü, Baykan'ın Çırre köyü çevresinde Kurtuluş Kuvvetleri ile faşist ordu birlikleri arasında çıkan çatışmada 1 komando eri öldürüldü, vatan haini bir çete de ağır yaralandı.

11-) 12.8.1985 gecesi, Kulp'un Sında köyü çevresinde çıkan çatışmada çok sayıda asker öldürüldü veya yaralandı.

12-) 14.8.1985 günü, Kars'ın Göle ilçesinde ajan İbrahim Karadağ Devrimci Kuvvetler tarafından ölümle cezalandırıldı.

13-) 15 Ağustos 1985 günü, Hakkari emniyet müdürünün arabasına saldırıldı. Tahrip edilen arabada bulunan 4 polis öldürüldü veya yaralandı.

14-) 15 Ağustos 1985 gecesi, Devrimci Kuvvetler Silopi ilçe merkezine girerek bir gösteri yaptılar. Her tarafa afişler asıldı, yazılar yazıldı ve bildiriler dağıtıldı. Aynı gün bir çok alanda çeşitli düzeylerde toplantılar yapıldı ve silahlı eylemler gerçekleştirildi.

15-) 16.8.1985 günü, Şemdinli'de faşist-sömürgeci ordu birliklerinin bir uzantısı olarak hareket eden vatan haini çetelerin düzenlediği komplo sonucu, Hasan yoldaş şehit edildi.

16-) 15-20.8.1985 günlerinde, Ağrı Dağı'nda Kurtuluş Kuvvetleri ile faşist ordu birlikleri arasında günlerce süren silahlı çatışma meydana geldi. Bu çatışma, alanda bahardan beri sürdürülen yoğun devrimci eylemlerin bir devamıydı. Çatışmada en az 12 asker öldürüldü ve onlarca asker de yaralandı. Son ana kadar kahramanca savaşan yoldaşlarımızdan birliğin sorumlusu M. Ali yoldaş ile Azad yoldaş, bu çatışmada şehit düştüler.

17-) 22-23.8.1985 gecesi, Şırnak'ın Xirbike Beste köyü yakınlarında, iki dozer Kurtuluş Kuvvetleri tarafından

tahrip edildi. Sabahın erken saatlerinde olay yerine gelen faşist ordu birliği, Kurtuluş Kuvvetlerince pusuya düşürüldü ve yapılan saldırıda birlik safdışı edildi. Faşist-sömürgeci "iki askerimiz" öldü diye açıkladıkları bu olayda, 2 helikopter bir gün akşama kadar ölü ve yaralı taşıdı.

18-) 26.8.1985 akşamı, Devrimci Kuvvetler Cizre ilçe merkezine girdiler. Bu girişte, ERNK bayrağı ile Başkan APO'nun posterleri asıldı, HRK ve ERNK bildirileri dağıtıldı, halka hitaben konuşmalar ve gösteriler yapıldı. Eyleme müdahale etmek isteyen panzerin kullanıcısı vurularak, panzer etkisiz kılındı, içi dolu bir polis minibüsü tahrip edildi ve içinde bulunanlardan 1 komiser ile 2 polis öldürüldü, 8 polis de yaralandı.

19-) 29.8.1985 günü, Cizre-İdil karayolunda 2 asker Devrimci Kuvvetler tarafından esir alındı. Bir süre esir tutulup sorguturma ve çeşitli konuşmalar yapıldıktan sonra askerler serbest bırakıldı. Ellerinde bulunan 2 adet G-3 piyade tüfeği, 8 şarjör, 160 mermi kamulaştırıldı.

20-) 30.8.1985 günü, Erüh'un Bukat köyünde Devrimci Kuvvetlerle vatan haini çeteler arasında meydana gelen çatışmada 1 çete öldürüldü, birisi de silahsızlandırıldı.

21-) 31.8.1985 günü, Şırnak'ın Dara köyü civarında operasyon yapan faşist ordu birliğine pusuya kurularak, 2 asker ile bir vatan haini çete öldürüldü.

Ferit (Müslüm ÇETİN ortada) Faik ALAGÖZ ve Mehmet YEŞİLLER ile birlikte askeri eğitim dönemindeyken.

22-) 3.9.1985 günü, Devrimci Kuvvetler tarafından Şırnak merkezinde, faşist-sömürgeciğin bir numaralı uşağı ve ajanı olan, tüm alanda ajan-muhbir ağını örgütlemeye çalışan tarihî hain, feodal ekliya başı Alihan Tatar'ın evine baskın yapıldı. Saldırıda, 5 ekliya öldürüldü ve 3'ü de yaralandı. Beş dakika önce evden ayrılmış olan ekliya başı bu biçimde ölümden şimdilik kurtuldu.

23-) 8.9.1985 günü, Alihan Tatar'a ait benzinlik yakıldı. Benzinlikte bulunan 245.000 TL kamulaştırıldı.

24-) 11-12.9.1985 gecesi, Kurtuluş Kuvvetleri tarafından Şırnak Kömür Ocağına baskın düzenlendi. Eylemde, 2 dozer tahrip edildi, 4 bekçi silahsızlandırıldı, tüm işçiler toplanarak bir konuşma yapıldı. Eylem alanından uzaklaşırlarken, alanda bulunan faşist ordu birliğinin pususuna düşen birliğimizin sorumlusu Ferit yoldaş, kahramanca savaşarak şehit düştü.

25-) 11-12 Eylül gecesi, Şırnak Kömür Ocağı yakınında bulunan ve Alihan Tatar'a destek veren bir köye girilerek toplantı yapıldı, yardım edenler uyarıldı ve yardımı keseceklerine dair söz alındı.

26-) 11-12 Eylül gecesi, Kurtuluş Kuvvetleri tarafından Şırnak-Cizre karayoluna pusuya kuruldu. Pusuya düşen panzer tahrip edildi, 2 asker öldürüldü, 2 asker de yaralandı.

27-) 15.9.1985 günü, kontrgerilla, Alihan Tatar çeteleri, Ahmet Biryan çeteleri ve KUK-SE'li olduğunu söyleyen Ömer Hızne çetelerinin ortaklığıyla, Şırnak'ın Tolga köyünden Hareketimizlin sempatisini, dürist ve yurttensev insan Yusuf Süleyman kaçırılarak önce boğuldu, sonra kurşunlandı ve daha sonra kafası kesildi. Başsız ceset Şırnak'ta yapılan muhtarlar toplantısında teşhir edildi, yörede tanınan bir devrimciye ait olduğu biçiminde yalan propaganda yapıldı ve 16 Eylül günü Sıkıyönetim Komutanlığına, ad ve olay verilmeden "üst düzey sorumlusu bir bölücü çete mensubu öldürüldü" şeklinde yalan açıklama yapıldı. Bu vahşet, Şırnak'ta faşist-sömürgeciğin ve uşaklarının içine düştükleri acz ve zavallılığın, aynı zamanda barbarlık ve kan emiciliğinin açık göstergesi oldu.

28-) 21.9.1985 günü, Şırnak'ın Gıllıdır köyünde Devrimci Kuvvetlerle kontrgerilla-çete timi arasında silahlı çatışma oldu. Bir çok çete öldürüldü veya yaralandı.

29-) 22-23.9.1985 günlerinde, Şırnak'ın Sipındarok köyü civarında, Devrimci Kuvvetlerle kontrgerilla-çete timi

arasında birçok silahlı çatışma meydana geldi. Halk içinde 10 vatan haini çetenin öldüğü söylendi. Çatışmalarda düşman püskürtülerek kovuldu. Köy ve alanda denetim kuramayan faşist-sömürgeci çareyi köyü göç ettirmekte ve evleri yıkip yakmakta buldu.

30-) 8.10.1985 günü, Şırnak'ın Avka Masiya köyü civarında Devrimci Kuvvetlerle kontrgerilla-çete timi arasında silahlı çatışma oldu. Çatışmada düşman püskürtülerek, kaçmak zorunda bırakıldı. Çatışmada timin komutanı kontrgerillacı şef Hasan Çalışkan öldürüldü ve 1 çete yaralı olarak esir alındı. Daha sonra çetecilik yapmayacağına söz vermesi üzerine bu kişi serbest bırakıldı. Olayda 1 adet G-3 piyade tüfeği, 6 şarjör, 1 adet G-1 piyade tüfeği, 160 mermi kamulaştırıldı.

31-) 22 Eylül 1985 günü, Şırnak'ın Avyan köyü civarında Devrimci Kuvvetlerle Alihan Tatar'ın çeteleri arasında silahlı çatışma oldu. Çok sayıda çetenin yaralandığı bu çatışmada, Sertaç ve Saadet yoldaşlar son ana kadar kahramanca savaşarak şehit düştüler.

32-) 1 Ekim 1985 günü, Devrimci Kuvvetler tarafından Şırnak'ın Avyan köyüne baskın düzenlendi. Baskında çetecilik yapan Sabri Kabul cezalandırıldı, köyü karakola bağlayan telsiz el konuldu.

33-) 19 Eylül 1985 günü, Uludere polis karakoluna yapılan baskında çok sayıda polis ve bekçi öldürüldü veya yaralandı. Uludere Lisesinden teksir makinası ve daktilo alındı.

34-) 24 Ekim 1985 günü, Uludere'nin Mergeh köyü civarında, Kurtuluş Kuvvetleri tarafından bir panzer tahrip edildi. İçinde bulunan askerler öldürüldü veya yaralandı.

35-) 16 Eylül 1985 günü, Devrimci Kuvvetler tarafından Hakkari merkezde polis karakoluna saldırıldı. Eylemde 3 polis öldürüldü, 1 polis de yaralandı.

36-) 25 Eylül 1985 günü, Çukurca sınır boyunda devrimci milislerin faşist ordu birliklerine saldırısı sonucunda 1 asker öldürüldü, 1 asker de yaralandı.

37-) Ekim 85 ortalarında, Çukurca'da, pusuya kurmaya giden bir askeri birliğe Kurtuluş Kuvvetlerince bir saldırı yapıldı. Olayda çok sayıda asker öldürüldü ve yaralandı. Halk içinde 50 ile 80 arası askerin öldüğü söylendi. Olay faşist-sömürgecilerce gizlendi.

38-) 25 Ekim 1985 günü, Çukurca'da Xabur boyunda, bir faşist ordu karakoluna Kurtuluş Kuvvetlerince bir saldırı yapıldı. Karakolda bulunan 9 asker öldürüldü 2'si de yaralanarak karakol ele geçirildi. Uzakta pusuda bulunan karakolun 34 askeri kaçarak çatışmaya girmeden. Eylemde; 1 adet MG-3 orta otomatik tüfek, 6 adet G-3 piyade tüfeği, 18 adet şarjör, bunlara ait 1000 adet mermi, 4 adet G-3 roketi, 2 adet Smith Wesson tabanca, 2 adet yakıcı lav silahı, 1 adet sırt telsizi, 2 adet el telsizi kamulaştırıldı; bir bavul dolusu gizli talimat ve ordu içi döküman ele geçirildi.

39-) 15 Ekim 1985 günü, Mutki'nin Geyikpınar köyüne yapılan baskında 2 ajan-muhbir öldürüldü ve 4 kişi de yaralandı. Burkişiler, Mayıs ayı başında devrimcileri ihbar etmişler ve şehit düşmelerine yol açmışlardı.

40-) Ekim 1985'de, Erüh'un Keleşa köyünde bir dozer Devrimci Kuvvetler tarafından tahrip edildi.

41-) 18 Ekim 1985 gecesi, Kızıltepe yakınlarında Kızıltepe-Mardin karayoluna Devrimci Kuvvetlerce pusuya kuruldu. Pusuya düşen bir askeri araç tahrip edildi, içinde bulunan askerler öldürüldü veya yaralandı. Peşinden gelen ikinci araçta bulunan askerlerle meydana gelen çatışmada Sait AKSOY yoldaş, kahramanca savaşarak şehit düştü.

42-) 25 Eylül 1985 günü, Diyarbakır-Lice yolunda, devrimci kuvvetler tarafından pusuya kuruldu. Pusuya düşen bir faşist Türk ordusu aracı tahrip edildi. İçinde bulunan 1 astgmen ile 5 asker öldürüldü.

43-) 9 Eylül 1985 günü, Çatak'ın kırsal alanında yurtsever güçlerle, faşist ordu birlikleri arasında silahlı çatışma oldu. Çatışmada 1 asker öldürüldü, 1'i astsubay olmak üzere çok sayıda asker yaralandı. Kahramanca savaşan iki yurtsever çatışmada şehit düştü.

44-) Kasım 1985 başında, Uludere'nin Mijın köyü yakınlarında faşist ordu güçlerinin kendi aralarında meydana gelen çatışmada iki asker öldü, 2 asker de yaralandı. Bu tür olayların her birlikte sıkça olduğu, fakat faşist-sömürgecilerce gizlenmeye çalışıldığı, ordunun dağılmakta olduğu herkesçe söylenmektedir.

45-) Bunların dışında, kapsamını henüz kesin bilemediğimiz, çok sayıda devrimci eylem vardır. En az beş eylemin Dersim'de olduğu, Çermik, Midyat, Sason vb. alanlarda silahlı çatışmaların meydana geldiği bilinmektedir. Bu süreçte yüzlerce propaganda toplantısı yapılmış, yüzlerce çete başı ve muhbir uyarılmıştır.

Devrimci direniş savaşımız, daha kapsamlı ve yoğun eylemlerle sürmektedir. * * * *

Yeni silahlı direnişimizin birinci yıldönümü ve bir yıl boyunca yaşanan kesintisiz savaş ortamı, artık hiç kimsenin inkar edemeyeceği bazı kesin sonuçlar ortaya çıkardı. Bunun en önemlileri, faşist ordu genel karargahının 15 Ağustos 1985 günü yaptığı basın açıklamasında da dile getirildi. Özet olarak şunlar belirtildi: Türk ordusu Kürdistan'da bir savaş yürütmektedir. Uzun tarihi süreç boyunca varolan bir sorun, bugün Türk hakim sınıflarının karşısına PKK (Kürdistan İşçi Partisi) olarak çıkmaktadır. Bu, bir ülkenin ve halkın kurtuluş davasıdır. "Türkiye'nin doğusunda, Irak'ın kuzeyinde ve İran'ın batısında" uluslararası bir sorun ve böyle bir alan yaratılmak istenmekte, daha sonra da bir devlete varılmak amaçlanmaktadır. "Bölücü çeteye" önemli darbeler vurulmuştur, ancak hala önemli bir güce sahiptir, eğitilmiş ve etkin bir güçle karşı karşıya bulunulmaktadır. Bu nedenlerle savaş uzun süre devam edecektir. "Çetenin savaşta devam edeceği" geri çekilmeyeceği veya vazgeçmeyeceği anlaşılmaktadır, vs.

Bütün bunlar ne anlama gelir? Faşist-sömürgeciliğin, PKK'nin yürüttüğü Kürdistan kurtuluş davasını, faşist Türk ordusunun Kürdistan'da yürüttüğü vahşi sömürgeci savaşı ve savaşta büyük zorluklar ve acz içinde bulunan kendi durumunu açıkça itiraf etmesi değil midir?

Artık perde aralanmaktadır. Türk hakim sınıfları Kürdistan'ın egemenlikleri altına almışlar ve onu ülke ve ulus olarak yutmayı amaçlamışlardır. Bu nedenle, gizli gizli gerçekleri kendileri düşünüp tartışmalar da, açık olarak bu varlığını adını ne ağzlarına alıyor, ne de başkalarının almasını istiyorlar. Fakat şimdi açıkça Kürdistan İşçi Partisi'nden ve Türkiye, Irak ve İran'ı kapsayan bir sorundan yürütülen bir davadan söz ediyorlar. Bu, gerçekte olmasa da görünüşte yeni bir durumdur. Türk sömürgecilerinin somut gerçekçi açıkça itiraf etmeleridir. Ciddi savaş yapabilmeleri için faşist-sömürgeciler bu itirafa zorlanmışlardır. Kürdistan'ın ve Kürt halkının düşmanının gerçekçi böyle belirlemesi karşısında, birçok gücün Kürdistan hakkında hala politika belirleyememeleri gerçekçi açıkça dile getirmemeleri anormal değil midir? Yine, sosyal-şovenizmin hala gerçekçi inkar etmeye veya davayı saptırmaya çalışması, gerçekte kraldan daha çok kralcılık ve iflah olmaz, sadakatlı bir usaklık değil midir?

Faşist Türk ordusu Kürdistan'da bir savaş yürütmektedir. Bu sömürgeci savaşın tarihi bir geçmişi vardır. Genelde sekiz yıldan ve özel olarak ise, birbuçuk yıldan beri bu savaşa tüm ordu gücü katılmaktadır. Kıran kırına, karşılıklı misillemelerle, dağda, taşta, gece-gündüz demeden süren bir savaştır bu. Bu savaşta, faşist Türk ordusunun karşısında Kürdistan halkı ve onun öz örgütü olarak PKK vardır. Faşist karargahın, 15 Ağustos günü açıklaması, tam bir savaş bilançosu vererek ve PKK ile savaşmış açıkça söyleyerek bu gerçekçi dile getirmiştir. Düşman dahi gerçekçi böylece açıklamak zorunda kalmış iken, hala Kürdistan'da karşılıklı bir savaşın sürdürüldüğünü, PKK'nin savaşmadığını, PKK'nin savaşa çıkacağını söylemek, gerçekleri bu düzeyde inkar etmeye çalışmak insanlık değerlerinden boşalmış olmak değil midir?

Faşist Türk ordusu, tüm gücünü Kürdistan'daki savaşa sürmüştür. Personelinin dörtte üçü Kürdistan'dadır, motorize birliklerini, tanklarını, topları, uçaklarını, helikopterlerini, herşeyini kullanmakta; dövmekte, sövmekte, asmakta, kesmekte, yakmakta, yıkmakta, bombalamakta, herşeyi yapmaktadır. Fakat bunlara rağmen sonuç alamamakta, tersine acz içinde düşmüş bulunmaktadır. Önemli ve büyük kayıplar vermiş, yorulmuş, yıpranmış, dağılma ile yüz yüze gelmiştir. Onun gerçek durumu, bir yılın sonunda budur. Bu, onun düşmanı olarak bizim bir iddiamız değil, açıkça kendisinin itirafıdır. Yoksa, "çetenin savaşta devam edeceği" anlaşılmaktadır" sözleri başka hangi anlama gelir? Bu, savaktan vazgeçileceği, savaşın sürdürülmeyeceği yolunda taşınan bir umut değil midir? Yoksa faşist-sömürgecileri bu biçimde bilgilendiren bir usak takımı mı vardır? Ajan-provokatörlerden ve "pişmanlık yasasının" sefil baykuşlarından oluşan bu besleme takımı, faşist-sömürgeciliği 15 Ağustos 1984'te nasıl hazırlıksız yakalamışsa, canhavliyle yaptığı "ünlü" tahlilleriyle faşist-sömürgeciliği daha çok uçurumlara götürecektir.

İtiraflar açıkça yapılmaya, gerçekler yerli yerine oturtulmaya başlanmıştır. Usaklar sadakate gölge düşürmeye ne kadar çalışırlarsa çalışsınlar, faşist-sömürgeci düşman açık itirafa zorlanmıştır. Amacımızın propaganda yapmak olduğunu söyleyen faşist-sömürgeci karargah, acaba kendisi başka bir şey mi yapmıştır? Durum sonradan anlaşılmış olacak ki, basın açıklamasının, basın-yayın organlarında adeta geçiriltilmeye çalışıldığı görülmüştür. Kuru asker kafası buna denir. İşte Pentagon'un ve NATO'nun eğittiği generaller takımının gerçek paravan niteliği budur.

.....

Devrimci silahlı eylemlerimiz dikkate incelenirse, geçen üç aylık süre içindeki eylemlerimizin askeri yönünün önceliklere kıyasla daha fazla olduğu görülecektir. Bu duruma faşist-sömürgeciler yolaçmışlardır. Askeri birliklerin yoğun olarak savaşa sürüldüğü bu ortamda, bütün dikkatine rağmen, Kurtuluş Birliğimizin askere darbe vurmadan başka çaresi kalmamıştır. Bilindiği gibi, Kurtuluş Kuvvetleri, faşist-sömürgeci canlilerin hesap sormayı esas almakta, askere yönelik saldırılarda son derece dikkatli davranmaktadır. Yoksa, sürüler halinde savaşa

sürülen Türk ordu güçlerine büyük darbeler vurmak bizim için her zaman ve en kolay olarak yapacağımız eylemdir.

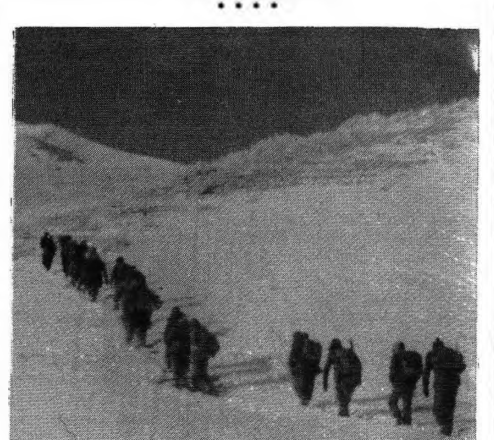
Faşist-sömürgecilerin, tarihlerinden ve ABD emperyalizminin tecrübelerinden aldığı derslerle Kürdistan'da çok yönlü özel bir savaş yürüttüğü bilinmektedir. Bu çerçevede, bahar ve yaz aylarında yüzbinlerce asker sürüler halinde Kürdistan'a sürülmesi, yapılan gözdeği ve vahşi baskılarla korkunc bir pasifikasyon ortamı yaratılmaya çalışılmıştır. Bu yeni işgal hareketine dayanarak "pişmanlık yasasına" ve "köy korucuları" örgütlerine işlerlik kazandırılmaya çaba harcanmıştır. Bununla, başarısız kalan ve dağılmaya yüz tutan resmi ordu güçlerinin kısmen geri çekilebilmesi Devrimci Kuvvetlerin yerel çete güçleriyle uğraşır kılınması, savaşın Kürdistanlaştırılması amaçlanmıştır. ve nitekim sağlanan zayıf gelişmeler içinde bile faşist-sömürgeciler bu amaç doğrultusunda hareket etmeye yönelmişlerdir. Devrimci Kuvvetler için düşmanın bu taktiklerini bozguna uğratmak, dayatılmak istenen komploları boşa çıkarmak, yaratılmak istenen pasifikasyon ve teslimiyet ortamını yırtmak vazgeçilmez bir görev haline almıştır. Gölgelemlerle veya besleme takımıyla uğraşmak yerine esas güçlere, sömürgeciliğin kendisine vurmak her zamankinden daha önemli bir durum olmuştur.

Geçen üç aylık süre içinde faşist-sömürgeci ordu güçlerine ve usak takımına vurduğumuz güçlü darbeler, bu görevleri önemli ölçüde başarmıştır. Faşist ordu birliklerine vurulan darbelerle, yaratılmak istenen pasifikasyon ortamı kırılmaya başlanmış, devrimcilerin önüne sahte hedefler çıkarılması ve savaşın Kürdistanlaştırılması komplosu, önemli ölçüde boşa çıkarılmıştır. Ajan-mills çeteye ve ihbarcı yapıya vurulan güçlü darbelerle ise, bu tür güçlerin örgütlenme çabaları önemli ölçüde başarısız kılınmış, bir çok güç teslim alınarak bu yapılar belli ölçüde dağıtılmış ve dayatılmak istenen teslimiyet ortamı yerle bir edilmiştir. Böylece, "pişmanlık yasası" ve "köy korucuları" kanunlarının uygulanma gücü zayıflatılmış, faşist-sömürgeciliğin dayatmaya çalıştığı bu özel savaş yöntemleri önemli ölçüde işlemez kılınmıştır.

Faşist-sömürgeci düşmanın, insanlarımızı, aşiret ve kabile güçlerini devrime ve devrimci harekete karşı hain çeteler ve ihbarcılar biçiminde örgütleyerek savaştırmaya çalıştığı, bunun için binbir düzensizliğe başvurduğu, zor kullandığı, dayatmalarda bulunduğu, gerçekleştirmeyen vaadler verdiği, savaş süresince mahkumiyetleri "affettiği" açıktır. Bununla kendi güçlerini korumak, savaşı Kürdistan insanları arasında bir olay haline getirmek istemektedir. Bu, vahşi bir oyun, sinsi bir hile, halkımıza dayatılan alçağa bir komplo. Bunun sonucundan yararlanan tek güç, Türk sömürgecileri ve usaklardır. Hangi safta yer alsın olsun ve dürüst Kürdistan insanının bunda hiç bir çıkarı yoktur, tersine ciddi zararlar görmektedir. Ve zaten bunun bilincinde olan insanlarımız, düşmana hizmet etmemek için bir çok yonteme başvurmakta, düşman dayatmalarını etkisiz kılmanın yollarını aramaktadır. Ancak şimdiye kadar harcanan çabalar yetmemekte, başarılı olabilmek için daha aktif direnmek gerekmektedir. İnsanlarımız, düşmanın bu sahtekarlıklarının bilincinde olarak hareket etmeli, düşmanın oyununa gelmemelidir. Dürüst ve onurlu hiç bir Kürdistan insanının yeri, faşist Türk sömürgecilerinin yanı sıra olamaz. Böyle bir yer, Kürdistanlılar için, sadece ulusal ve toplumsal çıkarlarına ters düşmek değil, insanlık değerlerinden de uzaklaşmak olur. Bu vesileyle, bir kez daha, zorla veya çeşitli vaadlerle Türk sömürgecilerinin aldatıldığı güçlere şunları söylemek isteriz: İçine girdiğiniz durum kötüdür, doğru değildir, Kürdistan'ın Kürt halkına ve insanlığa ters düşmektedir. Bu durumunuzu değiştirmek, insan olarak varolabilmek için, kesin bir zorunluluktur. Halkımızın tarihi düşmanlarına, faşist Türk sömürgecilerine hizmet etmekten vazgeçin. Kürdistan Kurtuluş Kuvvetlerine ve halkımıza karşı savaşmayın. Silahlarınızı, sizi aldatan faşist Türk sömürgecilerine karşı kullanın, Kurtuluş Kuvvetlerine katilin ve bu saflarda savaşın. Şunu çok iyi bilin ki, şimdiye kadar işlediğiniz suç ne olursa olsun, bunu ödemek anlamında da, Kurtuluş Kuvvetlerine karşı savaşmadığınız ve halk düşmanlığı yapmadığınız koşullarda sizlere karşı savaşmayacağız, sizlerle bu koşullarda birleşmeye hazırız. Bu konularda düşmanın söyledikleri tam bir aldatma ve yalandır. Ancak devrimciler ve halka karşı savaşmanın sonu yoktur. Kendisine böyle bir yol seçenler ve bunda ısrar edenler halkımızın gücüne ezilip yok olacaktır.

Faşist generaller çetesi Türk ve Kürt halklarının bilimsiz evlatlarını toplayarak, zorla veya "vatani görev" safsatasıyla askere alarak üzerimize sürmekte, daha çok kan akıtmamayı ve büyük yaralar açılmasını istemektedir, böylece yerli ve uluslararası parabalalarının çıkarlarını korumaya çalışmaktadır. Halkımızın bilimsiz evlatları, onlara göre bir sürü çıkarlarını korumanın aracı, bir yemdir. Şimdiye kadar eylemlerimizde faşist ordu yöneticileri hedeflenmiş, asker kanı akıtmamaya büyük dikkat gösterilmişti. Eylemlerimizle ve propagandalarımızla açıklamaya çalıştığımız bu politikamız, asker içinde önemli etki yapmış, karşılıklı çarpışma girmeme ve çarpışma anında silah kullanmama, durumu askerler arasındaki ana eğilim olmuştur. Ama gelişen savaş koşulları, eski biçimin sürdürülmesini artık çok zorlaştırmaktadır, faşist yöneticiler askerleri savaşa zorlamakta, isteksizlik gösterenleri kurşuna dizmektedir. Böylece çarpışmaları ve akıtılan kanın sorumluluğu faşist ordu yöneticilerine aittir. Biz, mümkün olduğu oranda mevcut

politikamızı sürdürmekte kararlıyız. Fazla kan akıtılmasını önlemekte görev halklarımızı ve askerlere düşmektedir. Bu görevlerini yerine getirmek için ana ve babalar evlatlarını faşist generallerin emrine vermemeli, askere göndermemelidirler, zora karşı direnmeli, "vatani görev" safsatasına kanmamalıdır. Halklarımızın bilimsiz ve dürüst evlatları, askere giden gençler, faşist subayların emirleri altında kanlarını boşa akıtmamalı, Kurtuluş Kuvvetlerine karşı savaşmamalı, halka baskı yapmamalıdır. Silahlarını faşist subaylara çevirmeli, firar etmeli, halkla birleşmeli, Kurtuluş Kuvvetlerine katılmalıdır. Onların gerçek yeri ve esas görevi budur. Yaşamlarını anlamlı kılmaları ve sürdürmeleri buna bağlıdır. Kurtuluş Birliğimiz faşist ordu saflarından kaçan her askeri koruma, sahip çıkma ve yaşıtmayı bir görev olarak ele almaktadır ve buna gücü vardır. Bu vesileyle, Kurtuluş Birliğimiz, Türk ve Kürt halklarının dürüst evlatlarını, askerleri, silahlarını faşist subaylar çetesiine çevirmeye, Kurtuluş Kuvvetlerine karşı savaşmama, halklarımıza baskı yapmamaya, firar etmeye ve Kurtuluş Kuvvetlerine katılmaya çağırır.

Yeni silahlı direnişimizin ikinci yılına girerken, hem yöntem, hem de yönelim açısından savaş taktiklerimizde belli bir gelişme ve yenilenme olmuştur. Bu konuda harcadığımız yoğun çabalar başarılı sonuçlar vermeye başlamış, böylece geleceğin büyük gelişmelerinin önü açılmıştır. Deneme düzeyinde uyguladığımız geceli-gündüzlü savaşa ve pespeşe bir çok çarpışmayı içine alan eylemler yapma yöntemi düşmana önemli darbeler vurmuş, onu şaşkına çevirmiş ve başarılı sonuçlar vermiştir. Geçen üç aylık süre içindeki eylemlerimizde bu görülmektedir. Yine yoğunlaşmış güçlerle belli alanlarda düşmanın üzerine yürüme taktiği, düşmana önemli darbeler vurmakta ve önemli devrimci sonuçlar ortaya çıkarmaktadır. Ağustos'tan beri Şımk alanında yürütülen mücadele bunun açık bir örneğidir. Bu alanda yürüttüğümüz savaş, faşist sömürgecileri ve usaklarını şaşkına çevirmiş, çaresizlik içinde kudurtmuştur.

Böyle bir yenilenmeyle, geçen süreçte yürüttüğümüz savaşınisiyatifi tamamen elimize geçirerek önemli gelişmelere yolaçmıştır. Bunun daha da geliştirilmesi, 15 Ağustos ruhuna uygun olarak, ondan daha ileri gelişmelere ulaşmayı doğuracaktır. Şimdiden kitleleri eyleme geçirme, onları yönetme ve bir egemen güç olarak ortaya çıkma durumları ciddi bir biçimde gelişmektedir. Bu, faşist Türk sömürgeciliğinin pratik yenilgisinin parça parça ortaya çıkması, nihai yenilgisinin ise yaklaşmakta demektir. Sekizinci mücadele yılında PKK, zaferi müjdeleyecek duruma ulaşmaktadır.

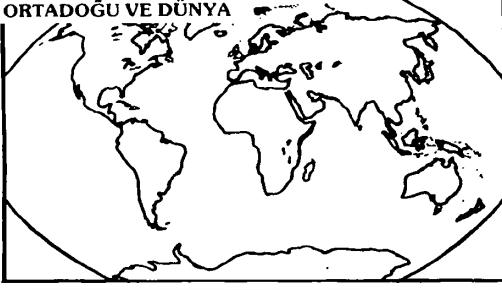
Ciddi bir siyasal yenilgi almış olan düşmanımız büyük bir korku, şaşkınlık ve çaresizlik içindedir, özel savaş yöntemleri bir bir boşa çıkarılmakta, pratikte iş yapamaz hale getirilmektedir. Halkımız, çeşitli biçimlerde yaşadığı mücadele deneyleriyle ve düşmanın durumunu görerek şimdi daha bilinçli kalkmakta ve mücadeleye sarılmaktadır. Yeni savaş taktiklerimiz başarılı sonuçlar vermiş, bizi zaferden zafere götürücü savaş taktiklerini ortaya koymuştur. Burada en önemli görev yine devrimciler düşmektedir. Savaş deneylerini iyice irdeleyerek, onlardan en ileri sonuçları çıkararak yeni mücadele ve örgüt biçimlerini bulma, çalışma tarzlarını geliştirmeye daha etkin bir uygulamaya yönelme görevi vardır. Bu görev, başarıldıkça ulusal kurtuluş mücadelemiz ve devrimci savaşımız önemli boyutlarda gelişecektir. Kurtuluş Birliğimiz, bu görevleri başarma, ileri gelişmelere ulaşma, halkımızın gücünü ortaya koyma yolunda üzerine düşeni büyük bir fedakarlık ve cesaretle yerine getirecektir. Örgütümüz ve halkımız zafer yolunda artık emin adımlarla ilerleyecektir.

***Kahrolsun Faşist Türk Sömürgeciliği ve Ajan-Mills Usak Takımı!**

***Yaşasın Kürdistan Bağımsızlık ve Özgürlük Mücadelesi!**

***Yaşasın PKK-ERNK-HRK!**

ORTADOĞU VE DÜNYA

1985 yılı dünyamızda önemli bir çok gelişmeyi de ortaya çıkaran bir dönüm noktası oldu. İki sistem arasında kızışan çelişkilerin yanı sıra ulusal kurtuluş hareketlerindeki gelişme daha da boyutlandı. Afrika'da, Asya'da, Ortadoğu ve

Latin Amerika'da emperyalizme ve gerici rejimlere karşı başkaldırıların artarken, bağımsızlığını kazanmış birçok ülke de ileri doğru gelişimini sürdürdü. Tabi, bu aynı zamanda şiddetli bir mücadeleyle birlikte yürütüldü.

EMPERYALİZM VE SOSYALİZM GÜÇLERİNDEKİ GELİŞMELER

Emperyalizmin azgın temsilcisi Reagan'ın şahsında somutlaşan, şiddetle bastırma ve ezme taktiklerini elini uzatabildiği her yerde uygulamak isteyen ABD, Latin Amerika'dan Ortadoğu'ya, hatta sosyalizmin ilerlerine varana kadar müdahalelerini geliştirerek, bu yılı kendi hanesine zafer yılı olarak geçirmeye çalıştı. Başta Latin Amerika olmak üzere, Asya'da, Afrika'da, Ortadoğu'da gelişen her halk hareketinin karşısına çıkan ABD, CIA eliyle karşı-devrimci planlarını uygulayarak, gelişmelerin önüne geçme çabasını sürdürdü. Avrupa emperyalistlerini de bu yönde harekete geçirmeye çalışan ABD, bazı konularda amacına ulaşmışsa da, yine de aralarında var olan çelişkileri gidermeyi başaramamıştır. Avrupa emperyalistleri ile ekonomik çelişkilerinin yanı sıra, pratik tavır gerektiren birçok konuda da anlaş-

yunca, Polonya'da, CIA'nın oyunları büyük oranda boşa çıkarılırken, sosyalist ülkelerin bazı iç zayıflıklarının giderilmesi konusunda da adımlar atılmıştır. SSCB'de rüşvete, yolsuzluğa ve alkole karşı açılan mücadelede bazı sonuçların elde edildiği de söylenebilir. Bunun adım adım diğer ülkelerde de geliştirilmek istendiği gözlenmektedir. Ama dış siyasette var olan eksikliklerin bir bütün olarak ortadan kaldırıldığı söylenemez. "Barış içinde birarada yaşama" politikasının sürekli önde tutulması, emperyalizmle uzaşma eğiliminin ağırlığını devam ettirmesi mevcut zayıflığın devamını göstermektedir. Emperyalizmin, sosyalizmin ilerlerine kadar vardığı müdahaleleri karşısında, açık ki, mevzilerin korunması ancak kararlı ve tavizsiz bir mücadelenin yürütülmesi ile mümkündür.

mazlıkları devam etti. 84 yılında yoğunlaşan ve 85 yılı boyunca da devam eden nükleer silahların, Avrupa'ya yerleştirilmesinde ABD'nin planları uygulandı. Bazı Avrupa ülkelerinin bu konuda tam uyumadıkları gözlemlenirse de, aynı noktada uzaşmaya varmakta gecikmedi.

Yunanistan, NATO içerisinde "söz dinlemeyen" ve emperyalistlerin ortak bir çok çalışmasına (askeri tatbikat vs.) katılmayan ülke konumunu devam ettirirken, ABD'nin komploları da bu alan üzerinde daha fazla yoğunlaşmaya başladı. Buna PASOK yönetiminin aldığı bazı ekonomik tedbirlerin halk kitleleri tarafından tasvip görmemesi de eklenince 85 güzü, Yunanistan'da şiddetlenen gösterilere ve hatta yer yer çatışmalara sahne oldu.

Birçok Avrupa ülkesinde, işçilerin eylemliliği, 85 boyunca da devam etti. İngiltere, yine çatışmaların şiddete kadar vardığı alan durumunu korurken, Almanya, Belçika vd. bazı Avrupa ülkelerinde -başta maden işçileri olmak üzere- birçok greve ve gösteriye tanık olundu.

Sosyalizm güçlerinde de önemli gelişmelerin ortaya çıktığı yıl bo-

85 yılında yeniden yoğunlaşan barış çabaları, ABD'nin yıldız savaşları planı ile daha da boyutlandı. Nükleer savaşın yanı sıra, sınırlı bir yıldızlar savaşı projesinin de ABD tarafından geliştirilmesi, insanlığın yaşamını artan oranda tehdit ederken, emperyalizmin saldırganlığını önlemenin tavizler vererek gerçekleştirmeyeceğini de bir kez daha ortaya çıkardı. Barışın sürekli güvenilmez tarafı olan ABD, körüklediği savaş ortamı ile, sosyalizmi daha fazla tavize zorlamak istemektedir. Sosyalizmin bunun bilincinde hareket etmesinin gerekliliği bugün daha açık olarak ortaya çıkmıştır. Bu yılın önemli olaylarından biri de kuşkusuz, SSCB-KP başkanı, M. Gorbaçev ile ABD devlet başkanı R. Reagan arasında Cenevre'de gerçekleştirilen barış görüşmeleri doruğudur. Barışın gerçekleştirilmesinde bu görüşmeye fazla ümit bağlanmamakla birlikte, her iki sistemin de belli nedenlerle böyle bir görüşmeyi çıkarlarına uygun buldukları açıktır. Sosyalizmin bu görüşmeye bir nefes alma olarak yaklaşması ve barışın güvensiz tarafına karşı tavizsiz bir politikayı sürdürmesi, sosyalizm açısından bu doruğun yararlarını ortaya çıkarabilecekler.

BİR YILI DAHA GERİDE BIRAKIRKEN DÜNYAMIZIN DEĞİŞEN ÇEHRESİNE BİR BAKIŞ

LATİN AMERİKA'DA YÜKSELEN GERİLLA MÜCADELESİ

Latin Amerika'da yaşanan bir çok olay, yıl boyunca dikkatlerin bu alanda toplanmasına yol açarken, şiddetli çatışmaları da birlikte getirmiştir. ABD, arka bahçesi olarak görmeye alıştığı bu kıtada, aleyhine gelişmelerin ortaya çıkması karşısında daha da çılgınlaşarak, birçok komployu gündeme koyarken, CIA'nın faaliyetlerine daha da ağırlık vermiştir.

Küba'nın üzerinde öteden beri yürüttüğü komploların tutmadığını gören ABD, yıl boyunca saldırılarını Nikaragua üzerinde yoğunlaştırdı. Tüm çabalarına rağmen, Nikaragua'nın bağımsız gelişimini engelleyemeyen ABD, içerde karşı-devrimcileri kıskırtarak, bunları eğitip, rejime karşı saldırtmaya başladı. Honduras sınırında üslenen bu birliklerin tüm teçhizat vb. ihtiyaçlarını karşılayan Reagan yönetimi, aynı zamanda CIA eğitmenlerini de göndererek, halk düşmanı bir temelde yetiştirilmelerini sağladı. Kontrolar olarak da nitelendirilen bu karşı-devrimci birliklere milyonlarca dolar harcayan Reagan, bu faaliyetlerini ABD Kongresine ve Temsilciler Meclisi'ne de onaylatarak, daha pervasız bir sal-

dırma girişti. Açıkta Nikaragua'ya müdahalelerde bulunacağını ilan eden Reagan, Sandinist yönetimin bağımsız gelişimini engellemek istemektedir.

ABD'nin bu politikasına karşı, Nikaragua'nın Sandinist yönetimi de içte ve dışta güçlenmesini sürdürmektedir. Karşı-devrimcilerin saldırılarına karşı yeni önlemler geliştirilirken, dışta ise bir dizi dip-

ederек saldırı gücünü arttıran mevcut yönetim, yeni manevralara başvurarak bu amacını gerçekleştirmek istedi. ABD'nin de aktif desteğini alan bu plan, sert rejimlerin yerine daha yumuşak görünümülü hükümetleri işbaşına getirerek muhalefeti etkisiz kılma girişimidir.

El Salvador gerilla mücadelesinin önemli bir aşamaya geldiği bilinmektedir. Zafere giderek daha da yaklaşıldığı gözlemlenmektedir. Sonucun alınmasını engellemek için başta ABD ve Duarte rejimi olmak üzere, Avrupa'nın da devrimi tıkamak için yoğun çaba sarfettiği görülmektedir. Avrupa'nın, daha sinsi olarak yürüttüğü faaliyetlerinin önemli bir tehlike oluşturduğunu inkar edilemez.

Yoğunlaşan saldırı ve devrimi tıkama çabalarına karşı, FMLN önderliğinde yürütülen savaşta, gerilla mücadelesinin yeniden şiddetlenmesi ile cevap verildi. Bu açıdan 1985 yılı boyunca yürütülen devrimi tıkama çabalarının önemli oranda etkisiz kaldığını, ama henüz tehlikenin geçmediğini de belirtilebilir.

Latin Amerika'nın diğer ülkelerinde de 1985 yılında bir çok değişiklikler ortaya çıktı. Borç yükleri daha da artan bu ülkelerin, içte artan yoksullaşmaya paralel olarak, kitlelerde mevcut rejimlere karşı muhalefet de boyutlandı.

Başta Arjantin olmak üzere, Peru, Bolivya vb. ülkelerde sosyal-demokrat yönetimler hükümete getirilirken, şiddetlenen halk muhalefetinin önüne de, böylece engeller çıkarılmak istendi. 85 yılı boyunca böyle pespeşe iktidara, benzer yönetime getirilmesi, açık ki böyle bir amacı da taşıyordu. Şiddetle önlenemeyen halk muhalefetine karşı, daha yumuşak yöntemler politikası, yani papaz politikası ile mücadele etme çıkarıldı.

AFRİKA'DA HAREKETLİ BİR YIL YAŞANDI

Pespeşe bir çok darbenin yapıldığı Afrika ülkelerinde, önemli bir gelişme de ırkçılığa ve emperyalizme karşı mücadelenin yükseltilmesidir. Her yıl bir çok askeri darbenin geliştiği dünyamızın bu siyah kıtasında, emperyalizmin saldırı ve komplolarına yeni biçim kazandırılma çabalarının yanı sıra, işgal hareketlerinin geliştirilmesi de en fazla başvurulan yöntemler olarak ortaya çıktı.

Kıtanın Kuzey'inde ve Güney'inde zaman zaman şiddetlenen ve hızını günlerce sürdüren çatışmalar yaşanırken, Doğu'su ile Batı'sının da bu durumdaki kendini kurtarmadığını görmekteyiz. 85 yılı boyunca kıtada ortaya çıkan diğer bir önemli sorun da kuşkusuz açık sorundu. Binlerce insanın açlıktan yüzbinlercesinin hastalıklardan muzdarip olduğu geçen yılda da, açık sorunu yeni önemli bir konuyu oluşturdu. Tabii ki, bunun temelinde yatan, emperyalist hegemonyacılığın hala derin izlerini varlığı ve ekonomik gelişme olanaklarının da böylece tıkalı olmasındır.

Darbeler ve açık sorunu bir yana, özellikle de kıtanın Güney'inde ortaya çıkan gelişmelerin büyük yankılar uyandırdığı gerçeğini hep birlikte yaşadık. Angola, Namibya ve G. Afrika sahalarında meydana gelen gelişmeler belli başlıları olarak ele alınabilir.

Güney Afrika ırkçı rejimi, bir yandan içerde ırkçılığı ve baskıyı yoğunlaştırırken, diğer yandan ise, dış

saldırılarına devam etti. Namibya'nın işgali ardından Angola topraklarına kadar uzatılan müdahale daha da genişletilmeye çalışıldı. SWAPO gerillalarının ezme amacıyla girişilen bu işgal hareketi, Angola'yı zayıf düşürmek maksadıyla, Angola içlerine kadar devam ettirilerek sonuç alınmak istendi. Güney Afrika rejiminin pespeşe bir kaç saldırı teşebbüsü olmuştur da, Angola topraklarında fazla ilerleme olanağı bulamamıştır.

Angola'da UNITA karşı-devrimcilerinin saldırılarına da yer yer sızanlanmakla birlikte, fazla bir varlık gösteremediklerini de gördük. Yine G. Afrika ordularının desteği ile de yürütülen bu saldırılarda arzu ettikleri sonuca ulaşamadılar.

85 yılı başında önde gelen 4 siyah liderin, G. Afrika polisi tarafından öldürülmesi ardından başlıyan kitle gösterileri, tüm bir yıl

boyunca varolan hızıyla sürdü. ırkçı rejimi iyiden iyiye sarsan bu gösteriler, uluslararası alanda da geniş yankılar uyandırdı. Rejimin tüm şiddetle ezme çabalarına rağmen, bir türlü önüne geçemediği kitle gösterileri şiddetle çatışmalara da yol açarak, varlığını güçlü bir biçimde devam ettirmektedir. Uluslararası alanda daha da teşhir olan ırkçı rejime karşı, yerli halkın mücadelesine destek daha da arttı.

ırkçı rejimin işgali altında bulunan Namibya'da da çatışmalar yıl boyunca varlığını korudu. G. Afrika rejiminin modern ordu güçlerine karşı sürdürülen Namibya mücadelesi önümüzdeki yılda da gelişme gösterebilecektir.

Darbeler kıtası da diyebileceğimiz Afrika'da, başsız birçok darbe girişiminin yanı sıra, birçok ülkede de bu vasıta ile yönetimde değişiklikler ortaya çıktı.

ASYA DERİNDEN İLERLEYEN SESSİZ KITA

Asya kıtasında da benzer bir çok gelişmenin ortaya çıktığını söyleyebiliriz. Hindistan iç çelişkilerin en fazla yoğunlaştığı alan görünümü kazanırken, Tamiller ve Signaller arasındaki çatışmaya sahne olan Sri Lanka'da da çelişkiler daha da kızıştı. Pakistan, Bangladeş ve Filipinler'de de mevcut yönetimlere karşı yer yer çatışmalara da giren muhalefet, gelişimini sürdürdü.

Geçtiğimiz yıllarda, Indria Gandhi'ye karşı bir komplo düzenlemeye kadar varan Sih'lerin saldırıları, CIA'nin aktif desteğiyle de sonuç almaya yöneldi. Fakat yönetimin içinde bulunduğu durum ve halkın emperyalistlerin kışkırtmasına fazla itibar göstermemesi sonucu yıl sonuna doğru Sih ayaklanmaları etkisini daha da yitirdi.

Pakistan'da üslenerek, Afgan yönetimine karşı CIA güdümlü saldırılarını sürdüren "islam mücahitleri" önemli oranda güç yitirmelerine karşın, yer yer de olsa karşı-devrimci saldırılarını yürüttüler. ABD'den Türkiye'ye kadar, tüm bir gericiğin desteklediği Afganlı gericilerin hareketlerinin başarıya ulaşma şansları görülüyorsa da, rejimin sağlıklı yürümesi hala bir tehlike olarak bulunmaktadır.

Vietnam, Kamboçya sahasındaki gelişmelerin seyrine baktığımızda, sosyalizm lehine önemli kazanımları da görmekteyiz. Hala açılması gereken sorunlar olmakla birlikte, ileri bir mesafenin katedildiği de bir gerçektir. Tayland'ın Kamboçya yönetimine karşı, gericilere desteğini arttırmasına rağmen, yıl içinde meydana gelen bir çok çatışma neticesinde büyük oranda gerilettilerek, etkisiz duruma getirildiler.

Türk Sol'u Mu, 12 Eylül Sol'u...

Baştarafı sayf: 3'te

bine çıkarılıyor, devrimcilere karşı savaşmak için kontr-gerillaların sayısı, 1500 daha artırılıyor, bir dizi yeni yatırım yapıyor, orduya yeni modern araç ve gereçler alınıyor, milyarlarca lira harcanarak sınırlar ışıktandırılıyor; tüm bu kadar tedbir niçin alınıyor? Açık ki bu teslim olmuş şefler için değil, yükselen Ulusal Kurtuluş Mücadelemize karşı geliştiriliyor. "PKK dağılıyor" feryatları arasında, Süleyman alçağı, Partizan ve diğer güçlerin yürüttüğü demogojiler, bizzat kendi faaliyetleriyle yalanlanmaktadır. Kendisine "sol" diyen bu güçler, provakatörlerin ve TC'nin aleti haline gelmekten kurtulmalı ve onların geliştirdiği safsatalara itibar etmemelidirler. Ama, "biz yine de TC ve 'Genç Kemalistler'in' yanına da yer alacağız" diyorlarsa, bu onların bileceği bir iştir. Ama unutulmamalı ki, halkımıza karşı işlenen suçların hesabı er veya geç verilecektir.

Eğer bu güçler gerçekten ciddi-lerse, bir nebze bile olsa devrime katkıda bulunmak istiyorlarsa, biraz dönüp kendilerine ve faaliyetlerine bakmalıdırlar. Kimlerin çizdiği çizgi üzerinde yürüdüklerini, ve bununla da neye hizmet ettiklerini; mevcut durumları ile cuntanın sıradan bir işbirlikçisi olma konumundan öteye gidemediklerini iyi görmelidirler. Ama illahi de devrime düşmanlıkta ısrarlı olduklarını söylüyor; Kürdistan halkının bağımsızlık ve özgürlük mücadelesine sırf efendilerinden dolayı karşı çıkacaklarını ve 12 Eylül ruhunun sol içindeki uzantıları olmaya devam edeceklerini belirtiyorlarsa; halkımızın da bu konuda sessiz kalmayacağını çok iyi bilmek ve kavramak durumundadırlar. Cuntanın yaydığı ve

Ortadoğu, çelişkiler yumağı olma durumunu sürdürürken, çok yönlü gelişmeleri de bu süreçte yaşadı.

İran-Irak savaşı, adeta bölgenin çare bulunamayan yarası olarak kanamaya devam etti. Bu süreçte ne İran'ın, ne de Irak'ın kesin sonuca gitme gücünde bulunmadığı daha net bir biçimde açığa çıktı. Yıl boyunca zaman zaman hava bombardımanı, karşılıklı top atışları ve yer yer de piyade çatışmaları ile süren savaş, iki taraftan da kayıplar almaya devam etti.

Bölgenin önemli bir sıcak noktası da Akdeniz'in doğu kıyıları diye de tabir edebileceğimiz alandır. İsrail, birliklerini Lübnan'dan geri çekmek zorunda kalırken, Lübnan, biraz daha istikrara kavuştu; Filistinlilerde ise mevcut ayrışma devam etti. Arafat, Mısır, Ürdün vb. gerici Arap devletleri ile işbirliğini geliştirip, uzlaşmanın zeminini güçlendirmeye çalışırken, radikal Filistin güçlerinde ise, sonuç alıcı bir gelişme istenilen düzeyde ortaya çıkmadı. Şii Emel Hareketi ile Ara-

ORTADOĞU ÖNEMİNİ DEVAM ETTİRDİ

fat yanlıları arasında meydana gelen çatışmalar, bu gelişmelerin sonucu olarak ortaya çıkmışsa da, fazla büyümekten uzlaşma sağlanmıştır.

Lübnan ilerici güçlerinin birlik oluşturma çabaları da yine yaz ve güz aylarında yoğun bir biçimde yaşandı. Zaman zaman meydana gelen çatışmalar, bu birliğin önünde ciddi engeller oluşturmaya da güçlü bir yönetimin oluşmasını önemli ölçüde aksatmaktadır. Suriye yönetiminin aktif desteği ile de sürdürülen birlik çabaları, yılın sonunda biraz daha artırılan tedbirlerle uygulanma zemini genişletilmiştir. Gelişmelerin, daha çok ilerici güçler lehine olduğunu, yine meydana gelen olaylardan açıkça gördük. İsrail'in çıkmazının derinleşmesi ve gücünü çekmek zorunda kalması, ilerici güçlerin yoğun mücadelesi sonucu gerçekleşmiştir. Denilebilir ki, hala yer yer çatışmalar ortaya çıksa da, Lübnan sorununun ilerici radikal güçler lehine bir çözüme ulaştığı ve bu konunun önümüzdeki dönemde de devam edeceği gö-

rülmektedir.

82 Haziran saldırısının ardından, önemli bir toparlanma gerçekleş-tiremeyen Filistin hareketi de önemli bir süreci yaşadı. Bir yandan ülkeden uzak olmanın getirdiği zorluklar diğer yandan Arafat, Suudi, Mısır, Ürdün vb. eliyle geliştirilmek istenen teslimiyetçi çözüm dayatmaları, hareketi önemli güçlüklerle karşı karşıya getirdi. Mevcut durumda bu güçlüklerin daha da arttığı görülmekle birlikte, bunlardan güçlü bir çıkışın sağlanması koşullarının var olduğu da açıktır.

Bu gelişmelere bağlı olarak gerici Arap devletlerinin birlik çabaları da ortaya çıktı. Ağustos ayında gerçekleştirilen, Kazablanka Arap Zirvesi, radikal ülkelerin boykotu ile işlemez kılındı. Ama bu çabaların henüz terk edilmediği de görülmektedir. İslam Birliği vb. adları altında bu çabaların daha değişik düzeylerde yürütüldüğü de bilin-

85'İN 86'YA BIRAKTIĞI UMUTLAR

1985 yılında bir bütün olarak dünyamıza baktığımızda, önemli olayların yaşandığını görüyoruz. Bir kısmı 85'te önemli oranda çözümlenmekle birlikte, bir çoğu da yükünü 86'ya devretmiştir. Bu sorunların önemli bir bölümünün bu yılda da çözüm bulamayıp, önümüzdeki diğer yıllara aktarılacağı açıktır.

Emperyalizm kısa sürede lehine çözümlere ulaşmak isterken, bunun için de direkt müdahalelerden askeri eylemlere kadar bir çok yöneme başvururken, ulusal kurtuluş hareketleri ve sosyalizm güçlerinin de daha da sonuç alıcı bir duruma gelmelerinin gerekliliği fazlasıyla

mektedir.

Akdeniz'in doğu kıyılarında giderek soğuk bir rüzgar esmeye başlarken, Basra Körfezi çevresinde ise, sıcak ortamın daha da şiddetlendiği bir süreci yaşadık. Bundan sonra da, ağırlığı Kürdistan'da olmak üzere bu alanda sıcaklığın daha da artarak, çatışmaların kızışacağı görülmektedir.

Akdeniz'in diğer bir sıcak alanını ise, Libya oluşturmaktadır. ABD'nin saldırı ve müdahale tehditlerine karşı Libya halkının ve yönetiminin kararlı bir tavır sergilediği, yıl boyunca açığa çıktı. Yeni yıla yaklaştığımız bir dönemde mevcut çelişki daha da artış gösterdi. Bu karşılıklı söz düellosunun yanısıra, çeşitli tehditler biçiminde de sürdü.

Kuşkusuz bölgenin önemli bir odağını da Kürdistan oluşturmaktadır. Faşist cuntaya karşı gelişen ulusal kurtuluş mücadelesi, 1985 yılını zafer yılı haline getirerek, önemli kazanımlar elde ederek, yılı zafer hanesine kar olarak işlemeyi başarmıştır.

açığa çıkmıştır. Önümüzdeki dönem bu çatışmaların derinleşerek varlığını daha güçlü ortaya koyacağı bir dönem olacaktır.

Açık ki bu çatışmalı ortamın sosyalizm lehine sonuçlanması, her bölge ilerici-devrimci güçlerinin omuzlarına düşen bir görevdir. Bu görevin içinde yaşanılan şartlar ve koşullar açısından büyük bir önem arzettiği de tüm gerçekliğiyle ortadadır. O halde, 86 ve daha sonrası yılları dünya devrim güçlerinin lehine, zafer yılları haline getirmek devrimci görevlere daha sıkı sarılmakla mümkündür. Kaldı ki, başarılı olmanın koşulları da mevcuttur. ★

diğer benzerlerinin bu yaptıkları ile 12 Eylül'ün uzantısı durumuna geldikleri ve haklı olarak da 12 Eylül solu olarak adlandırılmaları gerçeği daha da kanıtlanmamakta mıdır? Türkiye devriminin bugün sahip çıkması gereken yüzlerce şehidi, onbinlerce tutuklusudur. İşte bunlara sahip çıkılmalı, bunların anıları için biraraya gelinmeli, bunlar için 6'lı, 12'li birlikler oluşturulmalıdır diyoruz. Ama bu güçlerde bırakalım böylesi bir çabayı, direnişi yükselten Partimize karşı yoğun bir saldırı yürütüldüğünü görmekteyiz.

12 Eylül ruhunu, şahsında somutlaştıran tasfiyeciler, halkımız bugün daha iyi tanımaktadır. Yürütülmek istenen tüm iğrenç faaliyetlerin anlamı iyi bilinmektedir. Ne bazı çevreleri buna alet etme çabaları, ne de faşist cuntaya, Avrupa sosyal-demokrasisine sığınma girişimleri, bu gerçeklerin açığa çıkmasını önleyemez. "Zamanı gelmemiştir, provakasyondur" diyerek silahlı direniş mücadelesine saldırmakta bu güçleri kurtarmayacaktır. Teslimiyetin, ihanetin, SHP, DSP kuyrukçuluğunun bugün ne anlama geldiği ve bu faaliyetlerin nasıl yürütüldüğü çok iyi bilinmektedir. Teslim olmuş ve tüm varlıklarını 12 Eylül rejiminin gereklerine uymada gören şefleri artık hiç bir şeyin kurtaramayacağı da artık iyi görülmelidir. En başta kendi tabanlarının yakalarına yapışarak hesap soracakları, çarçur edilmek istenen ve önemli oranda başarılı olan devrimci-direnici özü korumak isteyecekleri açıktır.

Bu noktada akıllı sola ve dürüst ögelere önemli görevler düşmektedir. Teslim olmuş şeflerine karşı durularak, etkisiz kılınmaları sağlanmalıdır. Hainlere, işbirlikçilere ve provakatörlere değil. Halkımızın direnici öz evlatlarına sahip çıkılmalıdır. 12 Eylül faşist rejiminin

yarattığı tasfiyeciler sol'un neye hizmet ettiği ve saldırıları devrimci-direnici mücadelesine karşı yürüttükleri iyi görülerek, yalnız bırakılmalı ve oyunlarına gelinmemelidir. Ulusal Kurtuluş Mücadelemize ve önderliğine karşı yürütülen saldırılardan el çekerek, dürüst bir tavır takınmalısınız. Bu, aynı zamanda, Mahirlerin, Denizlerin, Kaypakayaların anılarına sahip çıkmanın da bir gereğidir. Bugün daha da açığa çıkmış olan bu gerçekler karşısında dürüst tavır takınmak, aynı zamanda devrime ve halklarımıza karşı sorumluluğun da yerine getirilmesidir.

PKK'ye karşı yürütülen düşmanca faaliyetlerin, kimlerce geliştirilmek istendiğini, dürüstüm diyen her öge, bugün daha iyi görmektedir. Birkaç provakatör hainin yaşamını kurtarma adı altında, nelerin geliştirilmek istendiği, PKK düşmanlığının nasıl körüklendiği bilinmektedir. İşte tüm bunlar karşısında akıllı sol'a bir kez daha sesleniyoruz: Tasfiyeciler saldırılarına alet olmayın, yükselen direniş mücadelesiyle dostluğunuzu sürdürün ve bunların tüm oyunlarını boşa çıkarın. Siz mücadelemize dost olduğukça, bizden de dostça yaklaşımı göreceksiniz. Şu iyi bilinmelidir ki, sahip çıkılması gereken devrim uğruna kanlarını korkusuzca akıtan şehitlerimizdir; yoksa TC'nin beslemesi ajan-provakatörler değildir.

Halkımız, bugün ihanetçileri çok iyi tanımaktadır. Eğer bu güçler alçakça komplolara başvurarak saldırılarını devam ettirirlerse, ulusal kurtuluş mücadelemizi ve kendimizi savunmak için her yöntemi kullanarak mücadelemizi devam ettireceğiz. Kutsal bağımsızlık ve özgürlük mücadelemize yönelen her türlü saldırının karşısında durmasını ve cevabını vermesini bileceğiz. Düzenlenmek istenen alçakça

komplolarla halkımızın kutsal davası boğulmak ve böylece yeniden tarihe gömülmek istenmektedir. Geliştirilmek istenen bu ihanetin üzerine, halkımızla birlikte her şeyimizi seferber ederek gideceğiz. Hiç kimse ihanetin affedilmesini beklememelidir. Yıllardır, hainlerden ve işbirlikçilerden halkımızın çektiği acı iyi bilinmektedir. Bugün de bu acılar yeniden tattırılmak istenmektedir. İşte böylesi bir ihanet hiç bir biçimde af edilmeyecek ve gerekli karşılığı mutlaka verilecektir.

Devrimcilere değil, provakatörlere sahip çıkılarak, PKK'yi yıkma faaliyetleri geliştirilecek ve bunun için de her türlü yol mübah kabul edilecek; ama bunun karşısında halkımız da kendisini savundu mu kıyametler koparılacak. Açık ki, bu kabul edilir bir durum değildir. Bu güçler nasıl sonuna kadar saldırma, komplolar geliştirme özgürlüğünü kendilerinde görüyorlarsa, halkımız da, bunun karşısında kendini koruma özgürlüğüne sahiptir. İhanetin yaptığı hiç bir şey yanına kâr olarak bırakılmayacak ve geliştirilmek istenen alçaklığın üzerine gidilecektir. Hiç bir demogojinin, hiç bir bağırsız böylesi bir görevi yerine getirmekten halkımızı alıkoymayacağı ve girilen ulusal kurtuluş savaşı yolunda emin ve güçlü adımlarla ihanetle hesaplaşarak, suçunun karşılığı sorularak yürüneceği çok iyi kavranmak ve bilinmek durumundadır. Hala bazı beyhude beyinler, bu gerçekleri kavramakta zorluk çeker ve alçaklıklarını sürdürmede 12 Eylül rejiminin şeflerini geride bırakarak, halkımızın üzerine gelmeye devam ederlerse, bu gerçekleri halkımızın bir kez daha da olsa kafalarına, ama bu defa silinmemecesine kazıyacağını belirtiyor ve bu güçleri uyarıyoruz. Halkımıza, Partimize, silahlı direniş mücadelemize saldırmaktan vazgeçin! ★

KÜRDİSTAN MERKEZİNDEN DEVRİMCİ EYLEMLER YÜKSELİYOR

15 Ağustos 1984 atılımı, 1980 faşist darbisiyle Kürdistan'da oluşturulmuş istenen suskunluğun, faşist-sömürgeci zora dayalı yasallığını, yurtsever-devrimci güçlere egemen kılınmış istenen ihanet havasının en aşikar şekliyle bozulması ve bunun faşist-sömürgecilerce yarattığı gâşıklık ve hezimette çok daha güçlü bir temelde ulusal kurtuluş mücadelesinin gelişim koşulu olmuştur. 15 Ağustos hamlesi; netleşen çelişkilerden dolayı ülkenin her yanında benzer itici propaganda ve eylem etkisini yapmıştır. Açıkçası, 15 Ağustos direnişin ve isyan çağrısı olmuştur. Bu çağrı, çağırının öncülüğünü yapan devrimci itici güç olurken, bütün yurtsever halk güçlerinde de silkinis, umut ve hareketlilik olmuştur. Bunun bir anlamı da PKK önderliğinde ulusal kurtuluş direnişinin bütün ülkeyi kapsayacak olanaklara kavuşmasıdır.

Direniş, direniş olacaksa bütün ülkeyi, bütün toplumu kapsamalıydı. Öyle ki bütün dağlarımız savaş alanı olmalı, mücadele, mücadele suşamış bütün yurtsever halk kesimlerini kapsamalı, "her köy bir direnme kalesi, her köy yurtsever bir nefer olmalıydı."

İdeoloji-politikasından, örgütlenmesinden, taktiklerine kadar direniş ve eylem olan PKK, tamamen bu gerçeklerle direniş içinde gelişme ve bir "halk yaratması" temel almıştır. Taktiklerini böyle bir gerçeklikle hayata geçiren PKK, her türlü zorluk ve ihanet engellerine karşın, görülmeyen bir ıder, inanç ve eylem gücü harcayarak, ülkenin dört bir yanında böylesi bir direniş örgütleniminin propagandası ve eylem faaliyetine girişmiştir. Mütecilliğe, örgüt ve direniş tasfiyeciliğine, reformculuğa karşı, ilkel milliyetçilik ve sosyal-gövenizmden kaynaklanan olumsuzluk ve saldırıları aşmanın tek yolu da budur; neye mal olsun direniş, rahminde geliştirilmelidir.

Bitlis, Siirt, Muş alanları ülke genelinde, Ulusal Kurtuluş Direnişine böyle bir zemin olmuştur. Coğrafyasıyla ülkede oldukça uygun bir merkezi konum görevi oynamıştır. Engin dağları nüfusa doymun olup, Muş Diyarbakır üzeri ülkenin kuzey ve batı kesimleriyle kesintisiz bir bütünlük oluşturur. Güneyde Silvan, Batman, Beşiri, Kirtalan, Siirt, Şirvan, kuzeyde Muş, Sason, Kozluk, Baykan, Mutki, Tatvan, Hizan, Bitlis yoğun nüfus yerlerine sahip olup, doymun bir proletaryaya, aydın birikimine oldukça hareketli yoksul şehir emekçi sınıflarına sahip olan, sömürgeci açılarından oldukça stratejik ekonomik ve coğrafik özellikleri taşımıştır. Tahılı, tütün, petrolü, kömürü, bakırı, tuzu, hidroelektrik potansiyeli, hayvancılığı yanında İran'a giden geniş ulaşım yollarını barındıran ülkenin bu merkezi alanları Kürdistan'ın yakın tarihi içinde direnişin en erken başladığı ve 1940'lara kadar süreklilik kazandığı alanlardı da. 1920'lerde Palu-Genc-Hani isyanına paralel olarak Siniki, Reşkoti, Aliyê Yunus, Sason, Kozluk, Hizan vb. yerel direnme sahne olmuş, Kürt halkının direnmeçiliği ve silah aşkı günümüzde kadar süregelmiştir.

Sömürgecilik bu özelliklerinden, tarihi süreci içinde alana özel yer vermiştir. Şiddetli direnmeleleri ezerek askeri kurumlarını yaygınlaştırmıştır. Ekonomik sömürüyü kurumsallaştırıp derinleştirirken, Kürdistan uşak hakim ögeleri olan feodalleri uşaklık ilişkileri içinde toplama karşı konumlandırmıştır. Ovalarda feodalizm toprakta olduğu gibi korunurken, dağlık kesimde aşiretler gerillik içinde bırakılıp, çelişkileri kullanılarak, toplumdaki

parçalanmaya süreklilik kazandırılmıştır. Bitlis'te Şeyh İdris-i Bitlis'i devralınan katmerli uşaklık Kamran İnan'ın kişiliğinde kurumsallaştırılmıştır. Toplumdaki ayrışma ve çelişkilerin devrimci mücadeleye kanalizasyon için sınırlı olarak feodalizm ve sömürgecilikçe bağlanmış olan küçük-burjuva milliyetçiliğinin Bitlis ve Silvan vb. yerlerde yaşamasına olanak tanımıştır. Böylece sömürgecilik; kendi zoru, dini gerici kurumları, uşak feodaller ve uzantıları küçük-burjuva milliyetçiliği ile toplumu yakın dönemlere kadar baskı altına almaya becermiştir. Bilhassa Bitlis'i Kamran İnan uşak klifi eliyle dokunulmaz gerici bir kale haline getirmeye çalışmıştır.

Ancak, toplumdaki ayrışma ve bunun yol açtığı birikimin sömürgecilik ve uşaklarıyla çatışmaya girmesi kaçınılmazdır. Nitekim 1970'lerde gelişen ulusal kurtuluşçu düşünceler hızla Batman, Silvan, Kirtalan, Siirt, Tatvan gibi nüfusun yoğun olduğu merkezlerde ve ovalık köylerde yer edinerek kısa sürede sömürgecilik ve uşaklarıyla yoğun bir çatışma gücüne kavuştu. Yıllarca baskı altında inatla korunan dağlık kesimin engin direnişçi potansiyeli nihayet öncülüğüne kavuşuyordu. Sömürgecilik çok güvendiği inanlar klifi bile ciddi ölçüde sarsılmaya başlıyordu. 1980 Eylül faşist darbisi sömürgecilikçe rahat nefes aldırıyordu, ancak sorunlarını çözmiyordu, tam aksine direniş zeminini baskı ve sömürsüyle olgunlaştırıyordu. Sömürgeci zulümden feodallerin baskısından, tütün sömürüsünden, hayvancılık talanından ve yoksulluktan yılan kitleler direniş oldukça yakın hale geliyordu. Küçük-burjuva milliyetçiliğinin Silvan, Siirt, Kozluk, Van, Bitlis'te açığa çıkan korkaklık ve ihaneti, direniş oldukça yakın koşullar hazırlıyordu. Böylece coğrafik ve toplumsal olarak Kuzey Kürdistan'da merkezi bir rol oynayan alan ve nüfus; Kürdistan'ın modern direnme tarihinde rolünü oynamaya hazır hale geliyordu.

Kaldı ki bu Kürdistan'ın sömürgecilik tarihi açısından da böyledir. Türk sömürgeci, Kürdistan üzerindeki egemenliklerini buraya hakimiyetle özdeşleştirmişlerdir. Kürdistan'ın Türkiye'ye yakın kesimlerini kısmen kendilerine benzeştirdiklerinden asıl denetimli bu alana hakimiyetle farklılaştırmışlardır. Kaldı ki Antep, Batman ve Hakkari'ye bakıldığında bu farklılıklar rahatlıkla görülebilir. Botan-Dicle ötesi (Van-Hakkari, kısmen Siirt) alanlarında sömürgeci kurumsallaşma bir sürü zaaf taşıırken orta bölgelerde daha kurallı ve sistematik bir kurumsallaşma hedeflenmiştir. Bu zaaf, 15 Ağustos'tan sonra iyice görülmüş, sömürgeci ordu "misaki milli" sınırlarının ötesinde Dicle-Botan'ı ikinci bir sınır alanı olarak tahkim etmiştir. Orta alana özel olarak yüklenerek hem ulusal kurtuluşu buralara oturtmasını, hem de Diyarbakır, Adıyaman, Elazığ, Bingöl, Dersim alanlarına coğrafik bütünsellik oluşturmasını önlemeyi hedeflemiştir. Tarihi süreci içinde buna uygun askeri-ekonomik örgütlenmeye gitmiş, feodalleri planlandırmış, Bitlis'te Kürdükten oldukça uzak, oldukça ilginç bir milliyetçi aristokratizmin biçimlenmesine, Silvan, Batman vb. yerlerde ise, DDKD, Kawa, ÖY vb. "örgütlerle" gençlik birikimi bilinçli olarak hedefinden şaşırtılmış, alandaki tüccar Arap azınlık, ortaçağ Alman Yahudileri gibi işbirlikçilik çemberine alınarak Türk devletinin alandaki ekonomik-kültürel, ajanlık maketi haline getirilmiştir. Kamran İnan uşaklığının misyonu oldukça artırılarak alanın tümün-

de örgütlemeye özelde Bitlis, genelde alanda ihanet kaleleri yaratılmaya çalışılmıştır.

PKK, II. Parti Kongresiyle beraber tamamen planlı bir tarzda bu alana yerleşmiştir. 1982-84 arasında Silvan, Kulp, Kozluk, Sason, Batman, Muş, Kirtalan, Şirvan, Baykan, Siirt, Mutki, Bitlis'te yürütülen inatçı örgütsel ve propaganda faaliyetleriyle, sömürgecilik ve alandaki kurumlararası uzantılarıyla teşhir edilmiş, her türlü zorlukla boğuşmuş, olmadık güçlükleri aşmış, ama kısa sürede direnmenin çekirdekleri olmuştur. Bu gelişmeler sömürgecilik ve uşaklarıyla yoğun savaş içinde olmuştur. Siyasi ortamın suskunlaştırıldığı 1983-84 yıllarında Batman'da Fıxro Ağa, Sait Yeşil'e karşı, Silvan'da polis ve ajanlara karşı, Sason'da asker ve ajanlara karşı, Şirvan ve Siirt'te yoğun inkarcılık ve ajanlara karşı eylemlilik içinde gelişmeler yaratılmıştır. Bu devrimci etkinliklerle kitlelerdeki umutsuzluk kırılmış, Silvan gençlik ve emekçileri üzerindeki DDKD, ÖY vb. gruplardan kaynaklanan olumsuzluklar tamamıyla aşılmış, Batman kısmen öncüsüne uzak kalmanın yalnızlığını aşmış, Şirvan tarihinde görmediği gelişmelerle onurlandırılmış, Bitlis'in uşak (Hizan) İnanlar klifi sarsılmaya başlamıştır. Kamran İnan'dan utanç duyduğunu gizlemeyen Hizan köylülüğü, ilk defa devrimcileri gördüğü halde desteklerini sunmaya başlamışlardır.

15 Ağustos devrimci hazırlıkların, eylemde ifadesini bulan direniş hazırlıklarının zirvesi olmuştur. 15 Ağustos'ta alan yoğun eylemlere sahne olmuştur. Şirvan 14 Ağustos'ta basılmış, siyasal ve askeri gösteri yapılmış, Siirt'te ajan Ali Örek vurulmuş, Kirtalan'da banka soyulmuş, banka müdürü öldürülmüş, Sason'da faşist ilk öğretim müdürü öldürülmüş, Silvan çok sayıda siyasal eyleme sahne olmuş, çok sayıda polis ve asker öldürülmüş, Batman'da örgütlülük trımandırılmış, Şirvan'da sömürgeci güçlerle meydana gelen çatışmalarda çok sayıda asker öldürülmüştür.

15 Ağustos'un şokunu atlattırmaya çalışan sömürgecilik, özel savaş taktiklerini özel olarak da bu alanda uygulamıştı denilebilir. Günlerce Batman'da sokağa çıkma yasağı ilan etmiş, kazalardaki bölükleri takviye etmiş, karakolları büyütmüş, yoğun tutuklamalara, askeri operasyon ve yoğun pasifikasyon gösteri ve uygulamalarına girişmiş, Botan'ı ikinci sınır hattı olarak takviye etmiş, iki tarafında yoğun ajanlaştırma ve milisleştirme faaliyetine girişmiş, İran yolunun güvenliğini için yol boyu karakolları konumlandırmış, helikopter pistleri yaptırmış, Siirt'in alanı askeri sevk merkezi haline getirmiş, tarihte gerici rol oynayan aşiret reislerine tekrar bu rolü oynatmanın hazırlıklarına girişilmiş, mahkumlarla bile anlaşılacak milislik ölümeyle başlamış, Kamran İnan'ın özel olarak etkinliği artırılmaya çalışılmıştır.

Böylece alan, tarihinde sahne olmadığı oldukça eşitsiz güçlerle yürütülen bir savaş sahne olmuştur. Devrimciler, sayıların azlığına rağmen soylu direnişler sergileyerek, mutlak gelişmeler sağlanmış ve düşmanın alanı mutlaka tutma oyunlarını bozmuşlardır. Sömürgecilik toplumdaki ihaneti içi ihanetle bütünleştirerek bazı adımlar atmışsa da, soylu direnişlerle durum mücadeleye lehine gelişmiştir. Nebil (Ali Ozansoy) gibi elinde silahıyla bir askere teslim olacak kadar aşağılıklaşan ihanetçilerden, Reme Şerik, Emin Ağa vb. uşaklardan yararlanılan düşman, 1985 kışında, kış koşullarının aşırı sertliğinin

de ortaya çıkardığı oldukça engelleyici koşullarda Sason'da sekiz (Ahmet İBİN, Mehmet Şah GÜNDÜZ), Şirvan ve Mutki'de yedi (Sevithan, Mahmut, Çiya, Delil, Kemal, Hogir, Ali) ve işkencede iki (Celal Hoca ve Faxrı) devrimciyi ve beş civarında yurtsever köylüyü şehit etmiş ve altı devrimciyi de (Hasan, Mahir, Ali, Cem, Derviş, Serhat) esir almıştır. Ancak bu çatışmalarda düşman çok ağır kayıplar vermiş, on civarında subayı ve otuz civarında askeri öldürmüştür. Binlerce askerin çeteleri, zorlu araçlarla ve helikopterlerle giriştiği yoğun saldırılarda sayı olarak oldukça az olan devrimcilerin soylu direnişleri ve ser verip sür vermeden destanları halkın ve direnişin abidesi olmuştur. 1 Mayıs 1985'ti Siirt zindanında günlerce süren korkunç işkence altında canını vererek halka müjdeleyen Fahri yoldaşın ve üç Mayıs'ta ağzı, dişleri parçalanmış olarak ele geçen Celal Hoca'nın ifadesini konuşmadığından yazı ile almaya çalışan faşist yüzbaşıya eline verilen kalemle kağıt üzerine yazdığı tek kelimele "direneceğim" cevabı halk için zafer işaretidir olmuştur. Yine Mutki-Kolans'ta üç devrimcinin bini aşkın sömürgeci orduya vurdukları darbe (iki subay ve üç asker ölü), direnişin kahramanlığının sembolü olmuştur.

Devrim, bir yerde korkakla cesurun, yaşamaya hakkı olanla olmayanın ayırdedici, ve bu süreç, Kürdistan gerçekliğinde çok daha net olacaksa, Kürdistan hakim sınıflarının ve ara sınıflarının politik kişiliğinde yaşanan ihanetlerin, mücadelenin gittikçe sertleşen ortamında kişi düzeyinde de olsa mücadele saflarında görüleceği ve bunun sömürgeci tarafından en aşağılık tarzda kullanılacağı izaha gerek olmayacak kadar açıktır. Kaldı ki, insanlığın girebileceği en aşağılık merite, davasına ihanettir. Ülkenin orta bölgesinde ortaya çıkan Nebil (Ali Ozansoy) ihanetine dayanarak düşmanın, salt etmek vermiştir, yol-göstermiştir vb. nedenlerle Batman, Silvan, Sason ve Kozluk'ta iki yüze yakın insanı tutuklaması, propagandası, baskıları ve gövde gösterileri, alandaki devrimci boyundanmayı önlememiştir. Sömürgeci böyle bir sıkışıkla karşı karşıya kaldı ki, binlerce askeriye rağmen, güvensizlik içinde kaldı. Mahkumlarla uşatışları, İhanetçileri geçirdiler. Reformist uşakları hapislerden PKK aleyhine propaganda için sokaklara saldırdı. Ülke genelindeki faaliyetleriyle Cephe (ERNK) ilanını ve bahar atılımını önlemeye çalıştılar. Şirvan ve Pervari'de yoğun askeri yerleşim ve milis-muhbir ağıyla devrimci grupların ülkenin iç alanlarına akmasını önlemek istediler. Bu bir yerde onların baş amacıydı da. Çünkü sömürgeci Dicle ve Botan'ı geçemeyen Siirt, Van, Hakkari'yle sınırlı bir özel savaşta hazırlanıyordu.

Fakat engeller devrimci grupların akışına yetmedi. Mayıs 1985'te iki koldan devrimciler alana girdiler. Bunu haber alan düşman alarma geçti. Güçlerini takviye etti. Ajanlarını güvenli çemberine aldı. Fakat eylemleri önleyemedi. Mayıs ayını yerleşim ve hazırlıkla geçiren HRK grupları, Haziran ayıyla yoğun eylemlilik içine girdiler.

1- Provakator Abdulkadir Aygan'ın ihanetini derlendiren sömürgeci, ajan Reme Şerik'e karşı eylem hazırlığı içinde olan HRK takımı, bine yakın asker ve çok sayıda helikopterle kuşatma altına aldı. Şirvan'ın Hürmüz köyü yakınlarında 7 Haziran 1985 günü saatlerce süren büyük bir çatışma meydana geldi. Çatışmada Kibris'ta görev yapmış faşist yüzbaşı Hakkı Akyüz öldürüldü. Faşist yüz-

başının silahı olan G-3 ele geçirildi. Askerlere hitaben konuşan HRK birliği kayıp vermeden çemberi açtı.

2- 13 Haziran 1985'te Kozluk'un Timox köyünde Eşref adı bir muhbir cezalandırıldı. Bu unsur, birkaç defa devrimcileri ihbar etme ve bir devrimciyi yakalamaya suçunu işlemiştir.

3- 27 Haziran 1985'te Kulp'un Şinas köyünde iki devrimciyi yakalayan muhbir çetenin evlerine basılan yapıldı. İki öldürüldü, dördü de yaralandı.

4- 2 Temmuz 1985 günü Şirvan'ın Sisem köyünde bir ajanı cezalandırmaya giden dört kişilik bir devrimci grupla sömürgeci birlik arasında meydana gelen çatışmada devrimci grubun sorumlusu Welat (...) yoldaş şehit düşmüştür.

5- 10 Temmuz 1985 günü beş kişilik devrimci grubumuz Mutki'de yoğun bir düşman kuşatmasıyla karşılaştı. Sabahtan akşama kadar süren çatışmada düşman ve çetelerine büyük kayıplar verdirdi. Çatışmada İsmail (Ahmet ÇELİK), Rüstem (Özcan HAMİDKAĞ) yoldaş, kahraman HRK savaşçılarından Hamza (İbrahim-Şımak), Welat (Şırnak), Azad (Şırnak) büyük direniş sergileyerek şehit düşmüşlerdir.

6- 14 Temmuz 1985 günü Kozluk'un İsmailka karakoluna roketle saldırı düzenlenmiştir. Karakol tamamen yanmış, çok sayıda ölü ve yaralı olduğu halde sömürgeci olayı ısrarla gizlemişlerdir. Bu karakol 1980 Eylül'ünde değerli yoldaşımız Kemal PİR'in yakalanmasında rol almıştı.

7- 14 Temmuz 1985 günü Kozluk'un İsmailka karakoluna bir grubuyla saldırı düzenleyen HRK birliği, diğer bir grubuyla aynı alanda bulunan Shell ve Mobil'e ait Şelmo petrol çıkarım, dolun ve altarma tesislerine saldırı düzenlemiştir. Saldırıda tesisler tamamen tahrip edilmiştir. 300 milyon TL civarında zarar meydana gelmiştir. Aynı eylemde şirkete ait sırt telsizi ele geçirilmiştir.

8- 17 Temmuz 1985 günü Hizan'ın Zinzik köyü dolaylarında büyük bir düşman birliği ile meydana gelen çatışmada değerli yoldaşlarımızdan Zihni (Vedat ALATAŞ- Diyarbakır), Diyar (Veysi BADEM-Viraneşehir), Hacı (İbrahim DURMAZ-Suruc) şehit düşmüşlerdir. Çatışmada iki asker öldürülmüş, ikisi de yaralanmıştır.

9- 1 Ağustos 1985 günü, Sason'un Yücebaş Jandarma Karakoluna ait bir araç pusuya düşürülmüş, bir astsubay ve dört asker öldürülmüştür. Eylemde dört adet G-3 piyade silahı, bir takarof tabanca ve 120 bin TL ele geçirilmiştir.

10- Ağustos ortalarında Kulp'un Sinda köyü civarında sömürgeci lerle meydana gelen çatışmada düşmana ölü ve yaralı verildi. Sömürgeci olayı açıklamadıklarından kesin sayı öğrenilememiştir. HRK grubu herhangi bir kayıp vermemiştir.

11- Ağustos ayında Şirvan'da sömürgeci lerle meydana gelen çatışmada bir asker öldürülmüş, birisi de yaralanmıştır.

12- 15 Ağustos 1985'te Bitlis vadisinde değerli yoldaşımızın şehit olmasında rol oynayan Destumeyi Karakoluna taciz saldırısı düzenlenmiştir. Ancak düşmanın kayıplar öğrenilememiştir.

13- 27 Ağustos 1985'te Bitlis merkezde 15 km mesafede Turistik Avak tesislerinde bulunan çoğu yabancı yüz kişiye yakın kitleye yönelik siyasal gösteri yapılmış, bildirler okunmuş, ERNK bayrağı dağıtılmıştır.

14- 14 Eylül 1985 günü (akşam) Devamı sayf: 23'te

1986'yı Daha Bilinçli ve Eylemli...

Baştarafı sayf: 7'de

sahiptir. Militan yaşamın çözmeye çalıştığı sorunlar ortamında bireyin ve halkın bilinç ve irade gücünün gelişimi, resmi düzen sınırları içindeki yaşamın reddi anlamına gelir. Resmi düzen sınırları içindeki yaşam, uygulanan ekonomik, sosyal, politik otoriteye bağlı olarak düzenin gericiği oranında birey ve toplumun her bakımında düşürülme, alçalma, düşkünlüğe derecesini tayin eder. Bugün Kürdistan'da gericiğilik ve sömürde, toplumu maddi ve manevi olarak yoksul bırakmada sınır tanımayan sömürgeci otoritenin birey ve toplum gerçekliğini üzerinde yarattığı ancak her düzeyde soykırım suçu olarak nitelendirilebilecek bir statüyü düzen olarak yaşatmak istemekte ve zorla savunmaktadır. Bunu da ancak eşine az rastlanır bir "özel savaş"ı halka dayatarak yürütenin mümkün olduğu güncel olarak ortaya çıkan gerçeğin diğer bir yönüdür. İşte, öncü ve halk bilinci ve iradesini uyandırır ve harekete geçirir geçirmeye gerekli direnişçi ve militan yaşamı daha başından edinmek zorundadır derken gerçeğimizi devrimle değiştirmesinde zorunlu bir kanunu dile getirmiş oluyoruz. Kürdistan'da çok güçlü olan ve yüzyıllardır katmerleşen bir yabancılaştırmanın, özümsemenin ürünü olan, bilinç ve yüreğini ancak ihmalci düşmanın çıkarları elverdiği kadar harekete geçiren, bunu bir öz çıkar kadar kendisine yakıştıran, günümüzde de işbirlikçi, ilkel-reformist milliyetçilik sahtekarlıklarından hakim ulus milliyetçiliğini savunmaya kadar giden ve bu alandaki eylemini bir de sosyalizm, demokrasi, yurtseverlik demojileri altında alçakça oyunlar derecesine düşüren gürhün anlamadığı, anladığında da müthiş düşman kesildiği yaşam budur. O halde bu yabancılaştırmadan kopan militan yaşamın egemen kılıması zorunlu- lulu kavranmalıdır. Üzerinde bulunulan ve özellikleri konan zeminin doğası ne kadar kaypak, teslimiyetçi ve inkarcı olursa olsun, Kürdistan halkı bu zemini eylemli yaşamın ve savaşın kuzl bir zemini haline getirmeye zorundadır. İnkarcı gürhün tersine bu zemin mutlaka savaş türklüleriyle inlemelidir. 86 yılına girerken, yaşanan bunca tecrübelerin ışığında, geleceğe

yönelik olarak bunlar için öngördüğümüz şeyler ise özetle şunlardır:

1985'in sizlere de çok şey öğrettini düşününüz. Eğer yaşananlardan ders çıkarmazsanız, 1986'nın başınıza büyük bir hüsumla yıkılacağına size mertçe duyuralım. Hala neyi nasıl kurtaracağınızın hayallerine kendinizi kapıtmaya devam ederseniz, açıkça söyleyelim. Ne Avrupa sosyal-demokrasisi sizi koruyup, medanetlerinize sahip çıkabilir, ne de varsa güvendiğiniz daha başkaları. Şunu açıkça bilmelisiniz ki, günümüzde hiçbir güç, gelişen devrimci bir halk hareketi ve buna önderliğini, kanıtlanmış ciddi bir savaş gücü gerçeğine gözlerini kapayarak, sizin şarlatanlık-larınıza sonuna dek katlanıp, destek verecek kadar -bu şu ya da bu çıkarlar için bir dönem yapmış olmaları fazla cesaret vermeli- ilkel ve de enayi olamaz. Ve nitekim gelişmeye geçişi bu olduğuna her geçen gün daha fazla açığa çıkıyor. Eğer doğru yola girmekte direnirseniz, tutabileceğiniz bir başka yol, Kenan Evren'in yolu- dur; Kenan Evren pişmanlık yasa- sıyla sizleri çağırıyor, fakat buna fazla güvenmemelisiniz. Görünüşe göre o da sizleri affetmeyecektir. Çünkü görevinizi tam yerine geti- remediniz.

Bu durumda yapmanız gereken tek şey, kendinizi ilah ederek, bir daha geçmişte yaptığınız gibi, şarlatanlık yapmamanızdır. Kutsal de- ğerlerimize, sınır tanımaz bir saldırganlıkla saldırmamanızdır. Eğer, 1985'ten bu dersleri çıkar- mazsanız 1986, başınıza öyle bir patlayacaktır ki, Kürdistan halkının öfkesi hiç de PKK militanlarına gereksinim duymadan Avrupa'ya size zindan haline getirecek, sizi doğduğunuz bu pişman edecektir. Kürdistan halkının Avrupa'daki bü- yük kin ve öfkesinden kurtulmak istiyorsanız, derhal özeleştirinizi yapmalı, tutarlı bir yönelimle ken- dizini affettirmeye, PKK ve Kürdis- tan halkı ile uzlaşmaya, anlaşma- ya çalışmalısınız. Son defa olarak sizleri, bunları yapmaya; dost ve yol- daş olmaya çağırıyoruz. PKK'nın kötü düşmanları olmayınız. Eğer, savaş sürdürmek istiyorsanız ku- rallarına göre sürdürünüz ve birta- kım sosyalist ya da demokratik maskelerle bunu fazla ilerletebi-

leceğinizi sanmayınız. PKK, çok ciddi bir meseledir. PKK, böylesine savaşa- nı ve hayatını böylesine ortaya koyan bir güçtür. Siz de ciddi savaşa- nı, belki bir kuvvet olabilsiniz ama, bunu tercih etmemeniz için sizi son bir defa daha uyarıyoruz. Biz dost- luk ve uzlaşma için olduğumuz savaşa da hazırız diyoruz, ve tüm bu seçenekler 1986 için önünüzde sürül- mektedir. Tercih hakkı sizindir. Han- gisini seçerseniz o temelde karşılık vermeye devam edeceğiz. PKK'nın çok acayip saldırıların ileri sür- meyin, buna hakkınız yok. Savaş- ı kötü bir biçimde bize dayatan sizsi- niz. Biz de size aynı biçimde karşılık vermeye mecburuz. Bu anlaşılır bir şeydir ve mesele bu kadar açık, bu kadar basittir.

Devrimciler, halka ve kendi- lerine karşı tutarlı insanlardır. Yan- ılgı fikirler bulunmazlar ve yanıl- mızlar, geçici olarak bu durumlara düşerler bile anında sıyrılmasını bilen insanlardır. Onursuzluğu, inkarcı gürhü bırakırlar. Devrimci onur duygusunu ve bilincini çoktan yitiren kopuk takımına diyeceğimiz fazla birşey yoktur. Ama halkımız tüm yurtsever, onurlu bireyleri ve dostları gerçekliğimiz bu yönünü teslim edecekleri ve gereğini yerine getirmenin zorunluluğunu her ge- çen gün daha derinden duyacaklar- dır. PKK militanlığı, zindan dire- nişçiliği; militan yaşamın nasıl ol- ması gerektiğini göstermiştir. Bun- lar açık ve görkemli sembollerdir. Sağduyusunu yitirmemiş, insanlık onurlu ya da çok başı olanın bu sem- bollerle, saygı duyulması gereken abideler olarak değerlendirmesi gerekir. Açık ki sorumlu, görevli, yetkili Parti militanları ve onları ilayecek halk ve dostlarımız dire- nişçiliğimizi, yaşam kavgamızın değerlerini özümseledirler ve bu özümseme genelleştirilerek bunda çıkan olan bütün halk katmanları- nın en ucra gruplarına kadar taşıy- larak hakim kılınmalıdır.

Halkların devrimci çıkışlarının yüce bir örneğini Kürdistan'da ser- giyelen PKK öncülüğü, tüm özellik- lerini dürüst, yürekli bağlı mili- tan ve taraftarlarına, giderek ilenit insanlığa taşıyarak tarihsel rolünü başarıyla oynaması bilecektir. Halkımızın kutsal direniş yıllarını böylesine yaratan Partimiz, nihai zafer içinde aynı sorumluluk, bilinç ve güçle ve yine her türlü engelle- savasarak ilerlemesini bilecektir. Halkımız, böylesine savaşa- nı ve savaşması gereken öncünün önder-

liğinde 86'da bilinç ve eylemini daha da pekiştirecektir.

Öncü, böylesi başarılarla ken- disini yeniden kazanacağı gibi, halkı- mızı da direnmeye giderek daha geniş bir biçimde kazanacaktır. 1985 ve daha öncesi kazanımları, 86'daki mücadele ve gelişimin güçlü bir temeli haline getirerek, böylece başarı dolu geçen bir yılın özelliklerini daha güçlü bir biçimde bu yıla da yayararak, sadece kendi halkımızın kurtuluşu için değil, soylu insanlık emellerinin ileri bir örneğini Kürdistan'da gerçekleştire- meye kararlıdır. 86'yı bu kararlı beklentilerle ve büyük bir direnme gücüyle karşılıyoruz. Elbette ki bun- dan sonra da kayıplarımız ve hem- de çok daha fazla olacaktır. Yine yenilgiler de yaşanabilecektir. Ama tüm bunlar, ömümüzdeki yıl ve yıl- ların başarılarla geçeceğine dair

Serxwebün 5. Yılında...

Baştarafı sayf: 2'de
gerçekleştirdiği bütün araştırma, teşhir faa- liyetini en duyarlı tarzda sürdürmeye kararlıdır.

Serxwebün, mücadelenin geli- mesiyle gelecekte, bütün engelle- melere rağmen parlatık daha da kayna- cacak, basım ve dağıtım olanaklarını daha da artırarak, pratik devrimci mü- cadelenin ve halkın sorunlarını daha uygun zamanlamayla işlemeye devam edecek, özellikle de Kürdistan'daki devrimci eylemliliğin bastırılma- mayan sesi olmaya devam edecektir.

Baştarafı sayf: 1'de

DERSİM-BİNGÖL-DİYARBAKIR

3-) 25 Temmuz 1985, Bingöl'ün Avnik köyünde ajan-muhbirlerle darbe vurulmuş bir kaçı yaranmıştır.

4-) 11 Ağustos 1985'te Nazmiye'nin Dokuzkaya köyünde Dursun İnce adlı ajan- muhbir, 14 Ağustos 1985'te Dersim'in Rojna köyü muhtarı, ajan muhbir Kamer Yıldız; 18 Ağustos 1985'te ise Ovacık'ta Ağaçınar köyü muhtarı, ajan-muhbir Nuri Gül ölümle cezalandırılmışlardır.

5-) 18 Ağustos 1985, Piran (Dicle)'nin Pirajimen mezarında meydana gelen bir çatışmada 2 düşman askeri yaranalmıştır.

6-) 20 Ağustos 1985'te Ovacık'ta Öndem (Yenişöğüt) köyünde ajan-muhbir Ali Taş, 28 Ağustos'ta ise Mazgirt'in Pules köyü muhtarı ajan-muhbir Hasan Çelikdemir ölümle cezalandırılmışlardır.

7-) Eylül 1985'te Kiğı'nın Yedisu nahiyesinde faşist hareketi örgütleyen feodal- ajan Mehmet Yazıcı ölümle cezalandırılmıştır.

8-) 2 Eylül 1985'te Karlova'nın Ricik köyü muhtarının evi bombalanmıştır. Bu unsur, daha önce Mehmet Güler ve İ. Hüseyin Bilgin adlı devrimcileri ihbar etmiştir.

9-) 30 Ekim 1985, Dersim girişine pusu kuran bir HRK grubu, operasyona çıkan dokuz araçtan iki dolmuş ve bir jipi pusuya düşürmüşlerdir. Eylemde en az 9 polis ölmüş yada yaranalmıştır.

10-) 4 Aralık 1985, Hanı'nın Feinten köyünde ajan Hamo ölümle cezalandırılmıştır.

11-) Ocak 1986 başında Dersim Rostan alanında gerçekleştirilen bir eylemde 1 başçavuş ve 2 asker öldürülmüştür. Düşmandan yaralıların da olduğu eylemde devrimciler kayıp vermemiştir.

BATMAN-MARDİN

12-) Ocak 1986 ortalarında Batman şehir merkezinde gerçekleştirilen bir eylemde 2 polis ve 1 ajan ölümle cezalandırılmıştır.

13-) Çeşitli tarihlere, daha çok siyasal hedeflere yönelik olarak Midyat, İdil ve Kızıltepe işgal edilecek gösteriler yapılmıştır.

Yine aldığımız haberlerde, Nusaybin, Cizre vb. alanlarda Ocak ayı ortalarında bir dizi yeni eylemler gerçekleştirilmiştir. Kış boyunca da ulusal kurtuluş eylemlerimiz tüm güçlülüğüyle devam etmektedir ve düşmanı daha fazla çöküşe sürüklemektedir.

Kürdistan Merkezinden...

Baştarafı sayf: 22'de

Silvan merkezinde bir askeri dev- riyye pusu kurularak 2 asker öldü- rülmüştür. Olaya, yakın askerler müdahale ettiklerinden ölü askerle- rin silahları alınamamıştır. Dev- rimciler kayıp vermemiştir.

15- 22 Eylül 1985 günü Bitlis'in Duxana (Sarikonak) karakoluna yapılan saldırıda bina tahrip edil- miş, bir asker yaranalmıştır.

16- 26 Eylül 1985 günü Bitlis'in Şehçuma vadisinde YSE'ye ait bir komprador tahrip edilmiştir.

17- 15 Ekim 1985 günü Mutki'ye bağlı Kolans nahiyesinde üç devrimcinin yakalanması (Fahri, İskenderce şehit edildi, Cem ve Der- viş, 30 Nisan) neden olan milis çeteye yapılan saldırıda çetenin ele- başlarından iki kişi (Cano, ...) öl- dürülmüş, altı kişi yaranalmıştır.

18- Ekim 1985 ayı içinde Silvan'ın dağlık kesiminde meydana gelen çatışmada iki savaşı düşma- nın eline esir düşmüştür. Korkunc işkencelerine rağmen direnen dev- rimciler, yurtsever kitleler arasında şimdiden kahramanlaşmışlardır.

Binlerce askeri güç, yoğun operasyon, ajan, muhbir-milis ağı- na , teşvik edilen ihanete, reformist

inanç ve azmimizi bilemeyi önleye- meyecektir. Eğer siyaset, bilime iman derecesinde bir bağlılık ile sürdürülürse, bütün bunlardan hata- ve dolayısı ile yenilgi payını azalta- rak, daha da ötesi kazançısını artırarak çıkabileceğimizi de bili- yoruz.

Savaşı bu temelde ele alan ve geliştiren ve bunu bugün gurur verici bir biçimde kendisine somutlaş- tıran PKK ve onun dayandığı halk, bundan sonrasını da böyle karşı- layacak, ve bunu bir yaşam tarzı olarak giderek daha çok benimse- yecektir. Ve o insanlık alemi içeri- sinde kendisini bu temelde daha zengin bir içrikle tanımayla ve tanıtmaya devam edecek; yine bu temelde üzerine düşen soylu tarih- sel görevleri yerine getirmek için eskisinden çok daha fazla bir güc, inanç ve azimle ileriye atılacaktır.

Kürdistan devrimci gerçekliğini sesi olan Serxwebün'ü güçlendirmek kuş- kusuz başta Parti kadro ve savaşıları olmak üzere, bütün yurtseverlerin ve demokrat insanların görevidir. Ser- xwebün'la yaşam, devrimci faaliyetin bir parçası haline getirilmelidir. Ser- xwebün, bir propaganda-ağittasyon, ör- gütleme ve eylem aracı olarak değeri- lendirilmelidir.

Siyasal değerlendirmeler, araştır- malar, yorumlar, haber ve teşhir yazı- ları, eylemlerimiz ve eylem haberleri- miş, röportajlarımız, kültürel faaliyet yazılarımız, eleştirilerimizle Serxwe- bün'ü güçlendirelim.

Kürdistan'da Suç ve Ceza...

Baştarafı sayf: 11'de

lerle yerinden, yurdundan koparan; insanlarımızı ekmeke parası için diyar diyar sürdüren ve bu gibi nedenlerle toplumu, aileleri dağı- tırlarlar. Bunlar, yaptıklarının ce- zasını mutlaka çekeceklerdir.

Partimizi, insanların beynini kül- mekle, onları ruhsuzlaştırmakla, kişiliklerini ellerinden almakla suç- layanlar, insanlarımızı tüm değeri- nten, dillerinden, kültürlerinden ve tarihlerinden kopararak köksüz ağaçlar gibi çürümeye terkeden; her türlü ahlaksızlık ve kişisizliği dayatan; kendisine ve toplumuna yararı olmayan birer zavallı konu- muna düşürenlerdir. İnsanlarımıza karşı işledikleri bu korkunc suçun hesabı da korkunc olacak, halkımız kendilerini böylesine insanlıktan ve çağdan koparılanlardan intikamını alacaktır.

Partimizi, "devlete ve millete ihanet"li suçlayanlar, insanları, "suçlarına" ortak ettiğini ileri süren- ler, ellerine silah vererek "kardeş kardeşle kurdurtuyor" söyleyenler, halkımızın bağrında ihanet tohu- munu ekerek, insanlarımızı kendi kendisine karşı suç işler hale geti- ren, onlara ajanlığı ve milisliği dayatarak silahlandırıp mazlum halkımızın üzerine salanlardır. O silahlar, er geç ters tepip gerçek

suçlarının alnında patlayacaktır. Binbir türlü entrikayla aldatılan ve kendi çıkarlarına savaş açar hale getirilen insanlarımız, uyanacak ve çıkarlarına sahip çıkmayı bilecek- lerdir.

Partimizi, cezaevleri kurup, in- sanları tutuklamakla, işkence yap- makla ve öldürmekle suçlayanlar, "halk mahkemeleri" kurarak "suç- suz" insanları yargılayıp cezalan- dırdığını söyleyenler, tüm ülkemizi zindana çeviren ve cezaevleri ile donatarak halkımızı yediden yet- mişe işkenceden geçiren, tutuk- layan, idam üzerine idam yağ- dıranlardır. Kurdukları sahte mah- kemelerle halkımızı bağımsızlık ve özgürlük umutlarını onun en değerli temsilcileri şahsında yargı- layıp mahkum etmeye çalışırlar- dır. Halkımız için kurdukları ce- zaevleri başlarına yıkılacak, idam sehpasının yağı ipe kendi boyun- larına geçirilecektir. Hiçbir güç onları bu hesabı vermekten kurtar- mayacaktır.

Partimizi ve önderlerimizi, "cel- lat"lık, "despot"luk, "kana susa- mış"lıkla vb. suçlayanlar, bu sı- fatları yüzyıllardır alınlarında bir kara leke gibi taşıyanlardır. Evet, yukarıda verdiğimiz örnekler, daha da çoğaltılabilir. Ancak bu belirti-

len birkaç örnek bile, Türk egemen- lerinin sahtekarlıklarını ve suçlarını nasıl tersyüz ettiklerini, kendi sıfat- larını ve uygulamalarını nasıl halkı- mızı ve Partimize malettiklerini ve dolayısıyla suçlu olanın, hesap ver- mek zorunda olanın kimler oldu- ğunu açıklıkla ortaya koymaktadır. Bugüne kadar türlü yöntemlerle göz boyayıp, suçlarını gizleyenler artık bunu başaramayacak, hesap ver- mekten kaçamayacaklardır.

Partimiz PKK, tarihi yargıla- masını başlatmıştır. Gerçek suçlu, bugüne kadar yargı masasında oturan suçlu, şimdi artık gerçek yerine, sanık sandalyesine oturtul- muştur. Yargı masasında ise, bu- ğüne kadar suçlanan, yargılanan, mahkum edilen ve cezalandırılan halkımız ve Partimiz vardır ve hesap sormaktadır. Partimiz önder- leri, Diyarbakır zindanları ve mah- kemelerinde bu gerçeği en görkemli tarzda ortaya koydular ve bizlere ışık tutmaktadırlar. Onlar halkımı- zı ve Partimizi sömürgecilere yargılanamayacağına, aksine onların sömürgecileri yargılama hakkına ve gücüne sahip olduklarını göste- riler. Bu gerçek, bundan sonra tarihimize yön veren biricik gerçek olacaktır. Hiçbir güç artık halkı- mızı, Partimizi ve devamızı yargı- layamayacaktır. Suçlarını örtbas edemeyecek, hesap vermekten kaç- mayacaklardır.

DEVAM EDECEK

Yaşasın PKK! Yaşasın HRK!
Yaşasın Halkımızın Savaş Birliği ERNK!

Güney Afrika Silahlı Mücadele Pratiğinden Çıkarılmış Gereken Bazı Dersler

SİYAHLARIN KABARAN ÖFKESİ İRKÇİ REJİMİ SARSIYOR

17. yüzyılın başlarından itibaren, Afrika'nın güneyine Avrupalı kapitalist devletlerinin akınları başladı. İçerde gelişen kapitalist üretim, sermaye gereksinimi istemektedir. Bu dönemde en belli başlı sermaye kaynağı ise, gaspla ele geçirilen altın, gümüş vb. değerli madenlerin Avrupa'ya taşınarak, pazarlanmasıydı. Bu kaynağın en fazla bulunduğu alanlardan biri ise Afrika kıtasıydı. Bundan dolayıdır ki, yüzyılın başında giderek daha da sıklaşan bir ıssal hareketi geliştirdi. İngilizler, Almanlar ve Hollandalılar başta olmak üzere Avrupa kapitalist devletleri bu alana adeta akın ederler.

Avrupalıların ıssal amacıyla yönettikleri alanlardan biri de G. Afrika olarak adlandırılan Azania topraklarıdır. 1659 yılında, bu topraklara ilk ayak basanlar Hollandalılar olur. Ümit Burnunun keşfi ve değerli maden yataklarına sahip oluşu, Azania'nın önemi birden arttırdı. Hollandalılar burayı işgal etmekle de yetinmez, aynı zamanda beyaz göçmenleri de getirenler toprakları tümüyle ele geçirmeye çalışır. Böylece yerli halk, katledilerek topraklar tümüyle ele geçirilir, beyazlaştırılmak istenir. Boerler de denilen Hollandalı göçmenler, katliamlarla da olsa Azania'ya yerleştirilir. 19. yy sonlarına kadar, Hollandalıların egemenliği devam eder. Fakat İngilizler de bu süre zarfında, ülkenin daha değişik bölgelerine de, ulaştırdığı göçmenleri yerleştirip, o da bu toprakları ele geçirmek ister. Bu aynı zamanda, Hollandalılar ile İngilizler arasında bir savaşın gelişmesine de yol açar. 1899-1902 yılları arasında İngiliz-Boer savaşı olarak adlandırılan uzun bir çatışma dönemi başlar. Böylece, Azania üzerindeki egemenlik savaşları da kuzurur.

Afrika toprakları daha yeni keşfedildiğinde, egemenlik mücadelesi de sürüyordu. İlk yerleşenler tümüyle bu topraklara sahip çıkmak isterlerken, sonradan gelenler de onların yerini almaya çalışıyorlardı. Bu durumda bir yandan yerli halkın direnişi ile karşılaşan Avrupalılar, bir yandan da birbirleriyle savaşmak zorunda kalıyorlardı. Kâhırsı, yeni toprakları elde etme arzusu, sömürgeci güçlere her türlü çilgünlü yaptırıyordu. Uzun bir süre devam eden, İngiliz-Boer savaşı ardından, İngilizler Hollandalı göçmenleri egemenlik altına alarak topraklar üzerinde denetimini kurar. Artık bu tarihten sonra, başta Güney Afrika toprakları olmak üzere, bir çok ülke üzerinde ağırlıklı olarak İngilizlerin denetimi devam eder. 1910 yılında İngiliz krallığı, egemenliğini daha da pekiştirmek amacıyla Güney Afrika Birliğini kurar. Böylece simdikil, Güney Afrika cumhuriyetinin temelleri de atılmış olur.

Hollandalılar ve İngilizlerin gelişti ile birlikte, yerli halkın ıssalıklarına karşı savaşımı gelişir. İrk ayrımının en vahşi biçimde uygulandığı bu alan da korkunç düzeylerde katliamlar yapılmakta birlikte, siyah halk köle olarak Avrupalılara taşınarak, Amerika kıtasına vb. yerlere gönderilir. Böylece Afrika'dan diğer bir yönü, köle (insan gücü) kaynağı olarak da yararlanılır. Tüm bu uygulamalar yerli halkın muazzam bir direnişle mücadeleye atmasına yol açar. Daha ilk beyaz ıssal birlikleri geldiği dönemde patlak veren isyan dalgası, egemenlik geliştikçe daha da boyutlanır. Fakat Avrupa kapitalistlerinin modern silah ve orduları karşısında, ilkel kabile silahları ile savaşan yerli

halkın fazlasıyla yapacağı herhangi bir şey de bulunmamaktadır. Bu nedenle başarıya gitme koşulları da fazlasıyla yoktur.

1912 yılında SANNC (South African Native National Congress) kurulur. SANNC başlangıçta legal kuruluştur. Mücadelesini de legal koşullarda yürüterek, siyah halk üzerinde uygulanmak istenen, ırkçı baskınını kaldırmak ve beyazlarla eşit hak tanınmasını ister. 1920'de ismini ANC olarak değiştiren örgüt, sömürgecilğe karşı direnişi sadece bir kaç fabrika ve plantasyonu hedeflemiyor, aynı zamanda Cap adalarını da mücadele alanı içine alıyordu. ANC bu çizgisi sayesinde uzun yıllar siyah halk içinde tutunmayı başarmıştır.

1959 yılında Mangeliso Robert Sobukwe önderliğinde bir grup, ANC'den ayrılarak PAC (Pan Africanist Congress)'i kurarlar. PAC, daha kuruluşunun ilk döneminde, beyaz baskından kurtulmak için silahlı direniş mücadelesini başlatır. Böylece 1912'den beri, tek örgüt biçiminde sürdürülen mücadele bu tarihten itibaren, iki örgüt önderliğinde geliştirilmeye devam edilir.

1948 yılında Güney Afrika ırkçı rejimin başına Ulusal Parti'nin gelmesi ile birlikte, ırkçılık yasası daha da sertleştirilir. Bunun üzerine siyah halktan protestolar yükselir.

Sürdürülen ırkçılık politikasına karşı ilk büyük protesto eylemi 21 Mart 1960 da gerçekleştirilir. 21 Mart günü binlerce yerli halk, kadın-çocuk, genç gösteri yürüyüşü yaparak çıkarılan yeni ırkçılık yasalarını ve uygulamaları protesto ederler. Sharpeville semtinde, polis kararla ölünde geçen göstericilere ateş açılır. Açılan ateşte 70'in üzerinde erkek-kadın ve çocuk katledilir, yüzlerce de yaralanır. "Sharpeville günü", olarak da adlandırılan, katliamlar gerçekleştirildiği gün aynı zamanda ırkçılıkla mücadele günü olarak da BM tarafından benimsenmiştir. Olayların daha da genişlemesinden korkan hükümet Pretoria ile Kapstadt arasında silahlı birlikler yerleştirilir. Binlerce kişi tutuklanırken PAC ve ANC de yasaklanıp, liderleri Fobben, Islan'da adasına sürgün edilir.

Sharpeville katliamı ardından yerli halk direnişi örgütlemeye ve silahlı mücadeleyi geliştirmeye çabalarını yoğunlaştırır. ANC "Umkhonto we Sizwe" (ulusun oku), PAC ise "Pogo" (Kendimiz) ismini verdiği silahlı birliklerle direnişi sürdürürler. Fakat, her iki örgütün yürüttüğü mücadele Güney Afrika polislinin saldırıları, tutuklama ve katletme faaliyetleri karşısında fazla bir varlık gösteremez.

Direnin varlığını sürdürmesi karşısında ırkçılık yasaları daha da sertleştirildi. Siyahlar bu kez Gettolar biçiminde yerleştirilerek, tüm denetim altında tutulmaya çalışıldı. Tüm siyah mahalleler olan bu gettolar çevresinden tecrit edilmiş kendi içine kapalı bir yapıyı oluşturmaktaydı. Johannesburg yakınlarında bulunan Soweto gettosunda 1976 yılında yeniden polise çatışmaya da varan bir gösteri yapıldı. 100 kişiyi aşkın gencin katledilmesi ve 1000'in üzerinde kişinin yaralanmasına yol açan polisin bu saldırısı karşısında yakın diğer gettolarda da isyan patlak verildi. Fakat bu isyanlar uzun sürmeden hükümet tarafından bastırıldı. Ağustos 1976'da yeniden bir kupridanmış olmasına da fazla etkili olamadan yeniden ezilmiştir. Bunun üzerine, ülke tümüyle adeta bir ölü sessizliğine bürünmüştü.

Bu durum 1970'li yılların son-

larına kadar devam eder. 1979'lu yılların sonundan itibaren ANC'nin silahlı birlikleri Ulusun Oku yeniden isimlerini duyurmaya ve eylemlere girişmeye başladılar. Bu tarihten itibaren de eylemlerde ve gösterilerde giderek bir artış kendisini gösterdi. Küçük çaplı olarak başlayan eylemler, gösterilerle de desteklenerek, önemli gelişmeler elde etti.

1983 yılında, içerisinde çok sayıda örgütün bulunduğu UDF (Birleşik Demokratik Cephe) kuruldu. 500'ü aşkın kitle örgütü, sendikaları ve hatta kiliselerle varana kadar içinde barındıran UDF, ANC programı doğrultusunda hareket etmekte, siyah halktan, Hintlilere ve hatta beyazlara kadar geniş bir kesimi başında toplamaktadır. Kuruluşunun üzerinden 2 yılı aşkın bir süre geçmesine rağmen, üye sayısı 2 milyona yaklaşmış durumdadır. Böylesi bir geniş etkiye ulaşan UDF üzerine Güney Afrika ırkçı rejimi en sert yöntemlerle gelmektedir. UDF genel sekreteri Pomo Sipon Molefa ve 16 UDF yönetici kadrosu tutuklanmıştır. Ayrıca polisin saldırılarında 11 UDF önder kadrosu da katledilmiş durumdadır.

1985 yılının başlarında ülke çapında büyük gösteriler ortaya çıkarak, yaygınlaşmaya başladı. İrkçi rejimin tüm saldırılarına rağmen engellenemeyen gösteriler, hâlâ varlığını devam ettirmektedir. 1985 yılında daha da yaygınlaşarak binlerce gösteri, 1976 ve öncesi isyanlardan farklı bir özellik göstermektedir. 1976 yılında isyancı öğrenciler, siyah işçilerin desteğini sınırlı alırken ve isyan sadece bir bölgeyle sınırlı kalırken bugün daha değişik bir özellik arzlemektedir. Bugün ise isyanın sosyal zemini daha fazla genişlemiş ve gösteriler tüm ülke çapında sürdürülmektedir. Fakat, buna rağmen öğrenci kesimi hala mücadelede önemli bir yer tutmakta ve itici gücü olma rolünü sürdürmektedir.

ANC yetkilileri geçtiğimiz yıl yaptıkları çeşitli açıklamalarda, işçiler için ve yurtdışardan gelen çok sayıda militan kadronun çıkarılması görevini önüne koymuş durumdadır. Bunun için de 1985 yılını "kadrolar yılı" olarak ilan etmiş ve geniş kadroların çıkarılması için çaba sarfetmiştir. Güney Afrika'nın belli başlı üretimi maden ocaklarına dayanmaktadır. Geniş altın maden yataklarına sahip olunması madencilik de önemli bir duruma getirmiştir. Bu nedenle maden işçilerinin yaptığı grevler devleti önemli bir anda sarsmaktadır. Bu grevlerin bilincinde olan ırkçı rejim ve UDF temsilcileri işçilerin kazanılmasına büyük önem vermektedirler. ANC Başkanı Oliver Tambo geçen yıl başlarında yaptığı açıklamada "işçi sınıfının kolektif gücünü sırf bu sınıfın direkt ekonomik koşullarını düzeltmek için değil, aynı zamanda ülkemizde demokratik bir değişmeyi sağlamak için kullanmalıyız." (AİB-Ekim 1985) diyerek, bu konuya verdikleri önemi de ortaya koymuştur.

Güney Afrika siyah örgütleri başlangıçta silahlı mücadeleyi bir yöntem olarak benimsemelerine rağmen, ırkçı rejimin barışçıl yollarla yıkılamayacağını kavradıkları noktada, silahlı direnişle çözmekte tereddüt etmemişlerdir. Bugün kilise papazından en sıradan bir Afrikalıya kadar, hepsi silahlı direniş desteklemektedirler. Reformlar getirilerek siyah halkın yaşamını düzeltilmesine çaba sarfeden bir çok siyah lider bugün silahlı mücadeleye destek sunmaktadır.

Bu konuda canıca pratik dersler çıkarmak mümkündür.

Kürdistan'da gelişen silahlı direniş mücadelesine küfreden küçük-burjuva reformistlerimiz, Güney Afrika'nın siyah halkından alacağı çok büyük dersler bulunmaktadır. Bay reformistler, silahlı direnişle olmadık küfürler yağdırırken, Güney Afrikalı Rahip Desmond Tutu (Nobel Barış Ödülü sahibi) o kadar ırkçı baskıya karşın şu sözleri haykırıyor: "Ben kendim elimle silah almayacağım, ama ırkçı yönetimle savaşmak üzere silaha sarılan başkaları için dua edeceğim." İşte bu tavır, bay reformist şeflerin de örnek alması gereken bir tavrıdır. Kimse onlara da illahi elinizle silah alıp savaşın demiyor, ama en azından alcağa küfürlerini durdurmaları isteniyor. Onlardan dua yapmalarını da beklemiyoruz. Ama dürüst, saygılı bir tavır takınmalarını bekliyoruz ve istiyoruz. Yoksa istedikleri kadar, silahlı direnişle küfür etsin, saldırınsın, "terörizm" göstermek için tonlarca bildirir, kitap dağıtsınlar, dürüst insanları takındıkları bu son derece doğru tutum karşısında tüm çabaları birer behyudedir. Bunu böyle görmek ve değerlendirmek zorundadır.

ANC dışi ilişkiler temsilcilerinden Johnstone Makatini, Hindistan haber ajansına verdiği bir demeçinde: "Ülkemde bir kan banyosu yaşanması ancak ırkçı beyaz azınlık yönetimine karşı ANC'nin silahlı mücadeleyi yoğunlaştırması ile önlenir." diyerek, bundan sonra izlenecek yolu da ortaya koymuştur. ANC'nin önümüzdeki dönemde silahlı mücadeleyi yoğunlaştırarak daha da ileri götüreceği açıktır. Bugün çeşitli sınıf ve tabakalardan din adamlarına ve sendikalara varana kadar hepsi bu mücadeleye destek olacaklarını açıkça ortaya koymuşlardır.

Bugün ırkçı rejimin tüm oyunlarına ve saldırılarına rağmen, ANC silahlı direnişi yürütmekte kararlı olduğunu vurgulamakta ve kararlılığını göstermektedir. 1962'den bu yana tutuklu bulunan Nelson Mandela, P. Botha rejiminin silahlı mücadeleye karşı çıkması halinde serbest bırakılacağı koşuluyla "yalnız özgür insanlar pazarlık yapabilirler, mahkumlar yapamaz." karşılığını vererek, bunun tartışmasına bile girmemiştir. Yine, Mandela kızı aracılığı ile, UDF'nin Şubat 1985'te yaptığı bir toplantıya gönderdiği bir mesajında ise, şu görüşleri vermektedir: "Rejimin bana karşı uygulamak istediği koşullara karşıyım. Ben çok kullanan bir insan değilim... Direnişin tüm diğer yöntemleri sonuçsuz kaldığı andan itibaren silahlı mücadeleye başvurduk... Ben de en az sizler kadar yaşamı seviyorum. Ama ben özgürlüğe kavuşmak için ne kendimi ve ne de halkımı pazarlığa çıkaracağım... Sizin özgürlüğünüz ile benim özgürlüğüm birbirinden ayrı tutulamaz."

Mandela'nın tutuklanmasının yanısıra ailesi üzerinde de baskılar yoğunlaştırılmıştır. Bayan Mandela'nın da tutuklanmasına ve ardından serbest bırakılmasına yol açan gelişmeler, ırkçı rejimin gerçek yüzünü ortaya koyarken, silahlı direniş ve bunun anlamını bir kez daha gözler önüne sermiştir. Bayan Mandela yaptığı bir açıklamada: "Ne yaptığını çok iyi bilerek evime geri döndüm. Bana bir daha evime adım atarsam beni oradan kaldıracaklarını söylemişlerdi. Ben, uğrunda mücadele ettiğimiz kutsal davamız için en yüksek bedeli ödeyip olanlardan farklı değilim. Ben

de gerekirse canımı vermeye hazırım."

Evet tüm bu örnekler, bugün Güney Afrika'da yaşanan gerçekleri biraz da olsa kavramamızı sağlamaktadır. Silahlı direniş ve buna karşı takınılması gereken tavır ne olmalıdır? Bu deneyde net bir biçimde açığa çıkmaktadır. Rejimin isteklerine boyun eğmeyen ve üzerinde baskıların yoğunlaşmasına yol açan bu insanlar, meseleleri bildiklerinden ya da bunların "çocuk-çocuk" olmasından kaynaklanmıyor. Bundan başka mücadele yöntemin, ırkçı ve sömürgeci baskıların kaldırılmasına yol açmamasındandır. Silahlı direnişle küfür etmek, ona karşı çıkmakla hiçbir yere varılamayacağı, olsa olsa ırkçı rejimin sıradan bir uzantısı olacağı gerçeği tüm açıklığıyla ortaya çıkmıştır. İşte bu nedendendir ki, Rahip D. Tutu'dan tüm ileri gelen siyah liderler, silahlı direnişle hiç olmazsa duaları ile bile olsa destek olacaklarını ilan etmektedirler.

Önümüzdeki yıllarda Güney Afrika'da çok şeyin değişeceği açıktır. Böyle geniş bir destekle geliştirilen silahlı mücadele arzu edilen sonuçlara ulaşabilecektir. Emperyalist çevreler ve ırkçı rejim başta olmak üzere gericiğin Güney Afrika'nın ellerinden çıkmasını kolay kolay kabullenemeyecekleri de görülen bir gerçekliktir. Güney Afrika ırkçı rejiminin sadece kendi içinde baskıyı yoğunlaştırmakla yetinmediği, aynı zamanda başta Namibiya ve Angola olmak üzere bölge halklarına karşı da bir saldırı merkezi haline getirildiği açıktır. Bu nedenle emperyalizmin de önem verdiği alanlardan birini oluşturmaktadır. Gerek oynadığı rol, gerek stratejik konumu ve gerekse başta altın olmak üzere zengin maden yatakları, Güney Afrika'ya verilen önemi arttırmaktadır. İsrail siyonistlerinin Doğu Akdeniz'de oynadığı rolün bir benzerini Afrika'nın Güneyinde oynayan Botha rejimi uygulamalarında da, İsrail siyonizmi ve Kemalizmi aratmamaktadır. Tüm bu nedenlerden dolayı daha sıcak ve giderek derinleşen çatışmalara sahne olan bu alanda ırkçı rejime karşı, silahlı direniş yaygınlaşıp gelişebilecektir.

Daha bir çok öğretici dersin çıkarılabileceği, Güney Afrika deneyinden, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi açısından çıkarılacak en önemli öğretilerden birini yukarıda izah ettik. "Devrimcilik mi, Terörizm mi? PKK Üzerine" adlı sayfalar dolusu yazı yazıp, silahlı direnişle küfreden, 15 Ağustos eylemlerine "provokasyon" diye saldıran alcağların da bundan alacakları bir çok ders vardır. Eğer devrimcilik yapamıyorlarsa, en azından bir papaz, bir rahip kadar bile olmasın da mı başaramıyorlar? Hiçte Kürdistan dağlarına, grevci işçilerin arasına gelmelerine gerek yok. O çok dilline doladıkları sloganlarını uygulayarak "yiyip, içip, eğlensinler" ama arada sırada da olsa oturup, silahlı direnişle zafere ulaşması için dua etsinler. Kendilerinden daha fazla şey beklenmiyor. Biraz dürüstlüğü kalırsa, o çok alışıldıkları Güney Afrika'nın siyahlarından aydınlaşmış çıkarak için gerekli dersleri çıkarılsınlar. Her gün yüzlerce kişinin tutuklandığı, onlarcasının katledildiği bir halktaki direnişle, silahlı mücadeleye gösterilen muazzam sahip çıkışı bunlar da kendi ülke pratiklerinde, onun çok gerisinde de kalsalar uygulanırlar.